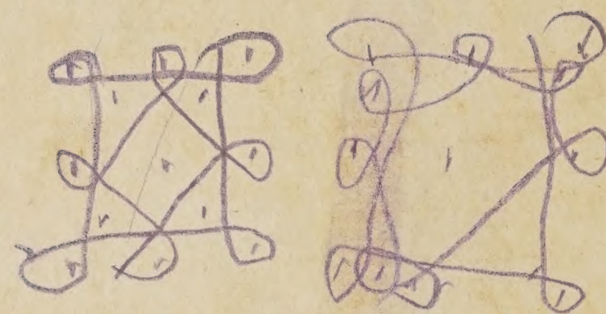
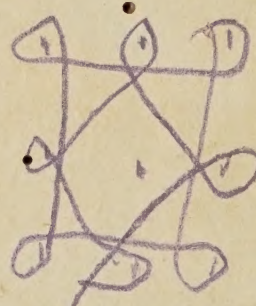

ஸட்டொபாஷ்

7859
6432
1427

2

What do you think

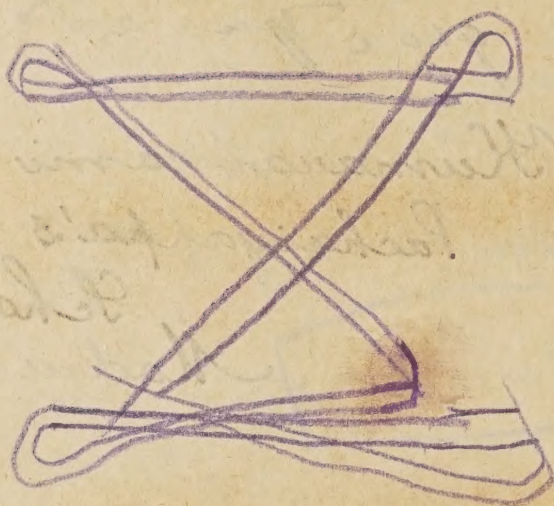
I'll shave you for a penny and
give you a drink.
What! do you think
I'll shave you for a penny
& give you a drink?

P. Kumaraswami
Vth Form. Pachaiyappa's High
School.
Madras

P. Shanmugadasan

Tyagarajan

Tyagarajan

R Kumaraswami

ஸ்ரீ

கடவுள் துணை.

இயற்றமிழாசிரியர்

திருத்தணிகை - விசாகப்பெருமாளையரவர்கள்

இயற்றிய

நன்னூற்காண்டிகையுரை.

புதுக்கியபதிப்பு.

இஃது

வேப்பேரி - எஸ் - பி - ஜி - கலேஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்த

ப - வாசுதேவமுதலியாரால்

சென்னை

அமரிக்கன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1891

ஸ்ரீ

பொருள் அடக்கம்.

பாயிரம்.

வினையியல்.

பொதுவியல்.

இடைச்சொல்லியல்.

பொருள் அடக்கம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

கடவுள்துணை.

நன்னூற்காண்டிகையுரை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

[நூலாசிரியர் பெயர் முதலியவை.]

மலர்தலை யுலகின் மல்கிரு ளகல
இலகொளி பரப்பி யாவையும் விளக்கும்
பரிதியி னொருதா னாகி முதலீ
றொப்பள வாசை முனிவிகந் துயர்ந்த
அற்புத மூர்த்திதன் னலர்தரு தன்மையின்
மனவிரு ளிரிய மாண்பொருண் முழுவதும்
முனிவற வருளிய மூவறு மொழியுளும்
குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனுநான் கெல்லையி னிருந்தமிழ்க் கடலுள்
அரும்பொரு ளைந்தையும் யாவரு முணரத்
தொகைவகை விரியிற் றருகெனத் துன்னார்
இகலற நூறி யிருநில முழுவதும்
தனதெனக் கோலித் தன்மத வாரணம்
திசைதொறு நிறுவிய திறலுறு தொல்சீர்க்
கருங்கழல் வெண்குடைக் கார்நிகர் வண்கைத்
திருந்திய செங்கோற் சீய கங்கன்
அருங்கலை விநோத னமரா பரணன்
மொழிந்தன னாக முன்னோர் நூலின்
வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்
பொன்மதிற் சனகைச் சன்மதி முனியருள்
பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி
என்னு நாமத் திருந்தவத் தோனே.

(இதன்பொருள்.) மலர் தலை உலகில்-பரந்த இடத்தையுடைய உலகத்திலே, மல்கு இருள் அகல - நிறைந்த இருள்கெட, இலகு ஒளி பரப்பி-விளங்குங் கிரணத்தை விரித்து, யாவையும் விளக்கும் - (கண்களுக்குத் தெரியத்தக்க உருவங்கள்) எல்லாவற்றையுங் காட்டு

கின்ற, பரிதியின்-சூரியனைப்போல, ஒரு தான் ஆகி - (உலகங்களுக்கெல்லாம்)தானொரு முதலாகி, முதல் ஈறு ஒப்புஅளவு ஆசைமுனிவு இகந்து உயர்ந்த-பிறப்பும் இறப்பும் உபமானமும் அளவும்விருப்பும் வெறுப்பும் (ஆகிய இவைகளிற்சுபாவமாக நீங்கி நிற்கையினாலே தலைவனாகிய, அற்புதமூர்த்தி - ஞானமே திருமேனியாக வுடையவன், தன் அலர் தரு தன்மையின் - தனது மலர்ந்த குணமாகிய அருளினாலே, மனம் இருள் இரிய-(உயிர்களின்) மனத்திருளாகிய அஞ்ஞானங் கெட, மாண் பொருள் முழுவதும்-சிறந்த (அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்கிற) நான்கு பொருளையும், முனிவு அற அருளிய-ஆசையுடன் அருளிச் செய்த, மூவாறு மொழியுளும் - பதினெட்டுநிலத்து மொழிகளுள்ளும், குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம் எனும் நான்கு எல்லையின் - கிழக்கே கடலும் தெற்கே கன்னியாகுமரியாறும் மேற்கே குடகநாடும் வடக்கே திருவேங்கடமும்ஆகிய நான்கெல்லையினையுடைய நிலத்துமொழியாகிய, இரு தமிழ் கடலுள் - (இயல் இசை நாடகம் எனப்பெயர் பெற்ற) பெரிய தமிழென்னுங் கடலுள், அருபொருள் ஐந்தையும் - (அவ்வற முதலாகிய நான்கு பொருளையும் அறிதற்குக் காரணமாகி) அருமையாகிய (இயற்றமிழென்னு மிலக்கணத்தின் கூறான எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணி என்னும்) ஐந்து பொருளையும், யாவரும் உணர - (இலக்கியப் பழக்கத்தில் வல்லவர் மாத்திர மல்லாமல்) எளியவருமறிய, தொகை வகை விரியின் தருக என - தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும் செய்யப்படும் யாப்பினாலே பாடித் தருகவென, துன்னார் இகல் அற நூறி - பகைவரது பகைமைகெட அவரை யழித்து, இரு நிலம் முழுவதும் தனது என கோலி - பெரிய பூமி முழுவதையுந் தன்னுடையதாகப் பற்றிக்கொண்டு, தன் மத வாரணம் திசைதொறும் நிறுவிய - தன் மதயானைகளை எட்டுத் திக்கிலுந் (திக்கியானைகளைப் போல) நிறுத்திய, திறல் உறு தொல் சீர் - (தன்னைப்பற்றி மாத்திரமல்லாமல் தன்னுடைய தகப்பன் பாட்டன் முதலானவரைப் பற்றி வரும்) வெற்றிமிகுந்த கீர்த்தியையும், கருங்கழல் - பெருமை பொருந்திய வீரக்கழலையும், வெள் குடை-வெள்ளைக் குடையையும், கார் நிகர் வண் கை-மேகம்போலப் (பிரதியுபகாரத்தை நினையாது) கொடுக்குங் கையினையும், திருந்திய செங்கோல் - கோணாத செங்கோலையும் (உடைய), சீய கங்கன் - சிங்கம்போன்ற கங்கன், அருங்கலை விநோதன் - அரிய நூல்களை (ஆராய்தலே பொழுது போக்கும்) விளையாட்டாகவுடையவன், அமர் ஆபரணன் - (தன்மேலே பெரிய காயம்படப்) போர்செய்தலையே ஆபரணமாக வுடையவன், மொழிந்

தனன் ஆக - சொன்னானாக, முன்னோர் நூலின் வழியே;முன்னோரிலக்கண நூலின்வழியே, நன்னூல் பெயரின் வகுத் தனன் - நன்னூலென்னும் பெயரினாற் செய்தனன், பொன் மதில் சனகை-பொன்மதில் சூழ்ந்த சனகாபுரத்துளிருக்கும், சன்மதி முனி அருள் - சன்மதி முனிவன் பெற்ற, பன்அரு சிறப்பின் பவணந்தி என்னும் நாமத்து - சொல்லுதற் கரிய ஞான வொழுக்கச் சிறப்பினையும் பவணந்தியென்னும் பெயரினையு முடைய, இருதவத்தோன் - பெரிய தவத்தினையுடையோன், எ-று.

பவணந்தியெனவே நூல்செய்தோன் பெயரும், முன்னோர் நூலின் வழியெனவே நூல்வந்த வழியும், நான்கெல்லை யெனவே நூல்வழங்கு நிலமும், நன்னூலெனவே நூலினது பெயரும், யாவரு முணரவெனவே நிகண்டு கற்று இலக்கிய ஆராய்ச்சி செய்தபின்பு இந்நூல் கேட்கத் தகுமென்னும் இயைபும், அரும் பொருளைந்தெனவே நூலிற்சொல்லப்பட்ட பொருளும், அவை யாராய்ந்தோர் இந்நூல் கேட்டற் குரியாரென்னும் அதிகாரிகளும், அவர் அப்பொருளைந்தையும் அறிந்து சொற்களின் முட்டுப்பாட்டை நீக்குதலாலே மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்தலென்னும் பிரயோசனமும், சீயகங்கன் மொழிந்தனனாக நன்னூற்பெயரின் வகுத்தன னெனவே அவன் காலத்திலே பாடப்பட்டு அவனது சபையிலே அரங்கேற்றியதெனச் செய்த காலமும், அரங்கேற்றிய இடமும், சீயகங்கன் சொன்னதும் யாவரிடத்தும் உண்டாகிய இரக்கமும் ஆகிய காரணமும் பெறப்பட்டன.

சிறப்புப்பாயிர முற்றிற்று.

பாயிரம்.

[பாயிரத்தின்பெயர்கள்.]

1. முகவுரை பதிக மணிந்துரை நூன்முகம்
புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை பாயிரம்.

(இ-ள்) முகவுரை-(பாயிரத்தி னிலக்கணங்களை முன்னே யறியவேண்டி நூலிற்கு முன் சொல்லப்படுதலினாலே) முகவுரையென்றும், பதிகம் - (ஐந்துபொதுவும் பதினொரு சிறப்பும் ஆகிய பலவகைப்பொருள்களையுந் தொகுத்துச் சொல்லுதலினாலே) பதிகமென்றும், அணிந்துரை - (நூலினதுபெருமை முதலானவைகள் விளங்க அலங்கரித்துச் சொல்லுகையினாலே) அணிந்துரை யென்றும், நூன்முகம் - (முகவுரை யென்றதுபோல) நூன்முகமென்றும், புறவுரை-(நூல் சொல்லிய பொருளல்லாதவைகளைச் சொல்லுதலினாலே) புறவுரையென்றும், தந்துரை - (நூலிலே சொல்லப்பட்ட பொருளல்லாதவைகளை அதற்குத் தந்து சொல்லுகையினாலே) தந்துரை யென்றும், புனைந்துரை - (அணிந்துரை யென்றதுபோலப்) புனைந்துரையென்றும், பாயிரம் - பாயிரத்திற்குப் பெயர்களாம், எ-று. பாயிரமென்பது வரலாறு. (க)

[பாயிரத்தின்வகை.]

2. பாயிரம் பொதுச்சிறப் பெனவிரு பாற்றே.

(இ-ள்.) பாயிரம் - பாயிரமானது, பொது சிறப்பு என-பொதுப்பாயிரமும் சிறப்புப்பாயிரமும் என, இருபாற்று-இரண்டு பிரிவையுடைத்தாகும், எ-று. ஏ - ஈற்றசை. (உ)

[பொதுப்பாயிரத்திலக்கணம்.]

3. நூலே நுவல்வோ னுவலுந் திறனே
கொள்வோன் கோடற் கூற்றா மைந்தும்
எல்லா நூற்கு மிவைபொதுப் பாயிரம்.

(இ-ள்.) நூல் (திறன்) - நூலினது வரலாறும், நுவல்வோன் (திறன்) - ஆசிரியனது வரலாறும், நுவலும் திறன் - பாடஞ்சொல்லுதலினது வரலாறும், கொள்வோன் (திறன்) - மாணுக்கனது வரலாறும், கோடல் கூற்று-பாடங்கேட்கையினது வரலாறும், எல்லா நூற்கும் ஆம் - எல்லா நூலுக்கும் ஆகும், (ஆதலால்), இவை - இவ்வைந்து வரலாற்றையும் (விளங்கக்காட்டுவது), பொதுப்பாயிரம் - பொதுப்பாயிரமாகும், எ-று. (ங)

[நூலின்வரலாறு.]

4 நூலினியல்பே நுவலி னோரிரு
பாயிரந் தோற்றி மும்மையி னொன்றாய்
நாற்பொருட் பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி
ஐயிரு குற்றமு மகற்றியம் மாட்சியோ
டெண்ணான் குத்தியி னோத்துப் படலம்
என்னு முறுப்பினிற் சூத்திரங் காண்டிகை
விருத்தி யாகும் விகற்பநடை பெறுமே.

(இ-ள்.) நூலின் இயல்பு - நூலினது வரலாற்றை, நுவலின் - சொன்னால், ஓர் இரு பாயிரம் தோற்றி-(பொதுவுஞ் சிறப்புமாகிய) இருவகைப் பாயிரத்தையு முன்னுடைத்தாகி,மும்மையின் ஒன்றாய்-(முதனூல்முதலாகிய) மூன்றனுள் ஒன்றாகி, நாற் பொருள் பயத்தோடு - (அறமுதலாகிய) நான்கு பொருளாகிய பிரயோசனத்துடனே, எழு மதம் தழுவி-(உடன்படன் முதலாகிய) எழுவகை மதத்தையுந் தழுவி, ஐயிரு குற்றமும் அகற்றி-(குன்றக்கூறல் முதலாகிய) பத்துக் குற்றங்களையும் ஒழித்து, அம் மாட்சியோடு - (சுருங்கச்சொல்லல் முதலாகிய) பத்தழகுடனே, எண்ணான்கு உத்தியின்-(நுதலிப் புகுதல் முதலாகிய) முப்பத்திரண்டு உத்தியைக்கொண்டு, ஒத்து படலம் என்னும் உறுப்பினில் - இயல் அதிகாரம் என்னும் அவயவங்களுடனே, சூத்திரம் - சூத்திரமும், காண்டிகை-காண்டிகையுரையும், விருத்தி - விருத்தியுரையும், ஆகும் - ஆகின்ற, விகற்ப நடை - (பதின்மூன்று) வேறுபாட்டு நடையையும், பெறும்- பெற்றுவரும், எ-று.

[நூலின்வகை.]

5. முதல்வழி சார்பென நூன்மூன் றாகும்

(இ-ள்.) முதல் வழி சார்பு என - முதனூல் வழிநூல் சார்பு நூல் என்று, நூல் மூன்றாகும் - நூலானது மூன்றுபிரிவை யுடைத்தாகும், எ-று. (௫)

[முதனூல்.]

6. அவற்றுள்—வினையி னீங்கி விளங்கிய வறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனூ லாகும்.

(இ-ள்.) அவற்றுள் - அம்மூவகைநூலுள், வினையின் நீங்கி - வினையினின்று நீங்கி, விளங்கிய அறிவின் - பிரகாசிக்கின்ற அறிவினையுடைய, முனைவன் - கடவுள், கண்டது - உயிர்களுக்கு ஆதிகாலத்திலே செய்தது, முதல் நூல் ஆகும் - முதனூலாகும், எ-று. ()

[வழிநூல்.]

7. முன்னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்துப்
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி
அழியா மரபினது வழிநூலாகும்.

(இ-ள்.) முன்னோர் நூலின் முடிபு - கடவுளும் அவனருள் வழிப்பட்டோருஞ் செய்த நூல்களினுடைய (பொருள்) முடிபுகள், ஒருங்கு ஒத்து - முழுவதும் ஒத்து, பின்னோன் - வழிநூல்செய்வோன், வேண்டும் - (முதனூலிருக்கவுந் தான் வழிநூல் வேறே செய்தற்குக் காரணமாக) வேண்டுகிற, விகற்பங்கூறி - வேறுபாடுகளையும் உடன் சொல்லி, அழியா - அழியாமல் (உலகத்திலே) நிலைபெற்று விளங்குகின்ற, மரபினது-குணத்தை யுடையது, வழிநூல் ஆகும்-வழிநூலாகும், எ-று. (எ)

[சார்புநூல்.]

8. இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித்
திரிபுவே றுடையது புடைநூ லாகும்.

(இ-ள்.) இருவர் நூற்கும் - (முதனூல் வழிநூல் என்னும்) இருவகை நூல்களுக்கும், ஒரு சிறை தொடங்கி-ஒரு பக்ஷம் (பொருண்முடிபு) ஒத்து, வேறு-மற்றவைகளெல்லாம், திரிபு உடையது - ஒவ்வாமையை உடைத்தாகியது, புடைநூல் ஆகும்-சார்புநூலாகும்.

[வழிநூலுக்கும் சார்புநூலுக்கும் சிறப்புவிதி.]

9. முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கும்—முன்னோரின்
வேறுநூல் செய்துமெனு மேற்கோளி லென்பதற்கும்
கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்.

(இ-ள்.) முன்னோர் மொழி - முதனூலோர்சொன்ன, பொருளே அன்றி - பொருளைமாத்திர மல்லாமல், அவர் மொழியும் - அவரது சொல்லையும், பொன்னே போல் - பொன்னைப் போலவே, போற்றுவம் என்பதற்கும்-காப்பாற்றிக் கொள்வோ மென்பதற்கு அடையாளமாகவும், முன்னோரின் - முன்னோர் நூலையே சொல்லாமல் அந்நூலி னின்றும், வேறுநூல் செய்தும் எனும் - வழிநூல் சார்புநூல்களைச் செய்தோமாயினும், மேற்கோள்-ஆசிரிய வசனமானது, இல் என்பதற்கும் - (இந்த நூலினிடத்து) இல்லையென்றுசொல்லுங்

குற்றம் ஒழிதற்காகவும், பழம் சூத்திரத்தின் கோள்-முன்னோர் சொல்லிய (பொருளையல்லாமலும் அவர்) சூத்திரத்தையும், கூறு-(ஓரோவிடத்திலே) சொல்லு, எ-று.

எனினுமென்பது எனுமென விகாரமாயிற்று. (௯)

[நூற்பயன்.]

10. அறம்பொரு ளின்பம்வீ டடைதனூற் பயனே.

(இ-ள்.) அறம் - தருமமும், பொருள் - பொருளும், இன்பம்- காமமும், வீடு அடைதல் - மோக்ஷமடைதலும், நூல் - நூலிற் சொல்லப்படும், பயன்-பிரயோசனமாம், எ-று. (௧0)

[எழுவகைமதம்.]

11. எழுவகை மதமே யுடன்படன் மறுத்தல்
பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களைவே
தாஅ னாட்டித் தனாது நிறுப்பே
இருவர் மாறுகோ ளொருதலை துணிவே
பிறர்நூற் குற்றங் காட்ட லேனைப்
பிறிதொடு படாஅன் றன்மதங் கொளலே.

(இ - ள்.) எழுவகை மதம்-எழுவகைமதமாவன, உடன்படல்- (பிறர்மதத்திற்குத்தான்) உடன்படுதலும், மறுத்தல்-(பிறர்மதத்தை) மறுத்தலும், பிறர்தம் மதம் மேற்கொண்டு களைவு - பிறர்மதத்திற்கு உடன்பட்டுப் பின்பு மறுத்தலும், தான்நாட்டி தனாது நிறுப்பு-தான் ஒருபொருளை எடுத்து நாட்டி அதனை (வருமிடந்தோறும்)நிறுத்துதலும்,இருவர் மாறுகோள் ஒருதலை துணிவு-இருவர்ஒன்றிற்கொன்று விரோதமாகக்கொண்ட(இரண்டனுள்)ஒன்றனிடத்துத் துணிதலும், பிறர் நூல் குற்றம் காட்டல் - பிறர் நூல்களிலிருக்கின்றகுற்றத்தைக் காட்டுதலும், பிறிதொடு படான் தன்மதம் கொளல் – பிறர்மதத்திற்கு உடன்படானாகித் தன் மதத்தையே கொள்ளுதலுமாம், எ-று.

[பத்துக்குற்றம்.]

12. குன்றக் கூறன் மிகைபடக் கூறல்
கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்
வழூஉச்சொற் புணர்த்தன் மயங்க வைத்தல்
வெற்றெனத் தொடுத்தன் மற்றொன்று விரித்தல்
சென்றுதேய்ந் திறுத னின்றுபய னின்மை
என்றிவை யீரைங் குற்ற நூற்கே.

(இ-ள்.) குன்றக் கூறல்-(குறித்த பொருளைக் காட்டுதற்குரிய சொற்களில்) குறைவுபடச் சொல்லுதலும், மிகைபடக் கூறல்-அதிகப்படச் சொல்லுதலும், கூறியது கூறல்-(முன்சொன்ன ஒரு பொருளையே) பின்னுஞ் சொல்லுதலும், மாறுகொளக் கூறல்-(முன்சொன்ன பொருளோடு பின்சொல்லும் பொருள்)விரோதப்படச் சொல்லுதலும், வழூஉச்சொல் புணர்த்தல் - குற்றமானசொற்களைச் சேர்த்தலும், மயங்கவைத்தல் - (ஒன்றைமற்றொன்றாக) மயங்கவைத்தலும், வெற்றெனத் தொடுத்தல் - பொருள் வெளிப்படையாகத்தோன்றச் சொற்களைச் சேர்த்தலும், மற்றொன்று விரித்தல் - (சொல்லத் தொடங்கியதை விட்டு) மற்றொரு பொருளை இடையிலே விரித்தலும், சென்று தேய்ந்து இறுதல்-(சொல்லின் முடிபும் பொருளின் முடிபும்) முன் (சிறப்பாக) நடந்து அந்நடை பின்னே தேய்ந்து முடிதலும், நின்று பயன் இன்மை-சொற்களிருந்தும் ஒரு பிரயோசனமு மில்லாமற்போதலும், என்ற இவை - என்று சொல்லப்பட்ட இவை, நூற்கு-நூலுக்கு, ஈரைங் குற்றம் - பத்துக்குற்றங்களாகும், எ-று. (கஉ)

[பத்துவகை அழகு]

13. சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தல்
நவின்றோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்
ஓசை யுடைமை யாழமுடைத் தாதல்
முறையின் வைப்பே யுலகமலை யாமை
விழுமியது பயத்தல் விளங்குதா ரணத்த
தாகுத னூலிற் கழகெனும் பத்தே.

(இ-ள்.) சுருங்கச் சொல்லல் - (சொற்கள் வீணாக விரியாமல்) சுருங்கி நிற்கச் சொல்லுதலும், விளங்க வைத்தல் - சந்தேகத்திற்கு இடமாகாமல் பொருள் விளங்கவைத்தலும், நவின்றோர்க்கு இனிமை - வாசித்தவருக்கு இன்பத்தைத் தருதலும், நன்மொழி புணர்த்தல் - நல்ல சொற்களைச் சேர்த்தலும், ஓசை உடைமை-சந்தவின்ப முடைத்தாதலும்,ஆழம் உடைத்தாதல்-ஆழ்ந்த கருத்தை யுடைத்தாதலும், முறையின் வைப்பு - (அதிகார முதலானவைகளைக்காரணகாரிய) முறையாக வைத்தலும், உலகம் மலையாமை - உயர்ந்தோர் வழக்கத்தோடு மாறுகொள்ளாமையும், விழுமியது பயத்தல்-சிறப்பாகிய பொருளைத் தருதலும்,விளக்கு உதாரணத்தது ஆகுதல் - விளங்கிய உதாரணத்தை யுடையதாதலும், நூலிற்கு-நூலினுக்கு, அழகு எனும் - அழகென்றுசொல்லப்படும், பத்து-பத்தாம்.

[முப்பத்திரண்டு உத்தி.]

14. நுதலிப் புகுத லோத்துமுறை வைப்பே
தொகுத்துச் சுட்டல் வகுத்துக் காட்டல்
முடித்துக் காட்டன் முடிவிடங் கூறல்
தானெடுத்து மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
சொற்பொருள் விரித்த றொடர்ச்சொற் புணர்த்தல்
இரட்டுற மொழித லேதுவின் முடித்தல்
ஒப்பின் முடித்தன் மாட்டெறிந் தொழுகல்
இறந்தது விலக்க லெதிரது போற்றல்
முன்மொழிந்து கோடல் பின்னது நிறுத்தல்
விகற்பத்தின் முடித்தன் முடிந்தது முடித்தல்
உரைத்து மென்ற லுரைத்தா மென்றல்
ஒருதலை துணித லெடுத்துக் காட்டல்
எடுத்த மொழியி னெய்த வைத்தல்
இன்ன தல்ல திதுவென மொழிதல்
எஞ்சிய சொல்லி னெய்தக் கூறல்
பிறநூன் முடிந்தது தானுடன் படுதல்
தன்குறி வழக்க மிகவெடுத் துரைத்தல்
சொல்லின் முடிவி னப்பொருண் முடித்தல்
ஒன்றின் முடித்த றன்னின் முடித்தல்
உய்த்துணர வைப்பென வுத்தியெண் ணான்கே.

(இ - ள்.) நுதலிப் புகுதல் - (இதனைச் சொல்லுவேனென்று) சொல்லிப்புகுதலும், ஓத்துமுறை வைப்பு - இயல்களைக் காரண காரிய முறையால் வைத்தலும், தொகுத்துச் சுட்டல் - பலவுந் தொகுத்துக்காட்டலும், வகுத்துக்காட்டல்-(அப்படித் தொகுத்துக்காட்டியவைகளை) வேறுவேறுவிரித்துக்காட்டுதலும், முடித்துக்காட்டல்-தான் மேலோர் முடித்தவாறு முடித்துக்காட்டுதலும், முடிவு இடங் கூறல்-(தான்சொல்லும் இலக்கணத்திற்கு) இலக்கியந் தோன்று மிடத்தைச் சொல்லுதலும்,தான் எடுத்து மொழிதல்-தான் (பழையசூத்திரத்தை) எடுத்துச் சொல்லுதலும், பிறன்கோள் கூறல்-(தன்னூலிற் பிறனதுகோட்பாட்டைச் சொல்லுதலும், சொற்பொருள் விரித்தல்-

சொல்லினது பொருள்(விளங்குதற்குஉருபு முதலானவைகளை)விரித்துச்சொல்லுதலும், தொடர் சொல் புணர்த்தல்-ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடைய சொற்களைச் சேர்த்துவைத்தலும், இரட்டுற மொழிதல்-(ஒருவாக்கியத்தில்) இரண்டுபொருள்படச் சொல்லுதலும், ஏதுவின் முடித்தல் - (முன் காரணம்விளங்காததாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்றிற்கு) பின்காரணம் விளங்கக்காட்டி முடிவுசெய்தலும், ஒப்பின் முடித்தல்-(ஒன்றற்குச் சொல்லப்பட்ட இலக்கணம் வேறொன்றற்கும்) ஒத்து வருமாயின் அதற்கும் அதுவே இலக்கணமாக முடிவு செய்தலும், மாட்டெறிந்து ஒழுகல் - (ஒன்றற்குச் சொல்லப்பட்ட இலக்கணத்தை அதனைப்பெறுதற்குரிய மற்றொன்றற்கு) மாட்டிச் சொல்லி நடத்தலும், இறந்தது விலக்கல் - (முற்காலத்து வழங்கிய இலக்கணங்களுள்ளே பிற்காலத்து) வழங்காமற்போனதை நீக்குதலும், எதிரது போற்றல்-(முற்காலத்துவழங்காமற் பிற்காலத்து) வழங்கிவருகின்ற இலக்கணத்தைத் தழுவிக் கொள்ளுதலும், முன்மொழிந்து கோடல் - முன்னே ஒன்றனைச்சொல்லிப் (பின்பு அதனை வேண்டுமிடந்தோறும்) எடுத்துக்கொள்ளுதலும், பின்னது நிறுத்தல்-(ஒருபொருளுக்குக் கருவியாக முன்வைத்தற்குரியது அங்கே வைத்தற்கு இடம் பெறாதாயின் அப்பொருளின்) பின்னே அதனை வைத்தலும், விகற்பத்தின் முடித்தல் - விளங்குதற்பொருட்டு பல வேறு பாடுகளின் சிறப்புவாய் பாட்டான் முடித்தலும், முடிந்தது முடித்தல்-சிறப்புவாய் பாட்டால் முடிந்ததைப் பொதுவாய் பாட்டால் முடித்தலும், உரைத்தும் என்றல் - (பின்னே சொல்லப்படுவதை முன்னே ஒரு நிமித்தத்தினாலே சொல்லவேண்டின் இதனைப்) பின்னே சொல்லுவோமென்பது தோன்ற அங்கேசுருக்கிச் சொல்லுதலும், உரைத்தாம் என்றல் - (முன்னே ஒரு நிமித்தத்தினாலே சொல்லப்பட்டதைப் பின்னே சொல்லவேண்டியவிடத்து இதனை) முன்னேதானே சொல்லினேமென்பதுதோன்றச் சொல்லாதுவிடுதலும், ஒருதலை துணிதல் - (ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடாகக் கொண்ட இரண்டு பக்ஷத்துள்) ஒருபக்ஷந் துணிதலும், எடுத்துக் காட்டல் - (தான்சொல்லும் இலக்கணத்திற்குத் தானே இலக்கியத்தை) எடுத்துக்காட்டுதலும், எடுத்தமொழியின் எய்த வைத்தல் - (தான்சொல்லும் இலக்கணத்தைத்) தானெடுத்துக்காட்டிய இலக்கியத்தில் இருக்கவைத்தலும், இன்னது அல்லது இது எனமொழிதல் - (சந்தேகிக்க நின்றவிடத்து) இப்படிப்பட்டதல்லாத்து இதுவெனச் சொல்லுதலும், எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக் கூறல்-

சொல்லாது விடப்பட்டவற்றிற்குஞ் சொல்லப்பட்டதனுல் இலக்கணம் பொருந்தச் சொல்லுதலும், பிறநூல் முடிந்தது தான் உடன்படுதல்-பிறநூலிலே முடிந்த முடிபைத் தான் அங்கீகரித்தலும், தன்குறிவழக்கம் மிக எடுத்து உரைத்தல் - தான் (நூதனமாகக்) குறித்துவழங்கும் வழக்கத்தையே பலவிடங்களிலும் எடுத்துச் சொல்லுதலும், சொல்லின்முடிவின் அப்பொருள்முடித்தல் - சொல்லின்முடிவிலே அதன் பொருளையு முடித்தலும், ஒன்றின்முடித்தல் தன்னினமுடித்தல் - ஒன்றைச் சொல்லப்புகுந்தான் அதை ஒத்திலாததனையும் அதற்கு இனமானதையும் அதனேடுகூட்டி முடித்தலும், உய்த்து உணரவைப்பு - (சிலசூத்திரவிதிகளைக்கொண்டு) ஆராய்ந்தறிய ஒரு பொருளை வைத்தலும், என உத்தி எண்ணான்கு-எனத் தந்திரவுத்திகள் முப்பத்திரண்டாம், எ-று.

முன்சொன்னமதங்களுக்கும் இவ்வுத்திகளுக்கும் உதாரணம் இந்நூலுள்ளே பின்வருமிடந்தோறும் காட்டப்படும். (கச)

[உத்தி]

15. நூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி
ஏற்புழி யறிந்திதற் கிவ்வகை யாமெனத்
தகும்வகை செலுத்துத றந்திர வுத்தி.

(இ-ள்.) நூல்பொருள்-(ஓர் இலக்கண) நூலாலறிவிக்கப்படுகின்ற பொருளை, வழக்கொடு-உலகவழக்கொடுஞ் செய்யுள்வழக்கோடும்,வாய்ப்பக்காட்டி-பொருந்தக்காண்பித்து,ஏற்புழிஅறிந்து-ஏற்குமிடத்தை மற்றோர் இலக்கிய நூலிலும் அறிந்து, இதற்கு-இவ்விடத்திற்கு, இவ்வகை ஆம் என-இவ்வகை யாகுமென்று நினைத்து, தகும்வகைசெலுத்துதல்-தக்க வகையாக நடத்துவது, தந்திர உத்தி-நூலுத்தியாம், எ - று.

தந்திரம்=நூல். உத்தியா லமைக்கப்படுபொருளை உத்தியென்றது ஆகுபெயர். (கரு)

[ஒத்து.]

16. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்.

(இ-ள்.) நேர் இனம் மணியை - ஒருசாதியாயுள்ள மணிகளை, நிரல்பட வைத்தது ஆங்கு-வரிசையாகப் பதித்தாற்போல, ஓர் இனம் பொருளை - ஒருசாதியாயுள்ள பொருள்களை, ஒருவழிவைப்பது - ஒருவழிப்படச் சொல்லுவது, ஒத்து என - இயலுறுப்பென்று, மொழிப - சொல்லுவர், உயர்மொழிபுலவர் - (உயிர்க் குறுதியைத் தருகின்ற)உண்மைச் சொற்களையுடைய வித்துவான்கள், எ - று. (கசு)

[படலம்.]

17. ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளால்
பொதுமொழி தொடரி னதுபடல மாகும்.

(இ-ள்.) ஒருநெறி இன்றி - ஒருவழிப்படாமல், விரவிய பொருளால் - கலந்தபொருள்களோடு (பொருந்தி), பொதுமொழி - (பல பொருள்களைத் தரும் பொதுச்சொற்கள், தொடரின் - ஓரோவிடத் தன்றித்தொடர்ந்துவந்தால், அது படலம் ஆகும் - அது படலவுறுப் பாகும், எ-று. (கஎ)

[சூத்திரம்.]

18. சில்வகை யெழுத்திற் பல்வகைப் பொருளைச்
செவ்வ னாடியிற் செறித்தினிது விளக்கித்
திட்ப நுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம்.

(இ-ள்.) ஆடியின் - (பெரிய சரீரமுதலானவைகளின் சாயையைத் தனக்குள்ளே செவ்வையாக அடக்கி இனிதாகக்காட்டுகின்ற) கண்ணாடியைப்போல, சில்வகை எழுத்தில்-சிலவகை யெழுத்துகளாலாகிய சொற்களில், பல்வகைப் பொருளை - பலவகைப்பட்ட பொருள்களை, செவ்வன்செறித்து - செவ்வையாக அடக்கி, இனிதுவிளக்கி - இனிதாகக் காட்டி, திட்பம் நுட்பம் - (பலபொருளினுடைய) திண்மையும் நுண்மையும், சிறந்தன - சிறந்துவருவன, சூத்திரம் - சூத்திரங்களாகும், எ - று. (கஅ)

[சூத்திரநிலை.]

19. ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கந் தவளைப்
பாய்த்துப் பருந்தின்வீழ் வன்னசூத் திரநிலை.

(இ-ள்.) ஆறு ஒழுக்கு - (இடையறாது செல்லுகின்ற) ஆற்று வெள்ளத்தினது செல்லுகையையும், அரிமா நோக்கம் - (முன்னும் பின்னும் பார்க்கின்ற) சிங்கத்தினதுபார்வையையும், தவளைப்பாய்த்து - (நடுவேயிடம் விட்டுக்குதிக்கின்ற) தவளையினது குதித்தலையும்,

பருந்தின்வீழ்வு - (நெடுந்தூரத்திலிருந்து ஒன்றை வெளவிப்போவ தற்கு வீழ்கின்ற) பருந்தினது வீழ்ச்சியையும், அன்ன - போலும், சூத்திரநிலை-(முன்சொன்ன) சூத்திரங்கள் (ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்துநிற்கும்) நிலைகள், எ-று. (கக)

[சூத்திரங்களுக்குக் காரணவகையால் வரும்பெயர் வேறுபாடு.]

20. பிண்டந் தொகைவகை குறியே செய்கை
கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்.

(இ - ள்.) பிண்டம்-(பலதிறப் பொருள்களையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டு பொதுப்படவரும்) பிண்டச்சூத்திரமும், தொகை-(அப்பல திறப்பொருள்களையும் வேறுவேறாகத் தொகுத்துச்சொல்லும்) தொகைச்சூத்திரமும், வகை - (அத்தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டவைகளை வகுத்துச்சொல்லும்) வகைச்சூத்திரமும், குறி - (இவை உயிர் இவை மெய்யென அறிய வரும்) குறிச் சூத்திரமும், செய்கை-(புணர்ச்சிவிதி யறிந்து புணர்த்தலையும் முடிபுவிதியறிந்து முடித்தலையும் செய்யும்) செய்கைச் சூத்திரமும், கொண்டு இயல்புறன் அடை - (இவைகளை) ஏற்றுக்கொண்டு இவைகளின் புறத்து அடையாக வருகின்ற புறனடைச் சூத்திரமுமாகிய, கூற்றன -(ஆறு)பிரிவையுடையன, சூத்திரம்-சூத்திரங்கள். எ-று.

விரி வகையிலே சேர்தலால் வேறு சொல்லவில்லை. ஆறுவிதமாகச் சொன்னாலும் குறிச்சூத்திரம் செய்கைச் சூத்திரம் என்னுமிரண்டனுள்ளே மற்றை நான்கும் அடங்கும். (உ௦)

[உரையினது பொது இலக்கணம்.]

21. பாடங் கருத்தே சொல்வகை சொற்பொருள்
தொகுத்துரை யுதாரணம் வினாவிடை விசேடம்
விரிவதி காரந் துணிவு பயனோ
டாசிரிய வசனமென் றீரே ழுரையே.

(இ-ள்.) பாடம் - மூலமும், கருத்து - கருத்துரையும், சொல் வகை - சொல்லுக்குப் பொருளை வகுத்துரைத்தலும், சொல் பொருள் - பதப்பொருளும், தொகுத்து உரை - பொழிப்புரையும், உதாரணம் - உதாரணமும், வினா - வினாவும், விடை - உத்தரமும், விசேடம் - (வேண்டியவைகளைத்) தந்துரைத்தலும், விரிவு - (வேற்றுமைத்தொகை முதலானவைகளை) விரித்துரைத்தலும், அதிகாரம்-அதிகாரத்தோடு பொருந்த உரைத்தலும், துணிவு - இதற்கு இதுவே

பொருளென வுரைத்தலும், பயன் - பயனை உரைத்தலும், ஆசிரிய வசனம்-ஆசிரியவசனங் காட்டுதலும், என்று ஈரேழ்-எனப்பதினான்குவகைப்படும், உரை-நூலுக்கு உரை, எ-று. (உக)

[காண்டிகையுரை.]

22. கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு மூன்றினும்
அவற்றொடு வினாவிடை யாக்க லானும்
சூத்திரத் துட்பொரு டோற்றுவ காண்டிகை.

(இ-ள்.) கருத்து - கருத்துரையும், பதப்பொருள் - பதவுரையும், காட்டு - உதாரணமும், மூன்றினும் - ஆகிய மூன்றனையுஞ் சொல்லுதலாலும், அவற்றொடு - அம்மூன்றனோடு, வினா - வினாவும், விடை - உத்தரமும், ஆக்கலானும் - (ஆகிய விரண்டனையும்) கூட்டிச் சொல்லுதலாலும், சூத்திரத்துள் - சூத்திரத்து ளிருக்கின்ற, பொருள்-பொருளை, தோற்றுவ-காட்டுவன, காண்டிகை-காண்டிகையுரைகளாம், எ-று. (உஉ)

[விருத்தியுரை.]

23. சூத்திரத் துட்பொரு ளன்றியு மாண்டைக்
கின்றி யமையா தியாவையும் விளங்கத்
தன்னுரையானும் பிறநூ லானும்
ஐய மகலவைங் காண்டிகை யுறுப்பொடு
மெய்யினை யெஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.

(இ-ள்.) சூத்திரத்துள் - சூத்திரத்திலுள்ள, பொருள் அன்றியும்-பொருளையல்லாமலும், ஆண்டைக்கு-அவ்விடங்களுக்கு, இன்றி அமையாது யாவையும்-இல்லாது நிறையாத எல்லாப்பொருள்களும், விளங்க - விளங்கும்படியாக, தன் உரையானும்-தானுரைக்கு முறையாலும், பிற நூலானும் - ஆசிரியவசனங்களாலும், ஐங்காண்டிகை உறுப்பொடு - (முன்சொன்ன) காண்டிகையுரையின் உறுபபு ஐந்தனாலும், ஐயம் அகல-சந்தேகந்திர, மெய்யினை-உண்மைப்பொருளை, எஞ்சாது - குறையாமல், இசைப்பது - விரித்துரைப்பது, விருத்தி-விருத்தியுரையாகும், எ-று.

சூத்திரத் துட்பொரு ளன்றியு மென்றதனால், முன்சொன்ன பதினான்கு உறுப்புகளையும் கொண்டுவருவது விருத்தியுரையென்றதாயிற்று. (உங)

[நூலென்னும் பெயர்க்குக் காரணம்.]

24. பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவ லிழையாகச்
செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா—எஞ்சாத
கையேவா யாகக் கதிரே மதியாக
மையிலா நூன்முடியு மாறு.

(இ-ள்.) தன் சொல் - தனதுசொல், பஞ்சு ஆக - பஞ்சாகவும், பனுவல் - செய்யுள், இழை ஆக - இழையாகவும், செஞ்சொல் புலவன் – செவ்வையாகிய சொற்களை யறிந்த புலவன், சேயிழை ஆக - நூற்கின்ற பெண்ணாகவும், எஞ்சாத - குறையாத, வாய் கை ஆக - வாய் கை யாகவும், மதி கதிர் ஆக - அறிவு கதிராகவும், மை இலா - குற்றமில்லாத, நூல் - இந்நூலானது, முடியுமாறு - முடியும் வழி (இது வாகும்), எ-று. (உச)

நூல் உவமையாகு பெயராமாறு அறிக.

[இதுவுமது.]

25. உரத்தின் வளம்பெருக்கி யுள்ளிய தீமைப்
புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா-மரத்தின்
கனக்கோட்டந் தீர்க்குநூ லஃதேபோன் மாந்தர்
மனக்கோட்டந் தீர்க்குநூன் மாண்பு.

(இ-ள்.) புரத்தின் - உடம்பினுளிருக்கின்ற, உரத்தின் வளம்- அறிவின் வளத்தை, பெருக்கி - வளர்வித்து, உள்ளிய - நினைக்கப் பட்ட, தீமை வளம் - அறியாமையின் மிகுதியை, முருக்கி - கெடுத்து, பொல்லா மரத்தின்-பொல்லாத மரத்தினது, கனக்கோட்டம்- கனம்பொருந்திய கோணலை, நூல் - எற்று நூலானது, தீர்க்கும் - நீக்கும், அஃதேபோல் - அதுபோலவே, நூல் மாண்பு - கல்விநூலினது மாட்சிமையானது, மாந்தர்-மனிதரது, மனக்கோட்டம்-மனத்தினது கோணலை, தீர்க்கும் - நீக்கும், எ-று. (உரு)

[நல்லாசிரியராவார்.]

26. குலனரு டெய்வங் கொள்கை மேன்மை
கலைபயி றெளிவு கட்டுரை வன்மை
நிலமலை நிறைகோன் மலர்நிகர் மாட்சியும்
உலகிய லறிவோ டுயர்குண மினையவும்
அமைபவ னூலுரை யாசிரி யன்னே.

(இ-ள்.) குலன் - நல்ல சாதியும், அருள் - கருணையும், தெய்வம் கொள்கை — கடவுள்வழிபாடும், மேன்மை - மேன்பாடும், கலை பயில் தெளிவு - நூல்களிலே பழகியதெளிவும், கட்டு உரை வன்மை- தொடுத்துச் சொல்லுகின்ற உரைவலிமையும், நிலம் மலை நிறைகோல் மலர்-நிலத்தையும் மலையையும் துலாக்கோலையும் மலரையும், நிகர்-நிகர்க்கின்ற, மாட்சியும் - குணங்களும், உலகு இயல் - உலகநடையை, அறிவு - (அறியும்) அறிவும், உயர் குணம் - உயர்வாகிய குணங்கள், இனையவும் - இவை போல்வனபிறவும், அமைபவன்-நிறைந்திருப்பவன், நூல் உரை ஆசிரியன்-நூல் கற்பிக்கும் ஆசிரியனாவான், எ-று.

27. தெரிவரும் பெருமையுந் திண்மையும் பொறையும்
பருவமுயற்சி யளவிற் பயத்தலும்
மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே.

(இ-ள்.) தெரிவு அரு பெருமையும்-பிறராலறியப்படாத (உருவத்தின்) பெருமையும், திண்மையும் - (பெரியபாரஞ் செய்து தன்மேலே நெருங்கினவைகளாற் கலங்காத) வலிமையும், பொறையும்- (தன்னையடுத்த மனிதர் தோண்டுத லாதியாகிய குற்றங்களைச் செய்யினும் பொறுக்கின்ற) பொறுமையும், பருவம்முயற்சி அளவில் பயத்தலும்-பருவத்திலே (உழவர்செய்கிற) முயற்சி யளவிற்குத்தக்க பயனை அவர்க்குத்தருதலும், நல் நிலம் - நல்ல நிலத்தி னிடத்து, மருவிய-பொருந்திய, மாண்பு ஆகும் - குணங்களாகும், எ-று.

பிறராலறியப்படாத கல்வி யறிவின் பெருமையும், பெரியவாதஞ்செய்து தன்மேலே நெருங்கினவரால் கலங்காதவலிமையும், தன்னையடுத்த மாணுக்கர் இகழ்தலாதியாகிய குற்றங்களைச் செய்யினும் பொறுக்கின்ற பொறுமையும், பருவத்திலே மாணுக்கர் செய்கிற முயற்சி யளவிற்குத்தக அவர்க்குப் பயனைத் தருதலும் ஆசிரியனிடத்துப் பொருந்திய குணங்களாதலால் நிலம் அவனுக்கு உவமானமாயிற்று. (உஎ)

28. அளக்க லாகா வளவும் பொருளும்
துளக்க லாகா நிலையுந் தோற்றமும்
வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மையு மலைக்கே.

(இ-ள்.) அளக்கல் ஆகா அளவும்-அளவுசெய்யப்படாத (தன் வடிவத்தின்) அளவும், (அளக்கல் ஆகாப்) பொருளும் - அளவுசெய்யப்படாத பலவகைப்பொருளும், துளக்கல் ஆகாநிலையும்-(எப்படிப்

பட்டவலிமை யுடையவராலும்) அசைக்கப்படாத உருவத்தினிலை யும், தோற்றமும் - (நெடுந்தூரத்திலுள்ளாராலும்)காணப்படும் உயர்ச்சியும், வறப்பினும் வளம் தரும் வண்மையும் - மழைபெய்யாமல் வறந்தகாலத்திலும் தன்னைச்சேர்ந்த உயிர்களுக்குக் குளிர்ச்சியைக் கொடுக்கிற கொடையும், மலைக்கு-மலைக்குள்ள குணங்களாகும், எ-று.

அளவுசெய்யப்படாத தன் கல்வியினளவும், அளவு செய்யப் படாத பலவகை நூற்பொருளும், எப்படிப்பட்ட புலமையையுடையோராலும் அசைக்கப்படாத கல்வி யறிவி னிலையும், நெடுந்தூரத்தி லுள்ளாராலும் அறியப்படும் உயர்ச்சியும், பொருள்வருவழி வறந்த காலத்திலுந் தன்னைச் சேர்ந்த மாணுக்கருக்குக் கல்விப் பொருளைக் கொடுக்கின்ற கொடையும், ஆசிரியனுக்குள்ள குணங்களாதலால் மலை அவனுக்கு உவமானமாயிற்று. (உஅ)

29. ஐயந் தீரப் பொருளை யுணர்த்தலும்
மெய்ந்நடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே.

(இ-ள்.) ஐயம் தீரப் பொருளை உணர்த்தலும் - சந்தேகந்தீர (நிறுக்கப்பட்ட) பண்டத்தினளவைக் காட்டலும், மெய் நடு நிலையும்-உண்மைபெறத் (தான் இரண்டு தட்டுகளுக்கும்) நடுவே நிற்கையும், நிறை கோற்கு - தராசுக் கோலின்கண், மிகும்-(குணங்களாக) மிகும், எ-று.

சந்தேகந்தீர வினவப்பட்ட சொற்பொருளி னியல்பைக்காட்டலும், புலவரிருவர் மாறுபட்டாராயின் உண்மைபெறத் தான் அவ்விருவருக்கும் நடுவாக நிற்கையும் ஆசிரியன்கட் குணங்களாக மிகும் ஆதலால், நிறைகோல் அவனுக்கு உவமான மாயிற்று. (உகூ)

30. மங்கல மாகி யின்றியமையா
தியாவரு மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்
பொழுதின் முகமலர் வுடையது பூவே.

(இ-ள்.) மங்கலம் ஆகி - சுபச்செய்கைக் குரியதாகி, இன்றி அமையாது - (யாதொருசெயலும் அலங்கரிக்குந் தான்) இல்லாது முடியாதாக, யாவரும் மகிழ்ந்து மேற்கொள - கண்டோர் யாவருங் களித்து மேலாகத் தன்னைச் சூடிக்கொள்ள, மெல்கி-மெல்லியகுண முடையதாகி, பொழுதின் முகமலர்வுஉடையது-மலர்தற்குரிய காலத்திலே முகம்விரிதலை யுடையது, பூ - பூவாகும், எ-று.

சுபச்செய்கைக்குரியனாகிய யாதொரு செயலுஞ் சிறப்பிக்குந்தானில்லாது முடியாதாகக் கண்டோர் யாவருங் களித்து மேலாகத் தன்னைவைத்துக்கொள்ள மெல்லியகுண முடையவனாகிப், பாடஞ் சொல்லுதற்குரிய காலத்திலே முகமலர்தலை உடையவன் ஆசிரியனாதலால், பூ அவனுக்கு உவமானமாயிற்று. (ஙo)

[ஆசிரியராகாதார்.]

31 மொழிகுண மின்மையு மிழிகுண வியல்பும்
அழுக்கா றவாவஞ்ச மச்ச மாடலும்
கழற்குட மடற்பனை பருத்திக் குண்டிகை
முடத்தெங் கொப்பென முரண்கொள் சிந்தையும்
உடையோ ரிலரா சிரியரா குதலே.

(இ-ள்.) மொழிகுணம் இன்மையும்-பாடஞ்சொல்லுங் குணமில்லாமையையும், இழிகுணஇயல்பும் - இழிகுணமாகிய சுபாவத்தையும், அழுக்காறு-(பிறருக்கு வருங் கல்வியைக்குறித்துக் கொள்ளும்) பொறாமையையும், அவா-பொருளின்மேலதிகமாக வைக்கும் ஆசையையும், வஞ்சம்-மெய்ப்பொருளை மறைத்துப் பொய்ப்பொருளைக்காட்டி) வஞ்சித்தலையும், அச்சம் ஆடலும்-(கேட்போர்க்கு) அச்சமுண்டாகப் பேசுதலையும், கழற்குடம் மடற்பனை பருத்திக்குண்டிகை முடத்தெங்கு-கழற்குடமும் மடற்பனையும் பருத்திக்குண்டிகையும் முடத்தெங்கும் ஆகிய நான்கனையும், ஒப்பு என-ஒப்பென்று சொல்ல, முரண்கொள் சிந்தையும்-மாறுபாடுகொண்ட கருத்தையும், உடையோர்-தம்மிடத்திலுடையவர், ஆசிரியர் ஆகுதல் - கற்பிக்கும் ஆசிரியராகுதல், இலர் - இலராவர், எ-று. (ஙக)

32. பெய்தமுறை யன்றிப் பிறழ வுடன்றரும்
செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.

(இ-ள்.) பெய்த முறையன்றி - தன்னுள்ளே போட்டமுறையினல்லாமல், பிறழ - (முன்போடப்பட்டவையும் பின் போடப்பட்டவையும் அம்முறை) பிறழ்ந்துபோக, உடன்தரும் - விரைவிலே (தன்னுள்ளேகொண்ட கழற்காய்களைக்) கொடுக்கின்ற, செய்தி-செய்கையானது, கழற்பெய் குடத்தின்சீர் - கழற்காய்போட்ட குடத்தினது குற்றமாம், எ-று.

தமக்குக் கற்பித்த முறையினலல்லாமல் முன் கற்பிக்கப்பட்டவையும், பின் கற்பிக்கப்பட்டவையும் அம்முறை பிறழ்ந்துபோக

வினாவிலே தம்முள்ளே கொண்ட நூற்பொருள்களைத் தருகின்ற செய்கையானது ஆசிரிய ராகாதவரது குற்றமாதலால் கழற்குடம் அவருக்கு உவமானமாயிற்று. (௩௨)

33. தானே தரக்கொளி னன்றித் தன்பால்
மேவிக் கொளக்கொடா விடத்தது மடற்பனை.

(இ-ள்,) தானே தர-தானே (தன்னிடத்துள்ள பழங்களைத்) தர, கொளின் அன்றி - கொண்டாற்கொள்ளலாமேயல்லாமல், தன் பான் மேவிகொள-(ஒருவர்) தன்னிடத்து நெருங்கிவந்து பறித்துக் கொள்ள, கொடாத இடத்தது - அப்பழங்களைக் கொடாதவிடத்தை யுடையது, மடல்பனை-(தன்வடிவமுழுது)மடல் விரிந்த பனை,எ-று.

தாமே தம்மிடத்திலுள்ள நூற்பொருள்களைச் சொல்ல அறிந்து கொண்டாற்கொள்ளலாமே அல்லாமல் ஒருவர் தம்மிடத்து நெருங்கிவந்து வினவி அறிந்துகொள்ள அந்நூற் பொருள்களைச் சொல்லாத இடத்தை யுடையவர் ஆசிரியராகாதவ ராதலால் மடற்பனை அவருக்கு உவமானமாயிற்று. (௩௩)

34. அரிதிற் பெயக்கொண் டப்பொரு டான்பிறர்க்
கெளிதீ வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.

(இ-ள்.) அரிதின்பெயக்கொண்டு - (பஞ்சைக்கொண்டபோ தும்) வருத்தத்தோடு (சிறிதுசிறிதாக) அடைப்பத்தன்னுள்ளே கொண்டு, அப்பொருள் தான்பிறர்க்கு எளிது ஈவு இல்லது - (கொடுக்கும் போது) அப்பஞ்சைத் தான் பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாத குற்றமுடையது, பருத்தி குண்டிகை - பஞ்சுபோட்டகுடுக்கையாகும்,எ-று.

கல்வியைக் கற்றபோதும் வருத்தத்தோடு சிறிது சிறிதாகக்கற்பிக்கத் தம்முள்ளே கொண்டு பாடஞ்சொல்லும் போதும் அக்கல்வியைத் தாம் பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாத குற்றமுடையவர் ஆசிரியராகாதவ ராதலால் பருத்திக் குண்டிகை அவர்க்கு உவமானமாயிற்று.

35. பல்வகை யுதவி வழிபடு பண்பின்
அல்லோர்க் களிக்கு முடத் தெங்கே.

(இ-ள்.) பல்வகை உதவி - (நீர்விடுகை முதலாகிய) பல்வகை யுபகாரங்களையுஞ் செய்து, வழிபடுபண்பின்-தனக்கு வழிபாடு செய்யுங் குணத்தினின்றும், அல்லோர்க்கு-அல்லாதபிறருக்கு, அளிக்கும் முடத்து - தன்னிடத்துள்ள காய்களைத் தருங் குற்றமுடையது, முடத் தெங்கு-வேலிக்கப்புறம் வளைந்த தென்னமரமாம், எ-று.

பொருள் கொடுத்தன்முதலாகிய பலவகை யுபகாரங்களையுஞ்செய்து தமக்கு வழிபாடு செய்யுங்குணத்தி னின்றும் அல்லாத மாணாக்கருக்குத் தம்மிடத்துள்ள கல்விப்பொருளைத்தருங் குற்றமுடையவராசிரியராகாதவ ராதலால், முடத்தெங்கு அவருக்கு உவமானமாயிற்று. (௩௫)

[பாடஞ்சொல்லும் வகை.]

36. ஈதலியல்பே யியம்புங் காலைக்
காலமு மிடனும் வாலிதி னோக்கிச்
சிறந்துழி யிருந்துதன் றெய்வம் வாழ்த்தி
உரைக்கப் படும்பொரு ளுள்ளத் தமைத்து
விரையான் வெகுளான் விரும்பி முகமலர்ந்து
கொள்வோன் கொள்வகை யறிந்தவ னுளங்கொளக்
கோட்டமின் மனத்தி னூல்கொடுத்த லென்ப.

(இ-ள்.) ஈதல் - பாடஞ் சொல்லுதலினது, இயல்பு - வரலாற்றை, இயம்புங்காலை-சொல்லும்போது, காலமும்-(உரிய) காலத்தையும், இடனும் - (உரிய) இடத்தையும், வாலிதின் - தூயனவாக, நோக்கி-பார்த்து, சிறந்த உழியிருந்து - சிறந்த இடத்திருந்து, தன்தெய்வம் - தான்வழிபடுகடவுளை, வாழ்த்தி - வாழ்த்துதல் செய்து,உரைக்கப்படும் பொருள் - பாடஞ்சொல்லப்படும்பொருளை, உள்ளத்து - தன்கருத்தின்கண், அமைத்து - நிலைறுத்து, விரையான் - விரையானாகியும், வெகுளான்-கோபஞ் செய்யானாகியும், விரும்பி - இச்சித்து, முகமலர்ந்து - முகமலர்ச்சியை அடைந்து. கொள்வோன் - கேட்பவனது, கொள்வகை-கேட்குமறிவின்வகையை அறிந்து-உணர்ந்து, அவன் உளம் - அவனது மனம்,கொள - ஏற்றுகொள்ள, கோட்டம் இல் - மாறுபாடில்லாத, மனத்தின் [illegible]த்துடனே, நூல் - நூலை, கொடுக்க[illegible]கும், என்ப-என்றுசொல்லுவர் (புல (௩௬)

[மாணாக்கராவார்.]

37. தன்மக னாசான் மகனே மன்மகன்
பொருணனி கொடுப்போன் வழிபடு வோனே
உரைகோ ளாளற் குரைப்பது நூலே.

(இ-ள்.) தன்மகன்-தன்புதல்வனுக்கும், ஆசான் மகன்-தன் னாசிரியன் புதல்வனுக்கும், மன்மகன் - அரசன் புதல்வனுக்கும், பொருள் நனி கொடுப்போன் - பொருளை மிகுதியாகக் கொடுப்போ னுக்கும், வழிபடுவோன் - வழிபாடுசெய்வோனுக்கும், உரைகோள் ஆளற்கு - (தன்னாற்சொல்லப்பட்ட) உரையை விரைவிலே கற்கும் அறிவுடையோனுக்கும், உரைப்பது - சொல்லப்படுவது, நூல்-நூலா கும், எ-று. (கூஎ)

38. அன்ன மாவே மண்ணொடு கிளியே
இல்லிக் குடமா டெருமை நெய்யரி
அன்னர் தலையிடை கடைமா ணாக்கர்.

(இ-ள்,) அன்னம் - அன்னத்தையும், ஆ - பசுவையும், அன் னர் - போல்வார், தலை (மாணாக்கர்)-முதன்மாணாக்கர், மண் - மண் ணையும், கிளி - கிளியையும், அன்னர்-போல்வார், இடை (மாணா க்கர்)-நடுமாணாக்கர், இல்லிக்குடம் - சில்லிக்குடத்தையும், ஆடு-ஆட் டையும், எருமை-எருமையையும், நெய்யரி - பன்னாடையையும்,அன் னர்-போல்வார், கடைமாணாக்கர் - கடைமாணாக்கர். எ-று.

அன்னம் பாலையும் நீரையும் வேறுபிரித்துப் பாலைமாத்திரங் குடித்தல் போல, முதன் மாணாக்கர் குணத்தையுங் குற்றத்தையும் வேறுபிரித்துக் குணத்தைமாத்திரங் கொள்ளுதலாலும், பசு மிகுந்த புல்லையுடைய இடத்தைக் கண்டால் அப்புல்லை வயிறு நிறைய மேய்ந்து பின்போரிடத்திற் போயிருந்து சிறிது சிறிதாக வாயில் வருவித்துக்கொண்டு மென்று தின்றல்போல, முதன் மாணாக்கர் மிகுந்த கல்வியுடைய ஆசிரியனைக் கண்டால் அக்கல்வியைத் தன் உள்ள நிறையக் கேட்டுக்கொண்டு பின்போரிடத்துப் போயிருந்து சிறிது சிறிதாக நினைவிற் கொண்டுவந்து சிந்தித்தலாலும்,அவருக்கு அவ்விரண்டும் உபமானமாத லறிக. மண் உழவர் வருந்திப் பயிர் செய்யுமுயற்சியளவு விளைவைத் தன்கட் காட்டல்போல, இடைமா ணாக்கர் ஆசிரியன் வருந்திக் கற்பிக்கு முயற்சி யளவு கல்வியறிவைத் தன்கட் காட்டுதலாலும், கிளி தனக்குக் கற்பித்த சொல்லையல் லாமல் வேறொன்றையுஞ் சொல்லமாட்டாமைபோல, இடைமா ணாக்கர் தமக்குக் கற்பித்த நூற்பொருளை அல்லாமல் வேறொரு நூற் பொருளையுஞ் சொல்லமாட்டாமையாலும், அவருக்கு அவ்விரண்டும் உபமானமாதலறிக. பொள்ளற்குடம் நீரை வார்க்குந்தோறும் ஒழு

கவிதெல்போலக் கடைமாணாக்கர் நூற்பொருளைக் கற்பிக்குந்தோறும் மறந்து விடுதலாலும், ஆடு ஒரு செடியிலே தழை நிறைந்திருந்தாலும் வயிறு நிறைய மேயாமற் செடிதோறும் போய் மேய்தல் போலக், கடைமாணாக்கர் ஒராசிரியனிடத்து மிகுந்த கல்வியிருந்தாலும் புலமை நிறையக் கற்றுக்கொள்ளாமற் பலரிடத்திலும் போய்ப் பாடங் கேட்கையாலும், எருமை குளத்து நீரைக்கலக்கிக் குடித்தல் போலக் கடைமாணாக்கர் ஆசிரியனை வருத்திப் பாடங்கேட்கையாலும், பன்னாடை தேன்முதலியவற்றைக் கீழேவிட்டு அவற்றிலுள்ள குற்றங்களைப் பற்றிக்கொள்ளுதல்போலக், கடைமாணாக்கர் நல்லபொருளை மறந்துவிட்டுத் தீயபொருளைச் சிந்தித்துப் பற்றிக் கொள்ளுதலாலும், அவருக்கு இந்நான்கும் உபமானமாதலறிக. ()

[மாணாக்கராகாதார்.]

39. களிமடி மானி காமி கள்வன்
பிணிய னேழை பிணக்கன் சினத்தன்
துயில்வோன் மந்தன் றொன்னூற் கஞ்சித்
தடுமா றுளத்தன் றறுகணன் பாவி
படிறனின் னோர்க்குப் பகரார் நூலே.

(இ-ள்.) களி - கட்குடியனும், மடி - சோம்பேறியும், மானி - அபிமானமுடையவனும், காமி - காமமுடையவனும், கள்வன் - திருடனும், பிணியன் - நோயாளியும், ஏழை - அறிவில்லாதவனும், பிணக்கன் - பிணக்குடையவனும், சினத்தன் - கோபமுடையவனும், துயில்வோன் - (மிகத்) தூங்குவோனும், மந்தன் - புத்திநுட்பமில்லாதவனும், தொல் நூற்கு அஞ்சி தடுமாறு உளத்தன் - பழைய நூல்களைக் கண்டஞ்சித் தடுமாறும் உள்ளத்தை யுடையவனும், தறுகணன் - அஞ்சத்தக்கவைகளை அஞ்சாதவனும், பாவி - பாவஞ்செய்வோனும், படிறன் - பொய்பேசுகிறவனும், இன்னோர்க்கு - ஆகிய இப்படிப்பட்ட குற்றத்தையுடையவருக்கு, நூல் - நூலை, பகரார் - சொல்லார், எ-று. (௩௯)

[பாடங்கேட்டலின் வரலாறு.]

40. கோடன் மரபே கூறுங் காலைப்
பொழுதொடு சென்று வழிபட முனியான்
குணத்தொடு பழகி யவன்குறிப் பிற்சார்ந்

திருவென விருந்து சொல்லெனச் சொல்லிப்
பருகுவ னன்ன வார்வத்த னாகிச்
சித்திரப் பாவையி னத்தக வடங்கிச்
செவிவா யாக நெஞ்சுகள னாகக்
கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்
போவெனப் போத லென்மனார் புலவர்.

(இ-ள்.) கோடல் மரபு-பாடங்கேட்கையினது வரலாற்றை, கூறும் காலை - சொல்லும்பொழுது, பொழுதொடு-தருங்காலத்தில், சென்று - போய், வழிபடல் - வழிபாடு செய்தலில், முனியான் - வெறுப்பில்லாதவனாகி, குணத்தொடு - (ஆசிரியன்) குணத்தோடு (பொருந்த), பழகி - பயின்று, அவன்குறிப்பின் - அவன் குறிப்பின் (வழியிலே), சார்ந்து - சேர்ந்து, இரு என - இருவென்று சொன்னபின், இருந்து - இருந்து, சொல் என - படியென்று சொன்னபின், சொல்லி - படித்து, பருகுவன் அன்ன-(பசித்து) உண்பவன் (விருப்பத்தைப்) போன்ற, ஆர்வத்தன் ஆகி - மிக்க விருப்பத்தையுடையவனாகி, சித்திரப்பாவையின் - சித்திரப் பாவையைப்போல, அத்தகவு அடங்கி - (அவ்வசைவறு) குணத்தினோ டடங்கி, செவி - காதானது, வாய் ஆக - வாயாகவும், நெஞ்சு - மனமானது, களன் ஆக - கொள்ளுமிட மாகவும், கேட்டவை - (முன்) கேட்கப்பட்டவற்றை, கேட்டு - (திரும்பக்) கேட்டு, அவை - அப்பொருள்களை விடாது - மறந்துவிடாமல், உளத்து-உள்ளத்தின் கண், அமைத்து - நிறைத்துக்கொண்டு, போ என - போவென்றுசொல்ல, போதல் - போகுதலாகும், என்மனார் - என்று சொல்லுவர், புலவர் - அறிவுடையோர், எ-று. (சO)

41. நூல்பயி லியல்பே நுவலின்வழக் கறிதல்
பாடம் போற்றல் கேட்டவை நினைத்தல்
ஆசாற் சார்ந்தவை யமைவரக் கேட்டல்
அம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிறல்
வினாதல் வினாயவை விடுத்த லென்றிவை
கடனாக் கொளினே மடநனி யிகக்கும்.

(இ-ள்.) நூல் பயில் இயல்பு - நூலைக்கற்றலினியல்பை, நுவலின் - சொல்லினால், வழக்கு - (உலகவழக்குஞ் செய்யுள் வழக்குமாகிய இருவகை) நடையையும், அறிதல்-ஆராய்ந் தறிதலும், பாடம்

(கேட்ட) பாடத்தை, போற்றல் - (பலகால்) சிந்தித்தலும், கேட்டவை - (தான்) கேட்ட பொருள்களை, நினைத்தல் - எண்ணுதலும், ஆசான் - ஆசிரியனை, சார்ந்து - அடுத்து, அவை - அவற்றை, அமைவர - குறைவுதீர, கேட்டல் - கேட்டலும், அம்மாண்பு - அக்கல்வி மாட்சிமையை, உடையோர் தம்மொடு - உடையவரோடு, பயிறல் - பழகுதலும், வினாதல் - (தான் ஐயுற்றபொருளை) வினாவுதலும், வினாயவை விடுத்தல் - (அவர்) வினாவியவைகளுக்கு உத்தரங் கொடுத்தலும், என்ற - என்று சொல்லப்பட்ட, இவை - இச்செயல்களை, கடன் ஆக - முறையாக, கொளின் - மாணாக்கன் கொண்டால், மடம்-அறியாமையானது, நனி-மிகவும், இகக்கும் (அவனைவிட்டு) நீங்கும், எ-று. (சக)

42. ஒருகுறி கேட்போ னிருகாற் கேட்பின்
பெருக நூலிற் பிழைபா டிலனே.

(இ-ள்.) ஒரு குறி - ஒருதரம், கேட்போன் - ஒரு நூலைப் பாடங் கேட்பவன், இருகால் - இரண்டுதரம், கேட்பின் - கேட்டானாயின், பிழைபாடு - அந்நூலிற் பிழைபடுதல், பெருக - மிகுதியும், இலன் - இலனாவன், எ-று. (சஉ)

43. முக்காற் கேட்பின் முறையறிந் துரைக்கும்.

(இ-ள்.) முக்கால் - மூன்றுதரம், கேட்பின் - கேட்டானாயின், முறை - (ஆசிரியன் கற்பித்த) முறையை, அறிந்து - உணர்ந்து, உரைக்கும் - சொல்லுவான், எ-று. (சங)

44. ஆசா னுரைத்த தமைவரக் கொளினும்
காற்கூ றல்லது பற்றல னாகும்.

(இ-ள்.) ஆசான் - ஆசிரியன், உரைத்தது - கற்பித்த பொருளை, அமைவர - (தன்னறிவினிடத்து) நிறைய, கொளினும் - கற்றானாயினும், கால் கூறு அல்லது - (புலமைத் திறத்திற்) காற்பங்கல்லது, பற்றலன் ஆகும்-அதற்கதிகமாகப் பெறுதவனாவான்,எ-று.

45. அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை யொருகால்
செவ்விதி னுரைப்ப வவ்விரு காலும்
மையறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்.

(இ-ள்.) அவ்வினை ஆளரொடு - அக்கல்வித்தொழிலை யாளுதலுடையாரோடு, பயில் வகை - பழகும்வகையால், ஒருகால் - காற்கூறும், செவ்வியின் உரைப்ப - (தன்மாணாக்கருக்குஞ் சபையாருக்கும்) உரைவிரித்துரைத்தலால், அவ்விருகாலும் - அரைக்கூறுமாக, மைஅறு - குற்றமற்ற, புலமை-அறிவானது, மாண்பு உடைத்து ஆகும் - நிரம்புதலுடையதாகும், எ - று.

46. அழலி னீங்கா னணுகா னஞ்சி
நிழலி னீங்கா னிறைந்த நெஞ்சமொ
டெத்திறத் தாசா னுவக்கு மத்திறம்
அறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சி வழிபாடே.

(இ-ள்.) அழலின் - (குளிர்காய்வோன்விட்டு நீங்காமலும் நெருங்காமலும் இருக்கிற) நெருப்பைப்போல (ஆசிரியனை நினைத்து), அஞ்சி - அச்சமுற்று, நீங்கான் - (விட்டு)நீங்கானாகியும், அணுகான்-நெருங்கானாகியுமிருந்து, நிழலின் - (விடாது பின்செல்லு) நிழலைப்போல, நீங்கான் - தொடர்ந்துசென்று, நிறைந்தநெஞ்சமொடு-(அன்பு) நிறைந்த கருத்துடனே, எத்திறத்து-எத்தன்மையினாலே,ஆசான்-ஆசிரியனானவன், உவக்கும் - மகிழ்வான், அத்திறம்-அத்தன்மையோடு (பொருந்தி), அறத்தின் - அறத்தினின்றும், திரியா - வேறுபடாத, படர்ச்சி - நடத்தலானது, வழிபாடு-(மாணாக்கன் செய்யும்) வழிபாடாகும், எ - று.

அழலி னென்பதற்கு ஆசிரியன் கோபித்தா லெனப்பொருள் கூறினும் பொருந்தும்.

பொதுப்பாயிரத்திலக்கணம் முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்.

[சிறப்புப்பாயிரத்தின் பொதுவிலக்கணம்.]

47. ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை
நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே
கேட்போர் பயனொ டாயெண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே.

(இ-ள்.) ஆக்கியோன் பெயர் - நூல்செய்தோன் பெயரும், வழி - (நூல்வந்த) வழியும், எல்லை - (நூல் வழங்கு) நிலமும், நூற்பெயர் - நூலினது பெயரும், யாப்பு - (இந்நூல் முடிந்தபின்பு இங்

நூல் கேட்கத்தருமென்னும்) இயையும், நுதலியபொருள் - நூலிற் சொல்லப்பட்ட பொருளும், கேட்போர் - (இந்நூல்) கேட்டற்கு ரிய அதிகாரிகளிவரென்பதும், பயன் - (நூல்கேட்கையாற் பெறப் படும்)பயனும், ஆகிய எண் பொருளும்-ஆகிய வெட்டுப்பொருளையும், வாய்ப்பக்காட்டல் - விளங்க வுணர்த்துதல், பாயிரத்து - சிறப்புப் பாயிரத்தினது, இயல்பு - இலக்கணமாம், எ-று.

ஆகிய வென்பது ஆய்என்றுயிற்று. (சஎ)

48. காலங் களனே காரண மென்றிம்
மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே.

(இ-ள்.) காலம் - (நூல்செய்த) காலமும், களன் - (நூலரங் கேற்றிய) சபையும்,காரணம்-(நூல்செய்தற்குக்) காரணமும்,என்று- என்று, இம்மூவகை - இம்மூன்றனையும், ஏற்றி-(அவ்வெட்டனோடு) கூட்டி, மொழிநரும் - (பதினொன்றாகச்) சொல்லுவாரும், உளர் - (சிலர்) உளர், எ-று. (சஅ)

[நூற்பெயருக்குச் சிறப்புவிதி.]

49. முதனூல் கருத்த னளவு மிகுதி
பொருள்செய் வித்தோன் றன்மைமுத னிமித்தினும்
இடுகுறி யானுநூற் கெய்தும் பெயரே.

(இ-ள்.) முதனூல் - முதனூலும், கருத்தன் - (நூல்)செய்த வனும்,அளவு-அளவும், மிகுதி-மிகுதியும், பொருள்-பொருளும்,செய் வித்தோன்—(நூல்)செய்வித்தவனும், தன்மை-குணமும், முதல்-முத லாகிய, நிமித்தினும் - காரணங்களாலும், இடுகுறியானும் - இடுகுறி யாலும், நூற்கு - நூலுக்கு, பெயர் - பெயரானது, எய்தும் - வரும்.

முதனூலாற் பெயர்பெற்றவை பாரதம் முதலியன; செய்தவ னாற் பெயர்பெற்றவை தொல்காப்பியம் முதலியன; அளவினாற் பெயர்பெற்றவை நாலடி நானூறு முதலியன; மிகுதியாற் பெயர்பெ ற்றவை களவியல் முதலியன; பொருளாற் பெயர்பெற்றவை அகப் பொருள் முதலியன; செய்வித்தோனாற் பெயர்பெற்றவை சாதவா கனம் முதலியன; தன்மையாற் பெயர்பெற்றவை நன்னூல் முத லியன; இடுகுறியாற் பெயர்பெற்றவை கலைக்கோட்டுத்தண்டு முதலியன. (சகூ)

[நூல்யாப்பினுக்குச் சிறப்புவிதி.]

50. தொகுத்தல் விரித்த றொகைவிரி மொழிபெயர்ப்
பெனத்தகு நூல்யாப் பீரிரண் டென்ப.

(இ-ள்.) தொகுத்தல் - (விரிந்து கிடக்கின்றவைகளைத்) தொகுத்துச் சொல்லுதலும், விரித்தல் — (சுருங்கிக்கிடக்கின்றவைகளை) விரித்துச் சொல்லுதலும், தொகை விரி - தொகுத்தும் விரித்துஞ் சொல்லுதலும், மொழி பெயர்ப்பு - (ஒருபாஷையிலிருக்கின்ற பொருளை) மற்றொன்றுள்ளே திருப்பிச் சொல்லுதலும், எனத்தகும் - என்று சொல்லத்தகும், ஈரிரண்டு-நான்குபிரிவை யுடைத்தாகும், நூல்யாப்பு-நூல்யாப்பானது, என்ப - என்றுசொல்லுவர் புலவர், எ-று.

'மலர்தலை' என்னுஞ் சூத்திரத்துள்ளே தொகை வகைவிரியாய்ப் பென்று சொல்லியது, இந்நான்கு பிரிவினுள் இல்லையேயென்றால் நடுநின்ற வகை பின்னின்ற விரியைக் குறிக்கும்போது தொகையாகவும், முன்னின்ற தொகையைக் குறிக்கும்போது விரியாகவும் நிற்கையால் தொகை விரியேயாம். (௫0)

[சிறப்புப்பாயிரஞ் செய்தற்குரியவர்.]

51. தன்னா சிரியன் றன்னொடு கற்றோன்
தன்மா ணாக்கன் றகுமுரை காரனென்
றின்னோர் பாயிர மியம்புதல் கடனே.

(இ-ள்.) தன் ஆசிரியன் - தன்னுடைய ஆசிரியனும், தன்னொடு கற்றோன் - தன்னோடு பாடங்கேட்டவனும், தன் மாணாக்கன் - தன்னுடைய மாணாக்கனும், தகும் உரைகாரன் - தன்னூலுக்குத் தகும் உரையைச் செய்தவனும், என்ற - என்று சொல்லப்பட்ட, இன்னோர் - இந்நால்வருள் ஒருவர், பாயிரம் - சிறப்புப்பாயிரத்தை, இயம்புதல் - சொல்லுதல், கடன் - முறைமையாகும், எ-று.

[சிறப்புப்பாயிரம் பிறர் செய்தற்குக் காரணம்.]

52. தோன்றா தோற்றித் துறைபல முடிப்பினும்
தான்றற் புகழ்த றகுதி யன்றே.

(இ-ள்.) தோன்றா - தோன்றாத நுட்பங்களையெல்லாம், தோற்றி - காட்டி, துறை பல - பலதுறைப்பட்டு (விரிந்த நூலை), முடிப்பினும் - செய்து முடித்தாலும், தான்-தானே, தற்புகழ்தல்-தன்னைப் புகழ்ந்துகொள்ளுதல், தகுதி அன்று - தகுதியன்றாம், எ - று.

[தற்புகழ்ச்சி குற்றமாகாஇடங்கள்.]

53. மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினும்
தன்னுடை யாற்ற லுணரா ரிடையினும்
மன்னிய வவையிடை வெல்லுறு பொழுதினும்

தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும்
தன்னைப் புகழ்தலுந் தகும்புல வோற்கே.

(இ-ள்.) மன்னுடைய மன்றத்து - அரசனது சபைக்கு, ஓலை தூக்கினும் - (எழுதும்) சீட்டுக்கவியிலும், தன்னுடைய ஆற்றல் உணரார் இடையினும் - தனது (கல்வி) வலிமையை அறியாதாரிடத்திலும், மன்னிய அவையிடை வெல்லுறு பொழுதினும் - பெரிய சபையில் (வாதஞ்செய்து) வெல்லும் பொழுதும், தன்னை மறுதலை பழித்தகாலையும் - தன்னை எதிரி பழித்த காலத்திலும், தன்னைப்புகழ்தலும் - தன்னைத்தான் புகழ்ந்துகொள்ளலும், புலவோற்கு - புலவனுக்கு, தகும் - தகுதியாம், எ - று. (ருங)

[பாயிரம்நூலுக்கு இன்றியமையாதது.]

54. ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே.

(இ-ள்.) ஆயிரம்முகத்தான் - ஆயிரமுறுப்புகளால், அகன்றதாயினும் - விரிந்ததாயினும், பாயிரம் இல்லது - பாயிரமில்லாதது, பனுவல் அன்று - நூலன்றாகும், எ-று. ஏ-அசை. (ருச)

[பாயிரம் நூலுக்கு இன்றியமையாதது என்பதற்குக் காரணம்.]

55. மாடக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமும்
ஆடமைத்தோ ணல்லார்க் கணியும்போல் - நாடிமுன்
ஐதுரையா நின்ற வணிந்துரையை யெந்நூற்கும்
பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது.

(இ-ள்.) மாடக்கு - மாளிகைக்கு, சித்திரமும் - சித்திரமும், மாநகர்க்கு-பெரிய பட்டணத்திற்கு, கோபுரமும்-கோபுரமும், ஆடு-நாட்டியஞ்செய்கின்ற, அமை தோள் நல்லார்க்கு - மூங்கில்போன்ற தோள்களையுடைய மங்கையருக்கு, அணியும் - ஆபரணமும், போல்-போல, நாடி - நினைத்து, ஐது - அழகிய பொருளை, உரையாநின்ற - சொல்லுகின்ற, அணிந்துரையை - இருவகைப்பாயிரங்களையும், உரையா - உரைத்து, எந்நூற்கும் - எவ்வகைப்பட்ட பெரியநூலுக்கும், முன் - முன்னே, பெரிது பெய்து - மிகவும் சேர்த்து, வைத்தார் - (ஆசிரியர்) வைத்தார், எ-று. (ருரு)

சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம் முற்றுப்பெற்றது.

எழுத்ததிகாரம்.

எழுத்தியல்

[கடவுள்வணக்கம்.]

56. பூமலி யசோகின் புனைநிழ லமர்ந்த
நான்முகற் றொழுதுநன் கியம்புவ னெழுத்தே.

(இ-ள்.) பூமலி - மலர்கள் நிறைந்த, அசோகின் - அசோகமரத்தினது, புனை-அலங்கரிக்கும், நிழல்-நிழலின்கண், அமர்ந்த-எழுந்தருளியிருந்த, நான்முகன் தொழுது - நான்கு திருமுகங்களையுடைய கடவுளைவணங்கி, நன்கு எழுத்து இயம்புவன் - நன்றாக எழுத்திலக்கணத்தைச் சொல்லுவன், எ - று. ஏ-ஈற்றசை.

எல்லாம் வல்ல கடவுளை வணங்கலால் இனிது முடியுமென்பது கருதி நன்கியம்புவனென்று புகுந்தமையின் இது நுதலிப் புகுதலென்னு முத்தி. (க)

[எழுத்திலக்கணத்தின் பகுதி.]

57. எண்பெயர் முறைபிறப் புருவ மாத்திரை
முதலீ றிடைநிலை போலி யென்றா
பதம்புணர் பெனப்பன் னிருபாற் றதுவே.

(இ-ள்.) எண் - (எழுத்தின்) எண்ணும், பெயர் - பெயரும், முறை - முறையும், பிறப்பு - பிறப்பும், உருவம் - வடிவமும், மாத்திரை - அளவும், முதல் (நிலை) - முதனிலையும், ஈறு (நிலை) - கடைநிலையும், இடை நிலை - இடைநிலையும், போலி - போலியும், பதம்-பதமும், புணர்பு - புணர்ச்சியும், என - என்று, பன்னிருபாற்று - பன்னிரு பகுதியினை யுடையதாகும், அது - அவ்வெழுத்திலக்கணம், எ-று.

"என்றா" என்பது எண்ணிடைச்சொல். இச்சூத்திரம் தொகுத்துச் சுட்டலென்னும் உத்தி. மேல்வருவனவெல்லாம் வகுத்துக் காட்டல். (உ)

[எழுத்தும் அதன்வகையும்.]

58. மொழிமுதற் காரண மாமணுத் திரளொலி
எழுத்தது முதல்சார் பெனவிரு வகைத்தே.

(இ-ள்.) மொழி முதல் காரணம் ஆம் - சொல்லுக்கு ஆதிகாரணமாகி வருகின்ற, அணு திரள் ஒலி - அணுக்கூட்டத்தின் (காரியமாகிய) ஒலியானது, எழுத்து - எழுத்தாம்; அது - அவ்வெழுத்து, முதல் சார்பு என - முதலெழுத்தென்றும் சார்பெழுத்தென்றும், இரு வகைத்து - இரண்டு வகையினையுடையதாகும், எ - று.

அணுத்திரள்=ஒலிநுட்பம்; மொழிமுதற்காரணமா மொலி யெழுத்தென்றால் ஙா ஙீமுதலியவை எழுத்தாகா வென்றும், அணுத்திரளொலி எழுத்தென்றால் முற்கு இருமல் முதலியவை எழுத்தா மென்றுங் கொள்ளவேண்டுதலால், 'மொழிமுதற்காரணமா மணுத்திரளொலி யெழுத்து' என்றார். (௩)

[முதலெழுத்து.]

59. உயிரு முடம்புமா முப்பது முதலே.

(இ-ள்.) உயிரும் உடம்பும் - உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டும் மெய்யெழுத்துப் பதினெட்டும், ஆம் முப்பதும் - ஆகிய முப்பதெழுத்துகளும், முதல் - முதலெழுத்தாகும், எ - று. (௪)

[சார்பெழுத்தின் வகை]

60. உயிர்மெய் யாய்த முயிரள பொற்றள
பஃகிய இஉ ஐஔ மஃகான்
தனிநிலை பத்துஞ் சார்பெழுத் தாகும்.

(இ-ள்.) உயிர்மெய் - உயிர்மெய்யும், ஆய்தம் - ஆய்தமும், உயிரளபு - உயிரளபெடையும், ஒற்றளபு - ஒற்றளபெடையும், (அஃகிய) இ - குற்றியலிகரமும், (அஃகிய) உ - குற்றியலுகரமும், (அஃகிய) ஐ - ஐகாரக்குறுக்கமும், (அஃகிய) ஔ - ஔகாரக் குறுக்கமும், (அஃகிய) மஃகான் - மகரக்குறுக்கமும், (அஃகிய) தனிநிலை - ஆய்

தக்குறுக்கமும், பத்தும் - ஆகியபத்தும், சார்பெழுத்து ஆகும் - சார்பெழுத்து ஆகும்,எ-று. அஃகுதல்-சுருங்குதல். (௫)

[சார்பெழுத்தின்விரி.]

61. உயிர்மெய் யிரட்டு நூற் றெட்டுய ராய்தம்
எட்டுயி ரளபெழு மூன்றொற் றளபெடை
ஆறே ழஃகு மிம்முப் பானேழ்
உகரமா றாறைகான் மூன்றே
ஔகா னொன்றே மஃகான் மூன்றே
ஆய்த மிரண்டொடு சார்பெழுத் துறுவிரி
ஒன்றொழி முந்நூற் றெழுபா னென்ப.

(இ-ள்.) உயிர்மெய் இரட்டு நூற்றெட்டு - உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினாறு; உயர் ஆய்தம் எட்டு - குறுகாத ஆய்தம் எட்டு; உயிரளபு எழுமூன்று - உயிரளபெடை இருபத்தொன்று; ஒற்றளபெடை ஆறேழ் - ஒற்றளபெடை நாற்பத்திரண்டு; (அஃகும்) இம்முப்பானேழ் - குற்றியலிகரம் முப்பத்தேழு; (அஃகும்) உகரம்ஆறு - குற்றியலுகரம் முப்பத்தாறு; (அஃகும்) ஐகான் மூன்று - ஐகாரக்குறுக்கம் மூன்று; (அஃகும்) ஔகான் ஒன்று - ஔகாரக்குறுக்கம் ஒன்று, (அஃகும்) மஃகான் மூன்று - மகரக்குறுக்கம் மூன்று; (அஃகும்) ஆய்தம் இரண்டொடு - ஆய்தக்குறுக்கம் இரண்டுடனே, சார்பெழுத்து உறு விரி - சார்பெழுத்தினது மிகுந்தவிரி, ஒன்றொழி முந்நூற்றெழுபான் - முந்நூற்றறுபத்தொன்பது, என்ப-என்றுசொல்லுவர் (புலவர்) எ-று.

இவை இத்தனையாதல் அவ்வவற்றின் பிறப்பிலக்கணத்திற் காண்க. (௬)

[பெயரின் பொதுவிலக்கணம்.]

62. இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின.

(இ-ள்) இடுகுறிகாரணப்பெயர் - இடுகுறிப்பெயருங் காரணப்பெயருமாகிய விரண்டும், பொதுச்சிறப்பின - பலபொருளுக்குப் பொதுப்பெயராகியும் ஒருபொருளுக்கே சிறப்புப்பெயராகியும் வருவனவாம், எ - று.

(உதாரணம்,) மரம்—இடுகுறிப் பொதுப்பெயர்.
பனை—இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்.
அணி—காரணப் பொதுப்பெயர்.
முடி—காரணச் சிறப்புப்பெயர்.

இனி இரட்டுறமொழித லென்னு முத்தியால்இச்சூத்திரத்திற்கு வேறொருபொருளும் உரைக்கப்படும். அதாவது:—இடுகுறி காரணப் பெயர் - இடுகுறியென்றுங் காரணமென்றுஞ் சொல்லப்படு மிலக்கணங்களையுடைய பெயர்கள், பொது - இடுகுறி காரணமென்னு மிரண்டற்கும் பொதுவாகியும், சிறப்பின - இடுகுறிக்கே சிறப்பாகியுங் காரணத்திற்கே சிறப்பாகியும் வருவனவாம்.

(உ-ம்.) பரம்—இடுகுறிப்பெயர்.
பரமன்—காரணப்பெயர்.
முக்கணன், அந்தணன்,—காரண விடுகுறிப்பெயர்.

முக்கணனென்பது காரணங் கருதியவழி மூன்று கண்ணை யுடைய விநாயகமூர்த்தி முதலாகிய பலர்க்குஞ் செல்லுதலாலும், காரணங் கருதாதவழி இடுகுறி யளவேயாய்ப் பரமசிவனுக்குச் செல்லுதலாலுங் காரண விடுகுறிப்பெயராயிற்று. அந்தணனென்பதும், அப்படியே அழகிய தண்மையையுடைய பலர்க்கும் பார்ப்பாருக்குஞ் செல்லுதலால் காரணவிடுகுறிப்பெயராயிற்று. (எ)

[உயிரும் மெய்யும்.]

63. அம்முத லீரா றாவி கம்முதல்
மெய்ம்மூ வாறென விளம்பினர் புலவர்.

(இ-ள்) அம்முதல் ஈராறு - அகரமுதலாகிய பன்னிரண்டனையும், ஆவி (என) - உயிரெழுத்தென்றும், கம்முதல் மூவாறு-ககரமுதலாகிய பதினெட்டனையும், மெய் என - மெய்யெழுத்தென்றும், விளம்பினர் புலவர் - அறிவுடையோர் சொன்னார். எ-று.

(உ-ம்.) உயிர் - அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ.
மெய் - க் ங் ச் ஞ் ட் ண் த் ந் ப் ம் ய் ர் ல் வ் ழ் ள் ற் ன்.

ஆவியும் மெய்யும் போல இருக்கையால், இவ்விருவகை யெழுத்திற்கும் ஆவி மெய் என உவமவாகுபெயராய்க் காரணப் பொதுப் பெயராயின. பிறவெழுத்துகளும் இவ்வாறே வருதல் காண்க.

[குறில்.]

64. அவற்றுள்,
அ இ உ எ ஒக்குறிலைந்தே.

(இ-ள்.) அவற்றுள் - (ஆவியுமெய்யுமென்ற) அவற்றுள், அ இ உ எ ஒ - அ இ உ எ ஒ என்கிற, ஐந்து - ஐந்தும், குறில்-குற்றெழுத்தாம், எ - று. (௯)

[நெடில்.]

65. ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ நெடில்.

(இ-ள்.) ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ - ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ என்கிற ஏழும், நெடில் - நெட்டெழுத்தாம் எ-று, (௧௦)

[சுட்டு.]

66. அ இ உம்முதற் றனிவரிற் சுட்டே.

(இ-ள்.) அ இ உ - அ இ உ என்கிற மூன்றும், முதல்-சொல்லுக்கு முதலில், தனிவரின் - தனித்து (சுட்டுப்பொருளைக் காட்ட) வந்தால், சுட்டு - சுட்டெழுத்தாம். எ-று.

முதலெனப்பொதுப்படச்சொன்னதனால் புறத்தும் அகத்தும் வருமெனக்கொள்க.

(உ-ம்.)

அக் கொற்றன்	புறத்து வந்தன	அவன்	அகத்து வந்தன.
இக் கொற்றன்		இவன்	
உக் கொற்றன்		உவன்	

அகரம் தூரத்திலிருக்கிற பொருளையும், இகரம் சமீபத்தி லிருக்கிற பொருளையும், உகரம் எதிர்முகமின்றிப் பின் நிற்கும் பொருளையுஞ் சுட்டுதற்கு வரும். (௧௧)

[வினா.]

67. எயா முதலும் ஆ ஓ வீற்றும்
ஏயிரு வழியும் வினாவா கும்மே.

(இ-ள்.) எ யா முதலும் - எகரமும் யாவும் சொல்லுக்கு முதலிலும், ஆ ஓ ஈற்றும் - ஆகாரமும் ஓகாரமும் சொல்லுக்கு ஈற்றிலும், ஏ இரு வழியும் - ஏகாரம் அவ்விரண்டிடத்திலும், (தனிவரின்) வினாவாகும் - தனித்து வினாப்பொருளைக் காட்டவந்தால் வினாவெழுத்தாகும், எ-று.

முன் சூத்திரத்தில் தனிவரினென்றது இதற்குங் கூட்டப்பட்டது. ஒன்றினமுடித்த றன்னின முடித்தலென்னுமுத்தியால் உயிர்மெய்யாகிய யா வினுவு முடன் கூறப்பட்டது. இவை புறத்தும் அகத்தும் வருதல் எற்றபடி கொள்க.

(உ-ம்.) எக்கொற்றன் / யாங்ஙனம் / எவன் / யாவன் — எ, யா, முதலிலே புறத்தும் அகத்தும் வந்தன.

கொற்றனா / கொற்றனோ — ஆ, ஓ ஈற்றிலே புறத்து வந்தன.

ஏவன் / கொற்றனே — ஏ முதலில் அகத்தும் ஈற்றில் புறத்தும் வந்தது. (கஉ)

[வல்லினம்.]

68. வல்லினங் கசட தபறவென வாறே.

(இ-ள்.) க ச ட த ப ற என ஆறு - க ச ட த ப ற என்கிற ஆறும், வல்லினம் - வல்லினமாம், எ-று.

இவை வன்கணமெனவும் பெயர்பெறும். (கங)

[மெல்லினம்.]

69. மெல்லினம் ஙஞண நமனவென வாறே.

(இ-ள்.) ங ஞ ண ந ம ன என ஆறு - ங ஞ ண ந ம ன என்கிற ஆறும், மெல்லினம் - மெல்லினமாம், எ-று.

இவைமென்கணமெனவும் பெயர்பெறும். (கச)

[இடையினம்.]

70. இடையினம் யரல வழளவென வாறே.

(இ-ள்.) ய ர ல வ ழ ள என ஆறு - ய ர ல வ ழ ள என்கிற ஆறும், இடையினம் - இடையினமாம், எ-று.

இவை இடைக்கண மெனவும் பெயர்பெறும். (கரு)

[இனவெழுத்து.]

71. ஐ ஔ இ உச் செறிய முதலெழுத்
திவ்விரண் டோரின மாய்வரன் முறையே.

(இ-ள்.) ஐ ஔ - (இனமில்லாத) ஐகார ஔகாரங்கள், இ உ செறிய - (ஈகார ஊகாரங்களுக்கு இனமாகிய) இகர உகரங்கள் (தமக்கு இனமாகப்) பொருந்த, முதலெழுத்து - முதலெழுத்துச்

ளானவை, இவ்விரண்டு - இரண்டிரண்டு, ஓர் இனம் ஆய்வரல் - ஓரினமாகி வருதல், முறை - முறையாதலால் (அவை இனவெழுத்தெனப் பெயர்பெறும்). எ-று. ஏ - ஈற்றசை.

(உ-ம்.) அ-ஆ, இ-ஈ, உ-ஊ, எ-ஏ, ஐ-இ, ஒ-ஓ, ஔ-உ எனவும், க-ங, ச-ஞ, ட-ண, த-ந, ப-ம, ற-ன எனவும் இரண்டிரண்டு ஓரினமாய் வந்தமை காண்க. (௭௧.)

[இனமென்றதற்குக் காரணம்.]

72. தான முயற்சி யளவு பொருள்வடி
வானவொன் றாதியோர் புடையொப் பினமே.

(இ-ள்-) தானம்-பிறப்பிடமும், முயற்சி - தொழிலும், அளவு - மாத்திரையும், பொருள் - பொருளும், வடிவு - உருவமும், ஆன - ஆகிய இவற்றுள், ஒன்று ஆதி - ஒன்றுமுதலாக, ஓர்புடை ஒப்பு - ஒருபுடை யொத்தலால், இனம் - இனமாம், எ-று.

ஆய்தம் தனிநிலையாகலாலும் மற்றைச் சார்பெழுத்துகளுக்கு அவ்வவற்றின் முதலெழுத்துகளின் பெயர்களே பெயர்களாயடங்கலாலும், சார்பெழுத்துக்குப் பெயர் சொல்லாது விட்டார். இச்சூத்திரம் ஏதுவின் முடித்தலென்னு முத்தி. (௭௨)

[முறை.]

73. சிறப்பினு மினத்தினுஞ் செறிந்தீண் டம்முதல்
நடத்த றானே முறையா கும்மே.

(இ-ள்.) சிறப்பினும் இனத்தினும் - சிறப்பினாலும் இனத்தினாலும், செறிந்து - (ஒன்றின்பின்னொன்று) பொருந்தி, ஈண்டு - இவ்வுலகத்தில், அம்முதல் நடத்தல்தானே - அகரமுதலாக வழங்குதலே, முறையாகும் - (எழுத்துகளது) முறையாம், எ-று.

குறிலினது விகாரமே நெடிலாதலால் குறில் முன்னிற்றல் பற்றிச் சிறப்பினுமென்றார். அம்முறையை நெடுங்கணக்கில் காண்க.

[பிறப்பின் பொதுவிதி.]

74. நிறையுயிர் முயற்சியி னுள்வளி துரப்ப
எழுமணுத் திரளுரங் கண்ட முச்சி
மூக்குற் றிதழ்நாப் பல்லணத் தொழிலின்
வெவ்வே றெழுத்தொலி யாய்வரல் பிறப்பே.

(இ-ள்.) நிறை உயிர் - (ஒலியெழுத்திற்கு வேண்டுங் காரணங்களிற் குறைவின்றி) நிறைந்த உயிரினது, முயற்சியின்-முயற்சியால், உள் வளிதுரப்ப - உள்ளேநின்ற காற்றானது எழுப்ப, எழும் அணுத்திரள் - எழுகின்ற (செவிப்புலனும்) அணுக்கூட்டம், உரம் கண்டம் உச்சி மூக்கு - மார்பும் கழுத்தும் தலையும் நாசியும், (ஆகிய நான்கிடத்தையும்,) உற்று - பொருந்தி, இதழ் நா பல் அணம்-உதடும் நாக்கும் பல்லும் மேல்வாயும் (ஆகிய நான்கனுடைய), தொழிலின் - முயற்சிகளால், வெவ்வேறு எழுத்து ஒலி ஆய் - வெவ்வேறு எழுத்தாகிய ஓசைகளாய், வரல் - தோன்றுதல், பிறப்பு - அவற்றின் பிறப்பாம்,

[முதலெழுத்துகளுக்குப் பிறப்பிடம்.]

75. அவ்வழி,
ஆவி யிடைமை யிடமிட றாகும்
மேவு மென்மைமூக் குரம்பெறும் வன்மை.

(இ-ள்.) அவ்வழி - முன்சொன்னவழியாற் பிறக்குமிடத்து, ஆவி இடைமை இடம் - உயிரெழுத்துகளுக்கும் இடையினத்திற்கும் இடம், மிடறு ஆகும் - கழுத்தாகும்; மென்மை - மெல்லினம், மூக்குமேவும் - நாசியை இடமாகப் பொருந்தும்; வன்மை உரம் பெறும் - வல்லினம் மார்பை இடமாகப்பெறும், எ-று. (உ0)

[முதலெழுத்துபிறத்தற்கு முயற்சி.]

76. அவற்றுள்,
முயற்சியுள் அ ஆ அங்காப் புடைய.

(இ-ள்.) அவற்றுள் - (மேலிடம்வகுத்த) முதலெழுத்துகளுள், அ ஆ அங்காப்பு உடைய - அ ஆ இரண்டும் (அண்ணத்தின் றொழிலாகிய) அங்காத்தலை யுடையனவாய்ப் பிறக்கும், எ-று. அங்காத்தல் - வாய்திறத்தல். (உக)

77. இஈ எஏ ஐஅங் காப்போ
டண்பன் முதனா விளிம்புற வருமே.

(இ-ள்.) இ ஈ எ ஏ ஐ - இ ஈ எ ஏ ஐ ஐந்தும், அங்காப்போடு - அங்காப்புடனே, அண் பல் - முன்னம்பல்லை, நாமுதல் விளிம்பு - நாக்கடியினது ஓரமானது, உற-பொருந்த,வரும் - பிறக்கும், எ - று.

78. உ ஊ ஒ ஓ ஔவிதழ் குவிவே.

(இ-ள்.) உ ஊ ஒ ஓ ஔ - உ ஊ ஒ ஓ ஔ ஐந்தும் (பிறத்தற்கேதுவாகிய முயற்சி), இதழ் குவிவு - உதடுகளின் குவிதலாம்,

79. கஙவுஞ் சஞவும் டணவு முதலிடை
நுனிநா வண்ண முறமுறை வருமே.

(இ-ள்.) கஙவும்-கவ்வும் ஙவ்வும், (நா) முதல்-நாக்கினடி,(அண்ண முதல்) - மேல்வாயடியையும், சஞவும் - சவ்வும் ஞவ்வும், (நா) இடை-நாக்கின் நடு, (அண்ண இடை) - மேல்வாய் நடுவையும், டணவும் - டவ்வும் ணவ்வும், நா நுனி - நாக்கின்கடை, அண்ண (நுனி)- மேல்வாய்க் கடையையும், உற - பொருந்த, முறை - இம்முறையே, வரும் - பிறக்கும், எ-று. (உச)

80. அண்பல் லடிநா முடியுறத் தநவரும்.

(இ-ள்.) அண்பல் அடி - மேல்வாய்ப் பல்லினது அடியை, நாமுடி உற - நாக்குநுனி பொருந்த, த ந - தவ்வும் நவ்வும், வரும் - பிறக்கும். (உரு)

81. மீகீ ழிதழுறப் பம்மப் பிறக்கும்.

(இ-ள்.) மீ கீழ் இதழ் உற - மேலுதடும் கீழுதடும் பொருந்த, ப ம - பவ்வும் மவ்வும், பிறக்கும் - பிறக்கும், எ-று. (உசு)

82. அடிநா வடியண முறயத் தோன்றும்.

(இ-ள்.) நா அடி - நாக்கினடியானது, அண்ணம் அடி உற - மேல்வாயடியைப் பொருந்த, ய-யகரமானது, தோன்றும்-பிறக்கும்.

83. அண்ண நுனிநா வருட ரழவரும்.

(இ-ள்.) அண்ணம் (நுனி) - மேல்வாய்க்கடையை, நா நுனி வருட - நாக்கு நுனியானது தடவ, ர ழ - ரவ்வும் ழவ்வும், வரும் - பிறக்கும், எ - று. (உஅ)

84. அண்பன் முதலு மண்ணமு முறையின்
நாவிளிம்பு வீங்கி யொற்றவும் வருடவும்
லகார ளகாரமா யிரண்டும் பிறக்கும்.

(இ - ள்.) அண்பல் முதல் - அண்பல்லடியை, நாவிளிம்பு - நாவோரமானது, வீங்கி - தடித்து, ஒற்ற-நெருங்க, லகாரம் (ஆய்)- லகாரமாகியும், அண்ணம் - மேல்வாயை, (நாவிளிம்பு) வருட - நாவோரமானது தடவ, ளகாரமாய் - ளகாரமாகியும், இரண்டும் - இரண்டெழுத்துகளும், முறையின் - இம்முறையே, பிறக்கும்-பிறக்கும்.

85. மேற்பல் லிதழுற மேவிடும் வவ்வே.

(இ-ள்.) மேல் பல் - மேற்பல்லானது, இதழ் உற - கீழுதட்டைப் பொருந்த, வ - வகரமானது, மேவிடும் - பிறக்கும், எ-று.

86. அண்ண நுனிநா நனியுறிற் றனவரும்.

(இ-ள்) அண்ணம் - மேல்வாயை, நா நுனி நனி உறின் - நாக்குநுனி மிகப்பொருந்தின், ற ன - றவ்வும் னவ்வும், வரும் - பிறக்கும்,

[சார்பெழுத்துப்பிறத்தற்கு இடமும் முயற்சியும்.]

87. ஆய்தக் கிடந்தலை யங்கா முயற்சி
சார்பெழுத் தேனவுந் தம்முத லனைய.

(இ-ள்.) ஆய்தக்கு இடம் - ஆய்தம்பிறத்தற்கு இடமானது, தலை - தலையாம்; முயற்சி அங்கா - தொழிலானது வாயைத் திறத்தலாம்; சார்பெழுத்து ஏனவும் - ஆய்தம்நீங்கலாகிய (மற்றைச்) சார்பெழுத்துகளும், தம்முதல் அனைய - தம்முத லெழுத்துகளோ டொப்பனவாய்ப் பிறக்கும், எ-று. (௩௨)

[பிறப்புக்குப் புறனடை.]

88. எடுத்தல் படுத்த னலித லுழப்பின்
திரிபுந் தத்தமிற் சிறிதுள வாகும்.

(இ-ள்.) (பலவெழுத்திற்கும் பிறப்பு ஒன்றாகச் சொல்லப்பட்டாலும்) எடுத்தல் - உயர்த்திக் கூறுதலும், படுத்தல் - தாழ்த்திக் கூறுதலும், நலிதல் - வருந்திக் கூறுதலும் ஆகிய, உழப்பின் - (எழுத்திற்குரிய) ஒலி முயற்சிவகையால், திரிபும் - (ஒன்றற்கொன்று பிறப்பு) வேறுபாடுகளும், தத்தமில் - அவ்வவற்றின்கண், சிறிது உள ஆகும் - சிறிது சிறிது உள்ளனவாம், எ-று. (௩௩)

[உயிர்மெய்]

89. புள்ளிவிட் டவ்வொடு முன்னுரு வாகியும்
ஏனை யுயிரோ டுருவு திரிந்தும்
உயிரள வாயதன் வடிவொழித் திருவயின்
பெயரொடு மொற்றுமுன் னாய்வரு முயிர்மெய்.

(இ-ள்.) புள்ளி விட்டு - (மெய்) புள்ளியை விட்டு, அவ்வொடு - அகரத்தோடு கூடியவழி, முன் உரு ஆகியும் - அவ்விட்ட உருவே உருவாகியும், ஏனை உயிரோடு - அது நீங்கலாகிய உயிர்களோடு

கூடியவழி, உருவு திரிந்தும் - உருவுவேறுபட்டும், உயிர் அளவு ஆய் - (தன்மாத்திரை தோன்றாது) உயிர்மாத்திரையே மாத்திரையாய், அதன் வடிவு ஒழித்து - (தன்வரி வடிவின் விகாரவடிவேவடிவாய்) உயிர்வடிவை யொழித்து, இருவயின் பெயரொடும் - (உயிரும் மெய்யும் ஆகிய) இரண்டிடத்தும் பிறந்த (உயிர்மெய் யென்னும்) பெயருடனே, ஒற்று முன் ஆய் - ஒற்றொலி முன்னும் உயிரொலி பின்னுமாகி, உயிர் மெய் - உயிர்மெய் யெழுத்து, வரும் - வரும், எ-று.

க்+அ=க, க்+ஆ=கா, க்+இ=கி, க்+ஈ=கீ, க்+உ=கு, க்+ஊ=கூ, க்+எ=கெ, க்+ஏ=கே, க்+ஐ=கை, க்+ஒ=கொ, க்+ஓ=கோ, க்+ஔ=கௌ; இப்படியே மற்றை மெய்களின்மேலும் பன்னிரண் டுயிர்களும் தனித்தனி ஏறிவர உயிர்மெய் இருநூற்றுப் பதினாறாதல் காண்க. (௯௪)

[முற்றாய்தம்.]

90 குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி
உயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே.

(இ-ள்.) ஆய்தப் புள்ளி - புள்ளிவடிவினதாகிய ஆய்தம், குறிய தன் முன்னர் - குற்றெழுத்தின் முன்னதாய், உயிரொடு புணர்ந்த - உயிரோடு கூடிய, வல் ஆறன் மிசைத்து - வல்லெழுத் தாறனுளொன்றன்மேலதாய் வரும், எ-று. (௯௫)

(உ-ம்.)

எஃகு, கஃசு, கஃடு, இருபஃது, அஃபு, கஃறு.	வல்லினவகையால் இயல்பாகவரும் ஆய்தம் ஆறு.	முற்றாய்தம்-௮
அவ்+கடிய=அஃகடிய அல்+திணை =அஃறிணை	புணர்ச்சிவிகாரத்தால் வரும் ஆய்தம் ஒன்று.	
அ + கான் = அஃகான்	செய்யுள் விகாரத்தால் வரும் ஆய்தம் ஒன்று.	

இச்சூத்திரம் மேற்கோளாதலால் 'தானெடுத்து மொழிதல்' என்னு முத்தி.

[உயிரளபெடை.]

91 இசைகெடின் மொழிமுத லிடைகடை நிலைநெடில்
அளபெழு மவற்றவற் றினக்குறில் குறியே.

(இ-ள்.) இசை கெடின் - (பாட்டில்) ஓசை குறையின், மொழி - (அவ்வோசை குறைந்த) சொல்லுக்கு, முதல் இடை கடை - முதலி

லாகிலும் நடுவிலாகிலும் இறுதியிலாகிலும், நிலை - நின்ற, நெடில் - நெட்டெழுத்தேழிலொன்று, அளபெழும்-(அவ்வோசையை நிறைக்க) தன்மாத்திரையின் மிகுந்தொலிக்கும்; அவற்று-அவற்றின்பின், அவற்று இனக்குறில் - அததற்கு இனமாகிய குற்றெழுத்து, குறி - அளபெடுத்தமையை அறிதற்குவரிவடிவில்அறிகுறியாய் வரும்.

(உ-ம்.) "ஓஒதல் வேண்டுமொளி மாழ்குஞ் செய்வினை
ஆஅது மென்னு மவர்"
"உறாஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு"
"அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தா ணுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை" எனவரும்.

ஓதல் என்பதில் ஓ முதலிலும்,உறாஅர்என்பதில் ஆ இடையிலும், 'படா' என்பதில் ஆ இறுதியிலும் அளபெடுத்தன. மற்றைநெட்டெழுத்துகளும் இப்படியே அளபெடுக்கும். 'செறாஅய்' என்பதில் ஈரளபெடுத்தது.

ஔகாரஞ் சொல்லுக்கு நடுவிலுங்கடையிலும் வாராமையால், அவ்விடங்களில் அது நீங்கலாக நின்று அளபெடுக்கின்றஅளபெடை பத்தொன்பதோடும்,

"கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றாங்கே
எடுப்பதூஉ மெல்லா மழை"

என இன்னிசை நிறைக்கவரும் அளபெடையும்,

"உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன்"

எனச் சொல்லிசை நிறைக்கவரு மளபெடையுங் கூடி உயிரளபெடை இருபத்தொன்றாய் வருதல் காண்க. (௯௧)

[ஒற்றளபெடை.]

92. ஙஞண நமன வயலள வாய்தம்
அளபாங் குறிலிணை குறிற்கீ ழிடைகடை
மிகலே யவற்றின் குறியாம் வேறே.

(இ-ள்.) (இசைகெடின்) - பாட்டிலோசைகுறையின், குறிலிணைக் (கீழ்)-குறிலிணையின் கீழாவது, குறில் கீழ்-குறிலின் கீழாவது, மொழி இடை கடை-மொழிக்கு நடுவிலும் கடையிலும், ஙஞணநமனவயலள ஆய்தம்-ஙம்முதலிய இப்பத்தும் "ஆய்தமும்

ஆகிய பதினோரெழுத்துமொன்று, அளபு மிகல் ஆம் - (அவ்வோசையை நிறைக்கத் தன்மாத்திரையின்) மிகுந் தொலிக்கும்; அவற்றின் வேறு குறி ஆம் - (அப்படியளபெடுத்தமையை யறிதற்கு) அவற்றின்பின் அவ்வெழுத்துகளே (வரிவடிவில்) அறி குறியாய்வரும்.

முன் சூத்திரத்தில் 'இசைகெடின்' என்றது இதற்குங் கூட்டப்பட்டது.

(உ-ம்.) "இலங்ங்கு வெண்பிறைசூ டீசனடி யார்க்குக்
கலங்ங்கு நெஞ்சமிலை காண்"

"எங்ங் கிறைவனுள னென்பாய் மனனேயா
னெங்ங்கெனத் திரிவா ரின்"

"மடங்ங் கலந்த மனனே களத்து
விடங்ங் கலந்தானை வேண்டு"

"அங்ங்கனிந்த வருளிடத்தார்க் கன்பு செய்து
நங்ங்களங்க றுப்பா நாம்" என வரும்.

'இலங்கு'—குறிலிணைக் கீழிடையிலும், 'எங்கு'—குறிற் கீழிடையிலும், 'மடங்'—குறிலிணைக் கீழ்க்கடையிலும், 'அங்'—குறிற் கீழ்க்கடையிலும், ஙகரம் அளபெடுத்தது.

"எஃஃகி லங்கிய கையரா யின்னுயிர்
வெஃஃகுவார்க் கில்லை வீடு." ஆய்த மளபெடுத்தது.

மற்ற மெய்களு மிப்படியே யளபெடுக்கும். ஆய்தம் ஙகரம் போல விதி யிருக்கவும் வாராமையால் ஆய்தத்தைஇறுதியில் விலக்கி ஒற்றளபெடை நாற்பத்திரண்டாதல் காண்க. (௯௨)

[குற்றியலிகரம்.]

93. யகரம் வரக்குற ளுத்திரி யிகரமும்
அசைச்சொன் மியாவி னிகரமுங் குறிய.

(இ-ள்.) யகரம் வர-யகரத்தை முதலிலே யுடைய சொல்வர, குறள் உ திரி இகரமும் - குற்றியலுகரம் திரிந்த இகரமும், அசைச் சொல் - அசைச்சொல்லாகிய, மியாவின் இகரமும் - மியாவென்பதின் (மகரத்தின்மேலிருக்கிற) இகரமும், குறிய - குற்றிய லிகரங்களாம், எ-று.

(உ-ம்.) நாகு + யாது = நாகியாது
எஃகு + யாது = எஃகியாது
வரகு + யாது = வரகியாது
கொக்கு + யாது = கொக்கியாது
குரங்கு + யாது = குரங்கியாது
அல்கு + யாது = அல்கியாது } எனவும்,
கேண்மியா எனவும் வரும்.

பொதுப்படக்கூறிய குற்றியலுகரம் முப்பத்தாறாலும், அசைச்சொல் மியாவினாலும்குற்றியலிகரம்முப்பத்தேழாய் வருமாறுகாண்க.

[குற்றியலுகரம்.]

௯௪. நெடிலோ டாய்த முயிர்வலி மெலியிடைத்
தொடர்மொழி யிறுதி வன்மையூ ருகரம்
அஃகும் பிறமேற் றொடரவும் பெறுமே.

(இ-ள்.) நெடிலோடு - தனிநெடிலேழுடனே, ஆய்தம்-ஆய்தமொன்றும், உயிர் - (சொல்லுக்கு நடுவிலுங் கடையிலும் வாராத ஔகாரம் நீங்கிய) உயிர்பதினொன்றும், வலி - வல்லெழுத்தாறும், மெலி - மெல்லெழுத்தாறும், இடை-(வல்லெழுத்துகளோடு தொடராத வகரம் நீங்கிய) இடையெழுத் தைந்தும் (ஆகிய முப்பத்தாறனு ளொன்றால்), தொடர் - (ஈற்றுக்கயலெழுத்தாகத்) தொடரப்பட்டு, மொழி இறுதி - சொல்லினிறுதியில், வன்மை ஊர் உகரம்-வல்லெழுத்துகள் யாதாயினு மொன்றன்மேல் ஏறிவருகின்ற உகரமானது, அஃகும் - (தன்மாத்திரையிற்) குறுகும்; பிற - பிறவெழுத்துகளுள் ஒன்றும் பலவும், மேல் தொடரவும் - (குறுகுதற்கும் மொழிநிறைதற்குங் காரணமாக) மேலே தொடரவும், பெறும் - (தனிநெடிலொழிந்த வைந்து தொடரும்) பெறும், எ-று.

(உ-ம்.) நாகு, காசு, நீறு—நெடிற்றொடர்;
எஃகு, கஃசு அஃது—ஆய்தத்தொடர்;
வரகு, பலாசு, கரிது—உயிர்த்தொடர்;
கொக்கு, கச்சு, பற்று—வன்றொடர்;
குரங்கு, மஞ்சு, கன்று—மென்றொடர்;
தெள்கு, சேர்பு, வீழ்து—இடைத்தொடர்.

இங்கே ஈற்றயலெழுத்தைக் கொண்டு ஆறுவகையாகச் சொல்லிப் பின்னே புணரியல் முதலான இடங்களிலே எடுத்தாளுதலால் இது 'முன்மொழிந்து கோடல்' என்னுமுத்தி.

மொழிந்த பொருளோ டவ்வயின் மொழியாததனையு "முட்டின்று முடித்தல்" என்னு முத்தியால், 'நுந்தை' என்னு முறைப்பெயரின் முன்னின்ற நகரமெய்யி லிருக்கிற உகரமுங் குறுகுமென்று கொள்க.

☞ தனித்தும் தனிக்குறிலைச்சேர்ந்தும் வரும் வல்லின மெய்யின்மேலும், மெல்லின இடையின மெய்களின்மேலும் வரும் உகரம் முற்றியலுகரம் எனப்படும். (கூக)

[ஐகார ஔகாரக் குறுக்கங்கள்.]

95. தற்சுட் டளபொழி யைம்மூ வழியும்
நையு மௌவு முதலற் றாகும்.

(இ-ள்.) ஐ - ஐகாரம், தற்சுட்டு அளபு - தன்னைக்குறித்துத் தன்பெயர் சொல்லு மளவில் (குறுகாது), ஒழி - ஒழிந்த,மூவழியும் - (சொல்லுக்கு) முதல் இடை கடைகளிலே யெங்கே நின்றாலும், நையும் - (தன்மாத்திரையிற்) குறுகும்; ஔவும் - ஔகாரமும், முதல் - (சொல்லுக்கு) முதலில், அற்று ஆகும் - தன்மாத்திரையிற் குறுகும்.

(உ-ம்.) ஐப்பசி, வலையன், குவளை, மௌவல்.

இடவகையால் ஐகாரக் குறுக்கம் மூன்றும் ஔகாரக்குறுக்கம் ஒன்றும் வருதல்காண்க. (சஉ)

[மகரக்குறுக்கம்.]

96. ண ன முன்னும் வஃகான் மிசையுமக் குறுகும்.

(இ-ள்.) ணன முன்னும் - ணகர னகரங்களி லொன்று (நின்று தொடர அதன்) முன்னின்றாலும், வஃகான்மிசையும் - வகரம்வந்துதொடர (அதன்) பின்னின்றாலும், ம குறுகும் - மகரம் (தன் மாத்திரையிற்) குறையும், எ - று.

(உ-ம்.) "வெருளினுமெல்லாம் வெருளுமஃதன்றி
மருளினுமெல்லாமருண்ம்" எ-ம்,
"திசையறி மீகானும் போன்ம்" எ-ம்,
"தரும்வளவன்" எ-ம், வரும்.

இவற்றுள் 'மருளும்' மருண்ம், 'போலும்'போன்மென்றதலால் செய்யுமென்னும் வாய்ப்பாட்டு முற்றுச் சொல்லிலே ள-ல திரிந்த ண-ன வென்றறிக.

இச்சூத்திரக் கருத்தைப் பின்வருஞ் சில சூத்திரங்களைக் கொண்டு உய்த்துணர வைத்தலால் இது 'உய்த்துணர வைப்பு' என்னுமுத்தி. (சக)

[ஆய்தக்குறுக்கம்.]

97. லளவீற் றியைபினு மாய்த மஃகும்.

(இ-ள்.) லள ஈற்று இயைபின் ஆம் - லகார ளகார வீற்றுப் புணர்ச்சியில் வரும், ஆய்தம் - ("குறில்வழி லளத்தவ் வணையினு ய்த மாகவும் பெறூஉ மல்வழி யானே" என்ற) ஆய்தம், அஃகும் - (தன்மாத்திரையிற்) குறுகும், எ - று.

(உ-ம்.) கல் + தீது = கஃறீது
முள் + தீது = முஃடீது

இது 'முடிவிடங் கூறல்' என்னுமுத்தி. (சஉ)

[உருவம்.]

98. தொல்லை வடிவின வெல்லா வெழுத்துமாண்
டெய்து மெகர வொகரமெய் புள்ளி.

(இ-ள்.) எல்லா எழுத்தும்-எல்லா வெழுத்துகளும், தொல்லை வடிவின - (பல வேறுவகைப்பட எழுதி வழங்கும்) பழயவடிவின யுடையவாம்; ஆண்டு - அவ்வடிவையுடையவாய் வழங்குமிடத்து, எகரம் ஒகரம் - எகரமும் ஒகரமும், மெய் - மெய்களும், புள்ளி எய்தும் - புள்ளியைப்பெறும், எ-று.

(உ-ம்.) எ ஒ க் ங் ச் ஞ் ட் ண் த் ந் ப் ம் ய் ர் ல் வ் ழ் ள் ற் ன்.

[எழுத்தின்மாத்திரை.]

99 மூன்றுயி ரளபிரண் டாநெடி லொன்றே
குறிலோ டையௌக் குறுக்க மொற்றள
பரையொற் றிஉக் குறுக்க மாய்தம்
கால்குறண் மஃகா னுய்த மாத்திரை.

(இ-ள்.) மாத்திரை-ஒலிக்கு மளவு, உயிரளபு மூன்று (ஆம்)- உயிரளபெடைக்கு மூன்றாகும்; நெடில் இரண்டு ஆம் - நெட்டெழுத்திற்கு இரண்டாகும் ; குறில் - குற்றெழுத்திற்கும், ஐ (குறுக்கம்)- ஐகாரக் குறுக்கத்திற்கும், ஔ (குறுக்கம்) - ஔகாரக் குறுக்கத்திற்கும், ஒற்றளபு - ஒற்றளபெடைக்கும், ஒன்று (ஆம்) - (தனித்தனி)

ஒன்றாகும்; ஒற்று - மெய்யெழுத்திற்கும், இ (குறுக்கம்) - குற்றிய லிகரத்திற்கும், உ (குறுக்கம்) - குற்றியலுகரத்திற்கும், ஆய்தம்-ஆய்தத்திற்கும், அரை (ஆம்) - (தனித்தனி) அரையாகும்; குறள் மஃகான் - மகரக்குறுக்கத்திற்கும், (குறள்) ஆய்தம் - ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கும், கால் (ஆம்) - (தனித்தனி) காலாகும், எ-று.

மேல் 'உயிரளவாய்' என்றதனால் இங்கே உயிர்மெய்க்கு மாத்திரை சொல்லவில்லை. இது 'உரைத்தாம்' என்னு முத்தி. (சச)

[மாத்திரை இன்னதென்பது]

100. இயல்பெழு மாந்த ரிமைநொடி மாத்திரை.

(இ-ள்.) மாந்தர் - மனிதருடைய, இயல்பு எழும் - இயல்பாக உண்டாகின்ற, இமை நொடி - கண்ணிமைப்பொழுதும் கைந்நொடிப்பொழுதும், மாத்திரை - ஒருமாத்திரை யென்னும் வரையறைப் பொழுதாம், எ-று.

'பின்னது நிறுத்தல்' என்னு முத்தியால் மாத்திரையினளவைப் பின்னாகச்சொன்னார். (சரு)

[மாத்திரைக்குப் புறனடை.]

101. ஆவியு மொற்று மளவிறந் திசைத்தலும்
மேவு மிசைவிளி பண்டமாற் றாதியின்.

(இ-ள்.) ஆவியும் ஒற்றும் - (முதலுஞ் சார்புமாகிய) உயிரெழுத்துகளும் மெய்யெழுத்துகளும், அளவு இறந்து - (முன்சொன்ன) அளவைக்கடந்து, இசைத்தலும் - (அதிகமாக) ஒலித்தலையும், மேவும் - பொருந்தும், இசை விளி பண்ட மாற்று ஆதியின் - இராகமும் அழைத்தலும் பண்டமாற்றலும் முதலானவைகளிடத்து, எ-று.

'ஆதி' என்றதனால் புலம்பல் முதலானவைகளுங் கொள்க. இராகத்தில் அதிகமாக ஒலிக்கும்போது உயிர் பன்னிரண்டு மாத்திரையீறாகவும் ஒற்றுப் பதினொருமாத்திரை யீறாகவும் ஒலிக்குமென்பார் இசைநூலார். இது 'பிறநூன் முடிந்தது தானுடன்படுதல்' என்னு முத்தி. (சசு)

[மொழிக்கு முதலில்வரும் எழுத்துகள்.]

102. பன்னீ ருயிருங் கசதந பமவய
ஞங்வீ ரைந்துயிர் மெய்யு மொழிமுதல்.

(இ-ள்.) பன்னீருயிரும் - பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துகளும், க ச த ந ப ம வ ய ஞ ங-ககரமுதல் ஙகரமீறுகச் சொல்லப்பட்ட, ஈரைந்து உயிர்மெய்யும் - பத்து உயிரேறிய மெய்யெழுத்துகளும், மொழிமுதல்-சொல்லுக்கு முதலாகும், எ-று.

(உ-ம்.) அடை, ஆடை, இடை, ஈடு, உடை, ஊடல், எடு' ஏடு, ஐயம், ஒதி, ஓதி, ஔவியம், எனவும்: களி, சவடி, தளிர், நலம், படை, மலை, வளம், யவனர், ஞமலி, அங்ஙனம் எனவும் வரும்.

உயிர்போலத் தனித்து முதலாக மாட்டாமையால் 'உயிர்மெய் யென்றார்.' இது 'இன்னதல்ல திதுவென மொழிதல்' என்னு முத்தி. (சஎ)

[மொழிக்கு முதலாகும் வகரத்துக்குச் சிறப்புவிதி.]

103. உ ஊ ஒ ஓ வலவொடு வம்முதல்

(இ-ள்.) உ ஊ ஒ ஓ அலவொடு - உ ஊ ஒ ஓ என்கின்ற நான்குமல்லாத எட்டுயிர்களோடும், வ முதல் - வகரமெய் (சொல்லுக்கு) முதலாகும், எ-று.

(உ-ம்.) வளி, வாளி, விளி, வீறு, வெளி, வேளை, வைகல், வௌவால் எனவரும். (சஅ)

[மொழிக்கு முதலாகும் யகரத்துக்குச் சிறப்புவிதி.]

104. அ ஆ உ ஊ ஓ ஔ யம்முதல்.

(இ-ள்.) அ ஆ உ ஊ ஓ ஔ (ஒடு) - அ ஆ உ ஊ ஓ ஔ என்கிற ஆறுயிரோடும், ய முதல் - யகரமெய் (சொல்லுக்கு) முதலாகும்.

முன் சூத்திரத்தின் 'ஒடு' இங்கே வருவிக்கலாயிற்று.

(உ-ம்.) யவனர், யானை, யுகம், யூகி, யோகி, யௌவனம்.

[மொழிக்கு முதலாகும் ஞகரத்துக்குச் சிறப்பு விதி.]

105. அ ஆ எ ஒவ்வோ டாகு ஞம்முதல்.

(இ-ள்.) அ ஆ எ ஒவ்வோடு - அ ஆ எ ஒ என்கிற நான்குயிரோடும், ஞ முதல்-ஞகரமெய் (சொல்லுக்கு) முதலாகும், எ-று. (ருய)

(உ-ம்.) ஞமலி, ஞாலம், ஞெகிழி, ஞொள்கிற்று.

[மொழிக்கு முதலாகும் ஙகரத்துச்குச்சிறப்புவிதி.]

106. சுட்டியா வெகர வினுவழி யவ்வை
ஒட்டி ஙவ்வு முதலா கும்மே.

(இ-ள்.) சுட்டு - மூன்று சுட்டும், யா எகர வினா-யாவினாவும் எகரவினாவும் (ஆகிய ஐந்தனுடைய), வழி-பின்னே, அவ்வை ஒட்டி-அகரத்தைச் சேர்ந்து, ஙவ்வும் முதல் ஆகும் - ஙகர மெய்யும் (சொல்லுக்கு) முதலாகும், எ-று.

(உ-ம்.) அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம், யாங்ஙனம், எங்ஙனம்.

ஒருவிதத்தினாலே முதலாகையால் 'ஙவ்வும்' என இழிவு சிறப்பும்மை கொடுத்துக் கூறினார். முதலாகா தென்பவர்க்கு உடன்படுதலு மறுத்தலு மாதலால் இது 'பிறர் தம்மதமேற் கொண்டு களைவு' என்னு மதம்.

முதலாமென்ற பத்துயிர் மெய்யுள் வகரமுதலிய நான்கிற்கும் சிறப்புவிதி கூறவே, ஒழிந்த க ச த ந ப ம என்னும் ஆறு மெய்களும் பன்னிரண்டு உயிரோடுங்கூடி மொழிக்கு முதலாமென்பது 'அருத்தாபத்தி' என்னு முத்தியாற் கொள்ளப்படும். (கூக)

[மொழிக்கு இறுதியில் வரும் எழுத்துக்களுக்குப் பொதுவிதி.]

107. ஆவி ஞணநமன யரலவ ழளமெய்
சாயு முகர நாலா றுமீறே.

(இ-ள்.) ஆவி-(தனித்தும் மெய்யோடும் வரும்பன்னிரண்டு) உயிர்களும், ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள மெய்-ஞ ண ந மமுதலிய பதினொருமெய்களும், சாயும் உகரம் - குற்றியலுகரமும் (ஆகிய), நாலாறும் - இருபத்துநான் கெழுத்தும், ஈறு-மொழிக்கீறாகும், எ-று.

(உ-ம்.) ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ எ-ம்; விள, பலா, கிளி, தீ, கடு, பூ, சே, தே, தை, நொ, போ, கௌ எ-ம், உரிஞ், மண், பொருந், மரம், பொன், மெய், வேர், வேல், தெவ், வீழ், வாள், அஃகு எ-ம், வரும்.

குற்றுகரமும் உயிரீறா யடங்குமாயினும் புணர்ச்சிவேறுபாடு தோன்ற வேறுஎடுத்துக்கூறினார். (கூஉ)

[ஈறாகும் சிலஎழுத்துகளுக்குச் சிறப்புவிதி.]

108. குற்றுயி ரளபி னீறா மெகரம்
மெய்யொடே லாதொந் நவ்வோ டாமௌக்
ககர வகரமோ டாகு மென்ப.

(இ-ள்.) குற்றுயிர் - (அ இ உ எ ஒ என்கிற) குற்றுயிர்கள், அளபின் - அளபெடையிலே, ஈறு ஆம் - (வரிவடிவில் அறிகுறியாகத் தனித்து) ஈறாகும்; எகரம்-எகரமானது, மெய்யொடு ஏலாது-மெய்யோடு ஈறாகாது; ஒ - ஒகரமானது, நவ்வோடு ஆம் - நகரமெய் ஒன்றுடன் ஈறாகும்; ஔ-ஔகாரமானது, ககரவகரமோடு ஆகும்-ககர வகரங்களிரண்டு மெய்களுடன் ஈறாகும், என்ப - என்று சொல்லுவர் (புலவர்), எ-று.

(உ-ம்.) பலாஅ, தீஇ, பூஉ, சேஎ, கைஇ, கோஒ, கௌஉ எ-ம் - நொ எ-ம் - கௌ, வௌ எ-ம் வரும். (கூ)

[உயிர்மெய்யெழுத்துக்கு முதலும் ஈறும்.]

109. நின்ற நெறியே யுயிர்மெய் முதலீறே.

(இ-ள்.) நின்றநெறியே - (மெய்முன்னும் உயிர்பின்னுமாக ஒலித்து) நின்றவழியே, உயிர்மெய் - உயிர்மெய்க்கு, முதல் - (மெய்) முதலாகும், ஈறு - (உயிர்) ஈறாகும், எ-று.

எனவே உயிர், ஒற்று, ஆய்தம் முதலிய ஒன்பது சார்பெழுத்துகளும் ஓரெழுத்தாகையால் அவற்றிற்கு முதலும் ஈறும்அவையேயாமென்பதை அருத்தாபத்தியாற் கூறினர். இது 'எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறல்' இப்படிச் சொல்லாதவையெல்லாம் "சொல்லின் முடிவினப் பொருண்முடித்தல்" என்னு முத்தி. (கூ௦)

[இடைநிலைமயக்கம்.]

110. கசதப வொழித்தவீ ரேழன் கூட்டம்
மெய்ம்மயக் குடனிலை ரழவொழித் தீரெட்
டாகுமிவ் விருபான் மயக்கு மொழியிடை
மேவு முயிர்மெய் மயக்கள வின்றே.

(இ-ள்.) கசதப ஒழித்த - க ச த ப வென்னு நான்கையும் நீக்கிய, ஈரேழன் கூட்டம் - (மற்றைப்) பதினான்கு மெய்களும் (பிறமெய்களோடு கூடுங்) கூட்டம், மெய்ம்மயக்கு (ஆகும்) - (வேற்றுநிலை) மெய்ம்மயக்கமாகும்; ர ழ ஒழித்து-ரழ என்னும் இரண்டனையும் நீக்கி, ஈரெட்டு (கூட்டம்) - (மற்றைப்) பதினாறு மெய்களும் (தம்மோடு கூடும்) கூட்டம், உடனிலை (மெய்ம்மயக்கு) ஆகும் - உடனிலை மெய்ம்மயக்கமாகும்; இவ் இருபான் மயக்கும்-இவ்விருவகை

மயக்கமும், மொழி இடைமேவும் - ஒருமொழிக்குந் தொடர்மொழிக்கும் நடுவில் வரும்; உயிர்மெய் மயக்கு - உயிருடன் மெய்யும் மெய்யுடன் உயிரும் மாறிமயங்கு மயக்கத்திற்கு, அளவு இன்று - அளவு இன்று [வேண்டியவாறே மயங்கும் என்றபடி,] எ-று.

உயிரும்மெய்யும் மயங்குதற்கு உதாரணம்-அல், வில். மெய்யும் உயிரும் மயங்குதற்கு உதாரணம் - கா, பூ. மெய்யுடன் மெய்மயங்குதற்கு உதாரணம் பின்வருஞ் சிறப்புச் சூத்திரங்களுட்காண்க.

இங்கே மொழி என்றது ஒருமொழி தொடர்மொழி இரண்டனையும்.

மொழியிடையன்றி ஓரெழுத்தினு மயங்குதலால் உயிரும் மெய்யும் மயங்குதற்கு இடங்கூறு தொழிந்தார். இச்சூத்திரத்தால் மெய்யுடன் மெய்மயங்குங்கால் க ச த ப என்னு நான்கும் தம்மொடுதாமே மயங்குமெனவும், ர ழ என்னு மிரண்டும் தம்மொடு பிறவே மயங்குமெனவும், ஒழிந்த பன்னிரண்டு மெய்களும் தம்மொடுதாமும் பிறவும் மயங்குமெனவும் பெறப்பட்டன.

'கூட்டம்' என்றாலும் 'மயக்கம்' என்றாலும் 'சையோகம்' என்றாலும் ஒருபொருள். பின் 'உடனிலை' என்றதனால் முன் 'பிறமெய்' என்பது கொள்ளப்பட்டது. (ருரு)

[வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கத்திற்குச் சிறப்புவிதி.]

111. ஙம்முன் கவ்வாம் வம்முன் யவ்வே.

(இ-ள்.) ஙம்முன் க - ஙகரத்தின்முன் ககரமும், வம்முன் ய - வகரத்தின்முன் யகரமும், ஆம் - மயங்கும், எ-று.

(உ-ம்.) கங்கன்:—தெவ்யாது (ருசு)

112. ஞநமுன் றம்மினம் யகரமொ டாகும்.

(இ-ள்.) ஞ ந முன் - ஞகரநகரங்களின் முன், தம்மினம் — அவற்றிற் கினமாகிய சகர தகரங்களும், யகரம்-யகரமும், ஆகும் - மயங்கும், எ-று.

(உ-ம்.) கஞ்சன், உரிஞ்யாது—கந்தன், பொருந்யாது. (ருஎ)

113. டறமுன் கசப மெய்யுடன் மயங்கும்.

(இ-ள்.) ட ற முன் - டகர றகரங்களின்முன், க ச ப மெய் - க ச ப என்கிற மூன்றுமெய்களும், உடன் மயங்கும்-இணங்கி மயங்கும், எ-று.

(உ-ம்.) கட்கம், கட்சி, திட்பம்:—கற்க, கற்சிறூர், கற்ப. (௫அ)

114. ணனமுன் னினங்கச ஞபமய வவ்வரும்.

(இ-ள்.) ண ன முன் - ணகர னகரங்களின்முன், இனம் - (அவற்றிற்கு) இனமாகிய டகர றகரங்களும், க ச ஞ ப ம ய வ - ககர முதலிய இவ்வேழு மெய்களும், வரும் - மயங்கும், எ-று.

(உ-ம்.) விண்டு, வெண்கலம், வெண்சோறு, வெண்ஞமலி, வெண்பல், வெண்மலர், மண்யாது, மண்வலிது.

புன்றலை, புன்கண், புன்செய், புன்ஞமலி, புன்பயிர், புன்மலர், பொன்யாது, பொன்வலிது. (௫௯)

115. மம்முன் பயவ மயங்கு மென்ப.

(இ-ள்.) மம்முன்-மகரத்தின்முன், ப ய வ - ப ய வ என்னு மூன்று மெய்களும், மயங்கும் என்ப - மயங்குமென்று சொல்லுவர்.

(உ-ம்.) கம்பன், கலம்யாது, கலம்வலிது. (௬௦)

116. ய ர ழ முன்னர் மொழிமுதன் மெய்வரும்.

(இ-ள்.) ய ர ழ முன்னர் - ய ர ழ வென்னு மூன்று மெய்களின்முன், மொழி முதல் மெய் - மொழிக்கு முதலாகநின்ற பத்து மெய்களும், வரும் - மயங்கும், எ-று.

(உ-ம்.) வேய், வேர், வீழ் } கடிது, சிறிது, பெரிது, தீது, நீண்டது, மாண்டது, ஞான்றது, யாது, வலிது, இவற்றை வேய்முதலிய மூன்றனுடன் கூட்டிப் படிக்க.

வேய்ங்குழல், ஆர்ங்கோடு, பாழ்ங்கிணறு. ஙகரம் மயங்கினது. (௬௧)

117. லளமுன் கசப வயவொன் றும்மே.

(இ-ள்.) ல ள முன் - லகர ளகரங்களின்முன், க ச ப வ ய - ககர முதலிய இவ்வைந்தும், ஒன்றும் - மயங்கும், எ-று.

(உ-ம்.) வேல், வாள் } கடிது, சிறிது, பெரிது, வலிது, யாது இவற்றை வேல், வாள் என்பவற்றுடன் கூட்டிப்படிக்க.

[உடனிலை மெய்ம்மயக்கத்துக்குச் சிறப்புவிதி]

118. ரழவல் லனதம்முற் றுமுட னிலையும்.

(இ-ள்.) ர ழ அல்லன - ரகர ழகரம் அல்லாத மற்றைப் பதினாறு மெய்களும், தம்முன் தாம் - தமக்குமுன் தாம், உடன் நிலையும் - உடனின்று மயங்கும், எ-று.

(உ-ம்.) அக்கம், அங்஫னம், அச்சம், அஞ்ஞானம், அட்டு, அண்ணம், அத்து, அந்நீர், அப்பு, அம்மை, அய்யம், அல்லி, அவ்வை, அள்ளல், அற்றம், அன்னை. (சாரு)

{தனிமெய்யுடன் தனிமெய்யாய்மயக்கும் எழுத்துகளும் மொழிக்கு உறுப்பாக மயங்காத எழுத்துகளும்.}

119. யரழவொற் றின்முன் கசதப ஙஞநம
ஈரொற்றும் ரழத் தனிக்குறி லணையா.

(இ-ள்.) யரழ - யரழவென்கிற மூன்று மெய்களும், முன் - இவற்றின்முன் மயங்குமென்ற, ஒற்றில் - பத்துமெய்களுள், கசதபஙஞநம - ககரமுதலாகிய இவ்வெட்டு மெய்களும், ஈரொற்றும் - தனிமெய்யும்உயிர்மெய்யுமாகி மயங்குத லன்றியும் ஈரொற்றாயு மயங்கும், ரழ - ரகார ழகார மெய்களும், தனிக்குறில் - தனிக்குற்றெழுத்தும், அணையா - சொல்லுக்கு உறுப்பாகவருவதும் நிற்பதுமாக மயங்குவனவல்ல, எ-று.

(உ-ம்.) வேய்க்குறை-வேர்க்குறை-வீழ்க்குறை:—வேய்ச்சிறை-வேர்ச்சிறை - வீழ்ச்சிறை:—வேய்த்தலை - வேர்த்தலை-வீழ்த்தலை:—வேய்ப்புறம் - வேர்ப்புறம்-வீழ்ப்புறம்:—வேய்ங்குழல்-ஆர்ங்கோடு-பாழ்ங்கிணறு:—காய்ந்தனம் - நேர்ந்தனம் - வாழ்ந்தனம்:—மெய்ம்மயிர், மெய்ஞ்ஞானம். ஞகர மகரங்கள் ரகர ழகரங்களோடுகூடி மயங்குதற்கு உதாரணம் வந்தவிடத்திலே காண்க. (சுசு)

[செய்யுளில் ஈரொற்றாய் நிற்கும் எழுத்துகள்.]

120. லளமெய் திரிந்த னணமுன் மகாரம்
நைந்தீ ரொற்றாஞ் செய்யு ளுள்ளே.

(இ-ள்.) லளமெய்திரிந்த - லகார ளகார வொற்றுத்திரிந்த, னணமுன் - னகார ணகாரமுன்வரும், மகாரம்-மகரவொற்றானது, நைந்து - முன் சொன்னபடியே குறுகி, ஈரொற்றும் - அந்தமெய்களுடனே யீரொற்றுடனிலையாம், செய்யுளுள்ளே - பாட்டினுள்.

(உ-ம்.) "திசையறிமீகானும் போன்ம்"—"மயிலியன் மாதர் மருண்ம்". (சுரு)

[முதனிலை, இறுதிநிலை, இடைநிலைகளுக்குப்புறனடை.]

121. தம்பெயர் மொழியின் முதலு மயக்கமும்
இம்முறை மாறியு மியலு மென்ப.

(இ-ள்.) தம்பெயர் - தம்முடைய பெயர்களை, மொழியின் - சொல்லி நிலைமொழி வருமொழிகளாகப் புணர்க்குமிடத்து, முதலும் -

மொழி முதலுக்கும், மயக்கமும்-இடைநிலைமயக்கத்திற்கும்,இம்முறை-இப்படி விதிக்கப்பட்டனவும் விலக்கப்பட்டனவுமாகிய வெல்லாவெழுத்துகளும், மாறியுமியலும் - முதலாகியும் மயங்கியும் வரும், என்ப - என்றுசொல்லுவர் புலவர், எ-று.

[இப்படி யெல்லா வெழுத்துகளும் தனித்தனி அதற்கதுவே முதலாமெனவே ஈற்றிற்கு விதிக்கப்பட்டனவும் விலக்கப்பட்டனவுமாகியவெல்லாவெழுத்துகளும்தனித்தனி அதற்கதுவே ஈறுமெனத் தானே விளங்குதலால் ஈறும் எனமிகைபடக் கூறாமல்விட்டார்]

(உ-ம்.) "அவற்றுள் லளஃகான் முன்னர் யவ்வுந்தோன்றும்" இதிலே லகரமானது முதலாகியும் வகரமெய்யோடு மயங்கியும் வந்தது. "கெப்பெரிது" இதில் எகரமானது மெய்யோடு மருய்வந்தது. பிறவு மிப்படியே வரும், (சுஅ)

[மொழியிறுதிப்போலி.]

122. மகர விறுதி யஃறிணைப் பெயரின்
னகரமோ டுறழா நடப்பன வுளவே.

(இ-ள்.) அஃறிணைப்பெயரின் - பால்பகாவஃறிணைப்பெயர்களிடத்து, இறுதி - ஈற்றிலேநின்ற, மகரம் - மகரமெய்யானது, னகரமோடு - னகரமெய்யோடு, உறழா - ஒத்து, நடப்பன - நடப்பனவு, உள - உண்டு, எ-று.

[மகரம் னகரத்தோ டொத்தலாவது பெயரி னிறுதியிலே மகரமிருந்த விடத்து னகரம் வந்திருந்தாலும் வேறுபடாம லொத்தலாம். இம்மகரம் குறிலிணையைச் சேர்ந்துவருவதென்றறிக.]

(உ-ம்.) அகம் - அகன், நிலம் - நிலன்.

[இவ்விறுதிப்போலியை முன்னே சொல்லுதலால்-சுரும்பு-சுரும்பர்,வண்டு-வண்டர், என மென்றொடர்க் குற்றியலுகரப்பெயரிறுதி உகரம்அர்என்பதனோடொத்து வருதலும்,பந்தல்-பந்தர்,சாம்பல்-சாம்பர் எனச்சில லகரமெய்யீற்றுப் பெயரினிறுதி லகரமெய் ரகரமெய்யோடொத்துவருதலுங் கொள்க.] (சுஎ)

[மொழிமுதற்போலியும், இடைப்போலியும்.]

123. அ ஐ முதலிடை யொக்குஞ் சஞயமுன்.

(இ-ள்) அ ஐ - அகரமும் ஐகாரமும், முதல் - சொல்லுக்கு முதலிலும், இடை - நடுவிலும், ஒக்கும் - வேறுபாடில்லாமலொத்து நடக்கும், சஞயமுன்-சகர ஞகர யகரங்களுக்கு முன்வந்தால்,எ-று.

(உ-ம்.) பசல் - பைசல், மஞ்சு - மைஞ்சு, மயல் - மையல். அமச்சு - அமைச்சு, இலஞ்சி - இலைஞ்சி, அரயர் - அரையர். (௬அ)

[மொழிஇடைப்போலி.]

124. ஐகான் யவ்வழி நவ்வொடு சில்வழி
ஞஃகா னுறழு மென்மரு முளரே.

(இ-ள்.) சில்வழி - சொல்லுக்குநடுவே சிலவிடத்து, ஐகான் (வழி) - ஐகாரத்தின்பின்னும், யவ்வழி - யகரமெய்யின் பின்னும், நவ்வொடு - இயல்பாய்வரும் நகர மெய்யினோடு, ஞஃகான் - ஞகர மெய்யானது, உறழும் - ஒத்துநடக்கும், என்மரும் - என்றுசொல்வாரும், உளர் - சிலருண்டு, எ-று.

(உ-ம்.) "செய்ஞ்ஞின்ற நீலமலர்கின்ற தில்லைச்சிற்றம்பல வன், மைஞ்ஞின்ற வொண்கண் மலைமகள்கண்டு மகிழ்ந்து நிற்க, நெய்ஞ்ஞின்றெரியும் விளக்கொத்த நீல மணிமிடற்றான், கைஞ் ஞின்றவாடல்கண்டாற் பின்னைக்கண்கொண்டு காண்பதென்னே" ஐந்நூறு - ஐஞ்ஞூறு:—மண்யாத்த-மண்ஞாத்த, பொன்யாத்த-பொ ன்ஞாத்த என ணகர னகர மெய்களின்முன் யகரத்துக்கு ஞகரம் வருதலுமுண்டு.

[போலிக்கு ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் இலக்கணஞ்சொன்ன படி இந்நூலாசிரியர் சொல்லாமல் விட்டது "இறந்தது விலக்கல்" என்னு முத்தி.] (௬௯)

[சந்தியக்கரம்.]

125. அம்மு னிகரம் யகர மென்றிவை
எய்தி னையொத் திசைக்கு மவ்வோ
டுவ்வும் வவ்வு மௌவோ ரன்ன.

(இ-ள்.) அம்முன் - அகரத்தின்முன், இகரம் - இகரமும், யகரம் - யகரமெய்யும், என்றிவை - என்றுசொல்லப்பட்ட இவை, ஒத்து - தம்முளொத்து, எய்தின் - பொருந்தினால், ஐ இசைக்கும் - ஐயென்கிற நெட்டெழுத்து ஒலிக்கும், அவ்வோடு - அகரத்தோடு, உவ்வும் - உகரமும், வவ்வும் - வகரமெய்யும், (ஒத்து) - தம்முளொத்து, ஓரன்ன - ஒருதன்மையனவாக, (எய்தின்) - பொருந்தினால், ஔ (இசைக்கும்) - ஔ வென்கிற நெட்டெழுத்து ஒலிக்கும், எ-று.

[யகரவகர மெய்கள் நடுவிலே கலக்குமெனக்கொள்க. "மொழி ந்தபொருளோ டொன்றவ்வயின் மொழியாததனையு முட்டின்று

முடித்தல்" என்னு முத்தியால்-அகரக்கூறும் இகரக்கூறும் தம்மு ளொத்து எகரமொலிக்கும், அகரக்கூறும் உகரக்கூறும் தம்மு ளொத்து ஒகரமொலிக்கும் எனக் கொள்க.] (எ0)

[எழுத்துகளின்சாரியைகள்.]

126. மெய்க ளகரமு நெட்டுயிர் காரமும்
ஐயௌக் கானு மிருமைக் குறிலிவ்
விரண்டொடு கரமுமாஞ் சாரியை பெறும்பிற.

(இ-ள்) மெய்கள்-ஒற்றுகள், அகரமும் - அகரச்சாரியையும், நெட்டுயிர் - உயிர் நெடில்கள், காரமும் - காரச்சாரியையும், ஐஔ-அவற்றுள் ஐகார ஔகாரங்கள், கானும் - காரச் சாரியையுடனே கான்சாரியையும், இருமைக்குறில் - உயிர்க்குறிலு முயிர்மெய்க்குறி லும், இவ்விரண்டொடு-காரம்கான் என்கிற விரண்டுடனே, கரமும்-கரச்சாரியையும், ஆம் - ஆகின்ற, சாரியை - சாரியைகளை, பெறும் - பெறும், எ-று.

மெய்கள் அவ்வும் என்னுது அகரமும் என்றதனல் இப்படியே கரம் காரம் கான் வந்தால் சாரியை அகரத்தினது சாரியை யென்று கொள்க. மெய்கள் சாரியைபெருமலும் உயிர்மெய் நெடில்கள் சாரி யை பெற்றும் வருதலில்லை. (எக)

(உ-ம்,) க - ங:—ஆகாரம் - ஐகாரம் - ஔகாரம்:—ஐகான் - ஔகான்:—அகாரம் - அஃகான் - அகரம் - மகாரம் - மஃகான் - மகரம். ["விகற்பத்தின் முடித்தல்" என்னுமுத்தியால் மேல்விரிந்து கிடந்தனவற்றை விளக்கவேண்டி இங்கேதொகுத்து முடித்தலால் இச்சூத்திரம் "முடிந்ததுமுடித்தல்" என்னுமுத்தி.]

[இவ்வியலுக்குப்புறனடை.]

127. மொழியாய்த் தொடரினு முன்னனைத் தெழுத்தே.

(இ-ள்.) எழுத்து - இவ்வெழுத்துகள், மொழியாய்-பதமாகி, தொடரினும் - அப்பதந் தம்மோடும் உருபோடும் புணர்ந்தா லும், முன்னனைத்து - முன் சொல்லப்பட்ட அப்பத்திலக்கணத் தையு முடையனவாகும், எ-று. (எ௨)

எழுத்தியல் முற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது

பதவியல்.

[பதம் இன்னதென்பதும் அதன் வகையும்.]

128. எழுத்தே தனித்துந் தொடர்ந்தும் பொருடரின்
பதமா மதுபகாப் பதம்பகு பதமென
இருபா லாகி யியலு மென்ப.

(இ-ள்.) எழுத்தே-எழுத்துகள்தாமே, தனித்தும்-ஒவ்வொன்றாகத்தனித்தாகிலும், தொடர்ந்தும் - இரண்டுமுதலாகத் தொடர்ந்தாகிலும், பொருள் - பிறபொருளை, தரின் - காட்டுமேயானால், பதமாம் - பதமாகும், அது - அப்பதமானது, பகாப்பத (மென)-பகாப்பத மெனவும், பகுபதமென - பகுபதமெனவும், இருபாலாகி - இரண்டுவகையினையுடையதாகி, இயலும் - நடக்கும், என்ப - என்று சொல்லுவர் புலவர், எ-று. (க)

[ஓரெழுத்தொருமொழி]

129. உயிர்மவி லாறுந் தபநவி லைந்தும்
கவசவி னாலும் யவ்வி லொன்றும்
ஆகு நெடினொது வாங்குறி லிரண்டோ
டோரெழுத் தியல்பத மாறேழ் சிறப்பின.

(இ-ள்.) உயிர் மவில்-உயிர்வருக்கத்திலும் மவ்வருக்கத்திலும், ஆறும்-அவ்வாறும், தபநவில்-தவ்வருக்கத்திலும் பவ்வருக்கத்திலும் நவ்வருக்கத்திலும், ஐந்தும் - ஐவ்வைந்தும், கவசவில் - கவ்வருக்கத்திலும் வவ்வருக்கத்திலும், சவ்வருக்கத்திலும், நாலும் - நந்நான்கும், யவ்வில் - யவ்வருக்கத்தில், ஒன்றும் - ஒன்றும், ஆகுநெடில் - ஆகு நெட்டெழுத்தாலாகிய மொழிநாற்பதும், நொ - நொவ்வும், து - துவ்வும், ஆம்குறில் - ஆகுங் குற்றெழுத்தாலாகிய மொழி,இரண்டோடு-இரண்டுடனே, ஓரொழுத்தியல்பதம்-ஓரெழுத்தாலாகிய மொழிகள், ஆறேழ்-நாற்பத்திரண்டும், சிறப்பின - சிறப்பினவாம், எ-று. (உ)

(உ-ம்.) ஆ - ஈ - ஊ - ஏ - ஐ - ஓ;—மா - மீ - மூ-மே-மை—மோ:—தா - தீ - தூ - தே - தை:—பா - பூ - பே - பை - போ:—நா - நீ - நே - நை - நோ:—கா - கூ - கை - கோ:—வா - வீ - வை-வெள:—சா-சீ-சே-சோ:—யா:—நொ-து:—இவற்றுள், ஊ=இறை

ச்சி. ஔ=மதகுநீர்தாங்கும்பலகை. பே=நுரை. நே=அன்பு. சோ=மதில். நொ=துன்பப்படு. து=உண். [இவை சிறப்பின வெனவே, கு-கௌ-பீ-வே எனச்சிறப்பில்லாதவைகளுஞ் சிலவுள வென்றறிக.]

[தொடர் எழுத்தொருமொழி.]

130. பகாப்பத மேழும் பகுபத மொன்பதும்
எழுத்தீ றாகத் தொடரு மென்ப.

(இ-ள்.) பகாப்பதம் - பகாப்பதங்கள், ஏ ழெழுத்தீறாகவும் - இரண்டெழுத்து முத லேழெழுத்தீறாகவும், பகுபதம்-பகுபதங்கள், ஒன்பதெழுத்தீறாகவும்-இரண்டெழுத்து முதலொன்பதெழுத்தீறாக வும்,தொடரும் - தொடரும், என்ப-என்றுசொல்லுவர் புலவர், எ-று.

(உ-ம்.) அணி - அறம் - அகலம் - அருப்பம் - தருப்பணம் - உத்திரட்டாதி:—கூனி - கூனன் - குழையன் - பொருப்பன் - அம்பலவன் - அரங்கத்தான் - உத்திராடத்தான் - உத்திரட்டாதியான்.

நடத்துவிப்பிக்கிறான் எனப் பகுதி முதலியவுறுப்பு வேறுபட்டு வருகின்றவைகளுக்கு இவ்வரையறை யில்லையென்றறிக. (௩)

[பகாப்பதம்.]

131. பகுப்பாற் பயனற் றிடுகுறி யாகி
முன்னே யொன்றாய் முடிந்தியல் கின்ற
பெயர்வினை யிடையுரி நான்கும் பகாப்பதம்.

(இ-ள்.) பகுப்பால் - பிரிக்கப்படுதலினாலே, பயனற்று-பகுதி விகுதி முதலாகிய பயனில்லாமல், இடுகுறியாகி - காரணமில்லாமல் இடப்பட்டகுறியாகி, முன்னே ஒன்றாய் - படைப்புக்காலந் தொட்டு ஒன்றாகி, முடிந்து - முடிந்து, இயல்கின்ற - நடக்கின்ற, பெயர் - பெயர்ச்சொல்லும், வினை - வினைச்சொல்லும், இடை - இடைச்சொல்லும், உரி - உரிச்சொல்லுமாகிய, நான்கும்-நான்கும், பகாப்பதம் - பகாப்பதங்களாகும், எ-று.

(உ-ம்.) நிலம்-நீர் - நெருப்பு - காற்று என்பன பெயர்ப்பகாப்பதம். நட - வா - உண் - தின் என்பன வினைப்பகாப்பதம். மன் - கொல் - போல் - மற்று என்பன இடைப்பகாப்பதம். உறு - கழி என்பன உரிப்பகாப்பதம். (௪)

[பகுபதம்]

132. பொருளிடங் காலஞ் சினைகுணந் தொழிலின்
வருபெயர் பொழுதுகொள் வினைபகு பதமே.

(இ-ள்.) பொருள் - பொருளும், இடம் - இடமும், காலம் - காலமும், சினை - உறுப்பும், குணம் - குணமும், தொழிலின்-தொழிலுங் காரணமாக, வரு - வருகின்ற, பெயர் - பெயர்ச்சொற்களும், பொழுதுகொள் - தெரிநிலையாகவுங் குறிப்பாகவுங் காலத்தைக்கொள்ளும், வினை-வினைச்சொற்களும், பகுபதம்-பகுபதங்களாகும்.

"பொழுதுகொள்வினைபகுபதம்" எனவே அவ்விருவகை வினையாலணையும் பெயர்களும் பகுபதமா மென்பது அருத்தாபத்தியாற் சொன்னொனவறிக.

(உ-ம்.) பொன்னன் - அகத்தன் - ஆதிரையான் - கண்ணன்-கரியன்-ஊணன் எனப்பெயர்ப்பகுபதம்வந்தன. நடந்தான் - நடக்கின்றான்-நடப்பான்:—நடந்த-நடக்கின்ற-நடக்கும்:-நடந்து-நடக்க-நடக்கின்:—நடந்திலன் - நடக்கின்றிலன் - நடவான்-நடவாத—நடவாமல் என உடன்பாட்டிலும் எதிர்மறையிலுங்கூடிய முற்றும் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமுமாகிய தெரிநிலை வினைப்பகுபதம் வந்தன. பொன்னன் - ஊணன்: —கரிய - பெரிய:—அன்றி-இன்றி என முற்றும் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமுமாகிய குறிப்புவினைப்பகுபதம் வந்தன. நடந்தான்-நடந்தவன்; பொன்னன் - பொன்னவன் எனத்தெரிநிலை குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்ப்பகுபதம் வந்தன.

[பகுபதவுறுப்புகள்.]

133 பகுதி விகுதி யிடைநிலை சாரியை
சந்தி விகார மாறினு மேற்பவை
முன்னிப் புணர்ப்ப முடியுமெப் பதங்களும்.

(இ-ள்.) பகுதி-முதனிலையும், விகுதி-இறுதிநிலையும், இடைநிலை-இடைநிலையும், சாரியை-சாரியையும், சந்தி-சந்தியும், விகாரம் - விகாரமும், ஆறினும் - ஆகியவிவ்வாறு உறுப்பினுள்ளும், ஏற்பவை-பொருளமைதிக்கு ஏற்பவைகளை, முன்னி - நினைத்து, புணர்ப்ப - அறிவுடையோர் கூட்டி முடிக்க, எப்பதங்களும் - எவ்வகைப்பட்ட பகுபதங்களும், முடியும் - முடிவுபெறும், எ-று.

(உ-ம்.) கூனி என்பது கூன் - இ எனப் பகுதி விகுதியான் முடிந்தது. உண்டான் என்பது உண் - ட்-ஆன் என அவ்விரண்டுடன் இடைநிலைபெற்று முடிந்தது. உண்டனன் என்பது உண் - ட் - அன் - அன் என அம்மூன்றுடன் சாரியை பெற்று முடிந்தது. பிடித்தனன் என்பது பிடி - த் - த் - அன் - அன் என அந்நான்கு

டன் சந்திபெற்று முடிந்தது. நடந்தனன் என்பது நட - த் - த் - அன் - அன் என அவ்வைந்தும் பெற்றுச் சந்தியால்வந்த தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றுதலாகிய விகாரமும் பெற்று முடிந்தது.

பதப்புணர்ச்சிக்கு விதிக்கப்பட்ட தோன்றல் முதலாகியமூன்று புணர்ச்சி விகாரங்களையும்; வலித்தல் முதலாகிய ஒன்பது செய்யுள் விகாரங்களையும்; அதுபெறுமென மாட்டுதலால் இது "மாட்டெறிந்தொழுகல்" என்னுமுத்தி. (சு)

[பகுதி.]

134. தத்தம் பகாப்பதங்களே பகுதி யாகும்.

(இ-ள்.) தத்தம் பகாப்பதங்களே - பெயர்ப் பகுபதங்களுள்ளும் வினைப்பகுபதங்களுள்ளும் அதனதனுடைய முன்னிற்கின்ற பகாப்பதங்களே, பகுதியாகும் - பகுதிகளாகும்-எ-று. (எ)

[பண்புப்பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி.]

135. செம்மை சிறுமை சேய்மை தீமை
வெம்மை புதுமை மென்மை மேன்மை
திண்மை யுண்மை நுண்மை யிவற்றெதிர்
இன்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே.

(இ-ள்.) செம்மை... நுண்மை - செம்மைமுதல் நுண்மையீறாகச் சொல்லப்பட்ட பதினொன்றும், இவற்றெதிர் - இவைகளுக்கு எதிரான வெண்மைமுதலானவைகளும், இன்னவும் - இவைபோல்வனபிறவும், பண்பின் - பண்புப்பொருளினின்றும், பகா - வேறுபொருள் பகுக்கப்படாத, நிலை - நிலையையுடைய, பதம் - பதங்களாகும் - எ-று.

சொன்னிலையாற் பகுபதமாயினும் மை விகுதிக்குப்பகுதிப்பொருளல்லது வேறுபொரு ளில்லாமையினாலே 'பண்புப் பகாப்பதம்' என்னாது 'பண்பிற் பகாநிலைப்பதம்' என்றார். இது "சொற்பொருள் விரித்தல்" என்னுமுத்தி. செம்மை - சிறுமை - சேய்மை - தீமை முதலிய வாய்பாடுகள் "எடுத்துக்காட்டல்" என்னுமுத்தி. (அ)

[மையீற்றுப்பண்புப் பெயரின் விகாரம்.]

136. ஈறு போத லிடையுகர மிய்யாதல்
ஆதி நீட லடியகர மையாதல்

தன்னொற் றிரட்டன் முன்னின்ற மெய்திரிதல்
இனமிக வினையவும் பண்பிற் கியல்பே.

(இ-ள்.) ஈறு - இறுதியிலுள்ள மைவிகுதியானது, போதல் - கெடுதலும், இடை - நடுநின்ற, உகரம் - உகரமானது, இ ஆதல் - இகரமாதலும், ஆதி - முதனின்ற குறிலானது, நீடல் - நெடிலாதலும், அடி அகரம் - முதனின்ற அகரமானது,ஐயாதல் - ஐகாரமாதலும், தன்னொற்று - தன்மெய்யானது,இரட்டல் - நடுவேமிகுதலும், முன்னின்ற மெய் - முன்னின்ற மெய்யானது, திரிதல் - வேறொரு மெய்யாதலும், இனம் - வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்து, மிகல் - மிகுதலும், இனையவும் - இவை போல்வனபிறவும், பண்பிற்கு - அப் பண்பினுக்கு, இயல்பு - இயல்பாகும். எ-று.

இவ்விகாரங்கள் பதப்புணர்ச்சிக்குங் கொள்க. இது "ஒப்பின் முடித்தல்" என்னு முத்தி.

(உ-ம்.) நல்லன் - நன்மையின் மை விகுதிகெட்டது; கரியன் - கருமையின் மை விகுதிகெட்டு, நடுநின்ற உகரம் இகரமாயிற்று; பாசி - பசுமையின் மை விகுதிகெட்டு,ஆதி நீண்டது;பைந்தார் - பசுமையின்மை விகுதியும், நடுநின்ற உயிர்மெய்யுங் கெட்டு, வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்துமிகுந்து முதலிலிருந்த அகரம் ஐகாரமாயிற்று; வெற்றிலை - வெறுமையின் மை விகுதிகெட்டுத், தன்னொற்றிரட்டியது; சேதாம்பல் - செம்மையின் மை விகுதிபோய், ஆதிநீண்டு முன்னின்ற மகரமெய், தகரமெய்யாகத்திரிந்தது.

இவ்விகாரங்கள் அன்பன் - அழகன் முதலிய வாய்பாடுகளுக்கு அடையாமல் செம்மைமுதலிய வாய்பாடுகளுக்கே அடையவைத்ததலால் "எடுத்த மொழியி னெய்த வைத்தல்" என்னுமுத்தியாம். (கூ)

[தெரிநிலைவினைப்பகுதிக்குச் சிறப்புவிதி.]

137. நட வா மடி சீ விடு கூ வேவை
நொப்போ வெளவுரி ஞுண்பொருந் திருந்தின்
தேய்பார் செல்வவ் வாழ்கே ளஃகென்
றெய்திய விருபான் மூன்றா மீற்றவும்
செய்யெ னேவல் வினைப்பகாப் பதமே.

(இ-ள்) நட...அஃகென்று - நட வா மடி சீ விடு கூ வே வை நொ போ வெள உரிஞ் உண் பொருந் திரும் தின் தேய் பார் செல்,

வவ் வாழ் கேள் அஃகு என்று, எய்திய - முதனிலையாகப் பொருந்திய, இருபான் மூன்றும் - இருபத்து மூன்றுகும், ஈற்றவும் - உயிருமெய்யுங் குற்றியலுகரமுமாகிய ஈற்றையுடைய இவை முதலாகிய வாய்பாடுகளெல்லாம், செய்யென் - செய்யென்கின்ற, ஏவல் - ஏவலினது, பகாப்பதம் - பகாப்பதமாகிய பகுதியும், வினை - மற்றை வினைகளுக்கு, பகாப்பதம்-பகாப்பதங்களாகிய பகுதியும் ஆம், எ-று.

"விகற்பத்தின் முடித்தல்" என்னுமுத்தியால் இருபத்துமூன்றீற்றனவாக விகற்பித்து எடுத்துக்காட்டும் வாய்பாடுகளெல்லாம், இப்பொது வாய்பாட்டில் அடங்குமென்பார் "முடிந்தது முடித்தல்" என்னுமுத்தியால் 'செய்' எனவுங் கூறினர். 'செய்யென் வினைப் பகாப்பதம்' என்றவளவிலே செய்யனேவற் பகாப்பதமும் அடங்குமாயினும் முதனிலைகளே ஏவற்பொருளுணர்த்தாமல் ஆய் விகுதியோடு புணர்ந்துநின்று உணர்த்துமென் றறிவித்தற்கு வேறுகூறினர். அம்முன்னிலை யேவலொருமை யெதிர்கால வினைமுற்றிற்கு வரும் ஆய் விகுதி குன்றியும் வரும். இதுபோலவே விகுதிபுணர்ந்து கெட்டு நிற்குஞ் சொற்கள் இன்னும் பலவுண்டு, அவையெல்லாம் பகுபதமுடிக்கும்போது காட்டப்படும்.

(ஏவற்பகுதிக்கு உதாரணம்) நடவாய், வாராய், உண்ணுய், தின்னுய், அஃகாய்:—நட, வா, உண், தின், அஃகு. (மற்றை வினைப்பகுதிக்கு உதாரணம்.) நடந்தான், வந்தான், மடித்தான், சித்தான், விட்டான், கூவினன், வெந்தான், வைந்தான், நொந்தான், போயினன், வெளவினன், உரிஞினன், உண்டான், பொருநினன், திருமினன், தின்றான், தேய்ந்தான், பார்த்தான், சென்றான், வவ்வினன், வாழ்ந்தான், கேட்டான், அஃகினன்.

இந்நூலாசிரியர் வடநூன் மேற்கோளாக ஒருமொழிகளை, விதந்து பகாப்பதம் பகுபதமெனக் காரணப்பெயர் தாமே இட்டு "எழுத்தே" என்னுஞ்சூத்திரமுதல் இதுவரைக்கும் பகாப்பதம் பகுபதமெனப் பலதரஞ்சொல்லுதல் "தன்குறிவழக்க மிக வெடுத்துரைத்தல்" என்னுமுத்தி.

இத்தெரிநிலை வினைப்பகுதிகள் விகுதியோடு புணரும்போது தொழுதான் - உண்டான் எனச்சில இயல்பாதல் அன்றியும், செல் - சேறல் என முதனீண்டும், தா - தந்தான் எனத் தனிநெடில் குறுகியும், சா-செத்தான் என முதல் ஆகாரம் எகரமாகியும், கொணு -

காணார்ந்தான் என முதல்யெலெழுத்துக்குறுகி ரகரமெய் விரிந்தும், இரவு - விராவினான் என நடுக்குறில் நீண்டும், முழுகு-முழுகினான் - மூழ்கினான் என இயல்பும் விகாரமுமாக உறழ்ந்தும், வா - வருகி ன்றான் எனத் தனிநெடில்குறுகி ஒருயிர் மெய்விரிந்தும், கல்-கற்றான் எனஈற்றுமெய் வருகிறமெய்யாகத் திரிந்தும், செல்-சென்றான் என ஈற்றுமெய் வருமெழுத்திற்கு இனமாகத்திரிந்தும், இன்னும் பல வாறு விகாரப்பட்டும் வரும். கா - சா - தா இவை முறையே காத்தான் - செத்தான் - தந்தான் எனவும், கல் - நில் - புல் - சொல் இவை கற்றான் - நின்றான் - புல்லினான் - சொன்னான் எனவும், ஒருநிகராகிய பகுதிகள் பலவிதமாக விகாரப்படுதலால் அவை யெல்லாம் தனித்தனிச் சொல்லப்புகுந்தால் விரியுமாதலால், செய்யுள் வழக்கத்தையும் உலகவழக்கத்தையும் பார்த்து, செய்யுள் விகாரமும் புணர்ச்சிவிகாரமுங்கொண்டு அமைத்துக்கொள்க. தெரிநிலை வினைகள் நட - வா - முதலாகிய வினைப்பகுதிகளி லிருந்தல்லாமலும் சிறுபான்மை கடைக்கண் - கடைக்கணித்தான்,சித்திரம்-சித்திரித்தான் எனப் பெயர்ச் சொற்களிலிருந்தும், போல் - போன்றான், நிகர் - நிகர்த்தான் என இடைச் சொற்களிலிருந்தும், மால் - மாலும், சால் - சான்றான் என உரிச்சொற்களிலிருந்தும் பிறக்கும். (கo)

[பிறவினை ஏவற்பகுதிகளுக்குச் சிறப்புவிதி]

138. செய்யென் வினைவழி விப்பி தனிவரின்
செய்வியென் னேவ லிணையி னீரேவல்.

(இ-ள்.) செய்யென்-செய்யென்னும் வாய்பாடு, வினைவழி - முதனிலைத் தனிவினையின்பின், விப்பி-வ்வி ப்பி யாவது பிவ்விகுதியாவது, தனிவரின் - தனித்துவருமாயின், செய்வியென்னேவல் - செய்யென்னுமேவலின்மேலோ ரேவலாய்ச்செய்வியென்னும் வாய்பாட்டேவற் பகுதியாம், இணையின் - அவ்வினையின்பின் இந்த விகுதிகள் தன்னொடும் பிறிதொடும் இணைந்து வருமாயின், ஈரேவல் - செய்விப்பியென்னும் வாய்பாட்டேவற் பகுதியாம், எ-று.

(உ-ம்.) நடப்பியாய் - நடப்பிப்பியாய் - வருவியாய் - வருவிப்பியாய். சிறுபான்மை "உளாயிற்கோடல்" என்னு முத்தியால் கு - சு - டு - து - பு-று என்கிற ஆறுவிகுதிகளுள் ஒன்றுபெற்றும், இவ்பகுதிகள் விகாரப்பட்டும் அப்படிவருமெனக்கொள்க.

(உ-ம்.) போ-போக்கு, பாய்-பாய்ச்சு, உருள்-உருட்டு, நட-நடத்து, எழு-எழுப்பு, துயில்-துயிற்று எனவிகுதிபெற்றும், இயங்கு-இயக்கு, திருந்து-திருத்து, தோன்று-தோற்று, ஆடு-ஆட்டு, தேறு-தேற்று, உருகு - உருக்கு. எனப்பகுதிவிகாரப்பட்டும் வந்தன. (கக)

[வினைப்பகுதிக்குப் புறனடை.]

139. விளம்பிய பகுதிவே றாதலும் விதியே.

(இ-ள்.) விளம்பிய பகுதி-ஏவற்பகுதி வேறாதல்போல அதன் பின்னே சொல்லப்பட்ட மற்றைவினைப்பகுதிகள், வேறாதலும் - வேறுபடுதலும், விதியே - விதியேயாகும், எ-று.

(உ-ம்.) நடத்தினான் - நடப்பித்தான் - நடத்துவிப்பித்தான். இங்கே தன்வினைப்பகுதிகள் பிறவினைப்பகுதிகளானமை காண்க.()

[விகுதி.]

140. அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் பம் மார்
அ ஆ கு டு து று என் ஏன் அல் அன்
அம் ஆம் எம் ஏம் ஓமொ டும்மூர்
க ட த ற ஐ ஆய் இம் மின் இர் ஈர்
ஈயர் கயவு மென்பவும் பிறவும்
வினையின் விகுதி பெயரினுஞ் சிலவே.

(இ-ள்.) அன்...என்பவும்-அன்முதல் முப்பத்தேழாகச் சொல்லப்பட்டவைகளும், பிறவும் - இவை போல்வன பிறவும், வினையின் விகுதி-வினைப்பகுபதங்களின் விகுதிகளாகும், பெயரினும்-பெயர்ப் பகுபதங்களினும், சில - சிலவிகுதிகளாகும், எ-று.

அன்விகுதி தன்மைக்கு "எதிரதுபோற்றல்" என்னு முத்தியாற் சேர்க்கப்பட்டதாகலின் வலியுறுத்தற்குப் பின்னுங்கூறினார்.

(உ-ம்.) நடந்தனன், நடந்தான், நடந்தனள், நடந்தாள், நடந்தனர், நடந்தார், நடப்ப, நடமார், நடந்தன, நடவா, உண்கு, உண்டு, நடந்தது, கூயிற்று, நடந்தனென், நடந்தேன், நடப்பல், நடப்பன், நடப்பம், நடப்பாம், நடப்பெம், நடப்பேம், நடப்போம், நடக்கும், உண்டும், நடந்தும், சேறும், நடந்தனை, நடந்தாய், நடத்தி, நடமின், நடந்தனிர், நடந்திர், கிலியர், நடக்க, வாழியு, நடக்கும்.

'பிறவும்' என்றதனல் நடந்திடு, எழுந்திரு, அருளு, மருல், ழேல், சொல்லிக்காண் என இடு-இரு-உ-ஆல்-ஏல்-காண் முதலிய ம்வரும். இவையெல்லாந் தெரிநிலைவினைமுற்றுகள். வினைக்குறி பு முற்றுகள் குறிப்பாகக் காலங்காட்டுவனவாதலால் இந்தவிகுதி ளுக்குள்ளே தாமேகாலங்காட்டும் விகுதிகளொழிந்த மற்றவைக ளாடு வருமெனக்கொள்க.

(உ-ம்.) குழையன் - குழையான் - குழையள் - குழையாள், குழையர் - குழையார் - குழையன - குறுந்தாட்டு-குழையது- குழை யிற்று - குழையினென் - குழையினேன் - குழையம் - குழையாம்- குழையினெம் - குழையினேம் - குழையினும் - குழையினை - குழையாய் - வில்லி-குழையினிர்-குழையீர்.

'பெயரினுஞ்சில' வென்றதனல் இவ்விகுதிகளுள்—அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் அ து இ மார் என வருகிறவைகளுடனே மன் மான் கள் வை தை கை பி முன் அல் ன ள ர வ முதலானவை கள் பெயர்விகுதிகளாம்.

(உ-ம்.)குழையன், வானத்தான், குழையள்,வானத்தாள்,குழை யர், வானத்தார், குழையன. யாது, பொன்னி, தேவிமார், வடமன், கோமான், கோக்கள், அவை, எந்தை, எங்கை, எம்பி, எம்முன், தோன்றல், பிறன், பிறள், பிறர், அவ்.

இன்னும் 'வினையின்விகுதி' பெயரினுஞ்சில, என்றதனலும் 'பிறவும்' என்றதனலும் பலவகைப்பட்ட வினைகளுக்கும் பெயர்களு க்கும் இவ்விதிகளுக்குள் அடங்கியும் அடங்காமலும் வரும் விகுதிக ளெல்லாங் கொள்ளப்படும்.

[பெயரெச்சவினைவிகுதிகள்,:—]

அ - உம்.

(உ-ம்.) நடந்த - நடக்கின்ற - நடக்கும்.

[வினையெச்சவினைவிகுதிகள்,:—]

உ - பு - ஆ - ஊ - என - அ - இன் - இய - இயர் - வான் - பான் - பாக்கு இவைகளுடன் இ - யகரமெய் - கு - ஆல் - கால் - ஏல் - ஏனும் - உம் - மல் - மை - மே - து-றி முதலியவுமாம்.

(உ-ம்.) நடந்து - உண்குபு - உண்ணு - உண்ணூ-உண்டென - உண்ண - நடக்கின் - உண்ணிய — உண்ணியர்-வருவான்-உண்பான்-

உண்பாக்கு - ஓடி - போய் - உணற்கு - நடந்தால் - ஒலித்தக்கால் - நடக்குமேல் - நடக்குமேனும்-காண்டலும்-உண்ணுமல்-உண்ணுமை-உண்ணுமே - அல்லது - அன்றி.

[தொழிற்பெயர்விகுதிகள்.]

தல் - அல் - அம் - ஐ - கை - வை - கு - பு - உ - தி - சி வி - உள் - காடு - பாடு - அரவு - ஆனை - மை - து முதலியன.

(உ-ம்.) நடத்தல்-ஆடல் - வாட்டம்-கொலை - நடக்கை-பார்வை - போக்கு - நடப்பு - வரவு - மறதி - புணர்ச்சி - புலவி - விக்குள் - சாக்காடு - கோட்பாடு - தோற்றரவு - வாரானை-நடவாமை - பாய்த்து. துவ்விகுதி நடந்தது - நடக்கின்றது - நடப்பது - எனக் கால விடைநிலையோடு கூடியும்வரும்.

[பண்புப்பெயர்விகுதிகள்.]

மை - ஐ - சி - பு - உ - கு - றி - று - அம் - நர் முதலியன.

(உ-ம்.) நன்மை - தொல்லை - மாட்சி - மாண்பு-மழவு-நன்கு-நன்றி - நன்று - நலம் - நன்னர்.

[எதிர்மறைவிகுதிகள்.]

இல் - அல் - ஆ.

(உ-ம்.) நடந்திலன்-நடக்கின்றிலன்-நடக்கிலன்-நடக்கலன் - நடவாதான்.

[பிறவினைவிகுதிகள்.]

வி - பி - கு - சு - டு - து - பு - று.

(உ-ம்.) வருவித்தான் - நடப்பித்தான் - போக்கினுன்-பாய்ச்சினுன் - உருட்டினுன்-நடத்தினுன் - எழுப்பினுன்-துயிற்றினுன்:—கரை - தேய் எனவருகிற தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாகிய முதனிலைகள் சிறுபான்மை இவ்விகுதிவேண்டாமல் கரைத்தான் - தேய்த்தான் - கரைத்திலன் - கரைக்கின்றிலன்-தேய்க்கின்றிலன் - கரைப்பான் - தேய்ப்பான் - கரைக்கான் - தேய்க்கான் எனப்பிறவினைப் பொருளைத்தரும்போது வல்லெழுத்துமிகுந்தும், கரைந்தான்-கரைந்திலன்-கரைகிறுன்-கரைகின்றிலன் - கரைவான் - கரையான் எனத்தன்வினைப்பொருளைத்தரும்போது வல்லெழுத்து மிகாமலும் வருமென்றறிக.

இன்னும் இ - ஐ - அம் விகுதிகள் அலரி - பறவை - எச்சம் என வினைமுதற்பொருளையும், ஊருணி - தொடை-தொல்காப்பியம் எனச் செயப்படுபொருளையும், மண்வெட்டி - பார்வை - நோக்கம் எனக் கருவிப்பொருளையும் உணர்த்திவரும். விடு - ஒழி விகுதிகள் வந்துவிட்டான், கேட்டொழிந்தான் எனத்துணிவுப்பொருளுணர்த்திவரும். கொள்விகுதிஅடித்துக்கொண்டான் கடித்துக்கொண்டான் எனத்தற்செயலுணர்த்திவரும்.படு-உண்விகுதிகள்கட்டப்பட்டன் கட்டுண்டான்எனச்செயப்பாட்டு வினைகளுக்கு வரும். மை விகுதி ஆண்மை-பெண்மை எனத் தன்மைப்பொருளுணர்த்தும். எல்லாப் பொருளினும்வரும் எல்லா விகுதிகளையும் அளவுசெய்தல் கூடாமையால்-அதிகமாக வழங்குகிற சிலவிதிகளைக்காட்டினோம்.பொன்னன்-கரியன் எனவருகின்றவைமுக்காலங்களுளொன்றைக் குறிப்பாகக்காட்டும்போது குறிப்பு வினைமுற்றுப்பகுபதங்களாம். எட்டுவேற்றுமைகளுளொன்றை யேற்றுவரும்போது பெயர்ப் பகுபதங்களாகும். அவ்விரண்டையுங் கொண்டுவரும்போது குறிப்பு வினைமுற்றாலணையும் பெயர்ப்பகு பதங்களாம். நடந்தான், வந்தான் எனவருகின்றவை காலங்காட்டும் போது தெரிநிலை வினைமுற்றுப் பகுபதங்களாம். காலங் காட்டுதலுடனே வேற்றுமையுருபேற்கும்போது தெரிநிலை வினைமுற்றாலணையும் பெயர்ப்பகுபதங்களாம். இவையேஒன்றுக்கொன்று வேறுபாடாம். (கரு)

[பெயரிடைநிலை.]

141. இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கண மியம்பலின்
பகுதி விகுதி பகுத்திடை நின்றதை
வினைப்பெய ரல்பெயர்க் கிடைநிலை யெனலே.

(இ-ள்.) இலக்கியம் - அறிவுடையோராலே நியமிக்கப்பட்ட இலக்கியத்தை, கண்டு - பார்த்து, அதற்கு - அவ்விலக்கியத்திற்கு, இலக்கணம் - அவ்விலக்கணத்தினமைதியே யிலக்கணமாக, இயம்பலின் - சொல்லுதலால், பகுதி - முன்சொல்லப்பட்டபகுதியையும், விகுதி - விகுதியையும், பகுத்து - பிரித்து, இடை நின்றதை - நடுநின்றதை,வினைப்பெயரல்பெயர்க்கு-வினையாலணையும் பெயரல்லாத பெயர்களுக்கு,இடைநிலையெனல்-இடைநிலையென்று சொல்லுக.

(உ-ம்.) அறிஞன் - ஞகரவிடைநிலை. ஓதுவான் - வகரவிடைநிலை. வலைச்சி - சகரவிடைநிலை. வண்ணாத்தி-தகரவிடைநிலை. (கச)

[இறந்தகாலவிடைநிலை.]

142. தடறவொற் றின்னே யைம்பான் மூவிடத்
திறந்த காலந் தருந்தொழி லிடைநிலை.

(இ-ள்.) தடறவொற்று - தகரடகர றகர மெய்களும், இன் - இன்னும், ஐம்பான்மூவிடத்து-ஐம்பான்மூவிடங்களிலும், இறந்தகாலம் - இறந்தகாலத்தை, தரும்-காட்டுகின்ற, தொழில் - வினைப்பகுபதங்களினுடைய, இடைநிலை - இடைநிலைகளாகும், எ-று.

(உ-ம்.) நடந்தான் - நடந்தாள் - நடந்தார் - நடந்தது - நடந்தன - நடந்தேன் - நடந்தேம்-நடந்தாய் - நடந்தீர்:—உண்டான்—சென்றான்:—உறங்கினான். இன் இடைநிலை ஏஞ்சியது எனக்கடைகுறைந்தும், போனது என முதல்குறைந்தும்வரும். (கரு)

[நிகழ்காலவிடைநிலை.]

143. ஆநின் றுகின் றுகிறுமூ விடத்தின்
ஐம்பா னிகழ்பொழு தறைவினை யிடைநிலை.

(இ-ள்.) ஆநின்று - ஆநின்றென்பதும், கின்று - கின்றென்பதும், கிறு - கிறுவென்பதும், ஐம்பான் மூவிடத்தின் - ஐம்பான் மூவிடங்களிலும், நிகழ்பொழுது-நிகழ்காலத்தை, அறை-காட்டுகின்ற, வினை - வினைப்பகுபதங்களினுடைய, இடைநிலை-இடைநிலைகளாம்.

(உ-ம்.) நடவாநின்றான் - நடக்கின்றான் - நடக்கிறான். (கசு)

[எதிர்காலவிடைநிலை.]

144. பவ்வ மூவிடத் தைம்பா லெதிர்பொழு
திசைவினை யிடைநிலை யாமிவை சிலவில.

(இ-ள்.) பவ்வ - பகரமெய்யும் வகரமெய்யும், ஐம்பான் மூவிடத்து - ஐம்பான்மூவிடங்களிலும், எதிர்பொழுது - எதிர்காலத்தை, இசை - காட்டுகின்ற, வினை - வினைப்பகுபதங்களினுடைய, இடைநிலையாம் - இடைநிலைகளாகும், இவை - இம் முக்கால விடைநிலைகளும், சில - சில முற்றெச்சங்களுக்கு, இல - இல்லை, எ-று.

(உ-ம்.) நடப்பான் - வருவான்.

'இவை சிலவில' என்றதனால் விகுதியாவது பகுதியாவது வேறிடை நிலையாவது காலங்காட்டுமென்பது பெற்றாம். அவை பின்வருஞ் சூத்திரத்திற்காண்க. (கஎ)

[காலங்காட்டும் விகுதி.]

145. றவ்வொ டுகர வும்மைநிகழ் பல்லவும்
தவ்வொ டிறப்பு மெதிர்வும் டவ்வொடு
கழிவுங் கவ்வோ டெதிர்வு மின்னேவல்
வியங்கோ ளிம்மா ரெதிர்வும் பாந்தம்
செலவொடு வரவுஞ் செய்யுநிகழ் பெதிர்வும்
எதிர்மறை மும்மையு மேற்கு மீங்கே.

(இ-ள்.) றவ்வொடு - றகரமெய்யோடுகூடிய, உகரவும்மை - உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும், நிகழ்பல்லவும் - இறந்தகாலத்தையும் எதிர் காலத்தையும், தவ்வொடு - தகரமெய்யோடுகூடிய, (உகரவும்மை) - உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும், இறப்புமெதிர்வும் - இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், டவ்வொடு - டகரமெய்யோடுகூடிய, (உகரவும்மை) - உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும், கழிவும் இறந்தகாலத்தையும், கவ்வோடு - ககரமெய்யோடுகூடிய, (உகரவும்மை) - உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும், எதிர்வும் - எதிர்காலத்தையும், மின் - மின்விகுதியும், ஏவல் - (ஏனை) முன்னிலையேவல்விகுதிகளும், வியங்கோள் - வியங்கோள் விகுதிகளும், இ - இகரவிகுதியும், மார் - மார்விகுதியும், எதிர்வும் - எதிர்காலத்தையும், பாந்தம் - பகரவிகுதி, செலவொடுவரவும் - இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், செய்யும் - செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு முற்றுவிகுதி, நிகழ்பெதிர்வும் - நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், எதிர்மறை - எதிர்மறை ஆகாரவிகுதி, மும்மையும் - மூன்று காலத்தையும், ஏற்கும் - ஏற்றுவரும், ஈங்கு - 'இவைசிலவில' என்றவைகளுள், எ-று.

(உ-ம்.)

சென்று - சென்றும்:—	இறப்பு.	உண்ப:—	இறப்பு.
சேறு - சேறும்:—	எதிர்வு.	,,	எதிர்வு.
வந்து - வந்தும்:—	இறப்பு	உண்ணும்:—	நிகழ்வு.
வருது - வருதும்:—	எதிர்வு.	,,	எதிர்வு.
உண்டு - உண்டும்:—	இறப்பு.	உண்ணேன்:—	இறப்பு.
உண்கு - உண்கும்:—	எதிர்வு.	,,	நிகழ்வு.
		,,	எதிர்வு.

உண்மின் -
உண்ணு -
உண்க - } எதிர்வு.
சேறி -
உண்மார் -

காலங்காட்டும் விகுதிகளைமட்டுஞ் சொல்லிக் காலங்காட்டும் பகுதியையும் பிறவிடை நிலையையுஞ் சொல்லாமையால் அவை சிறுபான்மைவரும், வந்தவிடங்களிற் கண்டுகொள்கவென்றாராயிற்று.

அவை வருமாறு:—தொட்டான் - உற்றான் - புக்கான் என டு-று-கு-என்கிற மூன்றெழுத்துகளுள் ஒன்று ஈறாகிய சில குறிவினைப்பகுதிகள் விகாரப்பட்டு இறந்தகாலங்காட்டும். என்மனார்-என்றிசினோர்-போயது என, மன்-இசின் - யகரமெய் இம்மூன்றிடை நிலைகளும் இறந்தகாலங்காட்டும். உண்ணாகிடந்தான்-உண்ணாவிருந்தான் என, ஆகிடந்து-ஆவிருந்து, இவ்விரண்டிடை நிலைகளும் நிகழ்காலமும், என்மர் என மகரவிடைநிலை இறந்காலமும் காட்டும்.

'ஈங்கே' யென்றமிகையால் வருதி என இகரவிகுதி நிகழ்காலங் காட்டுதலையும், எச்சவிகுதிகள் காலங்காட்டுதலையும் அமைத்துக் கொள்க.

[இனிப்பகுதிவிகுதி முதலிய வுறுப்புகளாற் பகுபத முடிக்கு மாறு.]

பொன்னன்என்கிற உயர்திணை யாண்பா லொருமைப்படர்க்கைப் பொருட்பெயர்ப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து "பொருளிடங் காலம்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் பொன் - என்னும்பகுதியை முதலில்வைத்து, அதன்பின் "அன் ஆன் அள் ஆள்" என்னுஞ் சூத்திர விதியால் உயர்திணை யாண்பாலொருமைப் படர்க்கையைக் காட்டுகிற அன்விகுதியை வருவித்து, பொன் - அன் எனவைத்து, "தனிக்குறின்முன்னொற்றுயிர்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அந்த னகரமெய்யை இரட்டித்து பொன்-ன்-அன் எனவைத்து "உடன்மேலுயிர்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அகரவுயிரை மிகுந்த னகரமெய்யின்மேலேற்றி, பொன்னன் எனமுடிக்க. நடந்தனன் என்கிற உயர்திணை யாண்பா லொருமைப்படர்க்கை யிறந்தகால இயற்றும் வினைமுதற்றெரிநிலை வினைமுற்றுப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து "நடவா" என்னுஞ்சூத்திரவிதயால் நடவென்னும் பகுதியை முதலில்வைத்து, "அன் ஆன் அள் ஆள்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உயர்திணை யாண்பா லொருமைப்படர்கையைக் காட்டுகிற அன் விகுதியை அதன்பின்வருவித்து. நட-அன் எனவைத்து, "தடறவொற்றின்னே யென்னுஞ்" சூத்திரவிதியால் இறந்தகாலங்காட்டுந் தகர விடைநிலையை அவ்விரண்டற்கும் நடுவிலேவருவித்து, நட - த் - அன் எனவைத்து, "அன் ஆன் இன் அல்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடை

நிலைக்கும் விகுதிக்கு மிடையிலே அன் சாரியையை வருவித்து, நட-த்-அன்-அன் என வைத்து, "உடன்மேலுயிர்வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகர மெய்யின்மேலே சாரியை அகரவுயிரையேற்றி, நட - தன் - அன் என வைத்து, இன்னும் அச்சூத்திர விதியால் சாரியை னகரமெய்யின்மேல்விகுதி அகரவுயிரையேற்றி, நட - தனன் என வைத்து, "இயல்பினும்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத்தகரத்தை மிகுவித்து, நடத்தனன் என வைத்து, "வலித்தன்மெலித்தல்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் மிகுந்த தகர வல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கி, நடந்தனன் என முடிக்க.

நட - உண் எனவருகிற முன்னிலை யே வல்வினைகளிலே ஆய், விகுதியும். நடவான் - நடவேன்-நடவாய் என்கிற எதிர்மறைவினைகளிலே ஆ என்னுமெதிர்மறைவிகுதியும், கொல்களிறு - ஓடாக்குதிரை என்பவைகளிலே கொன்ற - கொல்கின்ற - கொல்லும், ஓடாத எனவருகிறபெயரொச்சவினைவிகுதிகளும், வரிப்புனைபந்து 'இதில்' வரிந்து, எனவருகிற வினை யெச்சவிகுதியும், "கொள்வாருங்கள்வருநேர்" இதில் நேர்வர் எனவருகிற முற்றுவினைவிகுதியும், முடி - அடி என்பவைகளிலே முடித்தல் - அடித்தல் எனவருகிற தொழிற்பெயர்விகுதியும், காய் - தளிர் இவைகளில் வினை முதற்பொருளுணர்த்தும் இகரவிகுதியும், ஊண்-எழுத்து இவைகளிலே செயப்படுபொருளுணர்த்தும் ஐவிகுதியும் புணர்ந்துகுன்றின. அவ்விகுதிகள் புணர்ந்து குன்றினும் புணர்ந்து நின்றாற்போலவே பொருளுணர்த்தும். (கஅ)

[ஆரியமொழி தமிழில் வடமொழியாதல்]

143. இடையி னான்கு மீற்றி லிரண்டும்
அல்லா வச்சை வருக்க முதலீறி
யவ்வாதி நான்மை ளவ்வாகு மையம்
பொதுவெழுத் தொழிந்த நாலேழுந் திரியும்

(இ-ள்.) இடையில் - ஆரியத்தில் அ ஆ இ ஈ உ ஊ ஙி ஙீ-ஞ ஞ ஞ-ஞ எ ஐ ஓ ஔ அம் அஃ என்கிற உயிர் பதினாறனுள் நடுவிலிருக்கின்ற, நான்கும் - ஙி ஙீ-ஞ ஞ ஞ-ஞ என்கிற நாலெழுத்துகளும், ஈற்றில்-கடையிலிருக்கின்ற, இரண்டும் - அம் அஃ என்கிற இரண்டெழுத்துகளும், அல்லா - நீங்கலாகிய, அச்சு - அ ஆ இ ஈ உ ஊ

ஏ ஐ ஓ ஔ என்கிறபத்து உயிர்களும், ஐவருக்கம் - 𑌕 𑌖 𑌗 𑌘 𑌙 ச 𑌛 ஜ 𑌝 𑌞 𑌟 𑌠 𑌡 𑌢 ண 𑌤 𑌥 𑌦 𑌧 𑌨 𑌪 𑌫 𑌬 𑌭 ம ய ர ல வ ஶ ஷ ஸ ஹ ள க்ஷ ௐக ௐவ என்கிற மெய் முப்பத்தேழுள் ககரமுதலைந்தெழுத்துகளாகிய ஐந்துவருக்கங்களுடைய, முதல்-முதலிலிருக்கின்ற கசடதப என்கிறவைந்து மெய்களும், ஈறு-கடையிலிருக்கின்ற ஙஞணநம என்கிற வைந்துமெய்களும்,யவ்வாதி நான்மை-யரலவ என்கிற நான்குமெய்களும், ள - ளகரமெய்யும், ஆகும் ஐஊயயெழுத்து-ஆகிய இருபத்தைந்தெழுத்துகளும், பொது - தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும்பொது வெழுத்துகளாகும்,ஒழிந்த-அவை யொழிந்த, நாலேழும் - இருபத்தெட்டெழுத்துகளும், திரியும் - ஆரியத்திற்குச் சிறப்பெழுத்து களாய்த் தமக்கேற்ற பொதுவெழுத்து களாகத்திரிந்துவரும், எ-று. (கசு)

[ஆரியமொழி வடமொழியாதற்குச் சிறப்புவிதி,]

147. அவற்றுள் ஏழா முயி ரிய்யு மிருவுமை வருக்கத்
திடையின் மூன்று மவ்வம் முதலும்
எட்டே யவ்வு முப்பது சயவும்
மேலொன்று சடவு மிரண்டு சதவும்
மூன்றே யகவு மைந்திரு கவ்வும்
ஆவீ றையு மீயீ றிகரமும்.

(இ-ள்.) அவற்றுள் - முன்னே "திரியும்" என்ற எழுத்துகளுள், ஏழா முயிர்-சிறப்பெழுத்தாகிய வேழாமுயிரானது, இய்யுமிருவும் - இகரமாகவானாலும் இருவாகவானாலும் வரும், ஐவருக்கத்து-ஐந்துவருக்கங்களிலும், இடையின்மூன்றும் - நடுநின்ற மும்மூன்றெழுத்துகளும், அவ்வம்முதலும்-அவ்வவ்வருக்கங்களின் முதலெழுத்துகளாகும், எட்டு - எட்டாவதாகிய சகரவருக்கத்துமெய்யானது, யவ்வும் - ஓரோவிடத்தில் யகரமுமாகும், முப்பது - முப்பதாமெய்யானது, சயவும் - மொழிக்கு முதலிலே சகரமும் நடுவிலே யகரமுமாகும், மேலொன்று-முப்பத்தோராமெய்யானது, சடவும் - மொழிக்குமுதலிலேசகரமும் நடுவிலே டகரமுமாகும், இரண்டு - முப்பத்திரண்டாமெய்யானது, சதவும் - மொழிக்கு முதலிலே சகரமும் நடுவிலேதகரமுமாகும், மூன்று - முப்பத்து மூன்றாமெய்யானது, அகவும் - மொழிக்குமுதலிலே அகரமும் நடுவிலேககரமுமாகும், ஐந்து -

முப்பத்தைந்தா மெய்யானது, இருகவ்வும் - இரண்டுக்கரமாகும், ஆ ஈறு - பொதுவெழுத்துகளிலே மொழியிறுதிஆகாரமானது, ஐயும் - ஐகாரமாகும், ஈ ஈறு-மொழியிறுதி ஈகாரமானது, இகரமும்-இகரமுமாகும், எ-று.

(உ-ம்.) இடபம்:—மிருகம்:—எழாமுயிர் இகரமும் இருவுமாயிற்று. நகம் - நாகம் - மேகம்:—சலவாதி - விசயம் - சருச்சரை:—பீடம் - பீடை - திடம்:—தலம் - தினம் - தரை:—பலம் - பந்தம் - பாரம்:—ஐந்துவருக்கங்களிலும் உரப்பியும் எடுத்துங் கனைத்துஞ் சொல்லப்படுகிற மும்மூன்றும் அவ்வவ்வருக்கமுதலெழுத்தாயின. பங்கயம் எட்டாமெய் யகரமுமாயிற்று. சாலை:—மயானம்:—முப்பதா, மெய்முதலிற் சகரமும் நடுவில்யகரமுமாயிற்று. சட்டி:—இடபம்:—முப்பத்தொன்றுமெய்முதலிற் சகரமும் நடுவில் டகரமுமாயிற்று. சித்தி:—வாதனை:—முப்பத்திரண்டாமெய் முதலிற்சகரமும் நடுவில் தகமுமாயிற்று. அரன்:—மோகம்:—முப்பத்து மூன்றுமெய்முதலில் அகரமும் நடுவிற் ககரமுமாயிற்று.பக்கம் என முப்பத்தைந்தாமெய் இரண்டு ககரமுமாயிற்று. மாலை என ஆ ஈறு ஐயாயிற்று. புரி என ஈகாரவீறு இகரவீறாயிற்று, (உ0)

148. ரவ்விற் கம்முத லாமுக் குறிலும்
லவ்விற் கிம்முத லிரண்டும் யவ்விற்
கிய்யு மொழிமுத லாகிமுன் வருமே.

(இ-ள்.) ரவ்விற்கு - ரகரத்திற்கு, அம்முதலாமுக்குறிலும் - அ இ உ என்கிற மூன்று குற்றெழுத்துகளி லொன்றும், லவ்விற்கு- லகரத்திற்கு, இம்முதலிரண்டும்-இ உ என்கிற இரண்டிலொன்றும், யவ்விற்கு - யகரத்திற்கு, இய்யும் - இகரமும், மொழி முதலாகி - அவ்வெழுத்துகளை முதலிலுடைய வடமொழிகளுக்குமுதலாகி, முன் வரும் - அம்மூன்றெழுத்து களுக்கு முன்னேவரும், எ-று.

(உ-ம்.) அரங்கம் - இராமன் - உரோமம்:—இலாபம்-உலோபம்:—இயக்கன். (உக)

149. இணைந்தியல் காலை யரலக் கிகரமும்
மவ்வக் குகரமு நகரக் ககரமும்
மிசைவரும் ரவ்வழி யுவ்வு மாம்பிற.

(இ-ள்.) இணைந்து - ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுத்து இணைந்து, இயல்காலை - ஓரெழுத்தைப்போல நடக்கும்போது, யர

லக்கு - பின்னின்ற யகா ரகர லகரங்களுக்கு, இகரமும் - இகரமும், மவ்வக்கு - மகரவகரங்களுக்கு, உகரமும் - உகாரமும், நகரக்கு - நகரத்திற்கு, அகரமும் - அகாரமும், மிசை - மேலே, வரும் - வந்து வடமொழிகளாகும், ரவ்வழி - இணைந்து முன்னின்ற ரகரத்திற்குப் பின், உவ்வுமாம் - உகாரமும்வரும், எ-று.

(உ-ம்.) வாக்கியம் - வக்கிரம் - சுக்கிலம்:—பதுமம் - பக்குவம்:—அரதநம்:—அருத்தம்.

பிறவென்றதனால்:—சத்தி-கட்சி-காப்பியம் - பருப்பதம் இவைமுதலாகிய திரிபும், தூலம் - அத்தம் - ஆதித்தன் இவைமுதலாகிய கேடும் மற்றும் விகாரத்தால் வருவனவுங் கொள்க. (உஉ)

[தமிழெழுத்திற்குச் சிறப்பெழுத்தும்பொதுவெழுத்தும்.]

150. றனழஎ ஒவ்வு முயிர்மெய்யு முயிரள
பல்லாச் சார்புந் தமிழ்பிற பொதுவே.

(இ-ள்.) ற ன ழ எ ஒ வ்வும் - முதலுஞ் சார்புமாகிய தமிழெழுத்து நாற்பதுகளிலே றகர னகர ழகர எகர ஒகரங்களைந்தும், உயிர்மெய்யு முயிரளபல்லாச்சார்பும் - உயிர்மெய்யும் உயிரளபெடையுமல்லாத சார்பெழுத்தெட்டும், தமிழ் - தமிழுக்கே சிறப்பெழுத்துகளாம், பிற - ஒழிந்த இருபத்தேழெழுத்துகளும், பொது - பொதுவெழுத்துகளாம், எ-று. (உகூ)

பதவியல் முற்றுப்பெற்றது.

மூன்றாவது

உயிரீற்றுப்புணரியல்.

[புணர்ச்சியின்னதென்பது.]

151. மெய்யுயிர் முதலீ றாமிரு பதங்களும்
தன்னொடும் பிறிதொடு மல்வழி வேற்றுமைப்
பொருளிற் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிகள்
இயல்பொடு விகாரத் தியைவது புணர்ப்பே.

(இ-ள்,) மெய்யுயிர் - மெய்யாவது உயிராவது, முதலீறும் - முதலுமீறுமாகிய, இருபதங்களும் - பகாப்பதம் பகுபதம் என்கிற

யிரண்டுபதங்களும், தன்னொடும்பிறிதொடும் - தன்னொடுதானும் பிறிதொடுபிறிதுமாய், அல்வழிவேற்றுமைப் பொருளின் - அல்வழிப்பொருளினாலாவது வேற்றுமைப்பொருளினாலாவது, பொருந்துழி - பொருந்துமிடத்து, நிலைவருமொழிகள் - நிலைமொழியும் வருமொழியும், இயல்பொடுவிகாரத்து - இயல்போடாயினும் விகாரத்தோடாயினும், இயைவது-பொருந்துவது, புணர்ப்பு - முன்சொல்லப்பட்டபுணர்ச்சியாம், எ-று.

'மெய்யுயிர்முதலீறாம்' எனவே மெய்ம்முதன்மெய்யீறு - உயிர்முதலுயிரீறு - மெய்ம்முதலுயிரீறு-உயிர்முதன்மெய்யீறு எனநான்கு வகையாம். (க)

[வேற்றுமை அல்வழிப்புணர்ச்சிகள்.]

152. வேற்றுமை யைம்முத லாறா மல்வழி
தொழில்பண் புவமை யும்மை யன்மொழி
எழுவாய் விளியீ ரெச்சமுற் றிடையுரி
தழுவு தொடரடுக் கெனவீ ரேழே.

(இ-ள்.) வேற்றுமை - வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாவது, ஐம்முதலாறும் - ஐ ஆல் கு இன் அது கண் என்கின்ற ஆறுருபுகளும் மறைந்தாயினும் வெளிப்பட்டாயினும் வரப்பதங்கள்பொருந்துந் தொடர்ச்சியாம், அல்வழி - அல்வழிப்புணர்ச்சியாவது, தொழில் - வினைத்தொகையும், பண்பு - பண்புத்தொகையும், உவமை - உவமைத்தொகையும், உம்மை - உம்மைத்தொகையும், அன்மொழி - அன்மொழித்தொகையும், எழுவாய் - எழுவாயும், விளி - விளியும், ஈரெச்சம் - பெயரெச்ச வினையெச்சங்களும், (ஈர்) முற்று - தெரிநிலை வினைமுற்று குறிப்புவினைமுற்றுகளும், இடை - இடைச்சொல்லும், உரி - உரிச்சொல்லும், அடுக்கு - அடுக்கும், என-என்று, தழுவு தொடர்-பதங்கள்பொருந்துந்தொடர்ச்சி, ஈரேழ் - பதினான்கு வகையாம், எ-று.

[உதாரணம்.]

[வேற்றுமைப்புணர்ச்சி.]

		(வேற்றுமைத்தொகை.)	(வேற்றுமைவிரி.)
1	ஐ	நிலங்கடந்தான்	நிலத்தைக்கடந்தான்.
2	ஆல்	கல்லெறிந்தான்	கல்லாலெறிந்தான்.

3	கு	கொற்றன்மகன்	கொற்றனுக்குமகன்.
4	இன்	மலைவீழருவி	மலையின்வீழருவி.
5	அது	சாத்தன்கை	சாத்தனதுகை.
6	கண்	குன்றக்கூகை	குன்றத்தின்கட்கூகை.

[அல்வழிப்புணர்ச்சி.]

தொகைநிலைத்தொடர். 5

1	வினைத்தொகை	கொல்யானை; அடுகளிறு.
2	பண்புத்தொகை	கருங்குதிரை; செந்தாமரை.
	இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை	சாரைப்பாம்பு; ஆயன்சாத்தன்.
3	உவமைத்தொகை	மதிமுகம்; பவளவாய்.
4	உம்மைத்தொகை	சேரசோழபாண்டியர்; இராப்பகல்.
5	அன்மொழித்தொகை	பொற்றொடி; தாழ்குழல்.

[தொகாநிலைத்தொடர். 9.]

6	எழுவாய்த்தொடர்	சாத்தன்வந்தான்; கொற்றன்கண்டான்.
7	விளித்தொடர்	சாத்தாவா; கொற்றாகொள்
8	பெயரெச்சத்தொடர்	வந்தசாத்தன்; வருகின்றசாத்தன்.
9	வினையெச்சத்தொடர்	வந்துபோனான்; வரப்போனான்.
10	தெரிநிலைவினைமுற்று	வந்தான்சாத்தன்; கண்டான்கொற்றன்
11	குறிப்புவினைமுற்று	குழையன்கொற்றன்; பெரியன்சாத்தன்.
12	இடைச்சொற்றொடர்	மற்றொன்று; கொன்னே கழிந்தன்று.
13	உரிச்சொற்றொடர்	நனி பேதையே; கடிக்கமலம்.
14	அடுக்குத்தொடர்	பாம்புபாம்பு; நெருப்புநெருப்பு.

இவை தழுவுதொடர் எனவே அவவிருவழியினுந் தழாத்தொடருஞ் சிலவுண்டென்பதாயிற்று. கைக்களிறு என்பது கையையுடைய களிறு எனவிரிக்கப்படுதலால் கை என்பது களிறு என்பதைத் தழுவாமையால் இப்படி வருகின்றவைகளெல்லாந் தழாத்தொடராகிய வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாம். சுனையாழ அம்மிமிதப்ப என்பது சுனைமிதப்ப அம்மியாழ எனக் கூட்டப்படுதலால், சுனை என்பது ஆழ என்பதையும், அம்மி என்பது மிதப்ப என்பதையுந் தழுவாமையால் இப்படி வருகின்றவைகளெல்லாந் தழாத்தொடராகிய அல்வழிப் புணர்ச்சியாம்.   (உ)

[இயல்புப்புணர்ச்சி]

153. விகார மனைத்து மேவல தியல்பே.

(இ-ள்.) விகாரமனைத்தும் - மேல்வரும் விகாரவகை யனைத்தும், மேவலது - அடையாதது, இயல்பு - இயல்புப்புணர்ச்சியாம்.

(உ-ம்.) பொன்மலை - புகழழகிது - ஒளிமணி. (௩)

[விகாரப்புணர்ச்சி.]

154. தோன்ற றிரிதல் கெடுதல் விகாரம்
மூன்று மொழிமூ விடத்து மாகும்.

(இ-ள்.) தோன்றல் - எழுத்தாவது சாரியையாவது தோன்றுதலும், திரிதல் - வேறுபடுதலும், கெடுதல் - கெடுதலும், விகாரம், முன்சொன்னவிகாரமாகும், மூன்றும் - இம்மூவகை விகாரமும், மொழி - நிலைமொழி வருமொழிகளுடைய, மூவிடத்தும்-முதலிடைகடை என்கின்ற மூன்றிடத்தும்,ஆகும்-ஏற்றபடிவரும், எ-று.

[உதாரணம்.]

பூ + கொடி = பூங்கொடி. வருமொழி முதலில் மெய்தோன்றிற்று.
பல் + தலை = பஃறலை. வருமொழி முதலினும், நிலைமொழி யீற்றினுமுள்ள மெய்கள் திரிந்தன.
நிலம் + வலயம் = நிலவலயம். நிலைமொழி யீற்றுமெய் கெட்டது.
ஆறு + பத்து = அறுபது. நிலைமொழி முதலுயிர் திரிந்து, வருமொழி யிடைமெற்றுக்கெட்டது.
பல + பொருள் = பல்பொருள் நிலைமொழியீற்றுயிர்கெட்டது
காழி + உரி = காடுரி. நிலைமொழியீற்றுயிர் மெய்கெட்டு,டகர மெய் தோன்றிற்று.
பனை + காய் = பனங்காய். சாரியைதோன்றிற்று. (௪)

[செய்யுள்விகாரம்.]

155. வலித்தன் மெலித்த னீட்டல் குறுக்கல்
விரித்த றொகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி.

(இ-ள்.) வலித்தல் - மெல்லொற்றை வல்லொற்றாக்கலும், மெலித்தல் - வல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கலும், நீட்டல் - குற்

றெழுத்தை நெட்டெழுத்தாக்கலும், குறுக்கல் - நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத்தாக்கலும், விரித்தல்-இல்லாதவெழுத்தைவருவித்தலும், தொகுத்தல் - உள்ளவெழுத்தை நீக்கலும், வரும் - வருவனவாம், செய்யுள் - செய்யுளிடத்து, வேண்டுழி - அடி தொடை முதலானவைகளை நோக்கி அமைக்க வேண்டுமிடத்து, எ-று.

(உ-ம்.) "குறுத்தாட் பூதஞ்சுமந்த வறக்கதிராழியெம் மண்ணலைத்தொழினே" குறுந்தாளில் - நகரமெல்லொற்று வல்லொற்றாக்கப்பட்டது. "தண்டையின் அக்கிளி கடிவோள் பண்டையளல்லண் மாணேக்கினளே" தட்டையில் - டகரவல்லொற்று மெல்லொற்றாக்கப்பட்டது. "தீத்தொழிலே கன்றித்திரிதந்தெருவை போற் போத்தரூர்புல்லறிவினார்" பொத்தில் - குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தாக்கப்பட்டது. "யானை-யெருத்தத் திருந்த விலங்கிலைவேற்றென்னன் றிருத்தார் நன்றென்றேன் றியேன்" தீயேனில் - நெட்டெழுத்துக்குற்றெழுத்தாக்கப்பட்டது. "சிறியிலை வெதிரி னெல்விளையும்மே" விளையும்மே என்பதில்-மகரமெய் விரிக்கப்பட்டது; சிறியவிலையில் - அகரவுயிர் தொகுக்கப்பட்டது. (ரு)

156. ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத்தே.

(இ-ள்.) ஒருமொழி - ஒருசொல்லினுடைய, மூவழி - முதலிடைகடையென்கிற மூன்றிலோரிடத்து, குறைதலும் - குறைந்து வருதலும், அனைத்து - அச்செய்யுள்விகாரமாம், எ-று.

(உ-ம்.) "மரையிதழ்புரையு மஞ்செஞ்சீறடி" தாமரையில் முதலெழுத்துக் குறைந்தது. "வேதின வெரிநி னோதி முது போத்து" ஓந்தியில் இடையெழுத்துக் குறைந்தது. "நீலுண்டுகிலிகைகடுப்ப" நீலத்திற் கடையெழுத்துக்குறைந்தது.

இன்னும் "குறைதலும்" என்ற எச்ச வும்மையால் விதியின்றிவருகிற விகாரங்களுஞ்சிலவுண்டு; அவைவருமாறு:—யாது - யாவது எனத்தோன்றலும், மாசி - மாசி எனத்திரிதலும், யார் - ஆர் எனக்கெடுதலும், பொழுது - போழ்து எனநீளலும், மிஞிறு-ஞிமிறு, தசை - சதை எனவெழுத்தும், நகர்ப்புறம்-புறநகர், இன்முன்-முன்றில், எனச்சொல்லும் நிலைமாறுதலும் ஆகிய இவை முதலாயினவாம். (சு)

[புணர்ச்சி விகாரத்தில் வருவதோர் ஐயமொழித்தல்]

157. ஒருபுணர்க் கிரண்டு மூன்று முறப்பெறும்.

(இ-ள்.) ஒருபுணர்க்கு - ஒருபுணர்ச்சிக்கு, இரண்டு மூன்றும் - ஒன்றேயல்லாமலிரண்டு மூன்றும், உறப்பெறும் - வரப்பெறும், எ-று.

[உதாரணம்,]

யானை + கோடு = யானைக்கோடு.	ஒருவிகாரம்.	
நிலம் + பனை = நிலப்பனை.	இரண்டுவிகாரம்.	
பனை + காய் = பனங்காய்.	மூன்றுவிகாரம்.	(எ)

[எல்லாவீற்றின் முன்னும் மெல்லினமும் இடையினமும் புணர்தல்.]

158. எண்மூ வெழுத்தீற் றெவ்வகை மொழிக்கும்
முன்வரு ஞனமய வக்க ளியல்பும்
குறில்வழி யத்தனி யைந்நொது முன்மெலி
மிகலுமாம் ணளனல வழிநத் திரியும்.

(இ-ள்.) எண்மூவெழுத்து - இருபத்துநான் கெழுத்துகளையும், ஈற்று - இயல்பினாலாயினும் விதியினாலாயினும் ஈறாகவுடைய, எவ்வகைமொழிக்கும் - பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் இடைச்சொல் உரிச்சொல் திசைச்சொல் வடசொல் என்கிற பலவகைப்பட்ட சொற்களுக்கும், முன் - முன்னே, வரும் - வருகிற, ஞநமயவக்கள் - ஞகர நகர மகர யகர வகரங்கள், இயல்பும் - அல்வழி வேற்றுமையிரண்டிலு மியல்பாதலும், குறில்வழி ய - குற்றெழுத்தின் பின்னின்றயகரமெய்யும், தனி ஐ - உயிர் உயிர்மெய் என்கிற ஐகாரமும், நொ - நொவ்வும், து - துவ்வும், முன் - என்பவைகளுக்கு முன் வருகிற, மெலி - ஞகார நகார மகாரங்கள், மிகலும் - பிறசொற்களுக்கு முன் இயல்பாதலன்றி மிகுந்துமுடிதலும், ஆம் - ஆகும், ணளனல வழி - ணளனலக்களின்முன்வருகிற, ந - நகரமானது, திரியும் - மற்றையீறுகளுக்கு முன்னியல் பாதலன்றித்திரியும், எ-று.

புணரியலிலெங்கும் அல்வழி வேற்றுமைகளிலொன்றைக் குறிப்பாக வானாலும் வெளிப்படையாகவானாலுங் காட்டாமற்போனால் அவ்விரண்டையுங்கொள்க.

(உ-ம்.) விள, பலா, கிளி, தீ, கடு, பூ, சே, பனை, கோ, கௌ, உரிஞ், மண், பொருந், மரம், பொன், வேய், வேர், வேல், தெவ், யாழ், வாள், எஃகு இவற்றின் முன் ஞான்றது - நீண்டது - மாண்டது - யாது - வலிது:— ஞாற்சி - நீட்சி - மாட்சி - யாப்பு - வலிமை இவற்றை வருவித்து:—

(அல்வழி.)

விள	+ ஞான்றது	= விளஞான்றது.
,,	+ நீண்டது	= விளநீண்டது.
,,	+ மாண்டது	= விளமாண்டது.
,,	+ யாது	= விளயாது.
,,	வலிது	= விளவலிது.

(வேற்றுமை.)

விள	ஞாற்சி	= விளஞாற்சி.	விள	+ யாப்பு	= விளயாப்பு.
,,	+ நீட்சி	= விளநீட்சி.	,,	+ வலிமை	= விளவலிமை
,,	+ மாட்சி	= விளமாட்சி.			

என முறையேகூட்டி எல்லாவீற்றின் முன்னும் ஞ ந ம ய வக்களியல்பாதல் காண்க.

உரிஞ்	+ ஞான்றது	= உரிஞுஞான்றது.
பொருந்	+ ஞான்றது	= பொருநுஞான்றது.
வேல்	+ ஞான்றது	= வேன்ஞான்றது.
வாள்	+ ஞான்றது	= வாண்ஞான்றது.
மரம்	+ ஞான்றது	= மரஞான்றது.

என சிலமொழியீறுகள் விகாரப்படுதல் அவ்வவ்வீற்றுச் சிறப்புவிதிகளிற் காண்க.

(அல்வழி.)

மெய்	+ ஞான்றது	= மெய்ஞ்ஞான்றது.
,,	+ நீண்டது	= மெய்ந்நீண்டது.
,,	+ மாண்டது	= மெய்ம்மாண்டது.
கை	+ ஞான்றது	= கைஞ்ஞான்றது.
,,	+ நீண்டது	= கைந்நீண்டது.
,,	+ மாண்டது	= கைம்மாண்டது.

(வேற்றுமை.)

மெய்	+ ஞாற்சி	= மெய்ஞ்ஞாற்சி.
,,	+ நீட்சி	= மெய்ந்நீட்சி.
,,	+ மாட்சி	= மெய்ம்மாட்சி.
கை	+ ஞாற்சி	= கைஞ்ஞாற்சி.
,,	+ நீட்சி	= கைந்நீட்சி.
,,	+ மாட்சி	= கைம்மாட்சி.

ஏனைக் குறின் முன்னின்ற யகரத்தின் முன்னுந் தனி ஐம் முன்னும் மெலிமிகுதல் காண்க. "ஞநா து முன்மெலிமிகவுமாம்" என்ற எச்ச வும்மையால் அவ்விரண்டன் முன்னும் இடையெழுத்து மிகவுமாமென்றதாயிற்று.

ஞொ	+ ஞெள்ளா	= ஞொஞ்ஞெள்ளா.
,,	+ நாகா	= ஞொந்நாகா.
,,	+ மாடா	= ஞொம்மாடா.
,,	+ யவனா	= ஞொய்யவனா.
,,	+ வளவா	= ஞொவ்வளவா.
து	+ ஞெள்ளா	= துஞ்ஞெள்ளா.
,,	+ நாகா	= துந்நாகா.
,,	+ மாடா	= தும்மாடா.
,,	+ யவனா	= துய்யவனா.
,,	+ வளவா	= துவ்வளவா.

இவை வினைச்சொற்களாதலால் அல்வழியிலே மிகுந்தன. "ணனல வழிநத்திரியும்" என்றது பின்வரும் "னலமுன்றனவும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திலேகாண்க. இச்சூத்திரமுதலாகவொன்றற்கொன்று தொடர்ச்சியாகப் புணர்த்தலால், 'தொடர்சொற்புணர்த்தல்' என்னுமுத்தி. (அ)

[பொதுப்பெயர் உயர்திணைப்பெயர்களோடுநாற்கணமும் புணர்தல்.]

159. பொதுப்பெய ருயர்திணைப் பெயர்க ளீற்றுமெய்
வலிவரி னியல்பா மாவி யரமுன்
வன்மை மிகாசில விகாரமா முயர்திணை.

(இ-ள்.) பொதுப்பெயர் - இருதிணைகளுக்கும் பொதுவான பெயர்களுக்கும், உயர்திணைப்பெயர்கள் - உயர்திணைப் பெயர்களுக்கும், ஈற்றுமெய் - ஈற்றிலுள்ள மெய்கள், வலி - வல்லெழுத்து முதன்மொழிகள், வரின் - வந்தால், இயல்பாம் - இயல்பாகும், ஆவி - உயிரையும், யர - யகர ரகர மெய்களையு மீறாகவுடைய அவ்விருவகைப்பெயர்களுக்கும், முன் - முன்வருகிற, வன்மை - வல்லெழுத்துகள், மிகா - மிகாவாம், உயர்திணை - உயிரீறு மெய்யீறுமாகிய உயர்திணைப்பெயர்கள் நாற்கணங்களோடும் புணருமிடத்து, சிலவிகாரமாம் - நிலைமொழி வருமொழிகள் விகாரப்படுவனவுஞ் சிலவுளவாம்.

(உ-ம்.) சாத்தன், கொற்றன், ஆண் இவற்றின் முன்குறிது-சிறிது - தீது - பெரிது ; குறியன் - சிறியன் - தீயன் - பெரியன்; கை - செவி - தலை - புறம் இவற்றை வருவித்து சாத்தன்குறிது, சாத்தன்குறியன், சாத்தன்கை என முறையே கூட்டிப் பொதுப்பெயரீற்று மெய் இயல்பாதல் காண்க. ஊரன், அவன் இவற்றின்முன் குறியன் - சிறியன் - தீயன் - பெரியன்; கை - செவி - தலை - புறம் இவற்றை வருவித்து ஊரன்குறியன், ஊரன்கை, எனமுறையே கூட்டி உயர்திணைப் பெயரீற்றுமெய் இயல்பாதல் காண்க. மற்றவையுமிப்படியே—சாத்தி, கொற்றி, தாய் இவற்றின்முன் குறிது-சிறிது - தீது - பெரிது ; குறியள் - சிறியள் - தீயள் - பெரியள் ; கை - செவி - தலை - புறம் இவற்றை வருவித்து சாத்திகுறிது, சாத்திகுறியள், சாத்திகை என முறையே கூட்டிப் பொதுப்பெயரீற்று உயிரின்முன்னும் யகரத்தின்முன்னும் வலி இயல்பாதல்காண்க. நம்பி, விடலை இவற்றின்முன் குறியன்-சிறியன்-தீயன் - பெரியன்; கை - செவி-தலை-புறம் இவற்றையும், அவர், ஒருவர் இவற்றின்முன் குறியர்-சிறியர்-தீயர் - பெரியர்; கை - செவி - தலை - புறம் இவற்றையும் வருவித்து நம்பிகுறியன், நம்பி கை, அவர்குறியர், அவர்கை என முறையே கூட்டி உயர்திணைப்பெயரீற்று உயிரின்முன்னும் ரகரத்தின்முன்னும் வலி இயல்பாதல் காண்க. மற்றவையு மிப்படியே.

கபிலன்	+ பரணன்	= கபிலபரணர்.
வடுகன்	+ நாதன்	= வடுகநாதன்.
அரசன்	+ வள்ளல்	= அரசவள்ளல்.
ஆசீவகன்	+ பள்ளி	= ஆசீவகப்பள்ளி.
குமரன்	+ கோட்டம்	= { குமரகோட்டம். குமரக்கோட்டம்.

எனஇருவழியும் உயர்திணையுட் சில தமக்கேற்ற விகாரமாயின. (கூ)

[வினாப்பெயர் விளிப்பெயர் முன்வல்லினம் இயல்பாதல்.]

160. ஈற்றியா வினாவிளிப் பெயர்முன்வலி யியல்பே.

(இ-ள்.) ஈற்று (வினாமுன்) - ஆ ஏ ஓ என்கின்ற மூன்றீற்று வினாமுன்னும், யாவினா (முன்) - யாவினாமுன்னும், விளிப்பெயர் முன் - உயிரீறு மெய்யீறுமாகிய விளிப்பெயர்முன்னும், வலி - வருகிற வல்லெழுத்துகள், இயல்பு - இயல்பாகும், எ - று.

(உ-ம்.) நம்பியாகொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான்:—யாகுறியன, சிறியன, தீயன, பெரியன:—என (வினாமுன்

வலி இயல்பாதல் காண்க. நம்பி - நம்பீ, விடலை - விடலாய், கிள்ளை - கிள்ளாய், தாய் - தாயே இவற்றின் முன் கொள், செல், தா, போ இவற்றை வருவித்து நம்பிகொள், நம்பிசெல், நம்பிதா, நம்பீ போ என முறையேகூட்டி அண்மை சேய்மை விளிப்பெயர்களின் முன் வலி இயல்பாதல்காண்க.

ஏகார ஒகார வினாக்களுக்கு "இடைச்சொல்லேயோ" என்னுஞ் சிறப்புச் சூத்திரத்தில் உதாரணம் பெறப்படும். (௧௦)

[முன்னிலைவினை ஏவல்வினைகளோடு வல்லினம் புணர்தல்.]

161 ஆவி யரழ விறுதிமுன் னிலைவினை
ஏவன்முன் வல்லி ன மியல்பொடு விகற்பே.

(இ-ள்) ஆவி - உயிரையும், யரழ-ய, ர, ழ என்கின்ற மூன்று மெய்களையும், இறுதி - இறுதியாகவுடைய, முன்னிலைவினை - முன்னிலைவினை முன்னும், ஏவல் முன்- ஏவல்வினை முன்னும், வல்லினம்- வருகிற கசதபக்கள், இயல்பொடு - இயல் புடனே, விகற்பு-விகற்பமாம், எ-று.

முன்னிலை வினையென்றது, தன்மைவினை படர்க்கை வினைகளுக்கு இனமாய், முன்னின்றான் றொழிலையுணர்த்தும் வினையை. ஏவல் வினையென்றது, இனமின்றி முன்னிலையொன்றற்கே உரியதாய் முன்னின்றவனைத் தொழிற்படுத்தும் வினையை. விகற்பம்= ஒருகால் இயல்பாயும், ஒருகால் விகாரமாயும் புணர்வது. விகற்பம், உறழ்ச்சி ஒரு பொருட்சொற்கள்.

(உ-ம்.) உண்டி - உண்டனை - உண்டாய் எனவும், உண்டனிர் - உண்டீர் எனவும் நிறுத்தி, சாத்தா - கொற்றா - தேவா-பூதா எனவும், சாத்தரே - கொற்றரே - தேவரே - பூதரே - எனவும் வருவித்து, உண்டிசாத்தா - உண்டனிர்சாத்தரே எனக்கூட்டி, முன்னிலைவினைமுன் னியல்பாதல்காண்க.

கொணா - எறி - விடு - ஆய்-சேர்-தாழ் என நிறுத்தி, சாத்தா-கொற்றா - தேவா-பூதா என வருவித்து, கொணாசாத்தா எனமுறையேகூட்டி, ஏவல்வினைமுன் னியல்பாதல் காண்க.

விகற்பமாதல் வந்தவிடத்திற் காண்க. நடகொற்றா - நடக்கொற்றா, எய்கொற்றா - எய்க்கொற்றா என ஏவலின்முன் விகற்பிக்குமென்று கொள்ளினுமாம். (௧௧)

[உயிரோடு உயிர்புணர்தல்.]

162. இஈ ஐவழி யவ்வு மேனை
உயிர்வழி வவ்வு மேமுனிவ் விருமையும்
உயிர்வரி னுடம்படு மெய்யென் றாகும்.

(இ-ள்.) இஈஐவழி - இகர ஈகார ஐகாரங்களின் முன்னே, யவ்வும் - யகரமும், ஏனைஉயிர்வழி-அ ஆ உ ஊ ஒ ஓ ஔ என்கின்ற இவ்வேழுயிர்களின்முன்னே, வவ்வும் - வகரமும், ஏமுன் - ஏகாரத்தின்முன்னே, இவ்விருமையும் - யகரமும்வகரமும், உயிர்வரின் - உயிர்முதன் மொழிவந்தால், உடம்படுமெய்யென்றாகும் - உடம்படு மெய்யென்று வரப்பெறும், எ-று.

(உ-ம்.) மணி, தீ, பனை இவைகளுக்கு முன்னே அழகிது, அழகு முதலாகிய உயிர்முதன் மொழிகளை வருவித்து, மணியழகிது, மணியழகு எனக் கூட்டி இ ஈ ஐம்முன் யகரம் பெறுதல் காண்க.

விள, பலா, கடு, பூ, நொ, கோ, கௌ இவைகளுக்கு முன்னே அழகிது அழத முதலாகிய உயிர்முதன மொழிகளை வருவித்து, விளவழகிது, விளவழகு எனக் கூட்டி மற்றை யுயிர்களின் முன் வகரம் பெறுதல் காண்க.

அவனே + இவன் = அவனேயிவன், சே + அழகிது = சேவழகிது என ஏமுன் அவ்விரு மெய்களும் வருதல் காண்க. எ-று. (கஉ)

[வினாச்சுட்டுக்களோடு நாற்கணமும் புணர்தல்]

163. எகர வினாமுச் சுட்டின் முன்னர்
உயிரும் யகரமு மெய்தின் வவ்வும்
பிறவரி னவையுந் தூக்கிற் சுட்டு
நீளின் யகரமுந் தோன்றுத னெறியே.

(இ-ள்.) எகரவினா (முன்னர்)-எகரவினாவிடைச் சொல்லின் முன்னும், முச்சுட்டின் முன்னர் - மூன்று சுட்டிடைச் சொல்லின் முன்னும், உயிரும் - உயிரும், யகரமும் - யகரமும், எய்தின் - வந்தால், வவ்வும் - வகரமும், பிற - யகரமொழிந்த மெய்கள், வரின் - வந்தால், அவையும் - அவ்வந்தமெய்களும், தூக்கில் - செய்யுளிடத்து, சுட்டு - சுட்டுக்கள், நீளின் - நீண்டு வருமிடத்து, யகரம்- யகரமும், தோன்றுதல் - தோன்றுதல், நெறி - முறையாம், எ-று.

எ	+ அணி	=எவ்வணி.		எ	+ ஞாலம்	=என்ஞாலம்.
எ	+ யானை	=எவ்யானை		எ	+ நாடு	=எந்நாடு.
எ	+ குதிரை	=எக்குதிரை.		எ	+ மனை	=எம்மனை.
எ	+ சேனை	=எச்சேனை.		எ	+ வளை	=எவ்வளை.
எ	+ தண்டு	=எத்தண்டு.		எ	+ ஙனம்	=எங்ஙனம்.
எ	+ படை	=எப்படை.		ஆ	+ இடை	=ஆயிடை.

என வகரமும் வந்தமெய்களும் யகரமுந்தோன்றினமைகாண்க. அ இ உ இவற்றின் முன்னும் அப்படியே கூட்டுக.

"நெறி" என்றமையால் யாங்ஙனம் என யாவினு முன்னும் ஆங்ஙனம் - ஈங்ஙனம் - ஊங்ஙனம் - என நீண்டசுட்டின் முன்னும் ஙகரமிகுதலும்; ஈது - ஆங்கு - ஈங்கு - ஊங்கு-ஆண்டு-ஈண்டு எனச் சுட்டுப்பெயர் நீளலும் "விண்வத்துக்கொட்கும்" "செல்வுழிச்செல்க" என மெய்யீற்றின்முன் உயிர்வர இப்படி உடம்படு மெய்யல்லாத வகரம் பெறுதலுங் கொள்க. (கசு)

[குற்றியலுகரமுற்றியலுகரங்களோடு உயிரும்யகரமும் புணர்தல்.]

164. உயிர்வரி னுக்குறள் மெய்விட் டோடும்
யவ்வரி னிய்யா முற்றுமற் றொரோவழி.

(இ-ள்.) உக்குறள் - குற்றியலுகரமானது, உயிர் - உயிர்முதன்மொழி, வரின்-வந்தால், மெய்விட்டு-தனக்கிடமாகிய மெய்யை விட்டு, ஓடும் - கெடும், ய - யகரமுதன்மொழி, வரின் - வந்தால், இய்யாம்-அது இகரமாகத்திரியும், முற்றும்-முற்றியலுகரமும்,அற்று-அவ்விருவிதியும்பெறும், ஒரோவழி - ஒவ்வோரிடத்து, எ-று.

[உதாரணம்.]

நாகு	+ அரிது	=நாகரிது.
நாகு	+ யாது	=நாகியாது.
நாகு	+ வளர்ச்சி	=நாகுவளர்ச்சி.
நாகு	+ யமன்	=நாகியமன்.
கதவு	+ அழகிது	=கதவழகிது.
கதவு	+ யாது	=கதவியாது.
அது	+ ஐ	=அதை.

'கெடும்' என்னாது 'ஓடும்' என்றமையால் "தன்முகமாகத் தானழைப்பதுவே" எனக்குற்றியலுகரம் பொதுவிதி பெறுதலுங் கொள்க. நாகுவளர்ச்சிஎன்பது இன்சாரியை பெற்று நாகின்வளர்ச்சி என வரும். (கஎ)

{உயிரீற்றின்முன்வல்லினம் பெரும்பாலும் மிகும் என்னும் பொதுவிதி.}

165. இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்
கசதப மிகும்வித வாதன மன்னே.

(இ-ள்.) இயல்பினும் - இயல்பினாலும், விதியினும் - விதியினாலும், நின்ற - இறுதியாக நின்ற, உயிர்முன் - உயிர்களின்முன், கசதப - வருகிறகசதபக்கள், மன்மிகும் - பெரும்பாலுமிகும், விதவாதன - சிறப்புவிதியிற்சொல்லாதவைகள், ஏ-று.

(உ-ம்,) ஆடூஉக் குறியன் - நம்பிக்கொற்றன் - சாத்திப்பெண் - தாராக்கடிது - ஒற்றைக்கை - வட்டக்கடல் - தாழக்கோல் :— ஆடூஉக் கை - நம்பிப்பூ - கடுக்காய் - ஆட்டுக்கால் எனப் பெயர்களின்முன் இருவழியினும் வல்லெழுத்து மிகுந்தன. ஆடிக்கொண்டான் - ஆடாக்கொண்டான் - ஆடுக்கொண்டான் - ஆடெனக்கொண்டான் - ஆடக்கொண்டான் - உண்பாக்குச்சென்றான் - பூத்துக்காய்த்தது - பொள்ளெனப்பரந்தது - சாலப்பகைத்தது :— இருளின்றிக்கண்டார் என வினையெச்சங்களின் முன் வல்லினம் மிக்கன. மற்றைச்சாதி என இடைச்சொன்முன்னும், கடிக்கமலம் என உரிச்சொன்முன்னும், சொன்றிக்குழிசி எனத் திசைச்சொன்முன்னும், கங்கைச்சடை என வடசொன்முன்னும் வல்லினம்மிக்கன.

விதவாதன பெரும்பாலுமிகுமெனவே விதந்தன சிறுபான்மை மிகுமெனவும், விதவாதன சிறுபான்மை மிகாவெனவுங் கூறியதாயிற்று.

(உ-ம்.) நொக்கொற்றா - துக்கொற்றா "எவன்முன்வல்லினமியல்பொடு விகற்பே" எனச்சொல்லிய சிறப்புவிதிபெறாமல் வல்லெழுத்து மிக்கன; எரிகணை - குழந்தைசை, "பழமுதிர் சோலை மலைகிழவோனே" கூப்புகரம் - நாட்டுபுகழ் என விதவாதன மிகாவாயின. (கரு)

[உயிரீற்றுச்சிலமரப்பெயர்களோடு வல்லினம் புணர்தல்.]

166. மரப்பெயர் முன்ன ரினமெல் லெழுத்து
வரப்பெறு னவுமுள வேற்றுமை வழியே.

(இ-ள்,) மரப்பெயர்முன்னர் - உயிரீற்றுச்சில மரப்பெயர்களுக்குமுன், இனமெல்லெழுத்துவர - முன்சொன்னபொது விதியால் வருகிறவல்லெழுத்துமிகாமல் அவற்றிற்கினமாகிய மெல்லெழு

த்துமிக, பெறுனவும் - பெறுவனவும், உள-சிலவுளவாம், வேற்று மைவழி - வேற்றுமைவழியில், எ-று.

(உ-ம்.) விள + காய் = விளங்காய்.
மா + கொம்பு = மாங்கொம்பு. (கசு)

[அகரவீற்றுச்சிறப்புவிதிகள்.]

[இன்னின்ன அகரவீற்றின்முன்வல்லினம் இயல்பாம் என்பது.]

167. செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம் பல்வகைப்
பெயரி னெச்சமுற் றாற னுருபே
அஃறிணைப் பன்மை யம்மமுன் னியல்பே.

(இ-ள்.) செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம் - செய்யியவென்னும் வினையெச்ச வினையும், பல்வகைப் பெயரி னெச்சம் - பலவகைப்பட்ட பெயரெச்சவினையும், (பல்வகை) முற்று - பலவகைப் பட்ட முற்றுவினையும், ஆறனுருபு-ஆறும்வேற்றுமை அகரவுருபும், அஃறிணைப்பன்மை - அஃறிணைப்பன்மைப்பெயரும், அம்ம - அம்ம வென்கிற உரையசை இடைச்சொல்லும், முன் - ஆகிய அகரவீற்றுச் சொற்களாறன் முன்னும், இயல்பு - வல்லெழுத்துக்களியல்பாம்.

(உ-ம்.) உண்ணியகொண்டான் - சென்றான்-தந்தான்-போயி னான் எனச் செய்யியவென்னும் வினையெச்சமுன் இயல்பாயின. உண்ட - உண்ணுநின்ற - உண்ணுத எனவும், கடைக்கணித்த - சித் திரித்த - வெளுத்த - சினவிய - கறுவிய - அமரிய எனவும், திண் ணென்ற - பொன்போன்ற எனவும், சான்ற - உற்ற எனவும், வரு கிற நால்வகைத்தெரிநிலைப் பெயரெச்சவினைமுன்னும், அமர்முகத்த- கடுங்கண்ண - சிறிய - பெரிய - உள - இல - பல - சில - எனவும், பொன்னன்ன எனவும், கடிய எனவும், வருகிற மூவகைக் குறிப் புப் பெயரெச்சமுன்னும், குதிரை - செந்நாய் - தகர் - பன்றி இவற்றை வருவித்து உண்டகுதிரை - உண்ட செந்நாய் - உண்ட தகர் - உண்டபன்றி எனமுறையே கூட்டிப் பலவகைப்பெயரெச்ச முன் இயல்பாதல் காண்க. பொருள் வேறுபாடல்லாமற் சொல் வேறுபாடில்லாமையால் முற்றிற்கும் இவையே உதாரணமாகும். வாழ்ககொற்றா, சாத்தா - தேவா - பூதா என வியங்கோண்முற்றின் முன் இயல்பாயின. வாழிய என்பதனோடு மிப்படியே கூட்டுக.

8

முற்றின் முன் இயப்பாமெனவே அருத்தாபத்தியால் உண்ட கண்டன, அமர்முகத்த குதிரைகள், அமர்முகத்த கலக்கின என வினைமுற்று வினையெச்சமாகியும், குறிப்பு முற்றீரெச்சமாகியும் வந்தவிடத்தும் இயல்பாமென்றறிக. தனைகைகள், செவிகள் - தாள்கள் - பதங்கள் என ஆறனுருபின் முன் இயல்பாயின. பலகுதிரைகள், செந்நாய்கள்-தகர்கள்-பன்றிகள் எ-ம், பலகொடுத்தான், செய்தான்-தந்தான்-போயினன் எ-ம், அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர் முன்னிருவழியும்இயல்பாயின, அம்மகொற்றா, சாத்தா - தேவா - பூதா என உரையசை யிடைச்சொன் முன் இயல்பாயின. (கஎ)

[வாழிய என்னும்வியங்கோளின் ஈற்றுயிர் மெய்கெடுதல்.]

168. வாழிய வென்பத னீற்றி னுயிர்மெய்
ஏகலு முரித்தஃ தேகினு மியல்பே.

(இ-ள்.) வாழிய வென்பதன் - வாழிய வென்னும் வியங்கோண்முற்றினுடைய, ஈற்றின் - இறுதியிலுள்ள, உயிர்மெய்-யகரவுயிர்மெய்யானது, ஏகலும் - குறைதலும், உரித்து - உரித்தாகும், அஃது - அவ்வுயிர்மெய்யானது, ஏகினும் - குறைந்து இகரவீறாய் நின்றாலும், இயல்பே-வல்லினம் பொதுவிதியினாலே மிகாமற் சிறப்பு விதியிற் கூறிய இயல்பேயாம், எ-று.

(உ-ம்.) ஆவாழி என ஈற்றுயிர்மெய் குறைந்தது. வாழிகொற்றா - சாத்தா - தேவா-பூதா; எனக்குறைந்தவிடத்தும் வல்லினம் இயல்பாயின. (கஅ)

[சாவஎன்னுஞ்செயவெனெச்சம்ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டும்வருமென்பது]

169. சாவவென் மொழியீற் றுயிர்மெய் சாதலும்விதி.

(இ-ள்.) சாவ வென்மொழி-சாவ வென்னுஞ் செயவெனெச்சவினைச்சொல்லினுடைய, ஈற்று - இறுதியிலிருக்கின்ற, உயிர்மெய்-வகரவுயிர்மெய்யானது, சாதலும் - கெட்டுப்புணர்தலும், விதி-விதியாகும், எ-று.

(உ-ம்.) சாவ + குத்தினன் = சாக்குத்தினன்.

இப்புணர்ச்சி சாவக்குத்தினன் என்னும் புணர்ச்சிபோற் சிறந்ததல்லாமையாற் 'சாதலும்விதி' யென்றார். (கக)

[பல் சில என்பவற்றின் புணர்ச்சி.]

170. பலசில வெனுமிவை தம்முன் றாம்வரின்
இயல்பு மிகலு மகர மேக
லகரம் றகர மாகலும் பிறவரின்
அகரம் விகற்ப மாகலு முளபிற.

(இ-ள்.) பலசிலவெனுமிவை - பல்சில என்கின்ற இவ்விரு சொல்லும், தம்முன் - தமக்குமுன்னே, தாம்வரின்-தாம்வருமாயின், இயல்பும் - இயல்பாதலும், மிகலும் - மிகுதலும், அகரம் - அகரமானது, ஏக - கெட, லகரம் - லகரமானது, றகரமாகலும்-றகரமாகத் திரிதலும், பிற - இவற்றின்முன் பிறமொழிகளுள் யாதாயினுமொன்று, வரின் - வந்தால், அகரம் - அகரமானது, விகற்பமாகலும் - நிற்றலும் நீங்கலும், உள - உளவாம், எ-று.

(உ-ம்.) பலபல - சிலசில, இயல்பாயின; பலப்பல - சிலச்சில மிக்கன; பற்பல-சிற்சில, அகரங்கெட லகரம் றகரமாயிற்று; பலகலை - பல்கலை, பலசாலை - பல்சாலை, பல்தாழிசை-பஃறாழிசை, பலபடை - பல்படை, பலஞானம் - பன்ஞானம், பல்நாள் - பன்னாள், பல்மணி-பன்மணி, பலவளை - பல்வளை, பல்யாழ் - பல்யாழ், பலவணி-பல்லணி, பலவாயம்-பல்லாயம், பிறவர அகரம் விகற்பமாயிற்று.

'பிற' என்றமிகையால் பல் பல, சில் சில என அகரங்கெட லகரம் றகரமாகாமல் ஓரோவிடத்து வருதலும் இன்னும் அகரவீற்றுப்புணர்ச்சியுள் அடங்காது வருவனவுங்கொள்க. (உ0)

ஆகாரவீற்றுச்சிறப்புவிதிகள்.

{ ஆ, மா, மியா, எதிர்மறைப்பலவின்பால் வினைமுற்று ஆகிய இவற்றின் புணர்ச்சி. }

171. அல்வழி ஆமா மியாமுற்று முன்மிகா.

(இ-ள்.) அல்வழி-அல்வழியில், ஆமா - ஆவுமாவுமாகிய இரு பெயரும், மியா - மியாவென்னு முன்னிலை யசையிடைச் சொல்லும், முற்று - ஆகாரவீற்றஃறிணைப் பன்மை யெதிர்மறை முற்றுவினையுமாகிய, முன் - இவற்றின்முன், மிகா - வருகிறவல்லினம் இயல்பாகும், எ-று.

(உ-ம்.) ஆகுறிது - மாகுறிது - சிறிது - தீது - பெரிது:— கேண்மியா கொற்று - சாத்தா - தேவா-பூதா:—உண்ணுகுதிரைகள் செந்நாய்கள் - தகர்கள்-பன்றிகள் என ஆ, மா என்னும் இருபெயர் முன்னும், மியா என்னும் முன்னிலை அசை இடைச்சொல் முன்னும், ஆகாரவீற்றுப் பலவின்பால் வினைமுற்று முன்னும், வல்லினம் இயல்பாயின. உண்ணுக்குதிரைகள் எனப்பொதுவிதியால் மிகுமாயின் ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் எனக்கொள்க.

இரட்டுற மொழிதலாற் காட்டுப்பசு என்னும் பொருளைத் தருகிற ஆமா வென்பதன் முன்னும் ஆமா குறிது என இயல்பாமெனக்கொள்க. (உக)

[குறிலிணைந்த ஆகாரவீற்று அஃறிணைப்பெயரின் புணர்ச்சி.]

172. குறியதன்கீழாக் குறுகலு மதனோ
டுகர மேற்றலு மியல்புமாந் தூக்கின்.

(இ-ள்.) குறியதன்கீழா - குற்றெழுத்தின் கீழ்நின்ற ஆகாரம், குறுகலும் - அகரமாதலும், அதனோடு-அவ்வகரமாதலுடனே, உகரமேற்றலும்-உகரம்பெறுதலும், இயல்பும்-அவ்விரண்டு மில்லாமலியல்பாதலும் ஆகிய மூன்று விதியும், ஆம் - ஆகும், தூக்கின் - பாட்டினிடத்து, எ-று,

(உ-ம்.) "நிலவிரிகானல்" "மருவினென் செய்யுமோ நிலவு" "நிலாவணங்குவெண்மணன்மேனின்று"

செய்யுளிலே மூன்றுமாமெனவே இரா - இரவு, புறா-புறவு, சுறா - சுறவு என இயல்பும், குறுகி உகரமேற்றலும் வழக்கில் வருமெனக்கொள்க. (உஉ)

இகரவீற்றுச்சிறப்புவிதிகள்.

[அன்றி, இன்றிஎன்னும் வினையெச்சங்களின் புணர்ச்சி]

173. அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரம்
தொடர்பினு ளுகர மாய்வரி னியல்பே.

(இ-ள்.) அன்றி யின்றியென் - அன்றி இன்றி என்கின்ற, வினையெஞ் சிகரம் - வினையெச்சக் குறிப்புச்சொற்களினீற்றிலிருக்கின்ற இகரம், தொடர்பினுள் - செய்யுளில், உகரமாய்வரின் - உகரமாய்த்திரிந்துவரின், இயல்பு - வருகிற கசதபக்கள் இயல்பாகும்.

(உ-ம்.) நாளன்றுபோகி உப்பின்று புற்கையுண்கமா. (உங)

[நாழி, உரியென்பவைகளின் புணர்ச்சி.]

174. உரிவரி னாழியி னீற்றுயிர் மெய்கெட
மருவும் டகர முரியின் வழியே
யகரவுயிர் மெய்யா மேற்பன வரினே.

(இ-ள்.) உரிவரின்-உரியென்னு மளவுப்பெயர்வந்தால், நாழியின்-நாழியென்னு மளவுப்பெயரினது, ஈற்றுயிர்மெய்-ஈற்றிலுள்ள ழிகரமானது, கெட – நீங்க, டகரம் - டகரமெய்யானது, மருவும்-வரும், உரியின்வழி-உரியென்னும் அளவுப் பெயரின்பின், யகரவுயிர்மெய்யாம் - யகரவுயிர்மெய்வரும், ஏற்பன-அவ்வுயிர்மெய்வருதற்கு ஏற்றமொழிகள், வரின்-வந்தால், எ-று.

(உ-ம்.)	நாழி	+ உரி	= நாடுரி.
	உரி	+ உப்பு	= உரியவுப்பு.
	,,	+ பயறு	= உரியபயறு.
	,,	+ மிளகு	= உரியமிளகு.
	,,	+ வரகு	= உரியவரகு.

"ஏற்பனவரின்" எனவே ஏலாதனவரின் உரியரிசி எனப்பொது விதி பெறுதல் கொள்க. நாடுரி என்பது நாவுரி என இக்காலத்து மருவிற்று. (௨௪)

[புளியென்னும்மொழியின்புணர்ச்சி.]

175. சுவைப்புளி முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

(இ-ள்.) சுவை - அறுசுவையுளொன்றை யுணர்த்துகின்ற, புளிமுன் - புளியென்னும் பெயர்முன், இனமென்மையும் - வருகிற வல்லெழுத்துகள்மிகுதல் அல்லாமல்இனமாகியமெல்லெழுத்துகளும், தோன்றும் - ஓரோவிடத்துமிகும், எ-று.

(உ-ம்.) புளிங்கறி - புளிஞ் சோறு - புளிந்தயிர் - புளிம்பாகிதம் எனவரும்.

புளிப்பாகியகறி எனவும்; புளிப்பையுடையகறிஎனவும், விரிக்கப்படுதலால் இருவழிக்குமாகும். உம்மையால்புளிக்கறிஎனப் பொது விதிபெறுதலே சிறப்புடைத்தாகும். (௨௫)

[இகர ஐகாரங்களோடு வல்லினம் புணர்தல்.]

176. அல்வழி இ ஐம் முன்ன ராயின்
இயல்பு மிகலும் விகற்பமு மாகும்.

(இ-ள்.) இ ஐம் முன்னர் - இகர ஐகாரவீற் றஃறிணைப்பெயர்முன், அல்வழி - அல்வழியினிடத்து, ஆயின் - வல்லினம் வருமாயின், இயல்பும்-இயல்பாதலும், மிகலும் - பொதுவிதியான்மிகுதலும், விகற்பமும் - ஒன்றற்கே யொருகான்மிகாமையும் ஒருகான் மிகுதலும், ஆகும்-ஆகும், எ-று.

ஒப்பின்முடித்தலால் ஐகாரவீறு முடன்கூறினர். இயல்பு எழுவாய்த்தொடர் உம்மைத்தொகைகளிலும், மிகுதி பண்புத்தொகை உவமைத்தொகைளிலும், விகற்பம் இரண்டு குறிலாவது குறில் நெடிலாவது இணைந்து வரும் சொற்களை நிலைமொழியாகக்கொண்ட சில எழுவாய்த்தொடரிலும் கொள்க.

(உ-ம்.) பருத்தி - ஒதி - யானை - குதிரை இவற்றின் முன் குறிது - சிறிது-தீது - பெரிது இவற்றைவருவித்து பருத்தி குறிது என்முறையே கூட்டி எழுவாய்த்தொடரிலும், ஆவணி புரட்டாசி, யானை குதிரை என உம்மைத் தொகையிலும் வல்லினம் இயல்பாயின.

மாசித்திங்கள், சாரைப்பாம்பு எனப் பண்புத்தொகையிலும் காவிக்கண், பனைக்கை என உவமைத்தொகையிலும் வலிமிகுந்தன.

கிளி குறிது, கிளிக்குறிது தினை குறிது, தினைக்குறிது	விகற்பித்தன.	(உசு)

[ஆப்பீமுன்நாற்கணமும் புணர்தல்.]

ஈகாரவீற்றுச்சிறப்புவிதிகள்.

177. ஆமுன் பகரவீ யனைத்தும் வரக்குறுகும்
மேலன வல்வழி யியல்பா கும்மே.

(இ-ள்.) ஆமுன்பகரவீ-ஆமுன்னின்றபகர வீகாரம், அனைத்தும்-நாற்கணமும், வர-வந்தால், குறுகும் - குறுகும், அல்வழி - அல்வழியில், மேலன - மேலைச்சூத்திரத்துட்கூறிய விதி மூன்றனுள், இயல்பாகும் - வருகிறவல்லினம் இயல்பைப்பெறும், எ-று.

(உ-ம்.) ஆப்பியரிது-ஆப்பிகுளிரும்-ஆப்பிநன்று-ஆப்பிவலிது:— ஆப்பியருமை - ஆப்பிக்குளிர்ச்சி - ஆப்பிநன்மை - ஆப்பிவன்மை. ()

[பீ, நீ, மீக்களோடுவல்லினம் புணர்தல்.]

178. பவ்வீ நீமீ முன்ன ரல்வழி
இயல்பாம் வலிமெலி மிகலுமா மீக்கே.

(இ-ள்.) பவ்வீ - பகரமெய்யின் மேலேறி நின்ற ஈகாரவீற் றிடக்கர்ப்பெயரும், நீ - நீ என்கிற முன்னிலைப்பெயரும், மீ - மீ என்கிற மேலாகிய பண்பையும் மேலிடத்தையும் உணர்த்தும் பெயரு மாகிய, முன்னர் - இம்மூன்றன் முன்னும், அல்வழி - அல்வழியில் இயல்பாம் - வருகிற வல்லின மியல்பாகும், மீக்கு - இவற்றுள்ளே மீயென்னுஞ் சொல்லுக்கு, வலி - வல்லெழுத்து, மிகலுமாம் - மிகுதலுமாகும், மெலி-மெல்லெழுத்து, மிகலுமாம்-மிகுதலுமாகும்.

(உ-ம்.) பீகுறிது - சிறிது - தீது - பெரிது எ-ம், நீகுறியை - சிறியை - தீயை - பெரியை எ-ம், மீகண் எ-ம், இயல்பாயின. மீக் கூற்று என எய்திய திகந்து படாமல் வலிமிகுந்தது. மீந்தோல் எனமெலி மிகுந்தது. மீக்கூற்று=மேலாய சொல்லாற் பிறந்தபுகழ். மீந்தோல்=மேலாயதோல். இது இக்காலத்துப் பீந்தோலென வழ ங்குகின்றது. நீ என்னும் பொதுப்பெயர் அல்வழியிலே நீ யென்றும் வேற்றுமையிலே நின் என்றும் நிற்கையினாலே "பொதுப்பெயருயர் திணைப்பெயர்" என்னுஞ் சூத்திரத்து ளடங்கவில்லை. (௨அ)

உகாவீற்றுச்சிறப்புவிதிகள்.

[சிலமுற்றியலுகரங்களோடுவல்லினம் புணர்தல்.]

179. மூன்ற றுருபெண் வினைத்தொகை சுட்டீ
றாகு முகர முன்ன ரியல்பாம்.

(இ-ள்.) மூன் (றுருபு) - மூன்றாம் வேற்றுமை யுருபிற்கும், ஆறுருபு - ஆறாம் வேற்றுமை யுருபிற்கும், எண் - இயல்பாயும் விகா ரமாயும் வருகிற எண்ணிற்கும், வினைத்தொகை - வினைத்தொகைக் கும், சுட்டு - சுட்டுப் பெயருக்கும், ஈறாகும்-ஈறாகிய, உகரமுன்னர்- முற்றியலுகரத்தின் முன்னே, இயல்பாம்-வருகிற வல்லினம் இயல் பாகும், எ-று.

(உ-ம்.) சாத்தனொடு கொண்டான் - சென்றான் - தந்தான் - போயினான் எ-ம், சாத்தனது கை - செவி - தலை-புறம் எ-ம், மூன்று முருபின் முன்னும் ஆறுமுருபின் முன்னு மியல்பாயின. ஒரு கை- செவி - தலை-புறம் என எண்ணுப்பெயர் முன்னியல்பாயின. இரு- அறு - எழு - ஏழு இவற்றோடும் அப்படியே கூட்டுக. அடுகளிறு - சேனை - தானை - படை என வினைத்தொகை முன்னியல்பாயின. தரு - புகு - தெறு - எழு - விரவு முதலியவற்றோடுமொட்டுக. அதுகுறிது - சிறிது - தீது - பெரிது எ-ம், அது கண்டான்-செ.ந்த் தான் - தந்தான்-படைத்தான் எ-ம், சுட்டுப்பெயர் முன்னிருவழியு

மியல் பாயின. [இது-உது என்பவற்றோடு மிப்படியே யொட்டுக. உது காண் - உதுக்காண் என விகற்பித்துவருவது "இயல்பின் விகாரமும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் "அன்னபிறவும்" என்றதனுலமையும்.]

[அது என்னும்மொழிப் புணர்ச்சி.]

180. அதுமுன் வருமன் றான்றுந் தூக்கின்.

(இ-ள்.) அதுமுன் - அதுவென்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் முன், வரும் - வருகிற, அன்று - அன்றென்னும் குறிப்புவினைமுற்றானது, தூக்கின் - பாட்டினிடத்து, ஆன்றும் - முதனீளும், எ-று.

(உ-ம்.) அதான்று. ஆன்றேயாமென இயல்பைவிலக்காமையால் அதன்று - அதுவன்று எனவும் வரும். (கூ0)

[குற்றியலுகரத்தோடுவல்லினம் புணர்தல்.]

181. வன்றொட ரல்லன முன்மிகா அல்வழி.

(இ-ள்.) வன்றொடரல்லனமுன்-வன்றொடரொழிந்த ஐந்து குற்றியலுகர வீற்றின் முன்னும், அல்வழி - அல்வழியில், மிகா - வருகிற வல்லினம் இயல்பாகும், எ-று.

(உ-ம்.) நாகுகடிது - எஃகுசிறிது - வரகுதீது-குரங்குபெரிது - தெள்குகொடிது எனவும், ஏகுகால் - அஃகு பிணி - பொருது சென்றான் - அறிந்துதந்தான்-எய்துகொன்றான் எனவும், அல்வழியிலே இயல்பாயின. (கூக)

182. இடைத்தொட ராய்தத் தொடரொற் றிடையின்
மிகாநெடி லுயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை.

(இ-ள்.) இடைத்தொடர் (முன்)-இடைத்தொடர்முன்னும், ஆய்தத்தொடர் (முன்)-ஆய்தத்தொடர் முன்னும், ஒற்றிடையின் மிகாநெடிற் (றொடர்முன்) - ஒற்றிடையே மிகாதநெடிற் றொடர் முன்னும், உயிர்த்தொடர்முன் - உயிர்த்தொடர்முன்னும், வேற்றுமை - வேற்றுமையில், மிகா - வருகிற வல்லினம் இயல்பாம், எ-று.

(உ-ம்.) தெள்கு கடுமை - எஃகு கடுமை-நாகு கடுமை - வரகு கடுமை-சிறுமை-தீமை-பெருமை என வல்லினம் இயல்பாதலறிக.

[நெடிறுகரவீற்றுக்குற்றியலுகரப் புணர்ச்சி.]

183. நெடிலோ டுயிர்த்தொடர்க் குற்று கரங்களுள்
டறவொற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

(இ-ள்.) நெடிற் (றொடர்) - நெடிற்றொடர்களும், உயிர்த்தொடர் - உயிர்த்தொடர்களுமாகிய, குற்றுகரங்களுள் - குற்றியலுகரமொழிகளுள், டறவொற்று - அவ்வுகரமேறிநின்ற டகர றகர மெய்கள், வேற்றுமை - வேற்றுமையில், மிக - பெரும்பாலும், இரட்டும் - இரட்டும்; எ-று.

வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க.

(உ-ம்.) ஆடு + கால் = ஆட்டுக்கால், பாறு + கால் = பாற்றுக்கால், முருடு + கால் = முருட்டுக்கால், முயிறு + கால் = முயிற்றுக்கால், எனவரும்; செவி - தலை - புறம் - ஞாற்சி - நிறம் - மயிர் - யாப்பு - வலிமை - அடி என்பவற்றை யொட்டிக்காண்க.

இவ்விரண்டொற்றும் வேற்றுமையி லிரட்டுமெனவே "காவிரி புரக்கு நாடுகிழவோனே" எனச் சிறுபான்மைவேற்றுமையி லிரட்டாமையும், காடு + அரண் = காட்டரண், களிறு + யானை = களிற்றியானை, எனச்சிறுபான்மை அல்வழியிலிரட்டுதலும், வெருகு + கண் = வெருக்குக்கண் என வேற்றுமையிலும், எருது + மாடு = எருத்துமாடு, என அல்வழியிலுஞ் சிறுபான்மைபிற வொற்றிரட்டலுங்கொள்க.()

[மென்றொடர்க்குற்றுகரத்தோடு நாற்கணமும் புணர்தல்.]

184. மென்றொடர் மொழியுட் சில வேற்றுமையில்
தம்மின வன்றொட ராகா மன்னே.

(இ-ள்.) மென்றொடர் மொழியுள் - மென்றொடர்க் குற்றியலுகரமொழிகளுள், சில - சிலமொழிகள், வேற்றுமையில் - வேற்றுமைக்கண், தம்மினம் - தமக்கினமாகிய, வன்றொடர் - வன்றொடர்க் குற்றியலுகரமொழிகளாக, ஆகா - ஆதலையொழிந்தன, மன் - பெரும்பாலன, எ-று.

(உ-ம்.) மருந்து + பை = மருத்துப்பை, கரும்பு + வில் = கருப்பு வில், கன்று + ஆ = கற்றா.

சில ஆமெனவே ஆகாதனபலவென்பதும், 'மன்னே' என்ற மிகையால் அன்பு + தளை = அற்புத்தளை, எனச் சிறுபான்மை அல்வழிக்கண் வன்றொடராதலுங்கொள்க. (கூச)

[குற்றியலுகரம் ஐகாரச்சாரியைபெறுவது.]

185. ஐயீற் றுடைக்குற் றுகரமு முளவே.

(இ-ள்.) ஐ - ஐகாரச்சாரியை, ஈற்றுடை - இறுதியிலே பெற்றுவருகிற, தற்றுகரமும் - மென்றொடர்க் குற்றியலுகரமொழிகளும், உள - சிலவுண்டு—எ - று.

வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க,

உ-ம். பண்டு + காலம் = பண்டைக்காலம்.	}	அல்வழி.
இன்று + நாள் = இற்றைநாள்.		
அன்று + கூலி = அற்றைக்கூலி.	}	வேற்றுமை.
இன்று + நலம் = இற்றைநலம்.		

மேலைச்சூத்திரத்தைச்சாரவைத்தலால் மென்றொடரொன்றும், ஆயினும்குற்றுகரம்எனப்பொதுப்படச் சொன்னமையால் நேற்று + பொழுது நேற்றைப்பொழுது, என வன்றொடர் ஐகாரச்சாரியை பெறுதலும் "ஐயீற்றுடைக்குற்றுகரமும்" என உடைமையாக்கிக் கூறினமையால் ஒற்றை, வேட்டை, ஈராட்டை என வருமொழி நோக்காது ஐகாரச்சாரியை பெறுதலுங்கொள்க. (கூரு)

[குற்றுகரவீற்றுத்திசைப்பெயர்ப் புணர்ச்சி]

186. திசையொடு திசையும் பிறவுஞ் சேரின்
நிலையீற் றுயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும்
றகரம் னலவாத் திரிதலு மாம்பிற.

(இ-ள்) திசையொடு - திசைச்சொல்லோடு, திசையும் - திசைச்சொல்லும், பிறவும் - பிறசொல்லும், சேரின் - புணருமிடத்து, நிலையீற்று - நிலைமொழியீற்றிலேநின்ற, உயிர்மெய் - உயிர்மெய்யும், கவ்வொற்று - அதன்பின்னின்ற ககரமெய்யும், நீங்கலும் - கெடுதலும், றகரம் - அவ்விடத்துநின்ற றகரமெய், னலவா - னகரமெய்யாகவும் லகரமெய்யாகவும், திரிதலும் - திரிதலும், ஆம் - ஆகும்.

(உ-ம்.) வடக்கு + கிழக்கு = வடகிழக்கு: வடமேற்கு-வடதிசை-வடமலை-வடவேங்கடம் என உயிர்மெய்யுங் ககரமெய்யுங்கெட்டன. குடக்கு + திசை = குடதிசை, குணக்கு + கடல் = குணகடல், இவையு

ப்படியே. தெற்கு+கிழக்கு=தென்கிழக்கு,தென்மேற்கு, தென்மலை ன உயிர்மெய்கெட,றகரமெய் னகரமெய்யாயிற்று.மேற்கு+பால்= மல்பால்,மேற்கு+நாடு=மேனாடு, என உயிர்மெய்கெட, றகரமெய் கரமெய்யாயிற்று.

"பிற" என்றதனால் மேற்கு+சேரி=மேல்சேரி, மேற்சேரி, மேலைச்சேரி; கிழக்கு+திசை=கீழ்திசை, கீழ்த்திசை, கீழைத்திசை னவும், கீழ்மேற் றென்வடல் எனவும், விகாரப்பட்டும், சிறுபான் மை கிழக்கு மேற்கு, தெற்கு வடக்கு, வடக்கூர், தெற்குமலை என இவ்விகார மில்லாமலும் வரும், (கூசு)

[தெங்கு என்னும்மொழிப் புணர்ச்சி.]

187. தெங்குநீண் டீற்றுயிர் மெய்கெடுங் காய்வரின்.

(இ-ள்.) காய் - காயென்னுஞ் சொல், வரின் - வந்தால், தெங்கு - தெங்கென்னுநிலைமொழி, நீண்டு - முதனீண்டு, ஈற்றுயிர்மெய் - ஈற்றிலுள்ளவுயிர்மெய், கெடும்-நீங்கும், எ-று.

(உ-ம்.) தெங்கு+காய்=தேங்காய் எனவரும். கெட்டேவரு மென்னுமையால் தெங்கங்காய் என வருவதுங்கொள்க. (கூஎ)

[ஒன்றுமுதல் எட்டீறாமெண்ணுப் பெயர்களின்புணர்ச்சி.]

188. எண்ணிறை யளவும் பிறவு மெய்தின்
ஒன்று முதலெட் டீறா மெண்ணுள்
முதலீ ரெண்முத னீளு மூன்று
மாறு மேழுங் குறுகும்மா றேழல் லவற்றின்
ஈற்றுயிர் மெய்யு மேழ னுயிரும்
ஏகு மேற்புழி யென்மனார் புலவர்.

(இ-ள்.) எண் - எண்ணுப்பெயரும், நிறை - நிறைப்பெய ரும், அளவும் - அளவுப்பெயரும், பிறவும்-பிறபெயர்களும், எய்தின்- வந்தால், ஒன்றுமுதல் - ஒன்றுமுதல், எட்டீறாம் - எட்டீறாகும், எண்ணுள் - எண்களுள், முதலீரெண் - முதலிலுள்ள இரண்டெண் களும், முதனீளும் - முதற்குறினீளும், மூன்றுமேழ் - மூன்றும் ஆறும் எழும், (முதல்) குறுகும் - முதனெடில்குறுகும், ஆறேழல்ல வற்றின் - ஆறுமேழுமல்லாத ஆறெண்களினுடைய, ஈற்றுயிர்மெய் யும் - இறுதியிலுள்ள உயிர்மெய்களும், ஏழன் - எழனுடைய, (ஈற்)

றுயிரும் - இறுதியிலுள்ள உயிரும், ஏகும் - கெடும், ஏற்புழி-ஏற்கு மிடங்களில், என்மனார்-என்றுசொல்லுவர், புலவர் - புலவர், எ-று.

இவ்விகாரம் பண்புத்தொகைக்கே யுரியவாகும். ஏழு என்பது முற்றியலுகரவீருயினும் 'ஒன்றினமுடித்த றன்னினமுடித்தல்' என்பதனால் இங்கேசொல்லப்பட்டது.

(உதாரணம்.)

ஆறு	+பத்து	=அறுபது.	ஏழு	+பத்து	=எழுபது.
,,	+கழஞ்சு	=அறுகழஞ்சு.	,,	+கழஞ்சு	=எழுகழஞ்சு.
,,	+நாழி	=அறுநாழி.	,,	+நாழி	=எழுநாழி.
,,	+மீன்	=அறுமீன்.	,,	+மீன்	=எழுமீன்.

எனஆறும் ஏழும் குறுகின.

ஏழு+கடல்=ஏழ்கடல், என ஏழனீற்றுயிர்கெட்டது. மற்றவை களுக்கு உதாரணம் பின்னேகாட்டப்படும். ஏற்புழி' என்றதனால் பொதுவிதியால்இரண்டாயிரம், ஏழாயிரம், இரண்டுகழஞ்சு, மூன்று படி, நான்குபொருள், ஏழுகடல் என நிற்பனவும் உண்டென்று கொள்க. (கூஅ)

[ஒன்று, இரண்டு என்பவைகளின் புணர்ச்சி.]

189. ஒன்றன் புள்ளி ரகரமாக
இரண்ட னொற்றுயி ரேகவுவ் வருமே.

(இ-ள்.) ஒன்றன் - ஈற்றுயிர்மெய்கெட நின்ற வொன்றெ ன்னுமெண்ணினது, புள்ளி - னகரமெய்யானது, ரகரமாக - ரகர மெய்யாக, இரண்டன் - இரண்டனுடைய, ஒற்று-ணகரமெய்யும், உயிர் - அகரவுயிரும், ஏக - கெட, உவ்வரும் - அவ்விரண்டு ரகர மெய் மேலும் உகரம்வரும், எ-று.

(உ-ம்.) ஒன்று+ஆயிரம்=ஓராயிரம், இரண்டு+ஆயிரம்=ஈ ராயிரம், என உயிர்வர முதனீண்டு ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு உகரம் பெற்று "முற்றுமற் றொரோவழி" என்பதனால் அவ்வுகரமுங் கெட்டு வந்தன. ஒன்று+பத்து=ஒருபது, இரண்டு+பத்து=இருபது, என மெய்வர முதனீளாது,ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு உகரம் பெற்று வந்தன. இங்கே சொல்லியபடிமற்றதிரிபு முதலானவை வருதலுங்காண்க. சிறுபான்மை ஓராயிரம், இராயிரம் எனவருதலு முண்டு. (கூகூ)

[மூன்று என்னும் மொழிப்புணர்ச்சி.]

190. மூன்றனுறுப் பழிவும் வந்தது மாகும்.

(இ-ள்.) மூன்றன் - இறுதியுயிர்மெய்கெட நின்ற மூன்றென்னுமெண்ணினது, உறுப்பு - மெய்யானது, அழிவும் - கெடுதலும், வந்ததும் - வருகிற மெய்யாகத் திரிதலும், ஆகும் - ஆகும், எ-று.

(உ-ம்.) மூன்று+ஒன்று=மூவொன்று என உயிர்வரமுதல் குறுகாது ஈற்றெழுத்தும் னகரமெய்யுங்கெட்டன. மூன்று+பத்து=முப்பது என மெய்வர ஈறுகெட்டு னகரமெய் வந்த மெய்யாய்த்திரிந்தது. மற்றவைகளுமிப்படியே. (கூ0)

[நான்கு என்னும்மொழிப்புணர்ச்சி]

191. நான்கன் மெய்யே லறவா கும்மே.

(இ-ள்.) நான்கன்-இறுதியுயிர்மெய்கெட நின்ற நான்கென்னுமெண்ணினது, மெய் - னகரமெய், லறவாகும் - லகரமெய்யாகவும் றகரமெய்யாகவுந்திரியும், எ-று.

(உ-ம்,) நான்கு+ஆயிரம்=நாலாயிரம், நான்கு+வழி=நால்வழி, என உயிரும் இடையெழுத்தும் வர ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு னகரமெய் லகரமெய்யாயிற்று. நான்கு+மணி=நான்மணி, என லகரமெய்யோடு மயங்காதமெல்லெழுத்து வரின், னகரமெய் இயல்பாமென்க. நான்கு+பத்து=நாற்பது, என வல்லெழுத்துவர ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு னகரமெய் றகரமெய்யாயிற்று. (சுக)

[ஐந்து என்னும்மொழிப் புணர்ச்சி.]

192. ஐந்தனொற் றடைவது மினமுங் கேடும்.

(இ-ள்.) ஐந்தன் - இறுதியுயிர் மெய்கெட நின்ற ஐந்தென்னுமெண்ணினது, ஒற்று - நகரமெய்யானது, அடைவதும் - வருகிற மெய்யாகியும், இனமும் - அதற்கினமாகியும், கேடும் - கெட்டும் வரும், எ-று.

(உ-ம்.) ஐந்து+மூன்று=ஐம்மூன்று, என மெல்லெழுத்து வர ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு நகரமெய் வந்த மெய்யாய்த் திரிந்தது. ஐந்து+கழஞ்சு=ஐங்கழஞ்சு, என வல்லெழுத்துவர ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு நகரமெய் வந்தவெழுத்திற்கு இனமாய்த்திரிந்தது. ஐந்து+

ஆயிரம்=ஐயாயிரம், ஐந்து+வழி=ஐவழி, என உயிரும் இடையெழுத்தும் வர, ஈற்றுயிர்மெய்யுடன் நகரமெய்யுங்கெட்டது.

ஒரோவிடத்து ஐவ்வண்ணம் எனவரும். 'அடைவது மினமும்' என்றமையால் அருத்தாபத்தியால் ஐந்நூறு, ஐந்தூணி என, நகரமாதல்கொள்க. (சஉ)

[எட்டு என்னும்மொழிப்புணர்ச்சி.]

193. எட்டனுடம்பு ணவ்வாகு மென்ப.

(இ-ள்.) எட்டன்-இறுதி யுயிர்மெய்கெட நின்ற எட்டென்னு மெண்ணினது, உடம்பு - டகரமெய்யானது, ணவ்வாகும் - ணகரமெய்யாகும், என்ப - என்றுசொல்லுவர் புலவர், எ-று.

(உ-ம்.) எட்டு+ஆயிரம்=எண்ணாயிரம், என ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு, டகரமெய் ணகரமெய் யாயிற்று. மற்றவைகளு மிப்படியே.

{ ஒன்பது என்னும் மொழியோடு பத்து, நூறு என்னும் எண்கள் புணர்தல். }

194. ஒன்பா னொடுபத்து நூறு மொன்றின்
முன்னதி னேனைய முரணி யொவ்வொடு
தகர நிறீஇப் பஃது அகற்றி னவ்வை
நிரலே ணளவாத் திரிப்பது நெறியே.

(இ-ள்.) ஒன்பானொடு - ஒன்பஃதுடனே, பத்தும்-பத்தென்பதும், நூறும் - நூறென்பதும், ஒன்றின் - வந்து புணருமாயின், முன்னதின் - முன்னதாகிய நிலைமொழியி னின்றும், ஏனைய-மற்றை வருமொழிகளாகிய பத்தையும் நூற்றையும், முரணி - முறையே நூறெனவும் ஆயிரமெனவுந் திரித்து, ஒவ்வொடு - நிலைமொழி முதலிலுள்ள ஒகரவுயிரோடு, தகரம் - தகரமெய்யை, நிறீஇ - அதற்கு ஆதாரமாக நிறுத்தி, பஃது - அந்நிலைமொழி இறுதியிலுள்ள பஃதை, அகற்றி - கெடுத்து, னவ்வை-அம்மொழிமுதற் கயனின்ற னகரமெய்யை, நிரலே - முறையே, ணளவா - ணகரமெய்யாகவும் ளகரமெய்யாகவும், திரிப்பது - திரிப்பது, நெறி-முறையாகும், எ-று.

'நெறியே' என்ற இலேசானே தனிக்குறின் முன்னொற்றிரட்டித்தலுங் கொள்க.

(உ-ம்.) ஒன்பஃது + பத்து = தொண்ணூறு, ஒன்பஃது + நூறு=தொள்ளாயிரம் எனவரும். தொளாயிரமென இக்காலத்தில் வழங்குகின்றது.

'பஃதகற்றி' என்பதனோடு பொருந்த ஒன்பஃதனோடு டென்றது 'ஒன்பானொடு' என்றமையால் ஒன்பது நின்று புணரினு மிவ்விதியே பெறுமென்றறிக. (௪௪)

[ஒன்றுமுதலிய எட்டு எண்களோடு பத்து என்னும் எண் புணர்தல்.]

195. முதலிரு நான்கா மெண்முனர்ப் பத்தின்
இடையொற் றேக லாய்த மாகல்
எனவிரு விதியு மேற்கு மென்ப.

(இ-ள்.) முதல்-ஒன்றுமுதலாகிய, இருநான்கா மெண்முன் - எட்டெண்களின்முன்னும் வருகிற, பத்தின் - பத்தென்னு மெண்ணினது, இடை - நடுநின்ற, ஒற்று - தகரமெய்யானது, ஏகல் - கெடுதலும், ஆய்தமாகல் - தகர நின்றவிடத்து அதுகெட ஆய்தம் வருதலும், எனவிருவிதியும் - என்னுமிவ்விரண்டுவிதியையும், ஏற்கும் - ஏற்கும், என்ப - என்றுசொல்லுவர் புலவர், எ-று.

(உ-ம்.) ஒன்று+பத்து=ஒருபது, ஒருபஃது; இரண்டு+பத்து=இருபது, இருபஃது. மற்றவைகளு மிப்படியே. (௪௫)

[பது, பஃது ஈற்று எண்ணுப் பெயர்களின் புணர்ச்சி.]

196. ஒருபஃ தாதிமுன் னொன்றுமுத லொன்பான்
எண்ணு மவையூர் பிறவு மெய்தின்
ஆய்த மழிய வாண்டாகுந் தவ்வே.

(இ-ள்.) ஒருபஃதாதிமுன் - ஒருபஃது முதலாகிய எட்டெண்களின்முன், ஒன்றுமுதல் - ஒன்றுமுதலாகிய, ஒன்பானெண்ணும் - ஒன்பதெண்களும், அவை - அவ்வெண்களை, ஊர்-ஊர்ந்த, பிறவும் - மற்றவையும், எய்தின் - வந்து புணருமாயின், ஆய்தம் - நிலைமொழியிடையிலே நின்ற ஆய்தமானது, அழிய - கெட, த - இயல்பாகிய தகரம், ஆண்டு - அவ்வாய்தம் நின்றவிடத்து, ஆகும் - வரும், எ-று.

(உ-ம்.) ஒருபஃது+ஒன்று=ஒருபத்தொன்று, இருபஃது+மூன்றரை=இருபத்து மூன்றரை எனவரும்.

'ஆய்தங்கெடத் தகரம் வரும்' என்றமையால் அருத்தாபத்தியால் ஆய்தமில்லாத ஒருபது முதலானவைகளும் தகரம்பெறு மென்றதாயிற்று. (௪௬)

[பத்து, ஒன்பது என்னு மெண்களோடு மற்ற எண்கள் புணர்தல்.]

197. ஒன்றுமுத லீரைந் தாயிரங் கோடி
எண்ணிறை யளவும் பிறவரிற் பத்தின்
ஈற்றுயிர் மெய்கெடுத் தின்னு மிற்றும்
ஏற்ப தேற்கு மொன்பது மினைத்தே.

(இ-ள்.) ஒன்றுமுதலீரைந்து - ஒன்றுமுதலாகிய பத்தெண்களும், ஆயிரம் - ஆயிரமும், கோடி - கோடியுமாகிய, எண் - எண்ணுப்பெயரும், நிறை - நிறைப்பெயரும், அளவும் - அளவுப்பெயரும், பிற - பிறபெயரும், வரின் - வந்து புணருமாயின், பத்தின் - நிலைமொழியாகிய பத்தினது, ஈற்றுயிர்மெய் - இறுதியிலுள்ள தகரவுயிர்மெய்யை, கெடுத்து - அழித்து, இன்னும் - இன்சாரியை யாயினும், இற்றும் - இற்றுச்சாரியை யாயினும், ஏற்பது - அவ்விடத்திற்கேற்பது, ஏற்கும் - ஏற்றுநிற்கும், ஒன்பதும் - ஒன்பதென்னும் நிலைமொழியும், இனைத்து-இப்படியே எண்ணுப்பெயர் முதலானவை வந்து புணருமாயின் இன்னுயினும் இற்றுயினும் அவ்விடத்திற்கு ஏற்பது ஏற்றுநிற்கப் பெறும், எ-று.

(உ-ம்.) பத்து + ஒன்று = பதினொன்று, பதிற்றொன்று; ஒன்பது + ஆயிரம் = ஒன்பதினாயிரம், ஒன்பதிற்றாயிரம் எனவரும்.

பதினொன்று - உம்மைத்தொகை. பதிற்றொன்று - பண்புத்தொகை; ஏற்ப தேற்கும் என்றதனால் பத்துக்கோடி, ஒன்பது கோடி எனப் பொதுவிதிப்படியே முடிந்து நிற்றலுங்கொள்க. (சஎ)

[பத்து என்பதனோடு இரண்டு வந்து புணர்தல்.]

198. இரண்டு முன்வரிற் பத்தினீற் றுயிர்மெய்
கரந்திட வொற்று னவ்வாகு மென்ப.

(இ-ள்.) இரண்டு - இரண்டென்பது, முன்வரின் - முன்வருமாயின், பத்தின் - பத்தென்னு நிலைமொழியினது, ஈற்றுயிர்மெய் - ஈற்றிலுள்ள துகர வுயிர் மெய்யானது, கரந்திட - கெட, ஒற்று - தகரமெய், னவ்வாகும் - னகரமெய்யாகத்திரியும், என்ப - என்று சொல்லுவர் புலவர், எ-று. (சஅ)

(உ-ம்.) பத்து + இரண்டு = பன்னிரண்டு எனவரும்.

[ஒன்பதொழிந்த மற்ற எண்கள் இரட்டித்துப் புணர்தல்.]

199. ஒன்ப தொழித்தவெண் ணொன்பது மிரட்டின்
முன்னதின் முன்னல வோடவுயிர்வரின்
வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி.

(இ-ள்.) ஒன்பது - ஒன்ப தென்கிற எண்ணொன்றனையும், ஒழித்த - ஒழித்துநின்ற, எண்ணொன்பதும் - ஒன்றுமுதற்பத்தீறாகிய ஒன்ப தெண்ணினையும், இரட்டின் - இரட்டித்துச் சொன்னால், முன்னதின் - நிலைமொழியினது, முன்னல - முதலெழுத்தல்லாதவைகளெல்லாம், ஓட - கெட, உயிர்வரின் - உயிர்முதலானவெண் வரின், வவ்வும் - வகரமெய்யும், மெய்வரின் - மெய்முதலானவெண்வரின், வந்ததும் - வந்தமெய்யும், மிகல் - மிகுதல், நெறி - முறையாம், எ-று.

(உ-ம்.) ஒன்று + ஒன்று = ஒவ்வொன்று, இரண்டு + இரண்டு = இவ்விரண்டு, நான்கு + நான்கு = நந்நான்கு, பத்து + பத்து = பப்பத்து.

'நெறி' யென்றமையால், நந்நான்கு என நான்கிற்குக் குறுக்கமும், ஒரோவொன்று - ஒன்றொன்று - கழக்கழஞ்சு என விரட்டித்தலும், இன்னுங் குற்றியலுகரப்புணர்ச்சியுள் அடங்காதனவுங் கொள்க. (சகூ)

ஊகாரவீற்றுச்சிறப்புவிதி.

[பூ என்னும் மொழிப்புணர்ச்சி.]

200. பூப்பெயர் முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

(இ-ள்.) பூப்பெயர்முன் - பூவென்னும் பலபொருளொரு சொன்முன், இனமென்மையும் - வருகிறவல்லினமிகுதலல்லாமல் அவற்றிற் கினமாகிய மெல்லினமும், தோன்றும் - மிகும், எ-று.

(உ-ம்.) பூங்கொடி - பூஞ்சோலை - பூந்தடம் - பூம்பணை,

மலராயின் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையும் அழகாயிற் பண்புத்தொகையுமாம். (ஙூ)

ஏகாரஓகாரவீற்றுச்சிறப்புவிதி.

[ஏகார ஓகார இடைச்சொற்களின் புணர்ச்சி.]

201. இடைச்சொல் லேயோ முன்வரி னியல்பே.

(இ-ள்.) இடைச்சொல் - இடைச்சொல்லாகிய, ஏ (முன்) - ஆறேகாரத்தின்முன்னும், ஒ முன் - எட்டோகாரத்தின் முன்னும், வரின் - வல்லினம்வந்தால், இயல்பு - பொதுவிதியான் மிகாது இயல்பாகும், எ-று,

(உ-ம்.) அவனே கொண்டான்—இது பிரிநிலையும் வினவும் ஈற்றசையுந் தேற்றமுமாம். அறமே பொருளே காமமே துறவே—எண். ஏயெதனை யென்றோ ரிருடிவினவ—இசை நிறை. அவனோ கொண்டான் என்பது ஒழியிசைமுதலிய எட்டுமாம். (௲க)

ஐகாரவீற்றுச்சிறப்புவிதிகள்.

[ஐகார வீற்றின்முன் நாற்கணமும் புணர்தல்.]

202. வேற்றுமை யாயி னைகா னிறுமொழி
ஈற்றழி வோடுமம் மேற்பவு முளவே.

(இ-ள்.) ஐகானிறுமொழி - ஐகாரவீற்றுச்சொற்கள், வேற்றுமையாயின் - வேற்றுமைக்கண்வருமாயின், ஈற்றழிவோடும்—ஈற்றைகாரங்கெடுதலுடனே, அம் - அம்முச்சாரியை, ஏற்பவும் - பெற்று முடிவனவும், உள-சிலவுள, எ-று.

அழிவோடு மென்றமையால் அழியாமை யோடும் அம் ஏற்பவு முளவெனக் கொள்க. வருமெழுத்துச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க.

(உ-ம்.) புன்னை + கானல் = புன்னையங்கானல், முல்லை + புறவம் = முல்லையம்புறவம், வழுதுணை + காய் = வழுதுணங்காய், ஆவிரை + வேர் = ஆவிரம்வேர் எனவரும்.

ஏற்பவு முள வென்றதனல் முல்லைப்புறவுஎனவரினுங்கொள்க.

[பனை என்னுமொழிப்புணர்ச்சி.]

203. பனைமுன் கொடிவரின் மிகலும் வலிவரின்
ஐபோ யம்முந் திரள்வரி னுறழ்வும்
அட்டுறி னைகெட் டந்நீள் வுமாம் வேற்றுமை.

(இ-ள்.) பனைமுன் - பனையென்னும்பெயர்முன், கொடிவரின் - கொடியென்னும் பெயர்வருமாயின், மிகலும் - வந்தது மிகலும், வலிவரின் - க ச த பக்கள் வருமாயின், ஐபோய் - நிலைமொழியீற் றைகாரங் கெட்டு, அம்மும் - அம்முப்பெறுதலும், திரள்வரின் - திரளென்னும் பெயர்வருமாயின், உறழ்வும் - வந்தது மிகுந்தும்

ஐபோய் அம்முப்பெற்றும் விகற்பித்தலும், அட்டுறின் - அட்டென்னும் பெயர்வருமாயின், ஐகெட்டு - ஐகாரங்கெட்டு, அந்நிள்வும், வருமொழி அகரம் ஆகாரமாதலும், ஆம்-ஆகும், வேற்றுமை-வேற்றுமைக்கண், எ-று.

(உ-ம்.) பனைக்கொடி எ-ம். பனங்காய் - பனஞ்செறும்பு - பனந்தூண்-பனம்பழம் எ-ம். பனைத்திரள்-பனந்திரள் எ-ம். பனாட்டு எ-ம் வரும். (ருக)

உயிரீற்றுப்புணரியன்முற்றுப்பெற்றது.

நான்காவது

மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

[மெய்யீற்றின்முன் உயிர்புணர்தல்.]

204. உடன்மே லுயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே.

(இ-ள்.) உடன்மேல் - நிலைமொழி யீற்றினின்ற மெய்யின்மேல், உயிர் - வருமொழிமுதலுயிர், வந்து - வந்து, ஒன்றுவது-ஒன்றுபட்டிணங்கிநிற்பது, இயல்பே-இயல்புப்புணர்ச்சியேயாம்,

(உ-ம்.) தோன்றல் + அழகன் = தோன்றலழகன், உரிஞ் + அழகிது = உரிஞழகிது, புகழ் + அழகிது = புகழழகிது எ-ம்; வேல் + எறிந்தான் = வேலெறிந்தான் எனவும் வரும். மற்றவைகளுமிப்படியே.(க)

[தனிக்குறிலைசார்ந்த மெய்யின்முன் உயிர்புணர்தல்.]

205. தனிக்குறின் முன்னொற் றுயிர்வரி னிரட்டும்.

(இ-ள்.) தனிக்குறின்முன் - தனிக்குற்றெழுத்தின் முன்னின்ற, ஒற்று - மெய்யானது, உயிர் - உயிரானது, வரின் - வந்தால், இரட்டும் - இரட்டித்து நிற்கும், எ-று.

(உ-ம்.) மண் + அரிது = மண்ணரிது, பொன் + அரிது = பொன்னரிது, எ-ம், மண் + அகம் = மண்ணகம், பொன் + ஒளி = பொன்னொளி, எ-ம் வரும். மற்றவைகளு மிப்படியே. (உ)

[யகரம் ஒழிந்த மெய்களின்முன் யகரம்புணர்தல்.]

206. தன்னொழி மெய்ம்முன் யவ்வரி னிகரம்
துன்னு மென்று துணிநரு முளரே.

(இ-ள்.) தன்னொழி - ன்னையொழிந்த, மெய்ம்முன்-ஞண நமனரலவழள என்கிற பத்து மெய்களின் முன்னும், ய - யகரமானது, வரின்-வந்தால், இகரம்-இகரச்சாரியையை, துன்னுமென்று-தன்முன் பொருந்துமென்று, துணிநரும் - அரிதிற்கொள்வாரும், உளர் - சிலருளர். எ-று.

(உ-ம்.) வேள்+யாவன்=வேளியாவன், மண்+யாது மண்ணியாது, எனவரும். மற்றவைகளு மிப்படியே.

துணிநருமென்ற எதிர்மறையாகிய இழிவுசிறப்பும்மையால்,வேள்யாவன், மண்யாது எனப் பொதுவிதி பெறுமென்பார் பலருளரெனக்கொள்க. (௩)

[முதனிலைத் தொழிற்பெயரும், ஏவலும் உகரம் பெறுதல்.]

207. ஞணநம லவளன வொற்றிறு தொழிற்பெயர்
ஏவல் வினைநனி யவ்வன் மெய்வரின்
உவ்வுறு மேவ லுறாசில சில்வழி.

(இ-ள்.) ஞணநம லவளன - ஞணநம லவளன என்கிற, ஒற்று - எட்டுமெய்களும், இறு - இறுதியாகிய, தொழிற்பெயர் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்களும், ஏவல்வினை - ஏவல்வினைகளும், யவ்வன்மெய் - யகரமொழிந்த மெய்கள், வரின் – வருமாயின், நனி - பெரும்பாலும், உ - உகரச்சாரியையை, உறும்-இறுதிக்கட் பொருந்தும், சிலவேவல்-சிலஏவல்வினைகள், சில்வழி - சிலவிடங்களிலே, உறா - அவ்வுகரச்சாரியையைப் பொருந்தாவாம், எ-று.

(உ-ம்.) உரிஞுக்கடிது, உண்ணுக்கடிது, பொருநுக்கடிது, திருமுக்கடிது, தின்னுக்கடிது; நீண்டது - வலிது எ-ம்; கடுமை - நீட்சி – வன்மை எ-ம்; தொழிற்பெயரிருவழியும் உகரம் பெற்றன. மற்றவையும் இப்படியே. உரிஞுகொற்றா, உண்ணுகொற்றா, பொருநுகொற்றா, திருமுகொற்றா, தின்னுகொற்றா - நாகா - வளவா-என ஏவல்வினை உகரம்பெற்றன. மற்றவையுமிப்படியே.

சில ஏவலுறா சில்வழி யென்றதனால் - உண்ணுகொற்றா, உண்கொற்றா, என உகரம் பெற்றும் பெறாதும் வருவனவும் உரிஞுகொற்றா என உகரம்பெற்றே வருவனவும், உளவென்றறிக. (௪)

[நகரவீற்று முதனிலைத்தொழிற்பெயர் அகரம் பெறுதல்]

208. நவ்விறுதொழிற்பெயர்க் கவ்வுமாம் வேற்றுமை.

(இ-ள்.) நவ்விறு - நகரமிறுதியாகிய, தொழிற்பெயர்க்கு - றதனிலைத்தொழிற்பெயர்க்கு, அவ்வுமாம் - உகரச்சாரியை அல்லாலும் அகரச்சாரியையுமாகும், வேற்றுமை-வேற்றுமைக்கண், எ-று.

(உ-ம்.) பொருநக்கடுமை. (௫)

[ணகர னகர வீற்றின் இயல்பும் திரிபும்]

209. ணனவல் லினம்வரட் டறவும் பிறவரின்
இயல்பு மாகும் வேற்றுமைக் கல்வழிக்
கனைத்துமெய் வரினு மியல்பா கும்மே.

(இ-ள்.) ணன-ணகார னகாரங்கள், வேற்றுமைக்கு-வேற்றுமைக்கண், வல்லினம் - வன்கணம், வர - வந்தால், டறவும்-முறையே டகாரமும் றகாரமும், பிற-மெல்லினமும் இடையினமும்,வரின்-வந்தால், இயல்பும் - இயல்பும், ஆகும் - ஆம், அல்வழிக்கு - அல்வழிக்கண், அனைத்துமெய் - மூவினமெய்களும், வரினும் - வந்தாலும், இயல்பாகும் - இயல்பேயாகும், எ-று.

சிறுகண் + களிறு=சிறுகட்களிறு, பொன் + தகடு=பொற்றகடு, என வேற்றுமையிலே வல்லினம் வர ணனக்கள் திரிந்தன. மண்ஞாற்சி, பொன்ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வன்மை என வேற்றுமையிலே மெல்லினமும் இடையினமும் வர ணனக்கள் இயல்பாயின:—மண் கடிது; பொன் சிறிது; தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது என அல்வழியிலே மூவினமும் வர ணனக்கள் இயல்பாயின. மற்றவைகளுமிப்படியே.

ஒப்பின்முடித்தலால் னகரமும் உடன்கூறினார். பின்னே கூட்டிச் சொல்லப்படு மெழுத்துகளுக்கும், இவ்வுத்தியே கொள்க. (௬)

[ணகர னகர வீறுகெடுதல்.]

210. குறிலணை வில்லா ணனக்கள் வந்த
நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

(இ-ள்.) குறில் - தனிக்குறிலொன்றனையும், அணைவில்லா - சாராமல் ஒருமொழி தொடர்மொழிகளைச்சார்ந்த, ணனக்கள் - ணகார னகார மெய்களாகியவை, வந்த - வருமொழிக்கு முதலாக வந்த, நகரம் - நகரமானது, திரிந்துழி - மயக்கவிதி யில்லாமையிலே திரிந்தவிடத்து, கேடு - கெடுதலை, நண்ணும் - பொருந்தும்,

(உ-ம்.) தூண் + நன்று = தூணன்று, பசுமண் + நன்று = பசுமணன்று, எ-ம்; பசுமணன்மை எ-ம்; ணகரம் இருவழியுங்கெட்டது. அரசன் + நல்லன் = அரசனல்லன், செம்பொன் + நன்று = செம்பொன்னறு, எ-ம்; அரசனன்மை எ-ம்; னகரம்இருவழியுங்கெட்டது.

[ணகர வீற்றுச் சாதிப் பெயர்முதலிய வற்றின் புணர்ச்சி.]

211. சாதிகுழூ உப்பரண் கவண்பெய ரிறுதி
இயல்பாம் வேற்றுமைக் குணவெண் சாண்பிற
டவ்வா கலுமா மல்வழி யும்மே.

(இ-ள்.) சாதிப் (பெயர்) - சாதிபற்றிவரும் பெய்ர்களுக்கும், குழூஉப் (பெயர்) - திரள்பற்றிவரும் பெயர்களுக்கும், பரண்கவண் பெயர்-பரண்கவணென்னும் பெயர்களுக்கும், இறுதி - ஈற்றுணகரமானது, வேற்றுமைக் (கும்) - வேற்றுமைக் கண்ணும், இயல்பாம்- வல்லினம்வந்தா லியல்பாகும், உணவெண் (பெயர்) - உணவிற்குரிய எள்ளின் திரிசொல்லாகிய எண் என்னும் பெயருக்கும், சாண் (பெயர்) - சாணென்னும் நீட்டலளவைப்பெயருக்கும், (இறுதி) - ஈற்று ணகரமானது, அல்வழியும் - அல்வழிக்கண்ணும், டவ்வாகலுமாம் - வல்லினம் வந்தால் திரிந்து டகரமாதலும் பொருந்தும்.

(உ-ம்.) பாண்குடி எ-ம். அமண்குடி எ-ம். பரண்கால் எ-ம். கவண்கால் எ-ம். வேற்றுமையிலு மியல்பாயிற்று. எண் + கடிது = எட்கடிது, சாண் + கோல் = சாட்கோல், என அல்வழியிலுந் திரிந்தது.

டவ்வாகலுமா மென்ற வும்மையால் எண்கடிது, சாண்கோல், என வியல்பாதலே சிறப்பாம். பிறவென்றமிகையால், வேற்றுமையில் பாணக்குடி, என அகரச்சாரியை பெறுதலும், அட்டேண்டுழனி என்னுமியல்பும், மட்குடம், மண்குடம் என்னும் உறழ்வும், இருவழியிலும் இன்னும் ணகரவீற்றுள் அடங்காதவையுண்டேல் அவையுங் கொள்க. (அ)

[ணகரவீற்றுக்கிளைப்பெயரின் புணர்ச்சி.]

212. னஃகான் கிளைப்பெய ரியல்பு மஃகான்
அடைவு மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

(இ-ள்,) னஃகான் - னகரத்தை யிறுதியிலுடைய, கிளைப் பெயர் - சாதிப்பெயர், இயல்பும் - வல்லினம் வர ஈறுதிரியாதியல்பாதலும், அஃகானடைவும் - அகரச்சாரியைபெறுதலும், வேற்று

மைப் பொருட்கு - வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சிக் கண், ஆகும் - ஆகும், எ-று.

(உ-ம்.) எயின் + குடி = எயினக்குடி, சேரி, தோட்டம், பாடி, பொருட்கே யென்ற மிகையால் எயினமரபு, எயினவாழ்வு, எயினணி, என மற்றைக்கணம் வரினும் அகரச்சாரியை பெறுதலும், எயினக்கன்னி என அல்வழியில் அகரச்சாரியைபெறுதலுங்கொள்க.

[மீன் என்னும்மொழிப்புணர்ச்சி.]

213. மீன்றவ்வொடு பொரூஉம் வேற்றுமை வழியே.

(இ-ள்.) மீன் - மீனென்னு மொழியிறுதி னகரம், வேற்றுமைவழி - வேற்றுமைக்கண் (வல்லெழுத்துவரின்), றவ்வொடு - றகரத்தோடு, பொரூஉம் - உறழ்ந்துவரும், எ-று.

(உ-ம்.) மீன் + கண் = மீற்கண், செவி, தலை, புறம். (கO)

[தேன் என்னும்மொழிப்புணர்ச்சி.]

214. தேன்மொழி மெய்வரி னியல்பு மென்மை
மேவி னிறுதி யழிவும் வலிவரின்
ஈறுபோய் வலிமெலி மிகலுமா மிருவழி.

(இ-ள்.) தேன்மொழி - தேனென்னுஞ்சொல், மெய்வரின் - மூவின மெய்களும் வரின், இயல்பும் - இறுதினகர மெய்யியல் பாதலும், மென்மைமேவின் - மெல்லினம்வரின்; இறுதி - அம்மெய், அழிவும் - இயல்பாதலே யன்றிக் கெடுதலும், வலிவரின் - வல்லினம்வரின், ஈறு - அம்மெய், போய் - இயல்பாதலே யன்றிக் கெட, வலிமெலி மிகலும் - வந்த வல்லினமாவது அதற்கினமாவது மிகுதலும், ஆம் - ஆகும், இருவழி - இருவழிக்கண்ணும், எ-று.

(உ-ம்.) தேன்கடிது, தேன்ஞான்றது, தேன்யாது, எ-ம்; தேன்மொழி தேமொழி, எ-ம்; தேன்குழம்பு, தேக்குழம்பு, தேங்குழம்பு எ-ம்; அல்வழியில்வந்தன. தேன்கடுமை, தேன்மலிவு, தேன்யாப்பு எ-ம்; தேன் + மலர் = தேமலர், எ-ம்; தேன் + குடம் = தேக்குடம், தேங்குடம், எ-ம்; வேற்றுமையில்வந்தன. (கக)

[எகின் என்னும்மொழிப்புணர்ச்சி.]

215. மரமல் லெகின்மொழி யியல்பு மகரம்
மருவ வலிமெலி மிகலு மாகும்.

(இ-ள்.) மரம்அல்-மரமல்லாத, எகின் மொழி - அன்னத்தை உணர்த்தும் எகினென்னுஞ்சொல், இயல்பும்-வேற்றுமையினும் வல்லினம்வர இறுதியியல்பாதலும், அகரம் மருவ-இருவழியினும் அகரச்சாரியைபொருந்த, வலிமெலிமிகலும் - வல்லெழுத்தாவது அதற்கு இனமாவதுமிகுதலும், ஆகும் - ஆகும், எ-று.

(உ-ம்.) எகின்கால், சிறை, தலை, புறம் என வேற்றுமையினுமியல்பாயிற்று. எகினப்புள் - எகினம்புள் எ-ம்; எகினக்கால் - எகினங்கால் எ-ம்; இருவழியினும் அகரம் வர வலிமெலிமிகுந்தன.

அகரம் வருதற்கு வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க. எகினமாட்சி - எகின வாழ்க்கை - எகினவழகு. (கஉ)

[குயின், ஊன் என்னும்மொழிக்களின் புணர்ச்சி.]

216. குயினூன் வேற்றுமைக் கண்ணு மியல்பே.

(இ-ள்.) குயின் - குயினென்னும் பெயரும், ஊன்-ஊனென்னும் பெயரும், வேற்றுமைக்கண்ணும் - வேற்றுமையினிடத்தும், இயல்பு - இயல்பாகும், எ-று.

(உ-ம்.) குயின்கடுமை - ஊன்கடுமை - சிறுமை - தீமை-பெருமை எனவரும். குயின்=மேகம். (கரு)

[மின், பின், பன், கன் என்னும் பெயர்களின் புணர்ச்சி]

217. மின்பின் பன்கன் றொழிற்பெயரனைய
கன்னவ் வேற்று மென்மையோ டுறழும்.

(இ-ள்.) மின் பின் பன் கன் - மின்முதலிய நான்குசொற்களும், தொழிற்பெயரனைய - தொழிற்பெயர்போல யகரமல்லாத மெய்கள்வரின் உகரச்சாரியைபொருந்தும், கன்-இவற்றுட் கன்னென்னுஞ்சொல், அவ்வேற்று - அகரச்சாரியையும் பெற்று, மென்மையோடுறழும் - வருகிற வல்லெழுத்தாவது அதற்கு இனமாவது மிகப்பெறும், எ-று.

(உ-ம்.) மின்னுக்கடிது, பின்னுக்கடிது, பன்னுக்கடிது, கன்னுக்கடிது, நன்று, வலிது, எ-ம்; கடுமை, நன்மை, வன்மை எ-ம்; கன்னத்தட்டு, கன்னந்தட்டு எ-ம்; கன்னத்தூக்கு, கன்னந்தூக்கு எ-ம்; அல்வழி வேற்றுமைகளில் முறையேவந்தன. மற்றவைகளும் மிப்படியே- கன்=சிறுதராசுத்தட்டு. (கச)

[தன், என், நின் என்பவற்றின் புணர்ச்சி.]

218. தன்னென் னென்பவற் றீற்றுனவ் வன்மையோ
டுறழு நின்னீ றியல்பா முறவே.

(இ-ள்.) தன்னென் னென்பவற்று - தன் என் என்பவைகளி னுடைய, ஈறு - இறுதியிலுள்ள, ன-னகரமெய்யானது, வன்மை யோடுறழும்-வல்லினம்வரிற் பொதுவிதியால் றகரமாகத் திரிதலும் அவ்விதியேலாதியல்பாதலுமாம், நின் - நின்னென்பதின், ஈறு - இறுதியிலுள்ள னகரமெய்யானது, இயல்பாம் - வல்லினம்வரிற் றிரி யாதியல்பேயாகும், எ-று.

(உ-ம்.) தன்பகை - தற்பகை; என்பகை - எற்பகை; எ-ம் நின்பகை, எ-ம்; வரும்.

உறவே யென்ற மிகையால் மின் பின் முதலியவை மின்கடிது, மின்கடுமை, எனவரும்போதும் சாரியைபெறுதலுந் திரிதலுமில்லா மல் வருதலும், மான்குளம்பு, அழன்கை யெனவேற்றுமையிலே சிறப்புவிதிசொல்லப்பெறுதவைகள் இயல்பாதலும்;வரிற்கொள்ளும் எனச் செயினென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் பொதுச் சூத்திர த்தால் இயல்பாகாது திரிதலும், இன்னும் னகர மெய்யீற்றுள் அட ங்காதவை யிருந்தால் அவையுங்கொள்க. அழன்-பிணம். (௧௫)

[மகரமெய்யீற்றின்முன் நாற்கணமும் புணர்தல்.]

219. மவ்வீ றொற்றழிந் துயிரீ றொப்பவும்
வன்மைக் கினமாத் திரிபவு மாகும்.

(இ-ள்.) மவ்வீறு - மகரவீற்றுச்சொற்கள், ஒற்று - இறுதியி லுள்ளமகரமெய், அழிந்து - கெட, உயிரீறொப்பவும் - விதியுயிரீறாய் நின்று இயல்புயிரீறுபோலப் புணர்வனவும், வன்மைக்கினமாத்திரி பவும் - வல்லினம் வரிற்கெடாது அவற்றிற்கு இனமாகத்திரிவன வும், ஆகும் - ஆகும், எ-று.

உயிரீறொத்தல்-உயிர்வரின் உடம்படு மெய்பெறவும், வல்லினம் வரின் மிகவும், மெல்லினமும் இடையினமும் வரின் இயல் பாகவும் புணர்தல்.

(உ-ம்.) வட்டம்+ஆழி=வட்டவாழி, வட்டக்கடல், வட்ட நேமி, வட்டவாரி, எ-ம்; மரம்+அடி=மரவடி, மரக்கால், மரநார், மரவேர், எ-ம்: வரும். மற்றவைகளுமிப்படியே.

இன்மாத்திரியு மென்றமையின் அருத்தாபத்தியால் நாம்பெரியம் எனப் பகரம்வரும்வழித் திரியாதெனக்கொள்க. (கசூ)

[சில மகரமெய்யீற்றுக்குச் சிறப்புவிதி.]

220. வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலி யுறழ்வும்
அல்வழி யுயிரிடை வரினியல் பும்முள.

(இ·ள்.) வேற்றுமை - வேற்றுமைக்கண், ம - மகரவிறுதி, போய் - கெட, வலி மெலி உறழ்வும் - வல்லினமாவது அவற்றிற்கு இனமாவது மிகுந்துவிகற்பித்தலும், அல்வழி - அல்வழிக்கண்,உயிர்-உயிரும், இடை - இடையினமும், வரின்-வந்தால், இயல்பும்-கெடாதியல்பாதலும், உள - உளவாம். எ-று.

(உ-ம்.) குளம்+கரை=குளக்கரை,குளங்கரை,எ-ம்; குளம்+அழகிது=குளமழகிது; குளம்+யாது=குளம்யாது; எ-ம்; வரும்.

[நும், தம், எம், நம், என்னும் மொழிகளின் புணர்ச்சி.]

221. நுந்தம், எம்நம் மீறு மவ்வரு ஞநவே.

(இ-ள்.) நும் தம் எம் நம்-நும்முதலிய நான்கு விகாரமொழிகளுக்கும், ஈறும் - இறுதியாகிய, ம - மகரமெய்யானது, வருஞந - வருகிற ஞகர நகரங்களாகத்திரியும், எ-று.

(உ-ம்.) நும்+ஞாண்=நுஞ்ஞாண், நும் + நூல் = நுந்நூல் எனவரும். தம்முதலியவற்றோடும் இப்படியே கூட்டுக.

ஞ ந வரின் அவையாகத்திரியுமெனவே, ஒழிந்த மகரம் வரின், நும்மணி என இயல்பாமென்பது பெற்றாம். ஞாண்-கயிறு. (கஅ)

[அகம் என்னும் மொழிப்புணர்ச்சி.]

222. அகமுனர்ச் செவிகை வரினிடை யனகெடும்.

(இ-ள்.) அகமுனர் - அகமென்னுமிடப்பெயர்முன், செவி கை - செவி கை என்கிற சினைப்பெயர்கள், வரின்-வந்தால், இடையன - நிலைமொழிநடுநின்ற ககர மெய்யும் அதன்மேலேறிய அகரவுயிரும், கெடும் - அழியும், எ-று.

(உ-ம்.) அகம்+செவி=அஞ்செவி, அகம்+கை=அங்கை.

கெட்டேவரு மென்னுமையால், அகஞ்செவி, அகங்கை என வருவனவுங்கொள்க. (கக்)

[ஈம், கம், உரும் என்னும் மொழிகளின் புணர்ச்சி]

223. ஈமுங், கம்மு முருமுந் தொழிற்பெயர்மானும்
முதலன வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுமே.

(இ-ள்.) ஈமுங் கம்மு முருமும் - ஈம் கம் உரும் என்கின்ற மூன்றும், தொழிற்பெயர்மானும் - இருவழியிலுந் தொழிற்பெயர் போல யகரமல்லாத மெய்கள்வந்தால் உகரச்சாரியை பெற்றுமுடியும், முதலன - இவற்றுள்ளே முதற்கணின்ற ஈமும் கம்மும், வேற்றுமைக்கு - வேற்றுமைக்கண், அவ்வும் பெறும்-உகரச்சாரியை யல்லாமலும் அகரச்சாரியையும் பெறும், எ-று.

(உ-ம்.) ஈமுக்கடிது, கம்முக்கடிது, உருமுக்கடிது; நீண்டது, வலிது, எ-ம்; ஈமுக்கடுமை, நீட்சி, வலிமை, எ-ம்; ஈமக்குடம், கம்மக்குடம், எ-ம்; வரும். மற்றவைகளுமிப்படியே.

ஈம்=சுடுகாடு. கம்=கம்மியரதுதொழில். உரும்=இடி. (உ0)

[ய, ர ழ மெய்யீற்றின்முன் வல்லினம் புணர்தல்.]

224. யரழ முன்னர்க் கசதப வல்வழி
இயல்பு மிகலு மாகும் வேற்றுமை
மிகலு மினத்தோ டுறழ்தலும் விதிமேல்.

(இ-ள்.) யரழமுன்னர் - யகர ரகர ழகர மெய்களின்முன், கசதப - ககர சகர தகர பகரங்கள்வரின், அல்வழி - அல்வழியில், இயல்பும் - இயல்பாதலும், மிகலும்-மிகுதலும், வேற்றுமை-வேற்றுமையில், மிகலும் - மிகுதலும், இனத்தோடுறழ்தலும் - வல்லினமாவது மெல்லினமாவது மிகுதலும், விதியாகும் - விதியாகும், எ-று.

(உ-ம்.) வேய் கடிது, வேர்கடிது, வீழ்கடிது, எ-ம்; மெய்க்கீர்த்தி, கார்ப்பருவம், பூழ்ப்பறவை, எ-ம்; அல்வழியில் இயல்பு மிகலுமாயின; நாய்க்கால், தேர்க்கால், பூழ்க்கால், எ-ம்; வேய்க்குழல், வேய்ங்குழல், ஆர்க்கோடு, ஆர்ங்கோடு, எ-ம்; வேற்றுமையில் மிகுந்தும் உறழ்ந்தும்வந்தன. மற்றவைகளுமிப்படியே.

மேலென்ற மிகையால் வாய்புகுவதனினும் என வேற்றுமையியல்பாதலும்; பாழ்க்கிணறு, பாழ்ங்கிணறு, எனப்பண்புத்தொகையில் உறழ்தலும் இன்னும்அடங்காதவைகளிருந்தால் அவைகளுங் கொள்க. (உக)

[தமிழ், தாழ் என்னும் மொழிகளின் புணர்ச்சி]

225. தமிழவ் வுறவும் பெறும்வேற் றுமைக்கே
தாழுங் கோல்வந் துறுமே லற்றே.

(இ-ள்.) தமிழ் - தமிழென்கிறசொல், வேற்றுமைக்கு - வேற்றுமைக்கண்ணே நாற்கண்ணும் வந்தால், அவ்வுறவும் - அகரச்சாரியை பொருந்தவும், பெறும் - பெறும், தாழும் - தாழென்னுஞ் சொல்லும், கோல் - கோலென்னுஞ் சொல்லானது, வந்து - வந்து, உறுமேல் - பொருந்துமாயின், அற்று - அந்த அகரச்சாரியை பெறும், எ-று.

(உ-ம்.) தமிழப் பிள்ளை, தமிழநாகன், தமிழவளவன், தமிழவரசன், எ-ம்; தாழக்கோல், எ-ம்; வரும்.

அவ்வுறவுமென்ற எதிரது தழீஇய வெச்சவும்மையால் தமிழின் சுவையென இன் சாரியை பெறுதலுங்கொள்க. (உஉ)

[கீழ் என்னும் மொழிப்புணர்ச்சி.]

226. கீழின்முன் வன்மை விகற்பமு மாகும்

(இ-ள்.) கீழின் முன் - கீழென்கிற சொல்லின்முன் வருகிற, வன்மை - வல்லினம், விகற்பமுமாகும் - ஒருகாலியல் பாகியும் ஒருகால் மிக்கும்வருகிற விகற்பத்தையும் பொருந்தும், எ-று.

(உ-ம்.) கீழ்குலம் - கீழ்க்குலம், கீழ்சாதி - கீழ்ச்சாதி.

விகற்பமு மென்னுமிழிவு சிறப்பும்மையால், இவற்று ளியல்பே சிறப்புடைத் தென்றறிக. (உங)

{ லகர ளகர மெய்களின்முன்வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும் புணர்தல். }

227. லளவேற் றுமையிற் றடவு மல்வழி
அவற்றோ டுறழ்வும் வலிவரி னாமெலி
மேவி னணவு மிடைவரி னியல்பும்
ஆகு மிருவழி யானு மென்ப.

(இ-ள்.) லள - லகர ளகர மாகிய விரண்டு மெய்யீறுகளும், வலிவரின் - வல்லினம்வந்தால், வேற்றுமையில்-வேற்றுமைக்கண், றடவும் - முறையே றகர டகரமெய்களும், அல்வழி - அல்வழிக்

கண், அவற்றோடுறழ்வும் - றகர டகரங்களுடனே உறழ்வனவும், ஆம் - ஆகும், இருவழியானும் - இருவழிக்கண்ணும், மெலிமேவின்- மெல்லினம்வந்தால், னணவும்-முறையே னகர ணகர மெய்களும், இடைவரின் - இடையினம் வந்தால், இயல்பும் - இயல்பும், ஆகும் - ஆகும், என்ப - என்றுசொல்லுவர்புலவர், எ-று.

(உ-ம்.) கல்+குறை=கற்குறை, முள்+குறை=முட்குறை, என வல்லினம்வர வேற்றுமையில் றகர டகரங்களாகத்திரிந்தன.

கல்+குறிது=கல்குறிது, கற்குறிது, முள் + குறிது=முள்குறிது,முட்குறிது,என வல்லினம்வர அல்வழியில் ஒருகால் இயல்பாகியும் ஒருகாற்றிரிந்தும் உறழ்ந்தன.

கல்+ஞெரிந்தது=கன்ஞெரிந்தது, முள்+ஞெரிந்தது=முண்ஞெரிந்தது; கல்+ஞெரி=கன்ஞெரி, முள்+ஞெரி=முண்ஞெரி; என மெல்லினம்வர அல்வழியினும் வேற்றுமையினும் னகர ணகரங்களாகத் திரிந்தன.

கல்யாது, முள்யாது; கல்யாப்பு, முள்யாப்பு; என இடையினம் வர இருவழியிலும் இயல்பாயின.

அல்வழி யவற்றோ டுறழ்வு மென்றாலும் இவற்றோடு மயங்காத தகரம்வரின் ஏற்புழிக்கோடலால் கற்றீது, முட்டீது, எனத் திரிபொன்றுமேகொள்க. (உச)

[லகர ளகர மெய்கள் ஆய்தமாகத்திரிதல்.]

228. குறில்வழி லளத்தவ் வணையி னாய்தம்
ஆகவும் பெறூஉ மல்வழி யானே.

(இ-ள்.) குறில் வழி - தனிக்குறிலின் பின்னின்ற, லள - லகர ளகர மெய்களானவை, அல்வழியான்-அல்வழிக்கண், த-தகரமானது, அணையின் - வருமாயின், ஆய்தமாகவும் — றகர டகரங்களாகத் திரிதலல்லாமலும் ஆய்தமாகத்திரிதலையும், பெறூஉம் - பொருந்தும், எ-று.

(உ-ம்.) கல்+தீது=கஃறீது, முள்+தீது=முஃடீது. (உரு)

[தனிக்குறிலைச் சாராத லகரளகரமெய்கள் கெடுதல் முதலியன]

229. குறில்செறி யாலள வல்வழி வந்த
தகரந் திரிந்தபிற் கேடு மீரிடத்தும்

'வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும் வலிவரின்
இயல்புந் திரிபு மாவன வுளபிற.

(இ-ள்.) குறில் செறியா - தனிக்குறிலொன்றணையுஞ் சாராத, லள - லகர ளகரமெய்களானவை, அல்வழி - அல்வழிக்கண், வந்த - வருமொழிக்கு முதலாய்வந்த, தகரம் - தகரமானது, திரிந்தபின் - திரியுமிடத்து, கேடும் - கெடுதலும், ஈரிடத்தும் - இருவழிக் கண்ணும், வரு-வருமொழிக்கு முதலாய்வந்த, ந-நகரமானது, திரிந்தபின்-திரியுமிடத்து, மாய்வும்-கெடுதலும், வலி-வல்லெழுத்துமுதன் மொழி, வரின் - வந்தால், இயல்புந்திரிபும் - அல்வழிக்கணுறழா தியல்பாதலுந் திரிதலும் வேற்றுமைக்கண்ணே திரியாதியல்பாதலும், ஆவனஉள - பொருந்துவனஉண்டு, எ-று.

(உ-ம்.) தோன்றல்+தீயன்=தோன்றறீயன், வேள் + தீயன்=வேடீயன்; அல்வழியிலேதகரந்திரியுமிடத்துக்கெட்டன.

தோன்றல்+நல்லன்=தோன்றனல்லன், வேள் + நல்லன்= வேணல்லன், எ-ம்; தோன்றல்+நன்மை = தோன்றனன்மை, வேள்+நன்மை = வேணன்மை, எ-ம்; இருவழியிலும் நகரந்திரியுமிடத்துக் கெட்டன.

கால் கடிது, மரங்கள் கடிய, எ-ம்; வேற்படைக் குமரன், வாட்படைக்கையன், எ-ம்; அல்வழியில் வல்லினம்வர உறழா தியல்புந் திரிபுமாயின.

கால்குதித் தோடிக்கடல்புகமண்டி, வாள்போழ்ந்தட்டநீள்கழன் மறவர்,எனவேற்றுமையிலே வலிவரத் திரியாதியல்பாயின.

பிற வென்ற மிகையால் தோன்றறீமை, வேடீமை என வேற்றுமையிலுந் தகரந் திரியுமிடத்துக் கெடுதலும்; காற்றுணே, தாட்டுணே, என அல்வழியில் கெடாமையும்; விற்படை விற்புருவம் எனப் பண்புத்தொகையிலும், உவமத்தொகையிலும் உறழாது திரிதலும்; கொல்களிறு,கொள்பொருள்,நில்கொற்றா, கொள் பூதா என வினைத்தொகை,வினைமுற்றுத்தொடர்களில் இயல்பாதலும் இன்னு மிவ்விரண்டற்றுள் அமையாதன பிறவுங்கொள்க.

உயர்திணையிற் காட்டிய உதாரணங்கள் மயக்கவிதியில்லா விடத்துவருதலால் "சிலவிகாரமாமுயர்திணை" யென்றவற்றுளடங்காவாம். (உகூ)

[லளவீற்றுத் தொழிற்பெயர்களின் புணர்ச்சி.]

230. லளவிறு தொழிற்பெய ரீரிடத்து முவ்வுறு
வலிவரி னல்வழி யியல்புமாவன வுள.

(இ-ள்.) லளவிறு தொழிற்பெயர் - லகரத்தை யிறுதியாக வுடைய விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயரும் ளகரத்தை யிறுதியாக வுடைய முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயரும், ஈரிடத்தும் - இருவழியிலும், உவ்வுறு-யகரமல்லாத மெய்கள்வந்தால் உகரம் பெறுவாம், வலி - வல்லினம், வரின் - வந்தால், அல்வழி-அல்வழிக்கண், இயல்புமாவன - உறழாதியல்பாவனவும், உள - சிலவுள, எ-று.

(உ-ம்.) ஆடல் சிறந்தது, ஆடற் சிறந்தது, ஆடனன்று, ஆடல்வலிது, எ-ம்; ஆடற்சிறப்பு, ஆடனன்மை, ஆடல்வன்மை, எ-ம்; கோள்கடிது, கோட்கடிது, கோணன்று, கோள்வலிது, எ-ம்; கோட்கடுமை; கோணன்மை, கோள்வன்மை, எ-ம்; இருவழியும் உகரம்பெறுது பொதுவிதியான் முடிந்தன. நடத்தல்கடிது, நடப்பித்தல்கடிது எனச் சிலஉறழாது அல்வழியி லியல்பாயின.

இயல்பு மென்ற வும்மையால் பின்னல்கடிது, பின்னற்கடிது; உன்னல் கடிது, உன்னற் கடிது, எனப் பொதுவிதியா னுறழ்தலே பெரும்பாலனவென்க. (உஎ)

[வல் என்னும் மொழிப்புணர்ச்சி.]

231. வல்லே தொழிற்பெய ரற்றிரு வழியும்
பலகைநாய் வரினும் வேற்றுமைக் கவ்வுமாம்.

(இ-ள்.) வல் - வல்லென்கிற சூதாடுகருவிப்பெயர், இருவழியும் - இருவழிக்கண்ணும், தொழிற்பெயரற்று-யகரமல்லாத மெய்கள் வந்தால் தொழிற்பெயர் போல உகரச்சாரியை பெறும், பலகை நாய் வரினும் - பலகை நாய் என்கிறஇருபெயர்வரினும் பிறபெயர்கள் வரினும், வேற்றுமைக்கு - வேற்றுமைக்கண், அவ்வுமாம் - உகரச்சாரியையல்லாமலும் அகரச்சாரியையும்பெறும், எ-று.

(உ-ம்.) வல்லுக்கடிது, நன்று, வலிது, எ-ம்; வல்லுக்கடுமை, நன்மை, வன்மை, எ-ம்; வல்லப்பலகை, நாய், புலி, குதிரை, எ-ம்; வல்லுப்பலகை, நாய், புலி, குதிரை, எ-ம்; வரும்.

வல்லினது அறை வரைந்த பலகை, வல்லினுள் நாய்; என விரியும். (உஅ)

[நெல், செல், கொல், சொல் என்னும் பெயர்களின்புணர்ச்சி.]

232. நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லும்
அல்வழி யானும் றகர மாகும்.

(இ-ள்.) நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லும் - நென் முதலிய நான்கு சொற்களி னீற்று லகரமெய்யானது, அல்வழியானும் - அல்வழிக் கண்ணும், றகரமாகும் - பொதுவிதியாலுறழாது வேற்றுமைபோல் றகரமெய்யாகத் திரியும், எ-று.

(உ-ம்.) நெற்கடிது, செற்கடிது, கொற்கடிது, சொற்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது, எனவரும். செல்=மேகம். கொல்=கொல்லன்.

[இல் என்னும் பண்புப்பெயரின் புணர்ச்சி.]

233. இல்லெ னின்மைச் சொற்கை யடைய
வன்மை விகற்பமு மாகா ரத்தொடு
வன்மை யாகலு மியல்பு மாகும்.

(இ-ள்.) இன்மை - இன்மைப் பண்பை யுணர்த்துகின்ற, இல்லென்சொற்கு - இல் என்கிற சொல்லுக்கு, ஐ - ஐகாரச் சாரியையானது, அடைய - பொருந்த, வன்மை - அவ்விடத்துவருகிற வல்லினம், விகற்பமும் - விகற்பித்தலும், ஆகாரத்தொடு - ஆகாரச்சாரியை பொருந்த, வன்மையாகலும் - அவ்விடத்துவருகிற வல்லின மிகுதலும், இயல்பும்-இவ்விருவிதியும் பெறுதியல்பாதலும், ஆகும் - பொருந்தும், எ-று.

சாரியை பெறுதற்கு வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க.

(உ-ம்.) இல்லைப்பொருள், இல்லைபொருள்; இல்லாப்பொருள், இல்பொருள்; ஞானம், வன்மை, அணி எனவரும். (௬௦)

[புள், வள் என்னும் பெயர்களின் புணர்ச்சி.]

234. புள்ளும் வள்ளுந் தொழிற்பெயரு மானும்.

(இ-ள்.) புள்ளும் வள்ளும் - இவ்விருசொற்களும், தொழிற்பெயருமானும் - யகரமல்லாத மெய்கள்வந்தாற் பொதுவிதியான் முடிதலல்லாமலுந் தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியையும் பெற்றுப் புணரும், எ-று.

(உ-ம்) புள்ளுக்கடிது, வள்ளுக்கடிது, நன்று, வலிது, எ-ம்; புள்ளுக்கடுமை, வள்ளுக்கடுமை, நன்மை, வன்மை எனவும் வரும்.()

[அவ், இவ், உவ் என்னும் சுட்டுப்பெயர்களின் புணர்ச்சி.]

235. சுட்டு வகரமூ வினமுற முறையே
ஆய்தமு மென்மையு மியல்பு மாகும்.

(இ-ள்.) சுட்டுவகரம் - அவ் இவ் உவ் என்கிற அஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டுப்பெயர்க ளிற்று வகரமெய், மூவினம் - வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும், உற - வர, முறை - முறையாக, ஆய்தமும் - தனிநிலையும், மென்மையும் - மெல்லினமும், இயல்பும் - இயல்பும், ஆகும் - ஆகும், எ-று-

(உ-ம்.) அவ்+கடிய=அஃகடிய, அவ்+ஞானம் = அஞ்ஞானம், அவ்+யானை=அவ்யானை, எனவரும். இவ் உவ் என்பவைகளுடனேயும், இப்படியே கூட்டுக. (கூஉ)

[தெவ் என்னும் மொழிப்புணர்ச்சி.]

236. தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெய ரற்றே
மவ்வரின் வஃகான் மவ்வு மாகும்.

(இ-ள்.) தெவ்வென் மொழி - தெவ் என்கிற பகையையுணர்த்தும் பெயரானது, தொழிற்பெயரற்று-யகரமல்லாத மெய்களோடு புணருமிடத்துத் தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியை பெற்றுமுடியும், ம - மகரமெய்யானது, வரின் - வந்தால், வஃகான்-வகரமெய்யானது, மவ்வுமாகும் - உகரச்சாரியை பெறுதலல்லாமலும் ஓரோவிடத்து மகரமெய்யாகவுந்திரியும், எ-று.

(உ-ம்.) தெவ்வுக்கடிது, தெவ்வுமாண்டது, தெவ்வுவலிது, எ-ம்; தெவ்வுக்கடுமை, தெவ்வுமாட்சி; தெவ்வுவலிமை,எ-ம்; தெவ்வு மன்னர், தெம்மன்னர், எ-ம்; தெவ்வு முனை, தெம்முனை, எ-ம்; வரும். (கூகூ)

[வருமொழிமுதல் தகரநகரங்கள் திரிதல்]

237. னலமுன் றனவும் ணளமுன் டணவும்
ஆகுந் தநக்க ளாயுங் காலே.

(இ-ள்.) னலமுன் - னகர லகர மெய்களின்முன், (த) - வருகிற தகரம், ற (வ்வும்) - றகரமும், (ந) - வருகிற நகரம்,ன (வ்வும்)-

னகரமும், ணளமுன் - ணகர ளகர மெய்களின்முன், த - வருகிற தகரம், ட (வ்வும்)-டகரமும், ந - வருகிற நகரம், ணவ்வும் - ணகரமும், ஆகும் - ஆகும், ஆயுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, எ-று.

(உ-ம்.) பொன் + தீது = பொற்றீது, பொன் + தீமை = பொற்றீமை, கல் + தீது = கற்றீது, கல் + நன்று = கன்னன்று, மண் + தீது = மண்டீது, மண் + நன்று = மண்ணன்று, முள் + தீது = முட்டீது, முள் + நன்று = முண்ணன்று, எனவரும்.

ஆயுங்காலென்றதனால், மயக்கவிதியில்லாமையால் இப்படிப் புணருமுதலீறிரண்டனுள் ஒன்றுவது இரண்டொவது விகாரப்பட்டு மயங்குதற்கு உரியனவாகிப்புணருமென்பதும்; மயக்கவிதி யுள்ளனவற்றிற்கு வருகிறவிகாரம் அல்வழி வேற்றுமைப்பொருளுக்கத்தால் வருமென்பதும்பெற்றும். (௩௪)

{உயிரீற்றுப்புணரியலிலும் இந்த இயலிலும் குறித்த வேற்றுமைப்பொருட்குச் சிறப்புவிதி.}

238. உருபின் முடிபவை யொக்குமப் பொருளினும்.

(இ-ள்.) உருபின் முடிபவை - மேலுருபு புணர்ச்சிக்கண் முடியுமுடிபுகள், அப்பொருளினும் - அப்பொருட்புணர்ச்சிக் கண்ணும், ஒக்கும் - ஒத்துமுடியும், எ-று.

(உ-ம்.) எல்லாவற்றதும், என அஃறிணைக்கண் அற்றும் உருபினமேல் உம்மும் பெற்றுற்போல எல்லாவற்றுக்கோடும் எனப்பொருட்புணர்ச்சிக்கும் வந்தது. எல்லா நமதும், என உயர்திணைக்கண் நம்மும், உருபின்மேல் உம்மும் பெற்றுற்போல, எல்லா நங்கையும், எனப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் பெற்றது. எல்லார் தமதும் - எல்லார் தங்கையும், எல்லீர் நுமதும் - எல்லீர் நுங்கையும், தனது - தன்கை; தமது-தங்கை, நமது-நங்கை, எனது-என்கை, எமது-எங்கை, நினது-நின்கை, நுமது - நுங்கை என உருபு புணர்ச்சிபோற் பொருட் புணர்ச்சியுமுடிந்தவாறு காண்க. மற்றவைகளு மிப்படியே. (௩௫)

[புணரியலுக்குப் புறனடை.]

239. இடையுரி வடசொலி னியம்பிய கொளாதவும்
போலியு மரூஉவும் பொருந்திய வாற்றிற்
கியையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு நெறியே.

(இ-ள்.) இடை (ச்சொலின்) - இடைச்சொற்க ளுள்ளும், உரி (ச்சொலின்) - உரிச்சொற்களுள்ளும், வடசொலின் - வட சொற்களுள்ளும், இயம்பிய-உயிரீறு மொற்றீறுமான புணரியலிலே தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் இயல்பாதல் எனச்சொல்லிய புணர்ச்சி இலக்கணங்களுள், கொளாதவும் - பொருந்தாது வேறுபட்டு வரு வனவும்,போலியும்-இலக்கணப்போலி மொழிகளும், மரூஉவும்-மரூஉ மொழிகளும்,பொருந்திய-இருவகை வழக்கிலு நடக்கின்ற,ஆற்றிற்கு-முறைமைக்கு, இயைய - பொருந்துமாறு, புணர்த்தல் - புணர்க்கை, யாவர்க்கும் - அறிவுடையோரெல்லாருக்கும், நெறி-முறை, எ-று.

(உ-ம்.) ஆன்கன்று, வண்டின்கால், என வேற்றுமைப் புண ர்ச்சிக்கட் சாரியை யிடைச்சொற்கள் திரியாதியல்பாயின.

மழகளிறு, தடந்தோள், என அகரவீற்று உரிச்சொற்களின் முன், வல்லெழுத்துமிகாதியல்பாகியும், மெல்லெழுத்துமிகுந்தும் வந்தன.

அளிகுலம், தனதடம், ஆதிபகவன், என நிலைமொழி வருமொ ழியிரண்டும், வடமொழியாகிய காலத்து உயிரீற்றின் முன் வல்லெ ழுத்து மிகாதியல்பாயின.

இன்னும் நிலைமொழி வருமொழிகளுள் வடநூலுட் புணர்க்கப் பட்டபடியே சிறுபான்மை தமிழில்வந்து வழங்குகின்ற, தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி, முதலாயினவுங் கொள்க.

தீர்க்கசந்தி.

அ ஆக்களி லொன்றன்முன் அவ்விரண்டிலொன்றுவந்தால் ஆவும்; இ ஈக்களி லொன்றன்முன் அவ்விரண்டிலொன்று வந்தால் ஈயும்; உ ஊக்களி லொன்றன்முன் அவ்விரண்டி லொன்றுவந்தால் ஊவும்; முறையே அந்நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலுங் கெடத் தோன்றுதல் தீர்க்கசந்தியாம்.

பத + அம்புயம் = பதாம்புயம்.
பரம + ஆனந்தம் = பரமானந்தம்.
கங்கா + அமிர்தம் = கங்காமிர்தம்.
சதா + ஆனந்தம் = சதானந்தம்.
சுசி + இந்திரம் = சுசீந்திரம்.
கிரி + ஈசன் = கிரீசன்.
மகி + இந்திரன் = மகீந்திரன்.
மகி + ஈசன் = மகீசன்.
குரு + உதயம் = குரூதயம்.
தரு + ஊனம் = தரூனம்.
சுயம்பூ + உபதேசம் = சுயம்பூபதேசம்.
சுயம்பூ + ஊர்ச்சிதம் = சுயம்பூர்ச்சிதம்.

குணசந்தி.

அ ஆக்களி லொன்றன்முன் இ ஈக்களி லொன்று வந்தால் ஏயும்; அவ்விரண்டி லொன்றன்முன் உ ஊக்களி லொன்றுவந்தால்

ஔவும்; முறையே அந்நிலை மொழியீறும் வருமொழி முதலுங்கெடத் தோன்றுதல் குணசந்தியாம்.

நர + இந்திரன் = நரேந்திரன்.
சுர + ஈசன் = சுரேசன்.
தரா + இந்திரன் = தரேந்திரன்.
உமா + ஈசன் = உமேசன்.
பாத + உதகம் = பாதோதகம்.
ஞான + ஊர்ச்சிதன் = ஞானோர்ச்சிதன்.
தயா + உற்பத்தி = தயோற்பத்தி.
தயா + ஊர்ச்சிதன் = தயோர்ச்சிதன்.

விருத்திசந்தி.

அ ஆக்களி லொன்றன்முன் ஏ ஐக்களி லொன்று வந்தால் ஐயும்; அவ்விரண்டி லொன்றன்முன் ஓ ஔக்களி லொன்றுவந்தால் ஔவும்; முறையே அந்நிலை மொழியீறும் வருமொழிமுதலுங்கெடத் தோன்றுதல் விருத்திசந்தியாம்.

சிவ + ஏகம் = சிவைகம்.
சிவ + ஐக்கியம் = சிவைக்கியம்.
தரா + ஏகவீரன் = தரைகவீரன்.
மகா + ஐசுவரியம் - மகைசுவரியம்.
கோமள + ஓடதி = கோமளௌடதி.
திவ்விய + ஔடதம் = திவ்வியௌடதம்.
மகா + ஓடதி = மகௌடதி,
மகா + ஔடதம் = மகௌடதம்.

தத்திதாந்தம்.

சிவனைத்தொழுவோன் = சைவன்
வீரத்தின் தன்மை = வைரம்.
கேவலத்தன்மை, = கைவல்லியம்.
புத்தனைத்தொழுவோன் = பௌத்தன்.
சூரன்தன்மை = சௌரியம்.
கோசலன்புத்திரி = கௌசலை.
தசரதன்புத்திரன் = தாசரதி.
கிருத்திகையின் புத்திரன் = கார்த்திகேயன்.
இவைதத்திதாந்தம் என்னப்படும்.

இல் + முன் = முன்றில்; பொது + இல் = பொதியில்; எனவருகிற இலக்கணப் போலிகளும்; அருமருந்தன்ன பிள்ளை = அருமந்த பிள்ளை; குணக்குள்ளது = குணாது; தெற்குள்ளது = தெனாது; வடக்குள்ளது = வடாது; சோழநாடு = சோணாடு; பாண்டியநாடு = பாண்டிநாடு; மலையமாநாடு = மலாடு; தஞ்சாவூர் = தஞ்சை; ஆற்றூர் = ஆறை; ஆதன்றந்தை = ஆந்தை; பூதன்றந்தை = பூந்தை; வடுகன்றந்தை = வடுகந்தை; எனவருகிற மரூஉ மொழிகளும்; நிலைமொழி வருமொழிகளுள் ஏற்குஞ் செய்கையறிந்து முடித்துக்கொள்க. (௯௬)

மெய்யீற்றுப் புணரியல் முற்றுப்பெற்றது.

ஐந்தாவது

உருபுபுணரியல்.

[எட்டுருபுகளும் சாரும் இடவகையால் இத்தனையாம் என்பது.]

240. ஒருவ னொருத்தி பலரொன்று பலவென
வருபெய ரைந்தொடு பெயர்முத லிருநான்
குருபு முறழ்தர நாற்பதா முருபே.

(இ-ள்.) ஒருவன் - ஒருவனும், ஒருத்தி - ஒருத்தியும், பலர் - பலரும், ஒன்று - ஒன்றும், பல - பலவும், என-என்றுகருத, வரு - வருகின்ற, பெயரைந்தொடு - ஐந்து பெயரோடும், பெயர்முதல் - எழுவாய் வேற்றுமையான பெயர்முதல் விளியீறாகநின்ற, இருநான் குருபும் - எட்டுருபுகளையும், உறழ்தர - பெருக்க, உருபு-வேற்றுமை யுருபுகளானவை, நாற்பதாம் - நாற்பதாகும், எ-று.

(வரலாறு) நம்பி, சாத்தி, மக்கள், மரம், மரங்கள், என்கிற இவற்றுள், நம்பி, நம்பியை, நம்பியால், நம்பிக்கு, நம்பியின், நம்பியது, நம்பிகண், நம்பி, என ஒருவனென்னும் வாய்பாட்டுயர்திணை ஆண்பாற் பெயரோடு எட்டுருபுகளும் வந்தன; மற்றை நான்குபெயர் களோடும் இப்படியே கூட்டுக. (க)

[வேற்றுமையுருபுகள் வருதற்குக் காரணமும் வருமிடமும்.]

241. பெயர்வழித் தம்பொரு டரவரு முருபே.

(இ-ள்) உருபு - வேற்றுமையுருபுகளானவை, தம்பொருள் - தம்பொருளை, தர-கொடுக்க, பெயர்வழி - பெயருக்குப்பின், வரும் - வரும், எ-று.

(உ-ம்.) நம்பிபெற்றான், நம்பியைப்பெற்றான். (உ)

[ஐம்முதலிய ஆறுருபும் நிலைமொழிவருமொழிகளோடு புணருமாறு.]

242. ஒற்றுயிர் முதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சியின்
ஒக்குமன்னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

(இ-ள்.) ஒற்றுயிர்முதலீறு - நிலைமொழியோடும் வருமொழி யோடும் புணருகிற மெய்யுயிர்களை முதலும் ஈறுமாகவுடைய, உருபு கள்-ஐம்முதலிய ஆறுருபுகளும் (இடைச்சொல்லாயினும்), புணர்ச்சி

யின் - "இயல்பொடுவிகாரத் தியையும்" புணர்ச்சிவகையால், மன் - பெரும்பாலும், ஒக்கும் - ஒக்கும், வேற்றுமைப்புணர்ப்பு - போன இரண்டிடபலுள்ளும் வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கண், அப்பெயர் - இயல்பொடுவிகாரத்தியைந்த மெய்யுயிர் முதலீற்றுப்பெயர்களை, எ-று. [மன்னென்றமையால் சிறுபான்மை ஒவ்வாவென்பதாம்.]

(உ-ம்.) நம்பிகண் வாழ்வு—இங்கே "ஆவியரமுன் வன்மை மிகா" வென்றும், "ணனவல்லினம் வரட்டறவும் பிறவரி னியல்புமாகும் வேற்றுமைக்கு" என்றும், சொல்லியபடியே கண்ணுருபின் முதலுமீறும் இயல்பாயின.

உறிக்கட்டயிர்—இங்கே "இயல்பினும் விதியினுநின்ற வுயிர்முன் கசதப மிகும்" என்றும், ணன வல்லினம் வரட்டறவும்" என்றும், சொல்லியபடியே கண்ணுருபின் முதலுமீறும் விகாரமாயின.

பழிக்கஞ்சி—இங்கே "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன் கசதப மிகும்" என்றும், "முற்றுமற்றொரோவழி" என்றும், சொல்லியபடியே குவ்வுருபின் முதலுமீறும் விகாரமாயின.

நம்பிக்குப் பிள்ளை—இங்கே "ஆவியரமுன் வன்மை மிகா" என்ற விதி யொவ்வாமற் குவ்வுருபின் முதல் வல்லொற்று மிக்கது. மற்றவையு மிப்படியேவருதலை ஆராய்ந்தறிக. (௩)

[சாரியைவருமாறு.]

243. பதமுன் விகுதியும் பதமு முருபும்
புணர்வழி யொன்றும் பலவுஞ் சாரியை
வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமு மாகும்.

(இ-ள்.) பதமுன் - பதத்தின்முன், விகுதியும் - இறுதிநிலையாவது, பதமும் - பதமாவது, உருபும் - உருபாவது, புணர்வழி - புணருமிடத்து, சாரியை ஒன்றும் - ஒருசாரியையாயினும், (சாரியை) பலவும்-பலசாரியையாயினும், வருதலும் - வருதலும், தவிர்தலும் - வராதொழிதலும், விகற்பமும் - இவ்விரண்டுமாகிய விகற்பமும், ஆகும் - ஆகும், எ-று.

(உ-ம்.) நடந்தனன், எ-ம்; நடந்தான், எ-ம்; நடந்தன, நடந்த, எ-ம்; விகுதிப்புணர்ச்சியுட் சாரியை வேண்டியும் வேண்டாமலும் விகற்பித்தும் வந்தன.

புளியங்காய், எ-ம்; புளிக்கறி, எ-ம்; நெல்லின்குப்பை, நெற்குப்பை, எ-ம்; பதப்புணர்ச்சியுட்சாரியை அவ்வாறாயின.

அவற்றை, எ-ம்; தன்னை, எ-ம்; ஆனை, ஆவை, எ-ம்; உருபுபுணர்ச்சியுட் சாரியை அவ்வாறாயின.

ஆவினுக்கு, மரத்தினுக்கு, இவைகளிலே சாரியை பலவந்தன.

[சாரியைகள் இவையென்பது.]

244. அன் ஆன் இன் அல் அற்றிற் றத்தம்
தம் நம் நும்ஏ அ உ ஐ கு ன
இன்ன பிறவும் பொதுச் சாரியையே.

(இ-ள்.) அன்...ன - அன்முதல் னகர மெய்யீறாகச் சொல்லப்பட்ட பதினேழும், இன்னபிறவும் - இவைபோல்வன பிறவும், பொதுச்சாரியை - விகுதிபத முருபென்கிற மூன்று புணர்ச்சிகளினுந் தனிமொழிகளிலும் வருதலினாலே பொதுச்சாரியையாகும், எ-று

(உ-ம்.) ஒன்றன்கூட்டம் - அன்; ஒருபாற்கு-ஆன்; வண்டின்கால் - இன் தொடையல் - அல்; பலவற்றை - அற்று; பதிற்றுப்பத்து-இற்று; மரத்திலே-அத்து; மன்றம் - அம்; எல்லார்தம்மையும்-தம்; எல்லார் நம்மையும் - நம்; எல்லீர் நும்மையும் - நும்; கலனேதூணி-ஏ; நடந்தது - அ; சாத்தனுக்கு - உ; ஏற்றை - ஐ; உய்குவை-கு; ஆன்-ன்; எனமுறையே காண்க

இன்னபிறவு மென்றதனால் அவன்றனை - தன்; அவன்றான்-தான்; அவர்தாம்-தாம்; புற்றஞ்சோறு - ஆம்; இல்லாப் பொருள் - ஆ; எனவருகின்றவையும் மற்று மிப்படியே வரு மவைகளையுங் கொள்க. (௩)

[எல்லாம் என்பதனோடு உருபுபுணர்தல்.]

245. எல்லா மென்ப திழிதிணை யாயின்
அற்றோ டுருபின் மேலும் முறுமே
அன்றே னம்மிடை யடைந்தற் றாகும்.

(இ-ள்.) எல்லா மென்பது - எல்லாமென்னும் பொதுப்பெயர், இழிதிணை யாயின் - அஃறிணையில் வரும்போது (அதனோடு ஆறு நபுகளும் புணரின்), (இடை) - இடையிலே, அற்று - அற்றுச்

சாரியையும், உருபின்மேல் - உருபின்மேல், உம் - முற்றும்மையும், உறும் - பெறும், அன்றேல் - உயர்திணையில் வரும்போது, இடை - இடையிலே, நம் - நம் முச்சாரியை, அடைந்து - அடைந்து, அற்றுகும் - உருபின்மேல் முற்றும்மையும்பெறும், எ-று.

(உ-ம்.) எல்லாவற்றையும், எல்லா நம்மையும், எனவரும். மற்றவைகளோடும் இப்படியே ஒட்டுக.

எல்லாநம்மையும், உயர்திணைத்தன்மைப்பன்மை.

இரட்டுறமொழிதலால் இழிதிணையாய் இன் அற்றோடு எனக்கொண்டு எல்லாவற்றினையும் எனவருமெனினுமாம். (சு)

[எல்லாரும், எல்லீரும், என்பவற்றோடு உருபுபுணர்தல்.]

246. எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்மை
தள்ளி நிரலே தம்நும் சாரப்
புல்லு முருபின் பின்ன ரும்மே.

(இ-ள்.) எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற்று - (ஆறுருபும் புணருமிடத்து) எல்லாரும் எல்லீரும் என்கிற இருபெயர்களினுடைய (இறுதியிலுள்ள), உம்மை - முற்றும்மைகளை, தள்ளி-தள்ளி, நிரல் - முறையாக, தம் - தம்முச்சாரியையும், நும் - நும் முச்சாரியையும், சார - அவையிருந்த விடங்களிலேபொருந்த, உம் - அவற்றினுலே தள்ளுண்ட முற்றும்மைகள், உருபின் பின்னர்-உருபுகளின் பின்னே, புல்லும் - வந்து புணரும், எ-று.

(உ-ம்.) எல்லார் தம்மையும், எல்லாரையும்; எல்லீர் நும்மையும், எல்லீரையும்; என விகற்பித்துவந்தன.

நந்தம்மை, நுந்தம்மை, எனப் படர்க்கைக் குரிய தம்முச்சாரியை, தன்மை முன்னிலைகளில் வருதல் "ஓரிடம்பிறவிடந்தழுவலு முளவே" என்னும் வழுவமைதி. (எ)

[யான், யாம், நீ, நீர் என்பவற்றோடு உருபுபுணர்தல்]

247. தான்தாம் நாமுதல் குறுகும் யான்யாம்
நீ நீர் என்எம் நின்நும் ஆம்பிற
குவ்வி னவ்வரு நான்கா றிரட்டல.

(இ-ள்.) தான்தாம் நாம் - தான்முதலிய மூன்றுபெயர்களும், முதல்குறுகும் - உருபுகள் புணருமிடத்து நெடின்முதல்குறுகிமுறை

யே தன்னை தம்மை நம்மை எனவரும், யான் யாம் நீ நீர் - யான் முதலிய நான்குபெயர்களும், என் எம் நின் நும்ஆம்- உருபுகள் புணருமிடத்து முறையே என்னை எம்மை நின்னை நும்மை எனவரும், குவ்வின் - இவ்வேழுபெயரோடு குவ்வுருபு புணருமிடத்து, அவ்வரும்- நடுவே தனக்கு என அகரச்சாரியை வரும், நான்கு-குவ்வுருபின் அகரச்சாரியை வரினும், ஆறு - ஆறுமுருபுகள்வரினும், இரட்டல - அவ்வேழுசொற்களிலுமிறுதியாகிய தனிக்குறின் முன்னொற்றுக்கள் இரட்டாவாம், எ-று.

ஒழிந்த உருபுகளோடும் இப்படியே ஒட்டுக.

பிறவென்றமையால் நீ-உன்னை எனவும், நீர் - உம்மை எனவும் திரிந்துவருதலுங்கொள்க. (அ)

[ஆ, மா, கோ, என்னும்பெயர்களோடு உருபுபுணர்தல்.]

உ௪அ. ஆமா கோனவ் வணையவும் பெறுமே.

(இ-ள்.) ஆ - ஆவென்கிற பசுவின்பெயரும், மா - மாவென்கிற விலங்கின் பொதுப்பெயரும், கோ - கோவென்கிற இறைவனை யுணர்த்தி நிற்கும்பெயரும், னவ்வணையவும்-உருபுகள் புணருமிடத்து னகரச்சாரியை பொருந்தவும், பெறும் - பெறும், எ-று.

(உ-ம்.) ஆனை, ஆவை; மானை, மாவை; கோனை, கோவை; எனவிகற்பித்து வருதல்காண்க,

அணையவும் என்ற உம்மையால், குவ்வுருபு புணரும்போது ஆனுக்கு, என உகரச்சாரியையு முடன்பெறுதலும், ஆவுக்கு என உகரச்சாரியை யொன்றே பெறுதலும், ஆவினுக்கு என இன்சாரியையுடன் உகரச்சாரியை பெறுதலும், ஆவினை என மற்றை உருபுகள் புணரும்போது இன்சாரியை யொன்றுமே பெறுதலும்; இரட்டுறமொழிதலால்ஆமாஎன்பதொருசொல்லாய்க்காட்டுப்பசுவையுணர்த்திநின்றவிடத்தும், ஆமானை, ஆமானுக்கு, ஆமாவினுக்கு என இவ்விதிபெறுதலும், அணையுமென்னொழியாது, பெறுமென்றமையால் ஆன், மான், கோன்,எனத் தனிமொழிக் கண்ணும் னகரச் சாரியை வருதலுங்கொள்க. (கூ)

[பது ஈற்று எண்ணுப்பெயர்களோடு உருபுபுணர்தல்.]

உ௪௯. ஒன்று முதலெட் டீறா மெண்ணூர்
பத்தின்முன் னன்வரிற் பவ்வொற் றொழியமேல்
எல்லா மோடு மொன்பது மிற்றே.

(இ-ள்.) ஒன்றுமுதல் - ஒன்றுமுதல், எட்டீறும் - எட்டீறாகிய, எண் - எண்களோடு, ஊர்-புணர்ந்த, பத்தின்முன் - பத்தென்கிறவெண்முன் (உருபுகள்புணருமிடத்து), ஆன் - ஆன்சாரியை, வரின் - வருமாயின், பவ்வொற்று - பகரமெய், ஒழிய - நிற்க, மேல் - அதன்மேலேநின்ற, எல்லாம் - எல்லாவெழுத்தும், ஒடும் - கெடும், ஒன்பதும் - ஒன்பதென்கிறவெண்முன்னும், இற்று - (உருபுகள் புணருமிடத்து) ஆன்சாரியை வரின் அதன் பகரமெய்நிற்க மேலேநின்ற எல்லாவெழுத்துங்கெடும், எ-று.

ஒருபானை, ஒருபஃதை, ஒருபஃதை, எ-ம்; ஒன்பானை, ஒன்பதை, ஒன்பஃதை. எ-ம்; விகற்பித்துவரும்.

ஒருபது, ஒருபஃது என விகாரப்பட்டுவருகிற பத்தென்பார் எண்ணூர் பத்தென்றூர்.

ஆன் வருதலைப் பராமுகமாகச் சொன்னமையால் உகரச்சாரியை, இன்சாரியைகளும் வேண்டிய விடத்து வருமெனக்கொள்க.

[அவ், இவ், உவ் என்னும் சுட்டுப்பெயர்களோடு உருபுபுணர்தல்.]

250. வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

(இ-ள்.) வவ்விறு சுட்டிற்கு - வகரமெய்யீற்று மூன்று சுட்டுப்பெயர்களுக்கும், அற்றுறல் - உருபுகள் புணருமிடத்து அற்றுச்சாரியை பொருந்தல், வழி - முறைமையாம், எ-று.

(உ-ம்.) அவற்றை, இவற்றை, உவற்றை, என அற்றுச்சாரியை வேண்டியே வருதல்காண்க.

வழியே யென்றமிகையால் அவற்றினை, இவற்றினை, என இன்சாரியைவருதலும்; "தனிக்குறின்முன்னொற்று உயிர்வரின்" இரட்டாமையுங் கொள்க. மற்றவைகளுமிப்படியே. (கக)

[அஃது, இஃது, உஃது என்னும் பெயர்களில் ஆய்தம் கெடுதல்.]

251. சுட்டின்முன் னாய்த மன்வரிற் கெடுமே.

(இ-ள்.) சுட்டின்முன் - அஃது இஃது உஃது என்கிற சுட்டுப்பெயர்களின் மொழிமுதற் சுட்டெழுத்தின் முன்னின்ற, ஆய்தம் - ஆய்தமானது, அன்வரின் - அச்சுட்டுப்பெயர்களோடு உருபுகள் புணருமிடத்து அன்சாரியைவரின், கெடும் - கெடும், எ-று.

(உ-ம்.) அஃது+ஐ=அதனை, அஃதை எனச் சாரியை விகற்பித்துவருதலும் வந்தவழி ஆய்தங்கெடுதலுங்காண்க.

அன்சாரியை வருதலைநோக்கி ஆய்தங்கெட்டவழி அது, இது, உது, என ஆய்தமில்லாச் சுட்டுப்பெயர்களாய், பின்பு அன் சாரியை பெறுதலால், ஆய்தமில்லாச் சுட்டுப்பெயர்களுக்கும் இதுவே விதியெனக்கொள்க.

அன் வருதலைப் பராமுகமாகக்கூறவால், குவ்வுருபு புணரும்போது, அதற்கு என அன்சாரியை தனித்துவருதலல்லாமலும், அதனுக்கு என உகரச்சாரியை யுடன்வருதலுங்கொள்க. (கஉ)

[அத்துச்சாரியையின் அகரம் கெடுதல்]

252. அத்தி னகர மகரமுனை யில்லை.

(இ-ள்.) அத்தின் - அத்துச்சாரியையினது, அகரம் - அகரவுயிரானது, அகரமுனை - "இயல்பினும் விதியினுநின்ற" அகரவுயிரீற்றின்முன்வரின், இல்லை - வகரவுடம்படுமெய்பெறாது கெடும்.

(உ-ம்.) மக+அத்து+கை=மகத்துக்கை; மர+அத்து+குறை=மரத்துக்குறை; எனவிரண்டு அகரவீற்றின் முன்னுங் கெட்டது. (கங)

[சாரியைகளை அறியும்வகை.]

253. இதற்கிது சாரியை யெனினள வின்மையின்
விகுதியும் பதமு முருபும் பகுத்திடை
நின்ற வெழுத்தும் பதமு மியற்கையும்
ஒன்ற வுணர்த்த லுரவோர் நெறியே.

(இ-ள்.) இதற்கிது சாரியை யெனின் - விகுதிமுதலியபுணர்ச்சிக்கண் இதற்கு இது சாரியையென்று அளவுசெய்து விதித்தனவற்றுள்ளும் ஒழிந்தனவற்றுள்ளும் தனித்தனிசொல்லப்புகின், அளவின்மையின் - அளவுபடாமையால், விகுதியும் - விகுதிப்புணர்ச்சியையும், பதமும்-பதப்புணர்ச்சியையும், உருபும்-உருபு புணர்ச்சியையும், பகுத்து - கண்டவிடத்துப்பகுத்து, இடைநின்ற - நடுவேநின்ற, எழுத்தும் - ஏகாரம் அகரம்முதலிய எழுத்துச்சாரியையும், பதமும் - அன் ஆன் முதலிய பதச்சாரியையும், இயற்கையும் - இவ்விரண்டுசாரியையுந் தோன்றாத இயல்பினையும், ஒன்றவுணர்த்தல் - தெரியவறிவித்தல், உரவோர்-பெரியோரது, நெறி-கடனாகும், எ-று

(இ-ள்.) புள்ளியு முயிரு மாயிரு சொன்முன் - மூன்றும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி யுள்ளே மெய்யும் உயிரும் இறுதியாக நின்றசொற்களின்முன், தம்மினாகிய - கருத்தாவாகிய நிலைமொழிப் பொருள்களா லாகிய, தொழின் மொழி - தொழிற்சொல், வரின் - வந்தால், வல்லினம் - அவ்விடத்துவருகிற வல்லினம், விகற்பமும் - உறழ்ச்சியும், இயல்பும் - இயல்பும், ஆகும் - ஆகும், எ-று.

இவ்விதியும் இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சிபோல ஒப்பன கொள்க.

(வரலாறு.) பேய்கோட்பட்டான் - பேய்க்கோட்பட்டான், சூர்கோட்பட்டான், சூர்க்கோட்பட்டான், எ-ம்; பேய்பிடிக்கப் பட்டான், புலிகடிக்கப்பட்டான், எ-ம்; வரும்.

உம்மையால் அராத் தீண்டப்பட்டான், சுறாப்பாயப்பட்டான், என வேற்றுமைப் பொதுவிதியான் முடிவனவே பெரும்பாலன.

[எழுத்ததிகாரத்துக்குப் புறனடை.]

257. இதற்கிது முடிபென் றெஞ்சா தியாவும்
விதிப்பள வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

(இ-ள்.) இதற்கிது முடிபென்று-இதற்கு இது முடிபென்று, யாவும்-இவ்வதிகாரத்துள் விதிக்கத்தகுவனவற்றையெல்லாம், எஞ்சாது - குறையாமல். விதிப்பு - தனித்தனி அளவுசெய்து விதிக்கப் புகின், அளவின்மையின் - அதற்கு ஓரளவில்லாமையால், விதித்தவற்று - வகுத்துவிதித்தவற்றினுடைய, இயலான் - இலக்கணங்களை ஏதுவாகக் கொண்டு, வகுத்துரையாதவும் - வகுத் துவிதியுரையாதனவற்றையும், வகுத்தனர் கொளல் - கருதலளவையால் வகுத்து விதியுரைத்துக்கொள்க. எ-று.

(வரலாறு) 1. எழுத்தியலுள் "மொழிமுதற்காரணமாமணுத் திரளொலி யெழுத்து" என உரைத்தமையால், "கட்புலனில்லாக் கடவுளைக்காட்டுஞ், சட்டகம்போலச் செவிப்புலவொலியை, யுட் கொளற்கிடுமுருபாம் வடிவெழுத்தே" எனப் பிறர் கூறியவாறு இவ் வொலிவடிவைக் காட்டுதற்கு ஓர் கருவியாக எழுதிக்கொள்ளப்பட் டது வரிவடி வெழுத்தெனக்கொள்க.

2. பதவியலுள் "அன், ஆன், அள், ஆள்" என்னுஞ்சூத்திரத்திலே முறையே அன், ஆன், விகுதி ஆண்பாற்கென வுரைத்தமையால் பெருமாள் என்கிறபதம் பெருமையை யுடையானென்னும் பொருள் தோன்ற நின்றபெருமான், என்கிற பதத்தினது ஆன் விகுதி ஆள்விகுதியாக ஒரோவிடத்தே திரிந்து ஆண்பாலையே யுணர்த்திநின்றதெனக்கொள்க.

3. உயிரீற்றுப்புணரியலுள் "இயல்பினும் விதியினுநின்றவுயிர்முன் கசதப மிகும்" என்று சொன்னமையால் "ணனவல்லினம் வரட் டறவும்" என்றவிடத்து டகரமும் வல்லினமாதலின் மிகுந்ததெனக்கொள்க.

4. மெய்யீற்றுப்புணரியலுள் "நுந்தம், எம் நம் மீறுமவ்வருஞநவே" எனவுரைத்தமையால் அம்மென்கிற சொல்லிறுதி மகரமுங் குற்றொற்றூதலின் தன்னொடு மயங்காத மெல்லினம் வரின், அது வாய்த்திரிந்து அங்நலம் என அழகினது நலமென்னும் பொருளதாய் வருமெனக்கொள்க.

5. உருபுபுணரியலுள் "வவ்விறுசுட்டிற் கற்றுறல்வழியே" என வுரைத்தமையால், அதுபோலும்வினவும், எவற்றை என அற்றுச்சாரியை பெறுமெனவும்; இரண்டாம் வேற்றுமைக்கும், மூன்றும்வேற்றுமைக்கும் புறனடை உரைத்தமையால் ஏழாம் வேற்றுமையும், மண்புகுந்தும் விண்பறந்தும், எனவேற்றுமைப் பொதுவிதியேலாது சிறுபான்மை வருமெனவுங்கொள்க.

இன்னும் இவ்வைந்தியலுள்ளும் வகுத்துரையாதனவற்றையெல்லாம் இடர்ப்படாமல் இதுவே இடமாக முடித்துக்கொள்க.

ஐந்தாவது உருப்புபுணரியல் முற்றுப்பெற்றது.

அடையெண் பெயர்முறை தோற்றம் வடிவள வாதியந்தம்
இடைநிலை போலியென் றீரைந்தெழுத்து மிருபதமும்
படுபுணர் மூன்றி னியல்பும் விகாரமுஞ் சாரியையும்
உடனுணர் வாரா யெழுத்தறிவா ரொன்ப ருத்தமரே.

எழுத்ததிகார முற்றிற்று.

இரண்டாவது

சொல்லதிகாரம்.

முதலாவது

பெயரியல்.

[கடவுள் வணக்கம்.]

258. முச்சக நிழற்று முழுமதி முக்குடை
அச்சுத னடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே.

(இ-ள்.) முச்சம் - மூன்றுலகத்திற்கும், நிழற்றும் - நிழலைச் செய்கின்ற, முழுமதி - நிறைந்தமதிபோலும், முக்குடை - மூன்று குடையையுடைய, அச்சுதன் - அழியாதகடவுளுடைய, அடி-அடிகளை, தொழுது - வணங்கி, அறைகுவன் - சொல்லுவேன், சொல்-முன்னதிகாரத்துட் சொல்லிய வெழுத்தினலாகிய சொல்லிலக்கணத்தை. எ-று. ஏகாரம் - ஈற்றசை. (க)

[சொல்லின் பொது விலக்கணம்.]

259. ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி யென்று
இருதிணை யைம்பாற் பொருளையுந் தன்னையும்
மூவகை யிடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின்
வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே.

(இ-ள்.) ஒருமொழி-ஒருமொழியும், தொடர்மொழி-தொடர்மொழியும், பொதுமொழி-பொதுமொழியும், என்று - எனமூன்று பிரிவினதாகி, இருதிணை - இருதிணையாகிய, ஐம்பாற்பொருளையும் - ஐம்பாற்பொருளையும், தன்னையும்-அப்பொருளையன்றித் தன்னையும், மூவகையிடத்தும் - மூன்றிடத்திலும், வழக்கொடு - வழக்கினிடத்தும், செய்யுளின் - செய்யுளிடத்தும், வெளிப்படை-வெளிப்படையாலும், குறிப்பின் - குறிப்பினாலும், விரிப்பது - விளக்குவது, சொல் - சொல்லாகும். எ - று.

பொருளையுந் தன்னையு மென்றதனால், உயிர்க்கு அறிவானது கருவியாய் நின்று, தன்னையும் பொருளையு முணர்த்து மாறுபோல, ஒருவருக்குச் சொல்லானது கருவியாய்நின்று, தன்னையும் இருதிணையைம்பாற் பொருளையுமுணர்த்துமென்பது பெற்றாம். (உ)

[மூவகைமொழிகள்.]

260. ஒருமொழி யொருபொரு ளனவாந் தொடர்மொழி
பலபொரு ளனபொது விருமையு மேற்பன.

(இ-ள்.) ஒருமொழி - ஒருமொழிகளாவன, ஒருபொருளன வாம்-பகாப்பதமாவது பகுபதமாவது ஒன்றுநின்றுதத்தமொருபொருளைத் தருவனவாம், தொடர்மொழி - தொடர்மொழிகளாவன,பல பொருளன - அவ்விருவகைப் பதங்களுந் தன்னோடும் பிறிதோடும் அல்வழிவேற்றுமைப் பொருளொக்கத்தால் இரண்டு முதலியவாகத் தொடர்ந்து நின்று இரண்டு முதலிய பல பொருளைத் தருவனவாம், பொது (மொழி)-பொதுமொழிகளாவன, இருமையுமேற்பன - ஒன்றாய்நின்று ஒருபொருளைத்தந்தும் அதுவே தொடர்ந்துநின்று பல பொருளைத் தந்தும் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்பனவாம்.

(வரலாறு.) 1. நிலம், நிலத்தன்; நட, நடந்தான்; தில், மன்; தவ, நனி என வருவன ஒருமொழிகள்.

2. நிலம்வலிது, அதுகொல், சாலப்பகை, நிலங்கடந்தான், நிலத்தைக்கடந்தான், நிலத்தைக்கடந்த நெடுமால் எனவருவன தொடர்மொழிகள்.

3. எட்டு, தாமரை, வேங்கை, எழுந்திருந்தான் எனவருவன பொதுமொழிகள்.

இவை ஒருமொழிகளாய் ஒருபொருளைத் தருதலன்றியும், எள்ளைத்து, தாவுகின்ற மரை, வேகின்ற கை, எழுந்து பின்னிருந்தான், எனத் தொடர்மொழிகளாய்ப் பலபொருளைத் தருதலுங்காண்க. து-உண்ணென்கிற ஏவல். (ந)

[இருதிணை.]

261. மக்க டேவர் நரக ருயர்திணை
மற்றுயி ருள்ளவு மில்லவு மஃறிணை.

(இ-ள்.) மக்கள் - மக்களும், தேவர் - தேவரும், நரகர் - நரகரும், உயர்திணை - உயர்திணையாகும், மற்றுயிருள்ளவும் - அவரொழிந்தவிலங்கு முதலாகிய உயிருள்ளவையும், இல்லவும்-நிலம் நீர்முதலாகிய உயிரில்லாதவையும், அஃறிணை-அஃறிணையாகும். எ-று.

இம்மூவகையோருடைய உடம்பையும் உயிரையும் வேறாகக் குறிக்கும்போது அவையும் அஃறிணையாம். உயர்திணை - உயர்வாகியகுலம். அஃறிணை - அதுவல்லாத குலம். (ச)

[உயர்திணைக்குரிய பால்கள்.]

262. ஆண்பெண் பலரென முப்பாற் றுயர்திணை.

(இ-ள்.) ஆண் - ஆண்பாலும், பெண் - பெண்பாலும், பலர் - பலர்பாலும், என-என்று, முப்பாற்று-மூன்றுபாலினையுடைத்தாகும், உயர்திணை - உயர்திணை. எ-று.

ஆடவர் என்கிறதுமுதலாகிய ஆண்பன்மையையும், பெண்டி என்கிறது முதலாகிய பெண் பன்மையையும், மக்கள் என்கிறதுமுத லாகிய அவ்விருவர் பன்மையையும் அடக்கிப் பலரென்றார். பின் பல வென்பதும் அது (௫

[அஃறிணைக்குரியபால்கள்.]

263. ஒன்றே பலவென் றிருப்பாற் றஃறிணை.

(இ-ள்.) ஒன்று-ஒன்றன்பாலும், பல - பலவின்பாலும், என்று என்று, இருபாற்று - இரண்டுபாலினையுடைத்தாகும், அஃறிணை அஃறிணை—எ-று.

அஃறிணையிலே சேவல் என்கிறதுமுதலாகிய ஆண்பாலும், பெ டை என்கிறது முதலாகிய பெண்பாலும் இருந்தாலும், உயிருள்ள வைகளிலேசிலவற்றிற்கும்,உயிரில்லாதவைகளுக்கும்இல்லாமையால் அப்பகுப்பொழித்து எல்லாவற்றிற்கும் பொருந்த ஒன்றென்றார்.(௬

[திணைபால்களுக்குப்புறனடை.]

264. பெண்மைவிட் டாணவா வுவபே டாண்பால்
ஆண்மைவிட் டல்ல தவாவுவ பெண்பால்
இருமையு மஃறிணை யன்னவு மாகும்.

(இ-ள்.) பெண்மை-பெண்டன்மையை, விட்டு-விட்டு, ஆண் ஆண்டன்மையை, அவாவுவ - அவாவுவனவாகிய, பேடு - பேடுகள் ஆண்பால்-உயர்திணையாண்பாலாகும், ஆண்மை - ஆண்டன்மையை விட்டு - விட்டு, அல்லது - பெண்டன்மையை, அவாவுவ - அவா வுவனவாகிய, (பேடு)-பேடுகள், பெண்பால் - உயர்திணைப்பெண்பா லாகும், இருமையும் - இவ்விருவகைப்பேடுகளும், அஃறிணையன் வும் - அஃறிணையையொப்பனவும், ஆகும் - ஆகும்—எ-று.

(வரலாறு.) "பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி யணியாளோ - ண்ணவாத் தக்க கலம்" எனப் பெண்ணிலக்கணஞ் சிறந்தமையி றலே பெண்பாற்பட்டது. ஆண்பாற்பட்டதற்கும், அஃறிணையை யொத்து நின்றதற்கும் இலக்கியம் வந்த வழிக்காண்க. (எ)

[மூன்றிடத்துஞ்சொல்தன்னையும் பொருளையும் உணர்த்தல்]

265. படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பின்
பெறப்படுந் திணைபா லனைத்து மேனை
இடத்தவற் றொருமைப் பன்மைப் பாலே.

(இ-ள்.) படர்க்கை வினைமுற்று -படர்க்கைவினை முற்றுச்சொல்லையும், (படர்க்கை) நாமம் - படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல்லையும், குறிப்பின் - முன்குறித்தால், திணைபாலனைத்தும் - இருதிணையைம்பாலும், பெறப்படும் - பின் அவ்விருவகைச்சொல்லாலும் பெறப்படும், ஏனையிடத்து-ஒழிந்த தன்மை முன்னிலைகளின்,(வினைமுற்று)- வினைமுற்றுச்சொல்லையும், (நாமம்) - பெயர்ச்சொல்லையும், (குறிப்பின்) - முன்குறித்தால், அவற்று - அவ்விருதிணையைம்பாலுள், ஒருமைப் (பால்) - ஒருமைப்பாலும், பன்மைப்பால் - பன்மைப்பாலும், (பெறப்படும்)-அந்நால்வகைச் சொல்லாலும் பெறப்படும் எ-று.

1. (உ-ம்.) நடந்தான், நடந்தாள், நடந்தார், நடந்தது, நடந்தன, எ-ம்; அவன், அவள், அவர், அது, அவை, எ-ம்; படர்க்கை வினைமுற்றுச்சொல்லும், படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல்லும், முன்பு தம்மையுணர்த்திப் பின்பு இருதிணை யைம்பாற் பொருளையு முணர்த்தின.

2. நடந்தேன், நடந்தேம் எ-ம்; யான், யாம் எ-ம்; தன்மை வினைமுற்றுச் சொல்லும், தன்மைப்பெயர்ச்சொல்லும், நடந்தாய், நடந்தீர், எ-ம்; நீ, நீர், எ-ம்; முன்னிலைவினை முற்றுச்சொல்லும், முன்னிலைப்பெயர்ச்சொல்லும், முன்னே தம்மையுணர்த்தி,பின்பு இருதிணை யைம்பாலுள் ஒருமைப்பாலையும் பன்மைப்பாலையும் முணர்த்தின.

மூவிடங்களி லொன்றற்குரிய வினைமுற்றும், பெயரும், தம்மையும் பொருளையும் இப்படி யுணர்த்துமெனவே, இவ்விடங்களுக்குப் பொதுவாகிய வினைமுற்றுகளும் பெயர்களும் பொதுமைநீங்கி, ஓரிடத்திற்குரியவாகியும், எச்சவினை முதலியனவும் இடைச்சொ

ல்லும் உரிச்சொல்லும் பெயர்வினைகளைச்சார்ந்தும், இப்படியே தம்மையும், பொருளையும் உணர்த்துமெனக்கொள்க. (அ)

[மூவிடம்.]

266. தன்மை முன்னிலை படர்க்கைமூ விடனே.

(இ-ள்.) மூவிடன் - மூவிடமாவன, தன்மை - தன்மையும், முன்னிலை - முன்னிலையும், படர்க்கை - படர்க்கையுமாம்—எ-று.

(வரலாறு.) யான், நீ, அவன், எ-ம் ; வந்தேன், வந்தாய், வந்தான், எனவும் வரும். (கூ)

[வழக்கு.]

267. இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி
மரூஉ வென்றாகு மூவகை யியல்பும்
இடக்க ரடக்கன் மங்கலங் குழூஉக்குறி
எனுமுத் தகுதியோ டாறும் வழக்கியல்.

(இ-ள்.) இலக்கணமுடையது - இலக்கணவழியால் வருவதும், இலக்கணப்போலி - இலக்கணமில்லையாயினும் இலக்கணமுடையது போலவருவதும், மரூஉ - இலக்கணஞ் சிதைந்து மரீஇயதும், என்றாகும் - என்று வழங்குகிற, மூவகை இயல்பும்-மூவகை இயல்பு வழக்கும், இடக்கரடக்கல் - சொல்லத்தகாததை மறைத்துச் சொல்வதும், மங்கலம் - மங்கலமில்லாததையொழித்து மங்கலமாகக் கூறுவதும், குழூஉக்குறி - ஒருகூட்டத்திலுள்ளோர் யாதாயினு மொருகாரணத்தால் ஒருபொருளினது சொற்குறியையொழித்து வேறொரு சொற்குறியாற் கூறுவதும், எனும் - என்று வழங்குகின்ற, முத்தகுதியோடு - மூன்றுதகுதிவழக்குடனே, ஆறும்- ஆறாகும், வழக்கியல்- வழக்கிலக்கணம்.—எ-று

1. (வரலாறு.) நிலம், நீர் தீ, காற்று, வானம், நன்னிலம், தண்ணீர், வெந்நீர், இவை முதலானவை இலக்கணமுடையன.

2. இல்முன் என்பதை முன்றில் என்றும்; நகர்ப்புறம் என்பதைப் புறநகர் என்றும்; கண்மீ என்பதை மீகண் என்றும்; கோவில் என்பதைக் கோயில் என்றும் வழங்குகின்ற இவைமுதலானவை இலக்கணப்போலி.

3. அருமருந்தன்னபிள்ளை என்பதை அருமந்த பிள்ளை என்றும்; மலையமாநாடு என்பதை மலாடு என்றும்; சோழநாடு என்பதைச் சோணாடு என்றும், பாண்டியநாடு என்பதைப் பாண்டி நாடு என்றும்; அ இ என்கிற சுட்டுக்களை அந்த இந்த என்றும், மரவடி என்பதை மராடி என்றும்; குளவாம்பல் என்பதைக் குளாம்பல் என்றும்; யார் என்பதை ஆர் என்றும்; தஞ்சாவூர் என்பதைத் தஞ்சை என்றும்; வழங்குகிற இவை முதலானவை மரூஉ.

4. கால்கழீஇ வருதும், ஆமுன்பகரவீ, பவ்வீ, எனவழங்குகிற இவைமுதலானவை இடக்கரடக்கல்.

5. செத்தாரைத் துஞ்சினா ரென்றும்; ஓலையைத் திருமுக மென்றும்; காராட்டை வெள்ளா டென்றும்; வழங்குகிற இவை முதலானவை மங்கலம்.

6. பொற்கொல்லர் பொன்னைப்பறி யென்றும்; யானைப்பாகர் ஆடையைக் காரையென்றும்; வேடர் கள்ளைச் சொல்விளம்பி யென்றும்; வழங்குகிற இவைமுதலானவை குழூஉக்குறி. (௧௦)

[செய்யுளின்னதென்பது.]

238. பல்வகைத் தாதுவி னுயிர்க்குடல் போற்பல
சொல்லாற் பொருட்கிட னாக வுணர்வினின்
வல்லோ ரணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.

(இ-ள்.) பல்வகைத்தாதுவின் - தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவேதநீர் என்கிற எழுவகைத் தாதுக்களினாலே, உயிர்க்கு - உயிர்க்கு இடமாகச்செய்யப்பட்ட, உடல்போல் - உடம்புபோல, பலசொல்லால்-இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் என்கிற நால்வகைச் சொற்களால், பொருட்கு - பொருளுக்கு, இடனாக - இடமாக, உணர்வினின் - கல்வியறிவினால், வல்லோர் - செய்யுள் செய்யவல்லவர், அணிபெற - அலங்காரம்பெற, செய்வன - உண்டாக்குவன, செய்யுள் - செய்யுளாம், எ-று.

இப்படிசொல்லவே எழுத்தாலானது சொல்லாதலால், எழுத்து, சொல், பொருள், அணி நான்கினாலும் உண்டாவது செய்யுளென்பதாயிற்று.

(வரலாறு.)

"வருங்குன்றமொன் றுரித்தோன் றில்லையம்பலவன் மலயத்
திருங்குன்றவாண ரிளங்கொடியேயிட ரெய்தலெம்மூர்ப்
பருங்குன்றமாளிகை நுண்களபத்தொளி பாயநும்மூர்க்
கருங்குன்றம்வெண்ணிறக் கஞ்சுகமேய்க்குங்கனங்குழையே"

இக்கட்டளைக்கலித்துறை இடமணித்தென்கிறபொருளுக்கிடமா
கித் தன்மையுவமை யுருவகவணிகளும் பிறவு முடைத்தாய் வருதல்
காண்க. (௧௧)

[வெளிப்படைச்சொல்லும் குறிப்புச்சொல்லும்.]

269. ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரந் தகுதி
ஆகுபெயரன் மொழிவினைக் குறிப்பே
முதலொகை குறிப்போ டின்ன பிறவும்
குறிப்பிற் றருமொழி யல்லன வெளிப்படை.

(இ-ள்.) ஒன்றொழிபொதுச்சொல் - இருதிணையாண்பெண்
ணுளொன்றனை யொழிக்கும் பொதுச்சொல்லும், விகாரம் - வலித்
தன்முதலாகிய விகாரச்சொற்களும், தகுதி - மூவகைத்தகுதிவ
ழக்குச்சொற்களும், ஆகுபெயர்-ஆகுபெயர்ச்சொல்லும், அன்மொழி-
அன்மொழித்தொகைச்சொல்லும், வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புச்
சொல்லும், முதல் - முதற்குறிப்புச்சொல்லும், தொகை - தொகைக்
குறிப்புச்சொல்லும், குறிப்பு - இம்முதலொகை யல்லாத பலவழியா
னும் வருங் குறிப்புச்சொல்லும், இன்னபிறவும் - இவைபோல்வன
பிறவும், குறிப்பின் - குறிப்பினால், தரு - இருதிணை யைம்பாற்பொ
ருள்களையுந் தருகிற, மொழி - சொற்களாம், அல்லன - இவையல்
லனவெல்லாம், வெளிப்படை-வெளிப்படையால், (தரு)-அப்பொரு
ளைத் தருகிற, (மொழி) - சொற்களாம், எ-று.

1. (உ-ம்.) ஆயிரமக்கள் பொருதார். இதில் மக்கள் என்கிற
பொதுப்பெயரும், பொருதார் என்கிற பொதுவினையும் உயர்திணைப்
பெண்பாலையொழித்து ஆண்பாலைக்காட்டின.

2. குறுத்தாட்பூதம், மரைமலர், இவ்விகாரச்சொற்கள் குறு
ந்தாள், தாமரை, என்பவற்றைக் குறிப்பினாற்காட்டின.

3. கால்கற்றி வருதும், திருமுகம், பறி; இத்தகுதிவழக்குகள், மலங்கழுவிவருதும், ஓலை, பொன், என்பவற்றைக்குறிப்பாலுணர்த்தின.

4. புளித்தின்றான், இவ்வாகுபெயர் அதன் பழத்தைக் குறிப்பாலுணர்த்திற்று.

5. 'பொற்றொடிதந்த புனைமடல்' இங்கேபொற்றொடி என்கிற அன்மொழித்தொகை அதனை யுடையாளை யுணர்த்திற்று.

6. இவனிப்போதுபொன்னன், இங்கே பொன்னன் என்கிறது பெயர்ப்பொருளை யொழித்து வினைக்குறிப்புப் பொருளைக் குறிப்பா லுணர்த்திற்று.

7. "அறத்தாறிதுவெனவெள்ளைக்கிழிப்பு" இங்கே இம்முதற் குறிப்பு "அறத்தாறிதுவென வேண்டா சிவிகை பொறுத்தானோ டூர்ந்தானிடை" என்கிற பாட்டைக் குறிப்பா லுணர்த்திற்று.

8. 'அலங்குளைப்புரவி யைவரொடு சினைஇ, இங்கே ஐவர் என்கிற தொகைக்குறிப்பு பாண்டவரைக்குறிப்பாலுணர்த்திற்று.

9. "கற்கறித்து நன்கட்டாய்" பாயாவேங்கை, "உவர்க்கடலன்ன செல்வரு முளரோ கிணற்றூற்றன்ன நீயுமாருளையே" "பல்சான்றீரே பல்சான்றீரே கயன்முள்ளன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட் பயனின் மூப்பிற் பல்சான்றீரோ" இவைமுதலானவை யெல்லாம் பலவழியாலும் வருங் குறிப்புச்சொற்கள்.

இன்ன பிறவு மென்றதனால் தெரிநிலைவினை, குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்களும், வினைமுற்றுங், குறிப்பு முற்றும் வந்தெச்சங்களும், செய்யுமென்முற்றும், கேட்குநபோலமுதலிய வாக அஃறிணை யிடத்துச் சொல்லப்படுவனவும், ஆகிய விவை முதலானவை குறிப்பாற் பொருளுணர்த்து மெனக்கொள்க.

இப்படி யல்லாமல், நிலம், நீர், தீ, சாற்று, வானம், என வருவன வெளிப்படையாற் பொருளுணர்த்துவனவாம். (கஉ)

[சொல்லின் வகை.]

270. அதுவே, இயற்சொற் றிரிசொ லியல்பிற் பெயர்வினை
எனவிரண் டாகு மிடையுரி யடுத்து
நான்கு மாந்திசை வடசொ லணுகாவழி.

(இ-ள்.) அது-முன்னேகாட்டியசொல், இயற்சொல் - இயற்சொல்லும், திரிசொல் - திரிசொல்லுமென்கிற, இயல்பின் - தன்மையையுடைய, பெயர்ச் (சொல்)-பெயர்ச் சொல்லும்,வினைச் (சொல்)-வினைச்சொல்லும், என - என்று, இரண்டாகும் - இரண்டாகும், இடைச் (சொல்) - இடைச்சொல்லும், உரிச் (சொல்) - உரிச்சொல்லும், அடுத்து - அவற்றுடனடுத்து, நான்குமாம் - நான்குமாகும், திசைவடசொல் - திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும், அணுகாவழி - அவற்றுடன் சேராத விடத்து, எ-று.

எனவே அதுவேயெனக் குறித்தசொல், பெயரியற்சொல், பெயர்த் திரிசொல், வினையியற் சொல், வினைத் திரிசொல், இடையியற்சொல், இடைத்திரிசொல், உரியியற்சொல், உரித்திரிசொல், என வெண்வகைப்படுமென்றும், திசைச்சொல்லும், வடசொல்லும் சேர்ந்த விடத்துப் பத்துவகைப் படுமென்றுமாம்.

உரியியற்சொல் இல்லையெனக்கொள்வாருமுளர். (கங.)

[இயற்சொல்.]

271. செந்தமி ழாகித் திரியா தியார்க்கும்
தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய வியற்சொல்.

(இ-ள்.) செந்தமிழாகி - செந்தமிழ் நிலத்துமொழியாகி, திரியாது - திரிசொற்போலாகாது, யார்க்கும் - கற்றோருக்குங் கல்லாதோருக்கும், தம்பொருள் - தம்பொருளை, விளக்கும்-ஒப்பவிளக்குகின்ற, தன்மைய-தன்மையை யுடைய வுலக வழக்கே, இயற்சொல்-இயற்சொல்லாகும், எ-று.

(வரலாறு.) மண், பொன், மரம், இவைமுதலானவை பெயரியற்சொல்.

நடந்தான், வந்தான், இவை முதலானவை வினையியற்சொல்.

அவனை, அவனால், இவைகளிலே வந்த வேற்றுமையுருபுமுதலானவை இடையியற்சொல்.

அழகு அன்பு, இவைமுதலானவை உரியியற்சொல்.

செந்தமிழ்நாடாவதுபாண்டிவளநாடென்றறிக.

செந்தமிழ் நிலத்துக்கு-சூ-"சந்தனப்பொதியச் செந்தமிழ் முனிவனுஞ், சவுந்தர, பாண்டியனெனுந் தமிழ்நாடனுஞ், சங்கப்புலவருந் தழைத்தினி திருந்த, மங்கலப் பாண்டி வளநாடென்ப". (கச)

[திரிசொல்.]

272. ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் லாகியும்
பலபொருள் குறித்த வொருசொல் லாகியும்
அரிதுணர் பொருளன திரிசொல் லாகும்.

(இ-ள்.) ஒருபொருள் - ஒருபொருளை, குறித்த - கருதிய, பல சொல்லாகியும் - பலசொற்களாயும், பலபொருள் - பலபொருள்களை, குறித்த - கருதிய, ஒருசொல்லாகியும் - ஒருசொல்லாகியும், அரிது - அரிதாக, உணர் - கற்றோர் அறிகின்ற, பொருளன - பொருளன வாய் வருவன, திரிசொல்லாகும் - திரிசொல்லாகும். எ-று.

அரிதுணர் பொருளன வென்றதனால் ஒருபொருள் குறித்த பலசொற்களினும்; பலபொருள் குறித்த ஒருசொற்களினும் இயற் சொல் லொழியக்கொள்க.

(வரலாறு.) கிள்ளை, சுகம், தத்தை—இவை கிளி என்கிற வொருபொருள் குறித்த பலபெயர்த்திரிசொல்.

வாரணம்—இது யானையுங் கோழியுஞ் சங்கு முதலாகிய பல் பொருள் குறித்த ஒருபெயர்த் திரிசொல்.

படர்ந்தான், சென்றான்—இவை போயினான் என்கிற ஒருபொருள் குறித்த பலவினைத் திரிசொல்.

வரைந்தான்—இது நீக்கினான், கொண்டான் என்கிற பலபொருள் குறித்த ஒருவினைத் திரிசொல்.

சேறும், வருதும்—இவற்றினுடைய, றும், தும் விகுதிகள் தன்மைப்பன்மை யெதிர்காலம் என்கிற ஒருபொருள் குறித்த பல இடைத் திரிசொல்.

கொல்—இது ஐயம், அசைநிலை என்கிற பலபொருள் குறித்த ஓர் இடைத் திரிசொல்.

சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி—இவை மிகல் என்கிற ஒரு பொருள் குறித்த பல உரித் திரிசொல்.

கடி-என்கிறது காப்பு, கூர்மை, அச்சம், கரிப்பு, விளக்கம், சிறப்பு, மணம், முதலிய பலபொருள் குறித்தவோர் உரித்திரிசொல். (கசு)

[திசைச்சொல்.]

273. செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும்
ஒன்பதிற் றிரண்டினிற் றமிழொழி நிலத்தினுந்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொ லென்ப.

(இ-ள்,) செந்தமிழ் நிலம் - செந்தமிழ் நிலத்தை, சேர் - சேர்ந்த, பன்னிரு நிலத்தினும் - பன்னிரண்டு கொடுந்தமிழ் நிலங்களிலும், ஒன்பதிற்றிரண்டினில் - பதினெண்மொழிகளுள், தமிழ் - தமிழ் நிலமானது, ஒழி - ஒழிந்த, நிலத்தினும் - நிலங்களிலு முள்ளோர், தங்குறிப்பின - தங்குறிப்பினவாய் (அத்திசைகளினின்றுஞ் செந்தமிழ் நிலத்துவந்து) வழங்குவன, திசைச்சொலென்ப - திசைச்சொல் லென்று சொல்லுவர் புலவர். எ-று.

(கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டாவன.)

தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி
பன்றி யருவா வதன்வடக்கு - நன்றாய
சீதமலாடு புனனாடு செந்தமிழ் சேர்
ஏதமில் பன்னிரு நாட் டெண்.

தென்பாண்டிநாட்டார் ஆவினைப் பெற்றமென்பர்; குட்டநாட்டார் தாயைத் தள்ளையென்பர்; குடநாட்டார் தந்தையை அச்சனென்பர்; கற்காநாட்டார் வஞ்சரைக் கையரென்பர்; வேணாட்டார் தோட்டத்தைக் கிழாரென்பர்; பூழிநாட்டார் சிறுகுளத்தைப் பாழியென்பர்; அருவாநாட்டார் செறுவைச் செய்யென்பர்; அருவாவடதலையார் புளியை எகினென்பர்; சீதநாட்டார் தோழனை எலுவனென்பர், இவைமுதலானவையுந்தமிழும்மேற்கூறும் வடமொழியும் ஒழிந்த பதினாறுநிலத்து மொழிகளுள் ஏற்பனவுஞ் செந்தமிழோடு கலந்து வருதல்காண்க.

இனி இவற்றைச்சூழ்ந்த தமிழ் ஒருபதினேழ் நிலமாவன,

கலித்துறை.

சிங்களஞ் சோனகஞ் சாவகஞ் சீனந் துளுக் குடகம்
கொங்கணங் கன்னடங் கொல்லந் தெலுங்கம் கலிங்கம் வங்கம்
கங்க மகதங் கடாரங் கவுடங் கடுங் குசலம்
தங்கும் புகழ்த்தமிழ் சூழ்பதி னேழ்புவி தாமிவையே.

அந்தோ என்பது சிங்களச்சொல்; எருத்தைப் பாண்டியெல என்பது தெலுங்குச்சொல்; மாமரத்தைக் கொக்கென்பது துழுவச் சொல்; ஒழிந்தன வந்த இடங்களிற்காண்க. (கசா)

[வடசொல்]

274. பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத்தானும்
ஈரெழுத் தானு மியைவன வடசொல்.

(இ-ள்.) பொதுவெழுத்தானும் - ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொது வெழுத்தாலும், சிறப்பெழுத்தானும் - ஆரியத்திற்கேயுரிய சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த வெழுத்தாலும், ஈரெழுத்தானும் - இவ்விரண்டெழுத்தினாலும், இயைவன - (செந்தமிழ்ச்சொல்லை யொப்பனவாகி வடதிசையி லிருந்து செந்தமிழ் நிலத்துவந்து) வழங்குவன, வடசொல் - வடசொல்லாம் எ-று.

(வாலாறு.) அமலம், கமலம், காரணம், காரியம், இவை பொதுவெழுத்தா லியைந்தன. சுகி, போகி, சுத்தி, இவை சிறப்பெழுத்தா லியைந்தன. அரன், அரி, கடினம், சலம், இவை ஈரெழுத்தாலு மியைந்தன. (கஎ)

[பெயரின்பொதுவிலக்கணம்.]

275. இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கம்
தொடர்ந்து தொழிலல காலந் தோற்றா
வேற்றுமைக் கிடனாய்த் திணைபா லிடத்தொன்
றேற்பவும் பொதுவு மாவன பெயரே.

(இ-ள்.) இடுகுறி - இடுகுறியும், காரண (க்குறி) - காரணக்குறியும், மரபு - மரபினையும், ஆக்கம் - ஆக்கப்பாட்டினையும், தொடர்ந்து - தொடர்ந்து, தொழில் அல-வினையாலணையுங் காரணக்குறியல்லாதவை, காலம் - காலத்தை, தோற்றா - காட்டாமல், வேற்றுமைக்கு - எட்டுவேற்றுமையுஞ்சார்தற்கு, இடனாய் - இடமாகி, திணை - இருதிணையிலும், பால் - ஐம்பாலிலும், இடத்து - மூவிடத்திலும், ஒன்று - ஒன்றனை, ஏற்பவும் - ஏற்பனவும், பொதுவும் - பலவற்றினை யேற்பனவும், ஆவன-ஆகிவருவன, பெயர்-பெயர்களாம் எ-று.

(வாலாறு.) மரம், விள, பனை, இவைமுதலானவை இடுகுறி மரபு.

அவ்ன், அவள், பறவை, விலங்கு, இவைமுதலானவை காரணக் குறிமரபு.

வெண்பா.

பொன்போலுங் கள்ளிப் பொறிபறக்குங் கானலிலே
என்பேதைசெல்லற் கியைந்தனளே-மின்போலும்
மானவேன் முட்டைக்கு மாறாய தெவ்வர்போங்
கானவேன் முட்டைக்குங் காடு.

இப் பொய்யாமொழிப் புலவன் பாட்டில் வேட்டுக்குமரன் தன் பெயர் முட்டையென்று பாடச் சொல்லுதலால் இது முதலானவை இடுகுறியாக்கம்.

பொன்னன், பூணன், 'மலைமகண் மகனே மாற்றோர் கூற்றே, இவை முதலானவை காரணக்குறியாக்கம்.

நடந்தவனை, நடந்தோனை இவைமுதலாகிய வினையாலணையுங் காரணக்குறி காலங்காட்டும்.

மரம், பனை முதலாகியவிடுகுறிப்பெயரும்; அவன், அவள் முதலாகிய காரணப்பெயரும் ; அவ்விலக்கணங்களோடு தோற்றிய பொருள்களுக் கெல்லாந் தொன்றுதொட்டு மரபுபற்றி வருவன.

முட்டை முதலாகிய விடுகுறிப்பெயரும், பொன்னன் முதலாகிய காரணப்பெயரும், நடுவிலே ஒருவரால் ஆக்கப் பட்டு வருவன.

[உயர்திணை ஆண் பாற்பெயர்.]

276. அவற்றுள், கிளையெண் குழூஉமுதற்பல் பொருடிணை
ஊர்வா னகம்புற முதல நிலன்யாண் [தேம்
டிருது மதிநா ளாதிக் காலம்
தோள்குழன் மார்புகண் காது முதலுறுப்
பளவறி வொப்பு வடிவு நிறங்கதி
சாதி குடிசிறப் பாதிப் பல்குணம்
ஓத லீத லாதிப் பல்வினை
இவையடை சுட்டு வினாப்பிற மற்றோ
டுற்றனவ் வீறு நம்பி யாடூஉ
விடலை கோவேள் குரிசி றோன்றல்
இன்னன வாண்பெய ராகு மென்ப.

(இ-ள்.) அவற்றுள் -மேற்பெயரொன்றவற்றுள், கிளை-சுற்றமும், எண் - எண்ணும், குழூஉ - கூட்டமும், முதல்-முதலாகிய, பல்பொரு (ளோடு) - பலபொருள்களோடும், திணை - ஐந்திணையும், தேம் - தேயமும், ஊர் - ஊரும், வான் - வானும், அகம் - அகமும், புறம் - புறமும், முதல் - முதலியனவாகிய, நில (னொடு) - இடங்களோடும், யாண்டு - வருடமும், இருது - பருவமும், மதி - மாதமும், நாள் - நாண்மீனும், ஆதி - முதலாகிய, கால (மோடு) - காலங்களோடும், தோள் - புயமும், குழல் - மயிரும், மார்பு- மார்பும், கண் - கண்ணும், காது - காதும், முதல் - முதலாகிய, உறுப் (போடு) - அவயவங்களோடும், அளவு - அளவும், அறிவு - அறிவும், ஒப்பு -ஒப்பும், வடிவு- வடிவும், நிறம் - நிறமும், கதி - நாற்கதியும், சாதி - குலமும், குடி - குடியும், சிறப்பு - சிறப்பும், ஆதி - முதலாகிய, பல்குண (மோடு)- பல்குணங்களோடும், ஓதல் - ஓதுதலும், ஈதல் - கொடுத்தலும், ஆதி முதலாகிய, (பல்வினையோடு)-பலதொழில்களோடும், இவை - இவற்றை, அடை - அடைந்த, சுட்டுவினாப் பிறமற்றொடு - சுட்டும் வினாவும் பிறவும் மற்றும் ஆகிய நான்கனோடும், உற்ற - பொருந்திய, னவ்வீறு - னகரமெய்யீற்றுப் பெயர்களும், நம்பி யாடூஉ விடலை கோவேள் குரிசில் தோன்றல்-நம்பிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட இப்பெயர்களும், இன்னன - இவைபோல்வன பிறவும், ஆண்பெயராகும் - உயர்திணை யாண்பாற் பெயர்களாகும், என்ப - என்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.

(வரலாறு.)

1. (பொருளால்வரு பெயர்களாவன.)

தமன், நமன், நுமன், எமன், தம்மான், நம்மான், நும்மான், எம்மான்—கிளையால் வருபெயர் ; ஒருவன்—எண்ணால்வருபெயர் ; அவையத்தான்—குழூஉவால் வருபெயர் ; பொருளன், பொன்னன், முடியன், இவைமுதலானவை முதல வென்றதனால் வருபெயர்.

2. (இடத்தால்வரு பெயர்களாவன.)

வெற்பன், பொருப்பன்—குறிஞ்சித்திணையால் வருபெயர் ; மறவன், எயினன்—பாலைத்திணையால்வருபெயர் ; இடையன், ஆயன்—முல்லைத்திணையால் வருபெயர் ; ஊரன், மகிழ்நன்—மருதத் திணையால் வருபெயர் ; சேர்ப்பன், துறைவன்—நெய் தற்றிணையால் வருபெயர் ; சோழியன், கொங்கன்—தேயத்தால் வருபெயர்; கருவூரான், மதுரையான்—ஊரால்வருபெயர் ; வானத்தான், அகத்தான் - புறத்

தான் என்பன வான் முதலாகிய மூன்றாலும் வருபெயர் ; மண்ணகத்தான், பாதலத்தான் இவை முதலானவை முதல வென்றதனுல் வருபெயர்.

3. (காலத்தால்வரு பெயர்களாவன.)

மூவாட்டையான், பிரபவன்—வருடத்தால் வருபெயர் ; வேனிலான், காரான்—பருவத்தால் வருபெயர்; தையான், மாசியான்—மாதத்தால் வருபெயர் ; ஆதிரையான், ஓணத்தான்—நாண்மீனல் வருபெயர்; நெருநலான், காலையான், மாலையான் ஆதியென்றதனுல் வருபெயர்.

4. (சினையால்வரு பெயர்களாவன.)

திணிதோளான், செங்குஞ்சியான், வரைமார்பான், செங்கண்ணன், குழைக்காதான், என்பன தோண்முதலிய வைந்துறுப்பாலும் வருபெயர். குறுந்தாளன், நெடுங்கையான் முதலென்றதனுல் வருபெயர்.

5. (குணத்தால்வரு பெயர்களாவன.)

பெரியன், சிறியன்—அளவினுல் வருபெயர் ; அறிஞன், புலவன்—அறிவால் வருபெயர் ; பொன்னனைப்பான், மணியனையான்—ஒப்பால் வருபெயர் ; கூனன், குறளன்—வடிவால்வருபெயர் ; கரியன், செய்யன்—நிறத்தால் வருபெயர் ; மானுடன், தேவன்—கதியால் வருபெயர் ; அந்தணன், அரசன், வணிகன், வேளாளன்—சாதியால் வருபெயர் ; சேரன், சோழன், பாண்டியன்—குடியால்வருபெயர் ; ஆசிரியன், படைத்தலைவன்—சிறப்பால் வருபெயர் ; நல்லன், தீயன் இவைமுதலானவை ஆதி யென்றதனுல் வருபெயர்.

6. (தொழிலால்வரு பெயர்களாவன.)

ஓதுவான், ஈவான்—ஓதன் முதலாகிய விரண்டாலும் வருபெயர் ; கணக்கன், தச்சன் என்பன ஆதி யென்றதனுல் வருபெயர்.

7. (சுட்டால்வருபெயர் முதலானவை.)

அவன், இவன், உவன், எ-ம்; எவன், ஏவன், யாவன் எ-ம்; பிறன் எ-ம்; மற்றையான், எ-ம்; வருவன சுட்டுமுதலாகிய நான்காலும் வருபெயர்.

நம்பிமுதலாகியவேமுபெயர்களும் உரைக்கிடையிற்காண்க.

இன்னன வென்றதனுல் வில்லி, வாளி, கிள்ளி, சென்னி, ஏந்தல், செம்மல், ஏனுதி, காவிதி, குடுமி, தோன்றல், அண்ணல், என உயர்திணை யாண்பாற் பொருள்குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க.

[உயர்திணைப்பெண்பாற்பெயர்.]

277. கிளைமுத லாகக் கிளந்த பொருள்களு
ளவ்வொற் றிகரக் கேற்ற வீற்றவும்
தோழி செவிலி மகடூஉ நங்கை
தையலோ டின்னன பெண்பாற் பெயரே.

(இ-ள்.) கிளைமுதலாக - சுற்றமுதலாக, கிளந்த - முன்சூத்திரத்திலேபகுத்துச்சொல்லப்பட்ட, பொருள்களுள் - அறுவகைப்பொருள்களுள், ளவ்வொற் றிகரக்கு - ளகரமெய்யும் இகரவுயிரும் பொருந்துதற்கு, ஏற்ற - ஏற்ற, ஈற்றவும் - ஈற்றுப்பெயர்களும், தோழி செவிலி மகடூஉ நங்கை தையலோடு - தோழிமுதலாக வெடுத்துச்சொல்லப்பட்ட பெயர்களும் ஆகிய விவற்றுடனே, இன்னன - இவைபோல்வன பிறவும், பெண்பாற்பெயர் - உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்களாமென்றவாறு.

(வரலாறு.) தமள், நமள், நுமள், எமள், [illegible], எ-ம்; அவையத்தாள், அவையத்தி, எ-ம்; [illegible] ணி, எ-ம்; வருவன பொருட்பெயர்.

குறத்தி, எயிற்றி, ஆய்ச்சி, உழ[illegible]; [illegible]ச்சி எ-ம்; கருவூராள், கருவூரி எ-ம்; வானத்தாள், வான[illegible] எ-ம்; அகத்தாள், அகத்தி எ-ம்; புறத்தாள், புறத்தி எ-ம்; மண்ணகத்தாள், மண்ணகத்தி எ-ம் வருவன இடப்பெயர்.

மூவாட்டையாள், எ-ம்; வேனிலாள், எ-ம்; தையாள், எ-ம்; ஆதிரையாள், எ-ம்; நெருநலாள், எ-ம் வருவனகாலப்பெயர்.

திணிதோளாள், திணிதோளி, எ-ம்; சுரிகுழலாள், சுரிகுழலி, எ-ம்; நெடுமார்பாள், நெடுமார்பி; எ-ம்; தடங்கண்ணாள், தடங்கண்ணி, எ-ம்; குழைக்காதாள், குழைக்காதி, எ-ம்; குறுந்தாளாள், குறுந்தாளி, எ-ம் வருவன சினைப்பெயர்.

பெரியள், எ-ம்; புலமையள், எ-ம்; பொன்னொப்பாள், எ-ம்; கூனள், கூனி, எ-ம் கரியள், எ-ம், மானுடத்தி, எ-ம்; பார்ப்பினி, எ-ம்; படைத்தலைவி, எ-ம்; நல்லவள், எ-ம் வருவனகுணப்பெயர்.

குடிப்பெயர் வந்தவிடத்துக் காண்க.

ஓதுவாள், எ-ம்; ஈவாள், எ-ம்; தச்சிச்சி, எ-ம் வருவன தொழிற்பெயர்.

அவள், இவள், உவள், எ-ம்; எவள், ஏவள், யாவள், எ-ம்; பிறள், எ-ம்; மற்றையாள், எ-ம் வருவன சுட்டு முதலியவற்றால் வரு பெயர்.

தோழிமுதலிய வைந்துபெயரும் உரைக்கிடையிற் காண்க.

இன்னன வென்றதனால் பேதை, பெதும்பை, செவிலி, இருளி, மாது என உயர்திணைப்பெண்பால், குறித்து வருவனவெல்லாங் கொள்க. (உ0)

[உயர்திணைப்பலர்பாற் பெயர்.]

278. கிளந்த கிளைமுத லுற்றரவ் வீற்றவும்
கள்ளெ னீற்றி னேற்பவும் பிறவும்
பல்லோர் பெயரின் பகுதி யாகும்.

(இ-ள்.) கிளந்த - முன்னே சொல்லப்பட்ட, கிளைமுதல் - சுற்றமுதலாகிய அறுவகைப்பொருளையும், உற்ற-பொருந்திய, ரவ்வீற்றவும்- ரகர மெய்யீற்றுப் பெயர்களும், கள்ளெனீற்றின் - கள்ளென்னும் விகுதியை யீறாகவுடைய பெயர்களுள், ஏற்பவும்-இவ்விடத்துக்குப் பொருந்திவருவனவும், பிறவும்—இவைபோல்வன பிறவும், பல்லோர் பெயரின் பகுதியாகும்-பலர்பாலின் பெயர்களாம். எ-று.

கள்விகுதி அஃறிணைப் பன்மைக்கும் வருதலால் ஏற்பவுமென்றார்.

(வரலாறு.) தமர், நமர், நுமர், எமர், ஒருவர், எனப்பொருளாதி யாறனேடும் ஒட்டுக.

கோக்கள், மனுக்கள், எனப் பகுதிப்பொருள் விகுதியாகவும், தமர்கள், நமர்கள், என விகுதிமேல் விகுதியாகவும், கள்விகுதி வருமென்றறிக.

பிறவென்றமையால் மாந்தர்,மக்கள் எனப் பலர்பாலைக்குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க. (உக)

[ஒன்றன்பாற் பெயர்.]

279. வினச்சுட் டுடனும் வேறு மாம்பொருள்
ளாதி யுறுதுச் சுட்டணை யாய்தம்
ஒன்றனெண் ணின்னன வொன்றன் பெயரே.

(இ-ள்.) வினச்சுட்டுடனும் - வினவிலுஞ்சுட்டிலு மறைந்து அவற்றுடனாகியும், வேறுமாம் - வினவவுஞ் சுட்டவும்படாது வே

ருகியும் வருகிற, பொருளாதி-பொருளாதி யாறனையும், உறு-பொரு ந்திய, து - துவ்விகுதி யீற்றுப்பெயரும், சுட்டனை யாய்தம் - சுட் டோடு கூடிய வாய்தத்தைப்பொருந்திய துவ்விகுதியீற்றுப்பெயரும், ஒன்றனெண் - ஒன்றென்கிற எண்ணுகு பெயரும், இன்னன - இவைபோல்வன பிறவும், ஒன்றன்பெயர்-அஃறிணையொருமைப்பா ற்பெயராகும். எ-று.

(வரலாறு.) எது, ஏது, யாது, எ-ம்; அது, இது, உது, எ-ம்; குழையது, நிலத்தது, மூலத்தது, கோட்டது, குறியது, ஆடலது எ-ம்; அஃது, இஃது, உஃது, எ-ம்; ஒன்று எ-ம் வரும்.

இன்னன வென்றமையால் பிறிது, மற்றையது என அஃறி ணைப் பொருளைக்குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க. (உஉ)

[பலவின்பாற்பெயர்.]

280. முன்ன ரவ்வொடு வருவை யவ்வும்
சுட்டிறு வவ்வுங் கள்ளிறு மொழியும்
ஒன்ற லெண்ணு முள்ள வில்ல
பல்ல சில்ல வுளவில பலசில
இன்னவும் பலவின் பெயரா கும்மே.

(இ-ள்.) முன்னர்-முன்னேசொல்லப்பட்ட, அவ்வொடு-வினச் சுட்டெனும் வேறுமாம் பொருளாதியாறனேடும்,வரு-ஏற்றபடி வரு கிற,வை (யும்)-வைவிகுதி யீற்றுப்பெயர்களும், அவ்வும்-அகரவீற்றுப் பெயர்களும், சுட்டிறுவவ்வும்-வகரமெய்யீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்களும், கள்ளிறு மொழியும்-கள்ளென்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதி யீற்றுப் பெயர்களும், ஒன்றுஅல்எண்ணும் - இரண்டுமுதலாகிய எண்ணுகுபெ யர்களும், உள்ள இல்ல பல்ல சில்ல உள இல பல சில்-உள்ளவென் பது முதலாகிய குறிப்புவினையாலணைந்த எட்டுப்பெயர்களும், இன் னவும்-இவைபோல்வன பிறவும், பலவின்பெயராகும்-அஃறிணைப் பன்மைப்பாற் பெயர்களாகும். எ-று.

1. (வரலாறு.) எவை,ஏவை, யாவை,எ-ம்; அவை,இவை,உவை, எ-ம், நெடியவை, கரியவை, எ-ம்; வை விகுதிப்பெயர்கள்வரும்.

2. பொருள, பொருளன, அகத்த, அகத்தன, மூலத்த,மூலத் தன, கோட்ட, கோட்டன, கரிய, கரியன, ஓதுவ, ஓதுவன,என அன்சாரியை பெற்றும் பெறுதும் அகர விகுதிப்பெயர்கள் வரும்.

3. அவ், இவ், உவ், என வகரமெய்யீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள் வரும்.

4. யானைகள், குதிரைகள்; எனக் கள்விகுதிப்பெயர்கள் வரும்.

5. இரண்டு, மூன்று, பத்து, நூறு, என எண்ணுருபெயர்கள் வரும்.

6. உள்ளமுதலாகிய வெட்டும் உரைக்கிடையிற் காண்க.

இன்னவு மென்றமையால்,யா, பிற, மற்றைய என அஃறிணைப் பன்மைப் பொருள்குறித்து வருவன வெல்லாங் கொள்க.

இவ்வைம்பாற்பெயர்களுள் ஆண்பாற் பெயர்க்கு. "னவ்வீறு" எனவே அன், ஆன், மன், மான், ன், இவ்வைந்தும்: பெண்பாற்பெயர்க்கு. "ளவ்வொற்று" எனவே அள், ஆள், ள், இம்மூன்றும்; பலர்பாற் பெயர்க்கு, ரவ்வீற்றவும், எனவே அர், ஆர், மார், ர், இந்நான்கு மடங்குதலறிக. (உரு)

[பால்பகாவஃறிணைப்பெயர்.]

281. பால்பகா வஃறிணைப் பெயர்கள்பாற் பொதுமைய.

(இ-ள்.) அஃறிணை-அஃறிணைப்பெயர்களுள், பால் பகா-பால் பகுக்கப்படாத, பெயர்கள்-பெயர்களனைத்தும், பால்-அத்திணை யிரு பாலுக்கும், பொதுமைய-பொதுப்பெயர்களாம். எ-று.

(வரலாறு,) பறவைவந்தது, பறவைவந்தன, மரம்வளர்ந்தது, மரம்வளர்ந்தன எனவரும். இவை பறவை அலரி எனப் பகுபதமும், மரம் பனை எனப் பகாப்பதமுமாக வரும். (உசு)

[இருதிணைப்பொதுப்பெயர்.]

282. முதற்பெயர் நான்குஞ் சினைப்பெயர் நான்கும்
சினைமுதற் பெயரொரு நான்குமுறை யிரண்டும்
தன்மை நான்கு முன்னிலை யைந்தும்
எல்லாந் தாந்தா னின்னன பொதுப்பெயர்.

(இ-ள்.) முதற்பெயர் நான்கும்-முதற்பெயராகிய நான்குபெயரும், சினைப்பெயர் நான்கும் - சினைப்பெயராகிய நான்குபெயரும், சினைமுதற்பெயரொருநான்கும் - சினைமுதற்பெயராகிய நான்குபெயரும், முறைப் (பெயர்) இரண்டும்-முறைப்பெயராகிய விரண்டுபெயரும், தன்மைப் (பெயர்) நான்கும்-தன்மைப்பெயராகிய நான்குபெயரும், முன்னிலைப் (பெயர்) ஐந்தும்-முன்னிலைப்பெயராகிய வைந்து

பெயரும், எல்லாந் தாந் தான்-எல்லாம் தாம் தான் என்கிற மூன்று பெயரும், இன்னன-இவைபோல்வன பிறவும், பொதுப்பெயர்-இருதிணைக்கும் பொதுப்பெயர்களாம். எ-று.

இன்னன வென்றமையால், சூரியனுதித்தான், சூரியனுதித்தது, என வொருபொருளே இருதிணையிலும் வரும் பொதுப்பெயர் முதலானவையும், ஊமை வந்தான், ஊமை வந்தாள் என உயர்திணையிருபாலிலும் வரும் பொதுப்பெயர்முதலானவையும்; தன்மை முன்னிலை வினையாலணையும் பெயர்களுங் கொள்க. (உரு)

[முதற்பெயர் முதலியவற்றை வகுத்தல்.]

283. ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மையின்
ஆமந் நான்மைக ளாண்பெண் முறைப்பெயர்.

(இ-ள்.) ஆண்மைபெண்மை யொருமைபன்மையின்-ஆண்மை முதலாகிய விந்நான்குபாலுங் காரணமாக, அவ்-அம்முதற்பெயருஞ் சினைப்பெயருஞ் சினைமுதற்பெயரும், நான்மைகளாம்-நந்நான்காகும், ஆண்பெண் - ஆண்மை பெண்மை என்கிறவிருபாலுங் காரணமாக, முறைப்பெயர்-முறைப்பெயர், (இரண்டாம்)-இரண்டாகும். எ-று,

(வரலாறு)

1. சாத்தன்-ஆண்மைமுதற்பெயர், சாத்தி-பெண்மை முதற்பெயர், கோதை-ஒருமைமுதற்பெயர், கோதைகள் - பன்மைமுதற்பெயர் ஆ-ச.

2. முடவன்-ஆண்மைச்சினைப்பெயர், முடத்தி-பெண்மைச்சினைப்பெயர், செவியிலி-ஒருமைச்சினைப்பெயர், செவியிலிகள்-பன்மைச்சினைப்பெயர் ஆ-ச.

3. முடக்கொற்றன்- ஆண்மைச்சினைமுதற்பெயர், முடக்கொற்றி-பெண்மைச்சினைமுதற்பெயர், கொடும்புற மருதி-ஒருமைச்சினைமுதற்பெயர், கொடும்புற மருதிகள் - பன்மைச்சினைமுதற்பெயர் ஆ-ச.

4- தந்தை-ஆண்மைமுறைப்பெயர், தாய்-பெண்மைமுறைப்பெயர் ஆ-உ (உசு)

[திணைப்பொதுப்பெயர்கள் பாற்பொதுவாதல்.]

284. அவற்றுள், ஒன்றேயிருதிணைத் தன்பா லேற்கும்.

(இ-ள்.) அவற்றுள்-முதற்பெயர் முதலாகச்சொல்லப்படு மிருபத்தாறும் பிறவுமாகியபொதுப்பெயர்களுள், ஒன்றே-ஒவ்வொன்றே, இருதிணை - இருதிணையிலும், தன்பால் - தன்றன்பாலை, ஏற்கும் - ஏற்றுவரும். எ-று.

எனவே ஆண்மைப்பொதுப்பெயர் இருதிணை யாண்பாலையும், பெண்மைப்பொதுப்பெயர் இருதிணைப்பெண்பாலையும், ஒருமைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணையா ணொருமை பெண்ணொருமைகளையும் அஃறிணை யொருமையையும், பன்மைப்பொதுப்பெயர் இருதிணைப் பன்மையையும் ஏற்குமென்றுசொன்றதாயிற்று.

(வரலாறு.) சாத்தனிவன், சாத்தனிவ்வெருது, எ-ம்; சாத்தியிவள், சாத்தியிப்பசு, எ-ம்; கோதையிவன், கோதையிவள், கோதையிது, எ-ம் கோதைகளிவர், கோதைகளிவை, எ-ம்; தந்தையிவன், தந்தையிவ்வெருது, எ-ம்: தாயிவள், தாயிப்பசு, எ-ம்; யானம்பி, யானங்கை, யான்பூதம், எ-ம்; யாம்மக்கள், யாம்பூதங்கள், எ-ம்; நீநம்பி, நீ நங்கை, நீ பூதம், எ-ம்; நீர் மக்கள், நீர் பூதங்கள், எ-ம்; அவரெல்லாம், அவையெல்லாம், எ-ம்; அவர்தாம், அவைதாம், எ-ம்; அவன்றான், அவடான், அதுதான் எ-ம்; வரும். மற்றவைகளையும் இப்படியே யிருதிணையிலுங் கூட்டுக. (உ௭)

[தன்மை முன்னிலைப் படர்க்கைப் பெயர்கள்.]

285. தன்மை யானான் யாநா முன்னிலை
எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர் நீ
அல்லன படர்க்கை யெல்லா மெனல்பொது.

(இ-ள்) தன்மை-தன்மைப்பெயர் (நான்காவன), யானான் யாநாம்-யான் நான் யாம் நாம் என்பனவாம், முன்னிலை-முன்னிலைப் பெயர் (ஐந்தாவன), எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர் நீ - எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர் நீ என்பனவாம், அல்லன-இவ்வொன்பதுமல்லாத பெயர்களெல்லாம், படர்க்கை- படர்க்கையிடத்திற் குரியனவாம், எல்லாமெனல்- அவற்றுள் எல்லாமென்னும் பெயரொன்றும், பொது- மூவிடத்திற்கு முரித்தாம், எ-று.

எல்லாமென்பது மூவிடத்திலும் வருமாறு:— யாமெல்லாம், நீரெல்லாம், அவரெல்லாம், அவையெல்லாம். (உ௮)

[தொழிற்பெயர்க்கும்வினையாலணையும்பெயர்க்கும்இடம் வகுத்தல்.]

236. வினையின் பெயரே படர்க்கை வினையால்
அணையும் பெயரே யாண்டு மாகும்.

(இ-ள்.) வினையின்பெயரே - தொழிற்பெயர்களே, படர்க்கை- படர்க்கையிடத்திற் குரியவாகும், வினையாலணையும்பெயர் - வினைமுற்றாலணையும் பெயர்களானவை, யாண்டுமாகும்- தனித்தனி மூவிடத்திற்கு முரியவாகும், எ-று.

(வரலாறு.) யான் உணல், நீ உணல், அவன் உணல் எனத்தொழிற்பெயர் படர்க்கை யிடத்தும்; உண்டேனை, உண்டாயை, உண்டானை என வினையாலணையும் பெயர் மூன்றிடத்தும் வந்தன.

யானுணல், நீயுணல் அவனுணல் எனமூவிடவினைபோலொற்றுமைப்பட நிற்பனவற்றிற்கே யல்லாமல், எனதுணல், நினதுணல், அவனதுணல் என்றும், உணல் என்றும், வேற்றுமைப்பட்டுநிற்கும், வினையின்பெயர்கட்கு எய்தியவிட மிகந்து படுதலில்லையெனவுணர்க. (உகூ)

[தானமுதலிய பொதுப்பெயர்கள்.]

237. தான்யா னானீ யொருமை பன்மைதாம்
யானா மெலா மெலீர் நீயிர் நீர் நீவிர்.

(இ-ள்.) தான்யானானீ - தான் யான் நான் நீ என்கிற நான்கும், ஒருமை - இருதிணை முக்கூற்றொருமைப் பெயர்களாம், தாம்யாநாமெலாமெலீர் நீயிர் நீர் நீவிர் - தாம் யாம் நாம் எல்லாம் எல்லீர் நீயிர் நீர் நீவிர் என்கிற வெட்டும், பன்மை - இருதிணை யிருகூற்றுப் பன்மைப் பெயர்களாம், எ-று. (௩௦)

[எண்ணால்வரும் உயர்திணைப் பெயர்க்குப்புறனடை.]

238. ஒருவ னொருத்தி யெயர்மே லெண்ணில.

(இ-ள்.) ஒருவனொருத்தி - ஒன்றென்னு மெண்ணால் ஒருவன் ஒருத்தி எனவருவனவன்றி, மேல் - இவற்றின்மேல், எண் -இரண்டு முதலாகிய வெண்களால், பெயர் - இவ்வாண்பாற்பெயரும் பெண்பாற்பெயரும், இல - வருவனவிலவாம். (௩௧)

239. ஒருவ னென்ப துயரிரு பாற்றாய்ப்
பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற் றென்ப.

(இ-ள்.) ஒருவனென்பது - ஒருவனெனவழங்குஞ்சொல், உயிரு பாற்றாய் - உயர்திணை யாண்பெண் இவ்விருபாற்கும் பொதுவாய், பன்மைவினை - அத்திணைப்பன்மை வாய்ப்பாட்டு வினையை கொளும் - கொண்டுமுடிகின்ற, பாங்கிற்று - பாங்கினையுடைத்தாகும், என்ப - என்றுசொல்லுவர் புலவர், எ-று.

(வரலாறு.) ஆடவருளொருவ ரறத்தின் வழிநிற்பார்.

பெண்டிருளொருவர் கொழுநன்வழிநிற்பார். (௬உ

[ஆகுபெயர்.]

290. பொருண்முத லாறோ டளவைசொற் றானி
கருவி காரியங் கருத்த னாதியுள்
ஒன்றன் பெயரா னதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை யுரைப்பன வாகு பெயரே

(இ-ள்.) பொருண்முதலாறோடு - பொருள் இடம் காலம் சினை குணம் தொழில் என்னு மாறுடனே, அளவை - இவற்றின் பகுதியவாகிய நால்வகை யளவையும், சொல் - சொல்லும், தானி - தானியும், கருவி - காரணமும், காரியம் - காரியமும், கருத்தன் - வினைமுதலும், ஆதியுள் - ஆதியாகவரும் பொருள்களுள், ஒன்றன் - ஒருபொருளினது, பெயரான் - இயற்பெயரால், அதற்கு - அப்பொருளுக்கு, இயை - இயைந்த, பிறிதை - பிறிதொருபொருளை, தொன்முறை - தொன்றுதொட்டு வருமுறையே, உரைப்பன - சொல்லப்பட்டுவருவன, ஆகுபெயர் - ஆகுபெயர்களாம், எ-று.

(வரலாறு.)

1. 'தாமரைபுரையுங் காமர்சேவடி' என்கிற விடத்தே தாமரை என்கிற முதற்பொருளின்பெயர் அதன்மலராகிய சினைப்பொருளுக்கு ஆதலாற் பொருளாகுபெயராம்.

2. 'அகனமர்ந்து செய்யாளுறையும்' என்கிற விடத்தே அகமென்கிற உள்ளிடப்பெயர் அங்கிருக்கிற மனத்திற்கு ஆதலால் இடவாகுபெயராம்.

3. காரறுத்தது என்கிற விடத்தே காரென்கிற மழைக்காலப்பெயர் அக்காலத்து விளையும்பயிருக்கு ஆதலாற் காலவாகுபெயராம்.

4. வெற்றிலைநட்டான் என்கிறவிடத்தே வெற்றிலையென்கின்ற
லைப்பெயர் அதன் முதலாகிய கொடிக்கு ஆதலாற் சினையாகுபெ
ராம்.

5. நீலஞ்சூடினாள் என்கிற விடத்தே நீலமென்கிற நிறப்பெ
ர் அதனையுடைய குவளைமலருக்கு ஆதலாற் குணவாகுபெயராம்.

6. வற்றலுடனுண்டான் என்கிறவிடத்தே வற்றலென்கிற
தாழிற்பெயர் அதனையுடைய உணவிற்கு ஆதலால் தொழிலாகு
பயராம்.

7. காலாலே நடந்தான் என்கிறவிடத்தே காலென்கிற எண்
ாலளவைப்பெயர் அவ்வளவைக்கொண்ட உறுப்பிற்கு ஆதலால்
ண்ணலளவையாகுபெயராம்.

8. துலாக்கோல் என்கிறவிடத்தே துலாவென்கிற எடுத்தல
வைப்பெயர் நிறைகோலிற்கு ஆதலால் எடுத்தலளவையாகுபெய
ாம். அன்றியுமிது இருபெயரொட்டு மூன்மொழியாகுபெயராம்.

9. நாழியுடைந்தது என்கிற விடத்தே நாழியென்கிறமுகத்த
ளவைப்பெயர் அவ்வளவைக் கருவிக்கு ஆதலான் முகத்தலளவை
ாகுபெயராம்.

10. கிழைத்தடி விளைந்தது என்கிறவிடத்தே கிழைத்தடி
யன்கிற நீட்டலளவைப் பெயர் அதனாலளக்கப்பட்ட கழனிக்கு
ுதலால் நீட்டலளவை யாகுபெயராம்.

11. இந்நூலுக் குரைசெய்தான் என்கிறவிடத்தே உரையெ
ன்கிற சொல்லின் பெயர் நூற்பொருளுக்காதலாற் சொல்லாகு
பயராம்.

12. விளக்கு முரிந்தது என்கிறவிடத்தே விளக்கென்கிற
பத்தின் பெயர் அதற்கிடமாகிய தண்டினுக்கு ஆதலால் தானியாகு
பயராம்.

13. திருவாசகம் என்கிறவிடத்தே அடையடுத்த வாசகமென்
ற முதற் கருவியின்பெயர் அதன்காரியமாகிய செய்யுளுக்கு ஆத
ாற் கருவியாகுபெயர். கருவியாகுபெயர்-காரணவாகுபெயர்.

14. இந்நூலலங்காரம் என்கிறவிடத்தே அலங்காரமென்கிற
ாரியத்தின் பெயர் அதை யுணர்த்துதற்குக் கருவியாகிய நூலுக்கு
ுதலாற் காரியவாகு பெயராம்.

15. இந்நூல் திருவள்ளுவர் என்கிறவிடத்தே திருவள்ளுவ என்கிற கருத்தாவின்பெயர் அவராற்செய்யப்பட்ட நூலுக்கு ஆதலா கருத்தாவாகுபெயராம்.

ஆதியென்றதனால் :—காளைவந்தான்,பாவை வந்தாள் எனவரு உவமையாகுபெயர் முதலானவையுந் தேவர்முதலியோர் பெய மக்களுக்கு இட்டு வழங்குவனவுங் கொள்க. இன்னும் இவ்வா பெயர் பல்வகைப்பட்டு வழங்கும்.

அவைவருமாறு—கார்என்கிறகருநிறதின்பெயர் அதனை யுடை மேகத்தையுணர்த்தும்போது ஆகுபெயராம். அம்மேகம்பெய்யும் ப வத்தை யுணர்த்தும்போது இருமடியாகுபெயராம். அப்பருவத்தி விளையும் பயிரையுணர்த்தும்போது மும்மடியாகுபெயராம். இப் டியே நான்மடி யாகுபெயர்முதலானவையும் வருதல்காண்க.

வெற்றிலைநட்டான் - இதில் இலை என்கிற சினைப்பெயர் வெ மை என்கிற அடையடுத்து முதலாகிய கொடிக்கு ஆகையால் அ யடுத்த வாகுபெயராம்.

வகரக்கிளவி - இதில், வகர மாகிய அடைமொழியானது கி வியென்பதன் இயற்பொருளாகிய சொல்லை விசேடித்து நில்லா எழுத்தாகியஆகுபெயர்ப்பொருளைவிசேடித்துநிற்கக்கிளவியென்ப ஆகுபெயர்ப்பொருளை யுணர்த்த அவ்விருபெயருமொட்டிநிற்கையா இருபெயரொட்டாகுபெயராம். இது பின் மொழியாகுபெயர்.

வெற்றிலை என்கிறதுமுதலானவைகளைப் பொற்றொடிமுதலா வைகளைப்போல அன்மொழித் தொகைப்பெயரொன்றுகொள்ள ல காதோ வென்றால், அன்மொழித்தொகைப்பெயர் பாடுகிற புலவ தான்சொல்லியதாக வானாலும் பிறர்சொல்லியதாக வானாலும் வி ப்புமுதலாகிய காரணத்தாற் சொல்லுமிடத்து அங்கங்கேவருவத லாமல், இதுபோல நியதிப்பெயராய் வருவதன்றாதலால் அப்ப கொள்ளலாகாது.

அல்லாமலும் ஆகுபெயரும் அன்மொழித்தொகையுந் தம்பொ ளுணர்த்தாது பிறிது பொரு ளுணர்த்துதலால் ஒக்குமாதலின், த முள் வேற்றுமை யென்னவென்றால் ஆகுபெயர் ஒன்றன் பெயரா அதனோ டியைபு பற்றிய பிறிதொன்றனையுணர்த்தி ஒருமொ யிலே நிற்கும். அன்மொழித்தொகை இயைபுவேண்டாமல் இருமெ

ழியுந் தொக்க தொகை யாற்றலாற் பிறிதுபொரு ளுணர்த்தி இரு மொழியிலேநிற்கும்; இவை தம்முள் வேற்றுமையாம்.

[வேற்றுமை.]

291. ஏற்கு மெவ்வகைப் பெயர்க்கு மீறாய்ப்பொருள்
வேற்றுமை செய்வன வெட்டே வேற்றுமை.

(இ-ள்.) ஏற்கும் - தம்மை யேற்றுக் கொள்ளுதற்குரிய, எவ்வகைப் பெயர்க்கும் - எவ்வகைப்பட்ட பெயர்களுக்கும், ஈறாய் - இறுதியாய், பொருள் - அப்பெயர்ப்பொருளை, வேற்றுமை செய்வன-வேற்றுமைப் படுத்துவனவாகிய, வேற்றுமை – வேற்றுமைகள், எட்டே - எட்டேயாகும். எ-று.

தன்னையேற்ற பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைசெய்கிற உருபை வேற்றுமையென்றது காரியவாகுபெயர். (௬௪)

[வேற்றுமையின் பெயரும் முறையும்.]

292. பெயரே ஐ ஆல் கு இன் அது கண்
விளியென் றாகு மவற்றின் பெயர்முறை.

(இ-ள்.) அவற்றின் - முன்னே யெட்டுவேற்றுமை யென்னப் பட்டவைகளினுடைய, பெயர் - பெயர்களும், முறை - முறையுமாவன, பெயர் - பெயரும், ஐ - ஐயும், ஆல் - ஆலும், கு - குவ்வும், இன் - இன்னும், அது - அதுவும், கண் - கண்ணும், விளி - விளியும், என்றாகும்-என்றிப்படி சொல்லப்பட்டவையாகும். எ-று.(௬௫)

[எழுவாயுருபு மற்றையுருபுகளை யேற்றல்.]

293. ஆற னுருபு மேற்குமவ் வுருபே.

(இ-ள்.) அவ்வுருபே - பெயராய் நிற்கின்ற அவ்வெழுவாயுருபே, ஆறனுருபும் - ஐம்முதலாகிய ஆறு வேற்றுமை யுருபுகளையும், ஏற்கும் - ஏற்கும். எ-று. (௬௬)

[இரண்டாவது முதலிய உருபுகளை யேலாத பெயர்கள்.]

294. நீயிர் நீவிர் நா னெழுவா யலபெறா.

(இ-ள்.) நீயிர் நீவிர் நான் - நீயிர் முதலாகிய இம்மூன்று பெயர்களும், எழுவாயல - எழுவாயல்லாத வேற்றுமைகளை, பெறா - பெறாவாம். எ-று. (௬௭)

[எழுவாய் வேற்றுமை.]

295. அவற்றுள், எழுவா யுருபு திரிபில் பெயரே
வினைபெயர் வினக்கொள லதன்பய னிலையே.

(இ-ள்.) அவற்றுள் - முன்சொல்லப்பட்ட எட்டுவேற்றுமைகளுள், எழுவாய்-முதல்வேற்றுமையினது, உருபு - உருபாவது, திரிபில்-ஐம்முதலாகிய உருபேற்றுத் திரிதலில்லாத, பெயரே-பெயரேயாம், வினை - வினையையும், பெயர் - பெயரையும், வினு - வினுவையும், கொளல் - கொள்ளவருதல், அதன் - அவ்வுருபினது, பயனிலை - பொருணிலையாய் வருதலாம். எ-று.

எனவே அத்திரிபில்லாத பெயர்தானே தன்பொருளை வினைமுதற்பொருளாக வேற்றுமை செய்யுமென்பதாயிற்று. வினைமுதல், செய்பவன் என்பன ஒருபொருட்சொற்கள். இதனை வடநூலார் கருத்தா வென்பர்.

(உதாரணம்)

சாத்தன் வந்தான், கொற்றன் வாழ்க, அவன்பெரியன், ஆ உண்டு. } வினைகொள வந்தன.
ஆவொன்று, அரசனிவன். பெயர்கொளவந்தன.
அவன்யார், ஆயாது. வினுக்கொளவந்தன.

வினைமுதற் பொருளாவது தனது புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழிலிற் சுதந்தரமுடைய பொருளாம். சாத்தன் வந்தான் என்கிறவிடத்தே சாத்தனென்கிற பெயர்ப்பொருளாகிய ஒருவன் தன் புடை பெயர்ச்சியாகிய வருகைத் தொழிலிலே சுதந்தர முடையனுதல் காண்க.

இவ்வெழுவாய்க்கு ஐம்முதலானவை போன்ற உருபில்லா திருந்தாலும் உளையிற்கோடலென்கிற உத்தியால் ஆனவன், ஆகின்றவன், ஆவான் முதலாக வைம்பாலிலும் வருகிற சொல்லுருபுகளுண்டெனக்கொள்க.

அவை:—சாத்தனுனவன், சாத்தியானவள், சாத்தரானவர், ஆவானது, ஆக்களானவை எனச் சிலவிடங்களிலே வரும். அல்லாமலும் சிறுபான்மை, சாத்தனென்பவன் எனவருவதுங்கொள்க. இன்னும் இவ்வுத்தியைப் பின்வரும் வேற்றுமைகளிலே காட்டப்படுஞ்சொல்லுருபுகளுக்கெல்லாங்கொள்க. (கூஅ)

[இரண்டாம் வேற்றுமை]

236. இரண்டா வதனுரு பையே யதன்பொருள்
ஆக்க லழித்த லடைத னீத்தல்
ஒத்த லுடைமை யாதி யாகும்.

(இ-ள்.) இரண்டாவதன் - இரண்டாம் வேற்றுமையினது, உருபு-உருபாவது, ஐயே-முன்சொல்லப்பட்ட ஐயொன்றுமே யாம், அதன் - அதனுடைய, பொருள் - பொருள்களாவன, ஆக்கல் - ஆக்கப்படுபொருளும், அழித்தல்-அழிக்கப்படுபொருளும், அடைதல்-அடையப்படு பொருளும், நீத்தல் - துறக்கப்படுபொருளும், ஒத்தல் - ஒக்கப்படுபொருளும், உடைமை - உடைமைப்பொருளும், ஆதியாகும் - முதலியனவாக அவ்வுருபை யேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட செயப்படுபொருள்களாம். எ-று.

(உதாரணம்)

குடத்தை வனைந்தான் மரத்தை வளர்த்தான்	ஆக்கப்படுபொருள்.
கோட்டையையிடித்தான் வேலியைப் பிரித்தான்	அழிக்கப்படுபொருள்.
ஊரை யடைந்தான் தேசாயூர்ந்தான்	அடையப்படுபொருள்.
மனைவியைத் துறந்தான் பதியை நீத்தான்	துறக்கப்படுபொருள்.
புலியையொத்தான் வேலைநிகர்த்தான்	ஒக்கப்படுபொருள்.
பொன்னை யுடையான் புவியை யுடையான்	உடைமைப்பொருள்.

செயப்படுபொருளாவது வினைமுதற்றொழிற்பயனுறுவது.

குடத்தைவனைந்தான் என்கிறவிடத்தே, மண்கூட்டுகை திரிகை சுழற்றுகை முதலானவை வினைமுதலுடைய தொழிலாம், குடத்தினதுதோன்றுதல், அத்தொழிலின் பயனும்,அப்பயனுறுவது குடமாதலால் குடஞ்செயப்படுபொருளாகும்.

கோட்டையையிடித்தான் என்கிறவிடத்தே,கோட்டையையிடித்தல் செய்பவனது தொழிலாம், அதனதுவடிவு குலைதல் அத்தொழிலின் பயனும், அப்பயனுறுவது கோட்டை யாதலால், கோட்டை செயப்படு பொருளாகும்.

ஊரையடைந்தான் என்கிற விடத்தே, நடந்துசெல்லுதல் கருத்தாவினது தொழிலாம், ஊரைச்சேர்தல் அத்தொழிலின் பயனும், அப்பயனுறுவது ஊராதலால், ஊர் செயப்படு பொருளாகும்.

மனைவியைத் துறந்தான் என்கிற விடத்தே, வெறுத்து விடுதல் வினைமுதலின்றொழிலாம், உரிமைக்கேடு அதன்பயனும், அப்பயனுறுவது மனைவியாதலான் மனைவி செயப்படுபொருளாகும்.

புலியையொத்தான் என்கிற விடத்தே, அஞ்சாது பாய்ந்து கொல்லுதலாற் புலியை உபமானமாகக் கொள்ளப்படுதல் அத்தொழிலின்பயனும், அப்பயனுறுவது புலியாதலால் அது செயப்படு பொருளாகும்.

பொன்னை யுடையான் என்கிற விடத்தே, சம்பாதித்தல் வினைமுதலின் றொழிலாம், தனதாகுகை அத்தொழிலின் பயனும், அப்பயனுறுவது பொன்னாதலால் பொன் செயப்படு பொருளாகும்.

இன்னுஞ் செயப்படுபொருள் குன்றாத முதனிலைகளின்மேல் வி முதலிய விகுதிகள் சேர்ந்து வருவனவாகிய பிறவினைகளிலே சிலவற்றிற்கு, இயற்றும் வினைமுதல் இரண்டாம் வேற்றுமையில்வருதலால், அரசன்பகைவரைச் சிறைச்சாலையை யடைவித்தான் என இரண்டு செயப்படுபொருள்வரும். சிலவற்றிற்கு அது மூன்றாம் வேற்றுமையிலே வருதலால், சாத்தன் கொற்றனாற் பசுவைப்புரப்பித்தான் என, அப்படி வாராவாம். செயப்படு பொருள் குன்றாத தன்வினைகளில் எங்கும் இரண்டு செயப்படு பொருள் வருதலில்லையோ வென்றால், பசுவைப் பாலைக்கறந்தான், யானையைக் கோட்டைக் குறைத்தான், எனச் சில விடங்களிலே வருதலு முண்டு; ஆனால் இப் பசுவையும் யானையையுஞ் செயப்படு பொருளாகக் குறியாமல், நீக்கப் பொருளாகக் குறித்தால், பசுவினின்றும் பாலைக்கறந்தான், யானையினின்றுங் கோட்டைக் குறைத்தான் எனவும், சம்பந்தப்பொருளாகக் குறித்தால் பசுவினது பாலைக்கறந்தான், யானையினது கோட்டைக் குறைத்தான் எனவும் வருதலாற் சிறப்பில்லையென்றறிக.

ஆதி யென்றதனால் வீட்டைவிரும்பினான், நூற்பொருளையறிந்தான், என விரும்புதலும் அறிதலுமாகிய வினைமுதற்றொழில்களுக்கு விடயமாகிய வீடும் நூற்பொருளும் செயப்படுபொருளாகுகை முதலானவையுங் கொள்க. அல்லாமலும் அச்செயப்படு பொருள் கருத்திற் செயப்படுவெதும்; கருத்தின்றிச் செயப்படுவதும்; இருமையிற்

செயப்படுபொருளும் என மூன்றுவகையாம். அவைமுறையே சோற்றை உண்டான், சோற்றைக்குழைத்தான், பதனாய் நெல்லையும் பணத்திற்குக் கொண்டான் என வரும். (ௐக)

[மூன்றாம்வேற்றுமை.]

297. மூன்றா வதனுரு பாலா னொடுடொடு
கருவி கருத்தா வுடனிகழ் வதன்பொருள்.

(இ-ள்.) மூன்றா வதன் - மூன்றாம் வேற்றுமையி னுடைய, உருபு - உருபுகளானவை, ஆலானொடுடொடு - முன்சொல்லப்பட்ட ஆலேயன்றி ஆனும் ஒடும் ஓடுவும் ஆகும், அதன் - அவ்வுருபுகளுடைய, பொருள் - பொருள்களானவை, கருவி - கருவிப்பொருளும், கருத்தா - வினைமுதற்பொருளும், உடனிகழ்வு - உடனிகழ்ச்சிப் பொருளும் ஆகிய அவ்வுருபுகளை யேற்றபெயர்ப் பொருள்கள் வேறுபட்ட மூன்றுமாகும். எ-று.

இந்த நான்குருபுகளுக்கும் மூன்றுபொருள்களுமா மெனக் கூட்டிச் சென்றாராயினும், ஏற்புழிக் கோடலென்கிற உத்தியால் அவ்வுருபுகளுள் ஆல் ஆன் உருபுகளுக்குக் கருவியும் வினைமுதலும், ஒடு ஓடு உருபுகளுக்கு உடனிகழ்ச்சியுஞ் சிறந்தன வென்றுகொள்க.

கருவி, காரணம், ஏது என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள்.

(உதாரணம்.)

வாளாற்பகைவனைவெட்டினான் ... ... கருவி.
அரசனாலாகியகோயில் ... ... கருத்தா.
மைந்தனொடு தந்தைவந்தான் ... ...உடனிகழ்ச்சி.

கருவியாவது வினைமுதற்றொழிற்பயனைச்செயப்படுபொருளிற் சேர்ப்பது. வாளாற் பகைவனை வெட்டினான் என்கிற விடத்தே வாளைப்பற்றி வீசுதல்வினைமுதலினது தொழிலாம், பகை வனுடம்பு அறுதல் அத்தொழிற்குப் பயனும், வாள் அப்பயனைப் பகைவனாகிய செயப்படுபொருளிலே சேர்க்கையால், அது கருவியாம்.

இன்னும் அக்கருவிப்பொருள் முதற் கருவியும் துணைக்கருவியும் என விருவகைப்படும். அவற்றுள் முதற் கருவியாவது செயப்படுபொருளோ டொற்றுமை யுடையது; அது மண்ணாற் குடத்தை வனைந்தான் எனவரும். துணைக்கருவியாவது முதற்கருவிக்குத் துணையாய் அது காரியப்படுமளவு முடனிகழ்வது; அது தண்டசக்கரங்களாற் குடத்தைவனைந்தான் எனவரும்.

கருத்தா என்கிற வினைமுத லிப்படிப்பட்டதென்று முன்னே யெழுவாய்ச் சூத்திரவுரையிற் காட்டப்பட்டது.

அவ்வெழுவாய் வேற்றுமையில் வருகிற வினைமுதற்பெயர் தன் விகுதி வினையினாலே முடியும். இம்மூன்றும் வேற்றுமையில் வருகிற வினைமுதற் பெயர் செயப்படுபொருள் விகுதி வினையினாலே முடியும். இதுவே அவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடாம். குயவன் குடத்தை வனைந்தான் என்கிற விடத்து குயவன் என்கிற எழுவாய்க் கருத்தா தனக்குரிய ஆன்விகுதி வினையினாலே முடிந்தது. குயவனாற் குடம் வனையப்பட்டது என்கிற விடத்து குயவன் என்னும் மூன்றும் வேற்றுமைக் கருத்தா தனக்குரிய ஆன்விகுதி வினையினாலே முடியாமல் செய்ப்படுபொருட் குரிய துவ்விகுதிவினையினால் முடிந்தது.

இன்னும் இவ்வினை முதற்பொருள் இயற்றும்வினைமுதலும் ஏவும் வினைமுதலும் என விருவகைப்படும். அவற்றுள், இயற்றும் வினைமுதலாவது கருவியைத் தொழிற்படுத்துவது. அது தச்சனாற் கோயில் கட்டப் பட்டது எனவரும். ஏவும் வினைமுதலாவது அவ் வியற்றும் வினைமுதலினது தொழிலை யுண்டாக்குந் தொழிலை யுடையது. அது அரசனாலே கோயில் கட்டுவிக்கப்பட்டது எனவரும். தச்சனாலாகியது கோயில் என வந்தால் தச்சனை நிமித்தகாரணமாகக்கொள்க.

உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாவது வினைகொண்டு முடிகிற பொருளினது தொழில் போன்ற தொழிலைத் தன்னிடத்து முடனிகழ்கிறதாக வுடையது; மைந்தனோடு தந்தைவந்தான் என்கிறவிடத்தே தந்தை வினைகொண்டு முடிகிறபொருளாம். வருதல் அப்பொருளினது தொழிலாம். அத்தொழில்போன்ற தொழில்வருதலாம், இவ் வருதலைத் தன்னிடத்து முடனிகழ்கிறதாக வுடைய பொருளாதலால் மைந்த னுடனிகழ்ச்சிப் பொருளாகும். அவ்வுடனிகழ்ச்சிப் பொருள் தலைமைப்பொருளும், தலைமையில் பொருளும் என இருவகைப்படும். அவற்றுள் தலைமைப்பொருளாவது வினைகொண்டு முடிகிறபொருளி னுயர்வுடையது. அது மன்னவனோடு மந்திரிவந்தான் எனவரும். தலைமையில் பொருளாவது வினைகொண்டு முடிகிற பொருளி னிழிவுடையது, அது மாணாக்கனோ டாசிரியன் வந்தான் எனவரும்.

சிறுபான்மை ஆல், ஆன் உருபுகள் முதற்பொருளின்மேலேற்றிச் சொல்லப்பட்ட விகாரத்தையுடைய சினைப்பொருளிலும்வரும். அது கண்ணாற் குருடன், காலான் முடவன் எனவரும். அல்லாமலும் ஒரோ விடத்துத் தோறும் என்கிற பொருளையுந் தரும். ஊராலொருகோயில் என்கிறவிடத்து,ஊர் தோறும் ஒவ்வொரு கோயில் எனப் பொருள் படுதல்காண்க.

சிறுபான்மை ஒடு, ஓடு, உருபுகள் வேறுவினைப் பொருள் முதலாகிய பிற பொருள்களிலும் வரும். தொடியொடுதொல் கவின் வாடிய தோள் - தொடிக்குக் கழலுதலாகிய வேறுவினை யுடனிகழ்தலால் வேறு வினை யுடனிகழ்ச்சிப்பொருளாம். மலையொடு பொருத மல்யானை-பொருதல் யானைக் கல்லது மலைக்கில்லாமையால் வினையில் உட னிகழ்ச்சிப்பொருளாம். பாலொடு தேன்கலந்தற்றே - தேனைக் கலக்கப்படுதலால் பால் கலப்புறு பொருளாம். எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல் - எழுத்தானது சொல்லுக்கு முதற்கருவி யாதலால் ஒற்றுமைப்பொருளாம். கோபத்தோடு வந்தான் - வருதற்கு விசேடணமாதலால் கோபம் அடைமொழிப்பொருளாம்.

இந்நான்குருபுகளும் தனித்தன்றி ஏகாரம்பெற்றும் வரும்; அவற்றுள் ஆல், ஆன் உருபுகளிலொன்று நிற்றற்குரியவிடத்தே கொண்டு என்பதுதனக்கு முன் ஐகாரம் பெற்றும் பெறுமலுஞ் சொல்லுருபாகவரும். ஒடு,ஓடு,உருபுகளிலொன்றுநிற்றற்குரியவிடத்தேஉடன் என்கிறதுதனித்தும்ஏகாரம்பெற்றுஞ்சொல்லுருபாகவரும்.அவை:— வாளாலே வெட்டினன், வாளைக்கொண்டுவெட்டினன், வாள்கொண்டுவெட்டினன், மகனோடேதந்தைவந்தான்,மகனுடன் றந்தைவந்தான், மகனுடனே தந்தைவந்தான் எனவரும். (௬௦)

[நான்காம்வேற்றுமை.]

293. நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே
கொடை பகை நேர்ச்சி தகவது வாதல்
பொருட்டு முறையாதியி னிதற்கிதெனல் பொருளே.

(இ-ள்.) நான்காவதற்கு - நான்காம்வேற்றுமைக்கு, உருபு - உருபாவது, குவ்வேயாகும் - முன்சொல்லப்பட்ட குவ்வொன்றுமேயாகும், பொருள்-அவ்வுருபின் பொருள்களாவன, கொடை-கொ

டையும், பகை - பகையும், நேர்ச்சி-நட்பும், தகவு-தகுதியும், அதுவா தல்-முதற்காரணமும், பொருட்டு-நிமித்தகாரணமும், முறை - முறையும், ஆதியின்-முதலானபொருட்சொற்களின் புணர்ச்சியில், இதற்கி தெனல்-இதற்கு இது வென்கிறது பட வருகின்றவையாகிய அவ்வுரு பேற்ற பெயர்ப்பொருள் வேறுபட்டபலவுமாம். எ-று.

கொடையெனவே கொடைப்பொருளும் ; பகையெனவே பகைதொடர்பொருளும், நேர்ச்சியெனவேநட்புத்தொடர்பொருளும், தகுதியெனவே தகுதி யுடைப்பொருளும்; அதுவாதலெனவே முதற் காரண காரியப்பொருளும் ; பொருட்டெனவே நிமித்தகாரண காரிய ப்பொருளும்; முறையெனவே முறைக்கிழமைப்பொருளும் குவ்வுருபின் பொருள்களாமென்பது பெற்றோம்.

(உதாரணம்.)

இரவலர்க்குப் பொன்னைக்கொடுத்தான்	கொடை.
பாம்புக்குப் பகை கருடன்	பகை.
சாத்தனுக்கு நட்பாளன் கொற்றன்	நேர்ச்சி.
அரசர்க்குரியது அருங்கலம்.	தகுதி.
குண்டலத்திற்குப் பொன்	அதுவாதல்.
கூலிக்கு வேலைசெய்தான்	பொருட்டு.
சாத்தனுக்கு மகன்கொற்றன்	முறை.

கோடற்பொருளாவது கொடுத்தற்றொழிலின் செயப்படு பொருளைத் தனக்குரியதாக்கிக் கொள்ளுதலையுடையபொருளாம். இரவலர்க்குப் பொன்னைக்கொடுத்தான் என்கிற விடத்தே, கொடுத்தலின் செயப்படு பொருள் பொன்னும், அதனைத் தனக் குரியதாக்கிக் கொள்ளுதலையுடைய பொருளாதலால் இரவலர் கோ டற்பொருளாகும்.

இன்னும் மாணுக்கனுக் கறிவைக் கொடுத்தான் என்கிற விடத் தே, அறிவாகிய செயப்படு பொருள் கொடுப்போன் பொருளாய்க் கொள்வோனிடத்துச் செல்லாமற்போனாலும் அதனைத் தனக்குரிய தாக்கிக் கொள்ளுதலாற் கோடற்பொருளேயாம். அல்லாமலும், மா ணுக்கனுக்கு நூற்பொருளுணர்த்தான் என்கிறவிடத்தே, சொல்லுத லின் செய்யப்படு பொருளாகிய நூற்பொருளை அறிதலையுடைய பொ ருளாகிய மாணுக்கனுங் கோடற்பொருளேயாம். இன்னும் அவர் கொடுத்தற் குடம்பட்டார் என உடம்படுதற்குவிடயமானபொருளும் ஒரு கோடற்பொருளாகவே வரும்.

கோடல் பலவகைப்படும். அவை ஆவிற்கு நீர்விட்டான் எனக் கேளா தேற்றலும், வறியவர்க் கீந்தான் எனக் கேட்டே யேற்றலும், மாணுக்கனுக் கறிவு கொடுத்தான் என ஏலாதெற்றலும், தனக்குச் சோறிட்டான் என ஈவோ னேற்றலும், அரனுக்குக் கண்ணலர் கொடுத்தான் அரி என உயர்ந்தோன் ஏற்றலும், அரிக்குச் சக்கரம் கொடுத்தான் அரன் என இழிந்தோ னேற்றலும், சோழனுக்கு விருந் திட்டான் சேரன் என ஒப்போ னேற்றலும், சோற்றிற்கு நெய்விட்டான் என உணர்வின்றி யேற்றலும், மாணுக்கனுக்குக் கசையடி கொடுத்தா ணுசிரியன் என விருப்பாயேற்றலும், கள்ளனுக்குக்கசையடி கொடுத்தா னரசன் என வெறுப்பாயேற்றலு முதலியன.

கொடுத்தலும் பலவகைப்படும். அவை:—மருமகனுக்கு மகளைக் கொடுத்தான் என வழக்கத்திற் கொடுத்தலும், மகனுக்கரசு கொடுத்தான் என உரிமையிற்கொடுத்தலும், அரசனுக்குத்திறைகொடுத்தான் என அச்சத்திற் கொடுத்தலும், தந்தைதாய்க்குத் திதிகொடுத்தான் எனப் பாவனையிற் கொடுத்தலுமாம்.

பகைப் பொருளாவது ஒருபொருளினிடத்துள்ள பகை தொடர்தற்கு இடமாகியபொருளாம். பாம்பிற்குப் பகை கருடன், என்கிறவிடத்தே, கருடனிடத்துள்ள பகை தொடர்தற்குப் பாம்பு இடமாதலறிக.

நேர்ச்சிப் பொருளாவது ஒருவனிடத்துள்ள நட்புதொடர்தற்கு இடமாகிய பொருளாம். சாத்தனுக்கு நட்டாளன் கொற்றன் என்கிறவிடத்தே, கொற்றனிடத்துள்ள நட்பு தொடர்தற்குச் சாத்தன் இடமாத லறிக. அவனுக்குத் தீயவனிவன், அவனுக்கு நல்லவன் இவன் என்கிறவைகளும் அவைபோல்வனவாம். அன்றியும் தீயோர்க்குக்கேடுண்டாகுக என வைவின்றீமை தொடர்பொருளும், நல்லோர்க்குச் செல்வமுண்டாகுக என வாழ்த்தின் நன்மை தொடர் பொருளும் இப்பகைநேர்ச்சிகளில் அடங்குமெனக் கொள்க.

தகுதிப்பொருளாவது ஒருபொருளோடு பொருந்துதற்குத்தகுதியுடைய பொருளாம். அரசர்க்குரியது அருங்கலம் என்கிறவிடத்தே, அருங்கலமானது அரசரோடு பொருந்துதற்குத் தகுதியுடைய பொருளாதல்காண்க.

அதுவாதற்பொருளாது முதற்காரணத்தலாகும் பொருளாம். குண்டலத்துக்குப் பொன் என்கிற விடத்தே, பொன்னுகிய முதற்காரணத்தால் குண்டலமாகிய முதற்காரணகாரியம் உண்டாதலறிக.

பொருட்பொருளாவது நிமித்த காரணத்தால் ஆகும் பொருளாம். கூலிக்கு வேலைசெய்தான் என்கிறவிடத்தே, வேலையாகிய நிமித்தகாரணத்தால் கூலியாகிய நிமித்தகாரணகாரியம் உண்டாதலறிக.

முறைப்பொருளாவது பிறப்பினு லொருபொருளின் முறைக்குத் தானியைந்து நிற்கும்பொருளாம். சாத்தனுக்கு மகன் கொற்றன் என்கிற விடத்தே, மகனுதலாகிய முறைக்குச் சாத்தனியைதலறிக.

ஆதியென்றதனுல், மழைக்கு மின்னல் என உற்பாதத்தாற் குறிக்கப் படுவதும், அவனுக்கிது போதும் எனக் குறைவில்லாமையைக் கொள்வதும், பிறவுங் கொள்க. குவ்வுருபு நிற்றற்குரிய சிலவிடங்களிலே பொருட்டு, நிமித்தம், என்கிறசொல்லுருபுகள்வரும். அவை:— கூழின்பொருட்டு வேலைசெய்தான்; கூலியினிமித்தம் வேலை செய்தான் எனவரும், அல்லாமலும் கூலிக்காக வேலைசெய்தான் எனக் குவ்வுருபிற்குப் பொருட்புப் பொருளிலே ஆக வென் கிறதுஞ் சொல்லுருபாக அவ்வுருபின்மேல் வரும். (சுக)

[ஐந்தாம் வேற்றுமை.]

299. ஐந்தா வதனுரு பில்லு மின்னும்
நீங்க லொப்பெல்லை யேதுப் பொருளே.

(இ-ள். ஐந்தாவதன்- ஐந்தாம்வேற்றுமையினுடைய, உருபு- உருபுகளானவை, இல்லு மின்னும்-இல்லும் முன்சொல்லப்பட்ட னென்னுமாம், பொருள்-அவ்வுருபுகளின் பொருள்களாவன, நீங்கல் - நீங்கப் பொருளும், ஒப்பு - ஒப்புப் பொருளும், எல்லை - எல்லைப் பொருளும், ஏது-எதுப்பொருளுமாகிய அவ்வுருபுகளை யேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட இந்நான்குமாம் - எ-று.

(உதாரணம்.)

மலையின்வீழருவி	நீக்கப்பொருள்.
காக்கையிற்கரிது களம்பழம்	ஒப்புப்பொருள்.
மதுரையின் வடக்குச்சிதம்பரம் ...	எல்லைப்பொருள்.
கல்வியிற் பெரியன் கம்பன்	ஏதுப்பொருள்.

நீக்கப்பொருளாவது பிரிவையுண்டாக்குந்தொழிலின் றிப்பிரிவை மட்டுந் தன்னிடத்திலுடைய பொருளாம். மலையின்வீழருவியென்கிற

விடத்தே, அருவியின்வீழ்ச்சி பிரிவையுண்டாக்குந்தொழிலாம். அது தன்னிடத்தில்லாமற்பிரிவொன்றையே தன்னிடத்துடையதாதலால் மலை நீக்கப் பொருளாமெனக் கொள்க.

ஒப்புப்பொருளாவது புகழ்பொருளிலுந் தன்னிலுமிருக்கின்ற பொதுத்தன்மையால் உபமானமாகிற பொருளாம். காக்கையிற் கரிது களம் பழம் என்கிறவிடத்தே, புகழ்பொருளிலுந் தன்னிலுமுள்ள பொதுத்தன்மை, கருமையாம் ; அதனு லுபமானமாகிய பொருள் காக்கை யாதலறிக.

எல்லைப்பொருளாவது ஒருபொருளினது திசை யளவைக் குறிப்பித்தற்கு எல்லையாக நிற்கும் பொருளாம். மதுரையின் வடக்குச் சிதம்பரம் என்கிற விடத்தே, அறியப்படாதபொருளாகிய சிதம்பரத்தினது திசையைக் குறிப்பித்தற்கு அறியப்பட்டபொருளாகிய மதுரை எல்லைப்பொருளானமை யறிக.

இன்னும் கச்சியிற் றிருத்தணிகை முக்காவதம் என வழியளவிலும், அவனிலிவ னிரண்டாண்டு மூத்தவன் எனக் காலவளவிலும் எல்லைப்பொருள் வருமெனக்கொள்க. அல்லாமலும் அரசரிற் பெரிய ரந்தணர், ஆவினிழிந்ததுமேதி என்றாற் போல உயர்வு தாழ்வுகளைப் பற்றியும் எல்லைப்பொருள் வரும். இவற்றுள் அந்தணரது பெருமைக்கு அரசரும் ; மேதியினிழிவிற்கு ஆவும் எல்லைகளாதல் காண்க. இவ்வுயர்வு தாழ்வுகளை நீக்கப்பொரு ளென்பாருமுளர்.

ஏதுப் பொருளாவது ஒரு பொருளின் சிறப்புக்கு ஏதுவாகும் பொருளாம். கல்வியிற் பெரியன் கம்பன் என்கிற விடத்தே, கம்பன் பெரியனாதற்குக் கல்வி ஏதுவாதலறிக.இன்னும்,கடவுளிற் றோன்றியதுலகம், என முதற்காரணப் பொருளாகுகை முதலானவையுங் கொள்க.

இன்னும், மண்ணுலகின் வேறு விண்ணுலகம், தீவினையின் வெறுக்கின்றான் எனவிப்படி இதனினிற்றிது என்பதுபட வருவன வெல்லாங்கொள்க. இல்; இன், உருபுகள் சிலவிடங்களிலே உம்மைபெற்றும் வரும். அவை அவனிலும் பெரியவனிவன், இவனினுஞ் சிறியனவன் என வருதல்காண்க. நீக்கப்பொருளிலே இல், இன், உருபுகளின்மேல் நின்று இருந்து என்னப்பட்டவை தனித்தாவது

உம் பெற்றுவது ஒரோவிடத்துச் சொல்லுருபுகளாகவரும். உ-ம். ஊரினின்றுநீங்கினான், ஊரிலிருந்துபோனான், ஊரினின்றும்வந்தான், ஊரிலிருந்தும்போனான். (சஉ)

[ஆரும் வேற்றுமை.]

300. ஆற னொருமைக் கதுவு மாதுவும்
பன்மைக் கவ்வு முருபாம் பண்புறுப்
பொன்றன் கூட்டம் பலவி னீட்டம்
திரிபி னாக்க மாந்தற் கிழமையும்
பிறிதின் கிழமையும் பேணுதல் பொருளே.

(இ-ள்.) ஆறன்-ஆரும் வேற்றுமையினது, ஒருமைக்கு-வருமொழியி னொருமைப் பொருண்மைக்கு, அதுவுமாதுவும்-முன்சொல்லப்பட்ட அதுவேயன்றி ஆதுவுமாம், பன்மைக்கு-வருமொழியின் பன்மைப் பொருண்மைக்கு, அவ்வும் - அகரமும், உருபாம் - உருபுகளாகும், பொருள் - அவற்றின் பொருள்களாவன, பண்பு-குணமும், உறுப்பு-அவயவமும், ஒன்றன்கூட்டம் - ஒருபொருட்கூட்டமும், பலவினீட்டம்-பலபொருட்கூட்டமும், திரிபினாக்கம் - ஒன்றுதிரிந்தோன்றுதலும், ஆந்தற்கிழமையும் ஆகிய ஐந்து தற்கிழமைப் பொருள்களையும், பிறிதின் கிழமையும் - அவையல்லாத பிறிதின் கிழமைப்பொருள்களையும், பேணுதல்-உடையனவாக அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட இவ்விருவகைச் சம்பந்தப் பொருள்களுமாகும்- எ-று.

தற்கிழமைப் பொருளாவது தன்னோ டொற்றுமையுடையது; பிறிதின் கிழமைப் பொருளாவது தன்னின்வேறாயது; தற்கிழமைப் பொருளிவையெனவே இவையல்லாத பொருளுமிடமுங் காலமுமாகிய மூன்றும் பிறிதின்கிழமைப் பொருளென்றாகும். ஆகவே இப்படிப் பல வகையாலும் வருகின்ற சம்பந்தப் பொருளே இவ்வேற்றுமையுருபுகளின் பொருளென்பதாயிற்று.

(உ-ம்.) 1. தற்கிழமை.

சாத்தனது கருமை	குணப்பண்புத்தற்கிழமை.
சாத்தனது வரவு	தொழிற்பண்புத்தற்கிழமை.
சாத்தனதுகை புலியதுவால்	உறுப்புத்தற்கிழமை.

மாந்தரது தொகுதி நெல்லது குப்பை	ஒன்றன்கூட்டத்தற்கிழமை.
படைகளது தொகுதி பறவைகளது கூட்டம்	பலவினீட்டத்தற்கிழமை.
நெல்லினது பொரி மஞ்சளது பொடி	திரிபினாக்கத்தற்கிழமை.

2. (பிறிதின்கிழமை.)

சாத்தனது பசு முருகனது வேல்	பொருட்பிறிதின்கிழமை.
சாத்தனது வீடு முருகனது குறிஞ்சி	இடப்பிறிதின்கிழமை.
சாத்தனது நாள் மாரனது வேனில்	காலப்பிறிதின்கிழமை.

இன்னுஞ் சிறுபான்மை எனதுயிர் என உடையதும் உடைமைப் பொருளும் வேறாகாத ஒற்றுமைப்பொருளில் வருதலுங் கொள்க.

ஆறுருபு - எனது கை, நினது செவி எனவும், அகரவுருபு - என கைகள், நின கைகள் எனவும் வருதல் காண்க. அஃறிணை ஒருமை பன்மைகளுக்கு இவ்வுருபுகள் வருமெனவே, உயர்திணைப்பெயர்களுக்கு இவ்வுருபுகள் வரா என்பது பெற்றாம். உயர்திணைப்பெயர் வரும் போது, சாத்தனுக்குமகன் எனக் குவ்வுருபு வருமென்றறிக; சிறுபான்மை அரனதுதோழன் என உயர்திணை யொருமைப் பொருண்மைக்கும், நினதடியாரோடல்லால், எனது கைகள் என இருதிணைப் பன்மைப் பொருண்மைக்கும் அது உருபும்வரும்.

இவ்வாறனுருபுகளி லொன்று நிற்றற்குரியவிடத்தே உடைய வென்கிறது சொல்லுருபாகவரும்; உ-ம். என்னுடையவீடு, என்னுடையதம்பி.

இவ்வீடெனது, அத்தோட்டம் அவனது எனவருவன வற்றில் எனது, அவனது என்பன துவ்விகுதியும் அகரச்சாரியையும் பெற்று நின்ற குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள். எனது போயிற்று, அவனதை வாங்கினேன் எனவருவன வற்றில், எனது, அவனது என்பன மேற் கூறியபடி வந்த குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்கள். இவற்றை இவ்வாறு கொள்ளாது ஆறனுருபெனக் கொள்ளற்க. (௬௫)

[ஏழாம்வேற்றுமை.]

301. ஏழ னுருபுகண் ணாதி யாகும்
பொருண்முத லாறு மோரிரு கிழமையின்
இடனாய் நிற்ற லிதன்பொரு ளென்ப.

(இ-ள்.) ஏழன் - ஏழாம் வேற்றுமையினுடைய, உருபு-உருபுகளானவை, கண்ணாதி யாகும் - முன்சொல்லப்பட்ட கண்ணேயன்றி அது முதலாகிய பிறவுமாம், இதன் - இவ்வுருபுகளுடைய, பொருள்- பொருளாவது, பொருண்முதல் - பொருளாதியாகிய, ஆறும்-ஆறும், ஓரிருகிழமையின் - ஆறும்வேற்றுமைச் சூத்திரத்திலே சொல்லப்பட்ட இருகிழமைப்பொருள்களுக்கும், இடனாய் நிற்றல் - இடமாய் நிற்கிற வுருபேற்ற பெயர்ப்பொருள் வேறுபட்ட அவ்விடப்பொருளாம், என்ப - என்றுசொல்லுவர் புலவர். எ-று,

(உதாரணம்.)

மணியின்கணிருக்கின்றதொளி ...	தற்கிழமை	பொருளிடமாயிற்று.
பனையின்கண் வாழ்கின்றதன்றில்...	பிறிதின்கிழமை	
ஊரின்கணிருக்கு மில்லம்	தற்கிழமை	இடமிடமாயிற்று.
ஆகாயத்தின்கட் பறக்கின்றது பருந்து ...	பிறிதின்	
நாளின்கணாழிகையுள்ளது	தற்கிழமை	காலமிடமாயிற்று.
வேனிற்கட்பாதிரி பூக்கும் ...	பிறிதின்கிழமை	
கையின்கணுள்ளது விரல்	தற்கிழமை	சினையிடமாயிற்று.
கையின்கண் விளங்குகின்றது கடகம்.	பிறிதின்கிழ	
கறுப்பின் கண் மிக்கதழகு	தற்கிழமை	குணமிடமாயிற்று.
இளமையின்கண்வாய்த்ததுசெல்வம் ...	பிறிதின்கிழ	
ஆடற்கணுள்ளது சதி	தற்கிழமை	தொழிலிடமாயிற்று.
ஆடற்கட் பாடப்பட்டது பாட்டு.	பிறிதின்கிழமை	

இடப்பொருளாவது - வினைமுதற்றொழிற்காயினுஞ் செயப்படுபொருட்காயினும் இடமாகிய பொருளாம். மணியின்கணிருக்கின்றதொளி என்கிறவிடத்தே ஒளிவினை முதலாம், இருத்தல் அதன் வினையாம், மணி அத்தொழிலுக் கிடமாம். ஆதலால், அது இடப்பொருளாமென்றறிக. கழுவின்கட் கள்ளனை யேற்றினான் என்கிறவிடத்தே, கள்ளன் செயப்படுபொருளாம், அவனுயிர்ப்பிரிவு அதன்பயனும், கழு அப்பயனுக்கிடமாம் ஆதலால், அது இடப்பொருளாமென்றறிக.

அவ்விடப்பொருள் ஊர்க்கணிருந்தான் எனத் தன்னிற்சிறிதிடமாவதும், தீயின்கணுள்ளது சூடு எனத் தான்முழுது மிடமாவதும், கல்வியின்க ணாசைவைத்தான் என விடயமிடமாவதும், ஆகமூன்று வகைப்படும். இன்னு மிவ்வுருபுகள் "குறி லெந்தனுள் அ இ உ இம்மூன்றுஞ் சுட்டு" "அவர்களு ளிவன் வல்லவன்" எனக் கூட்டிப்பிரிக்கு மெல்லைப்பொருளிலும், "கல்வியறிவில்லாதவனை விலங்கினுள்வைத் தெண்ணுவார்கள்" எனப் பிறித்துக்கூட்டுங் கூட்டப்பொருளிலும், பால்கறக்கையில் வந்தான் என ஒருதொழிற் காலத்தைக்குறிக்கும் பிறிதுதொழிலிலும் சிறுபான்மை வரும். (சுச)

[கண்முதலிய ஏழனுருபுகள்.]

302. கண்கால் கடையிடை தலைவாய் திசைவயின்
முன்சார் வலமிட மேல்கீழ் புடைமுதல்
பின்பா டளைதே முறைவழி யுழியுளி
உள்ளகம் புறமில் லிடப்பொரு ளுருபே.

(இ-ள்.) கண்...இல்-கண்முதலாக இல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட இவ்விருபத்தெட்டும், இடப்பொருளுருபு-தம்மையேற்ற பெயர்ப்பொருளை இடப்பொருளாக வேற்றுமை செய்கின்ற வுருபுகளாம்-எ-று.

(கண்ணல்லாத வுருபுகளுக்கு உதாரணம்.)

ஊர்க்கானிவந்தபொதும்பர்	கால்.
வேலின்கடைமணிபோற் றிண்ணியான் ...	கடை.
நல்லாரிடைப் புக்கு	இடை.
வலைத்தலை மானன்னநோக்கியர்	தலை.
குணாகடல் வாயமுதென்கோ	வாய்.
தேர்த்திசையிருந்தான்	திசை.
அவர்வயிற் செல்லாய்	வயின்.
கற்றார் முற்றோன்றாகழிவிரக்கம் ...	முன்.
காட்டுச் சாரோடுங் குறுமுயால்... ...	சார்.
கைவலத்துள்ளது கொடுக்கும்	வலம்.
இல்லிடப்பரத்தை	இடம்.
தன்மேற்கடுவனா னீரிற்கடுத்து வரக்கண்டும்	மேல்.
பிண்டிக்கண்ணார் நிழற்கீழ்	கீழ்.
எயிற்புடை நினறான்	புடை.
சுரன்முதல்வந்த வுரன்மாய் மாலை ...	முதல்.

காதலிபின் சென்றதம்ம ... ... பின்.
நம்பாடணையாதநாள் ... ... பாடு.
கல்லளைச்சுனைநீர் ... ... அளை.
தோழிக்குரியவை கோடாய் தேத்து ... ... தேம்.
அவனுழைவந்தான் ... ... உழை.
நின்றதோர்நறவேங்கை கிழல்வழி யசைந்தன்ன ... வழி.
உறையுழியோலை போல ... ... உழி.
குயில்சேர்குளிர் காவுளிசேர்ந்துறையும் ... உளி.
முல்லையங் குவட்டுள்வாழும் ... ... உள்.
பயன்சாராப் பண்பில்சொல் பல்லாரகத்து ... அகம்.
செல்லுமென்னுயிர்ப்புறத் திறுத்தமருண்மாலை... புறம்.
ஊரிலிருந்தார் ... ... இல்.

இனிக்கண்கால் முதலானவை இடவேறுபாடுகளை யுணர்த்தும்போது உருபாகாது பலவகைப்பட்ட இடப்பெயர்களாம். கண்ணகன் ஞாலம்-அகத்திலிருந்தான்-வீட்டின்புறத்திலிருந்தான் - மேலிடத்திருந்தான்-முன்னிருந்தான்-அயற்கண்ணிருந்தான்-இடைச்சுரம்-தென்றிசை என்பவைகளில் கண், அகம் முதலியவை பெயர்ச்சொல்லாதலறிக. (சஞ)

[எட்டாம்வேற்றுமை.]

303. எட்ட னுருபே யெய்துபெய ரீற்றின்
திரிபு குன்றன் மிகுத லியல்பயல்
திரிபு மாம்பொருள் படர்க்கை யோரைத்
தன்முக மாகத் தானழைப் பதுவே.

(இ-ள்.) எட்டன்-எட்டாம்வேற்றுமையினுடைய, உருபு-உருபுகளானவை, எய்துபெயரீற்றின்-விளியடைந்த பெயரீற்றினுடைய, திரிபு-திரிதலும், குன்றல்-கெடுதலும், மிகுதல்-மிகுதலும், இயல்பு-இயல்பாதலும், அயற்றிரிபும் - ஈற்று அயலெழுத்துத்திரிதலும், ஆம்-ஆகும், பொருள்-அவற்றின்பொருளாவது, படர்க்கையோரை-படர்க்கைப்பெயர்ப்பொருளை, தன்முகமாக-தனக்கெதிர்முகமாக, அழைப்பது-அழைப்பதாலாகிய விளிக்கப்படுபொருளாம். எ-று.

விளித்தற்குக் கருவியான உருபை விளியென்றது காரியவாகுபெயர். (சசா)

[விளியேற்கும் பெயர்கள்.]

304. இ உ ஊவோ டையோ னளரல
யவ்வீற் றுயர்திணை யோரவல் லிவற்றொடு
ணஃகா னாவீ றாகும் பொதுப்பெயர்
ஞநவொழி யனைத்தீற் றஃறிணை விளிப்பன.

(இ-ள்.) இ உ ஊவோ டையோ னளரலய -இகரமும் உகரமும் ஊகாரமும் ஐகாரமும் ஓகாரமும் என்கிற உயிர்களும் ன ள ர ல ய என்கிற மெய்களும் ஆகிய பத்தெழுத்துகளையும், ஈறு-இறுதியிலுடைய, உயர்திணைப்(பெயர்)-உயர்திணைப்பெயர்களும், ஓ ர அல் - ஓகாரவுயிரும் ரகரமெய்யும் ஒழிந்த, இவற்றொடு - இவ்வெழுத்துகளுடனே, ணஃகான் ஆ-ணகரமும் ஆவும் ஆகிய பதெழுத்துகளும், ஈறாகும்-இறுதியாகிய, பொதுப்பெயர் - பொதுப்பெயர்களும், ஞந வொழி - ஞகாரநகரங்களும் (ஈறாகாத எகரமும்) ஒழிந்த, அனைத்து - இருபத்தொருஎழுத்துகளையும், ஈறு - ஈற்றிலுடைய, அஃறிணைப் (பெயர்) - அஃறிணைப்பெயர்களும், விளிப்பன-அழைக்கப்படுவன.

[பொதுவாகிய விளியுருபு.]

305. இம்முப் பெயர்க்கண் ணியல்பு மேயும்
இகர நீட்சியு முருபா மன்னே.

(இ-ள்.) இம்முப்பெயர்க்கண் - முன் விளிக்கப்படுமென்ற மூவகைப்பெயர்களிடத்தும், இயல்பும் - இயல்பாதலும், ஏயும்-ஏகாரமிகுதலும், இகரநீட்சியும்-இகரம் ஈகாரமாதலும், உருபாம்மன்-பெரும்பாலும் விளியுருபுகளாகும். எ-று.

(வரலாறு.) முனிகூறாய், வேந்துகூறாய், ஆடூஉக்கூறாய், விடலைகூறாய், கோக்கூறாய், கோன்கூறாய், வேள்கூறாய், மாந்தர்கூறீர், தோன்றல்கூறாய், சேய்கூறாய் எனவும்; முனியேகூறாய், வேந்தேகூறாய் எனவும்; நம்பீகூறாய் எனவும் உயர்திணைப்பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும் வந்தன.

பிதாக் கூறாய், அண் கூறாய் எனவும், பிதாவே கூறாய், ஆணே கூறாய் எனவும், சாத்திகூறாய் எனவும் பொதுப்பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும் வந்தன.

விளக்கொடியை, புல்வாய்கொடியை எனவும், விளவேகொடியை, புல்வாயேகொடியை எனவும், மந்தீகொடியை எனவும் அஃறிணைப்பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும் வந்தன.

காட்டாதொழிந்த பெயர்களும் இப்படியேவரும். பெரும்பாலுமென்றதனால் இவ்வுருபுகள் சிலவற்றிற்குப் பொருந்தாமையுமுள வேற்கொள்க. (சஅ)

{ ஐகாரவீற்றுப்பொதுப்பெயர் உயர்திணைப்பெயர் அஃறிணைப் பெயர்களுக்குச் சிறப்புவிதிகள். }

306. ஐயிறு பொதுப்பெயர்க் காயு மாவும்
உருபா மல்லவற் றாயு மாகும்.

(இ-ள்.) ஐயிறுபொதுப்பெயர்க்கு-பொதுவிதியால் இயல்பும் ஏகாரமிகுதலுமன்றி ஐகாரவீற்றுப்பொதுப்பெயர்க்கு, ஆயும் ஆவும் - ஐகாரம்ஆய் ஆதலும் ஆ ஆதலும், உருபு ஆம்-உருபாகும், அல்லவற்று-உயர்திணை யஃறிணைப்பெயர்களுக்கு, ஆயும்-அவ்விரண்டுமல்லாமல் ஐகாரம் ஆய் ஆதலும், உருபாகும் - விளியுருபாகும். எ-று.

(வரலாறு.) அன்னை-அன்னாய், அன்னா எனப்பொதுப்பெயர்க்கு ஆயும் ஆவும் வந்தன. விடலை-விடலாய் எனவும், நாரை-நாராய் எனவும் உயர்திணைப்பெயர்க்கும் அஃறிணைப்பெயர்க்கும் ஆய் வந்தது.

அன்னை யென்னும் பொதுப் பெயரினீற்றைகாரம் ஏகாரமாய்த் திரிந்து வருதலுமுண்டு. உ-ம். "அன்னே யுன்னையல்லாலினியாரை நினைக்கேனே." (சகூ)

[னகரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்களின் விளியுருபு]

307. ஒருசார் னவ்வீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்
அளபீ றழிவய னீட்சி யதனோ
டீறு போத லவற்றோ டோவுறல்
ஈறழிந் தோவுற லிறுதியவ் வாதல்
அதனோ டயறிரிந் தேயுற லீறழிந்
தயலே யாதலும் விளியுரு பாகும்.

(இ-ள்.) னவ்வீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கண்- பொதுவிதியன்றி னகரமெய்யீற்று உயர்திணைப் பெயர்களுள், ஒருசாரளபு - சில அளபெடுத்தலும், (ஒருசா) ரீறழிவு-சிலவீறு கெடுதலும், (ஒருசா) ரயனீட்சி-சிலவீற்றயல் நீளுதலும், (ஒருசா) ரதனோடீறுபோதல்-சில ஈற்றயனீண்டு ஈறுகெடுதலும், (ஒருசா) ரவற்றோடோவுறல்-சில ஈறுகெட்டு ஈற்றயல் நீண்டு ஓகாரமிகுதலும், (ஒருசா) ரீறழிந்தோவுறல்-சில

ஈறுகெட்டு ஓகாரமிகுதலும், (ஒருசா) ரிறுதியவ்வாதல் - சில இறுதி னகரமெய் யகரமெய்யாதலும், (ஒருசா) ரதனோடயறிரிந்தேயுறல் - சில ஈற்றுனகரமெய் யகரமெய்யாய்த்திரிந்து அயலில் ஆகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரமிகுதலும், (ஒருசா) ரீறழிந் தயலேயாதலும்-சில ஈறுகெட்டு அயலில் அகரம் ஏகாரமாதலும், விளியுருபாகும்-விளிஉருபுகளாகும். எ-று.

(வரலாறு,) அம்பர் கிழான்-அம்பர்கிழாஅன் என அளபாயிற்று. புலவன்-புலவ என ஈறழிந்தது. பெருமன்-பெருமான் என அயனீண்டது. மன்னன்-மன்ன என அயனீண்டு ஈறுகெட்டது. ஐயன்-ஐயாவோ என அயனீண்டு ஈறுகெட்டுஓகாரமிக்கது. திரையன்-திரையவோ என ஈறுகெட்டு ஓகாரம்மிக்கது. வாயிலான்-வாயிலாய் என இறுதி யவ்வாயிற்று. வாயிலான்-வாயிலோயே என இறுதியவ்வாய் ஈற்றயல் ஆகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரமிக்கது. ஐயன்- ஐயே ஈறழிந்து அயலில் அகரம் ஏகாரமாயிற்று.

இவ்வொருசாரென்கிறதை விளியதிகாரமுழுதுங் கூட்டுக. ()

[ளகரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்களின் விளியுருபு]

308. ளஃகா னுயர்பெயர்க் களபீ றழிவயல்
நீட்சி யிறுதி யவ்வொற் றாதல்
அயலி லகரமே யாதலும் விளித்தனு.

(இ-ள்.) ளஃகானுயர்பெயர்க்கு - பொதுவிதியன்றி ளகரமெய்யீற் றுயர்திணைப் பெயர்களுள், (ஒருசா) ரளபு - சில அளபெடுதலும், (ஒருசா) ரீறழிவு - சில ஈறுகெடுதலும், (ஒருசா) ரயனீட்சி- சில ஈற்றயனீளுதலும், (ஒருசா) ரிறுதி யவ்வொற்றாதல்-சில இறுதி ளவ்வொற்று யவ்வொற்றாதலும், (ஒருசா) ரயலி லகரமேயாதலும்- சில ஈற்றயல் அகரம் ஏகாரமாதலும், விளித்தனு-விளியுருபுகளாகும்.

(வரலாறு) வேள்- வேஎள், அளபெடுத்தது. எல்லாள்- எல்லா, ஈறுகெட்டது. மக்கள்- மக்காள், ஈற்றயனீண்டது. குழையாள்- குழையாய், ளவ்வொற்று யவ்வொற்றாயிற்று. அடிகள் - அடிகேள், ஈற்றயல் அகரம் ஏகாரமாயிற்று. (நூக)

[ரகரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்களின் விளியுருபு.]

309. ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழ லீற்றயல்
அகரம் இ ஈ யாத லாண்டையா

ஈயாத லதனோ டேயுற லீற்றே
மிக்கயல் யாக்கெட் டதனய னீடல்
ஈற்றி னீருற லிவையுமீண் டுருபே.

(இ-ள்.) ரவ்வீற் றுயர் பெயர்க்கு - (பொதுவிதியன்றி) ரகர மெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள், (ஒருசா) ளபெறல் - சில அளபெடுத்தலும், (ஒருசா) ரீற்றயலகரம் இ ஈ யாதல் - சில ஈற்றயல் அகரமானது இகரமாதலும் ஈகாரமாதலும், (ஒருசா) ராண்டையா ஈயாதல்-சில அவ்வீற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாதலும், (ஒருசா) ரதனோடேயுறல்-சில அதனோடு ஏகாரம் ஏற்றலும்; (ஒருசா) ரீற்றேமிக்கயல்யாக் கெட்டதனய னீடல் - சில ஈற்றில் ஏகாரமிக்கு அயலில் யாக்கெட்டு அதனயல் இகரம் ஈகாரமாதலும், (ஒருசா) ரீற்றி னீருறல் - சில ஈற்றில் ஈர் ஆதலும், இவையும் - ஆகிய இவையும், ஈண்டு-இவ்விடத்து, உருபு-விளியுருபுகளாகும். எ-று.

(வரலாறு.) சிறார் - சிறாஅர், அளபெடுத்தது. தெவ்வர் - தெவ்விர், ஈற்றயல் அகரம் இகரமாயிற்று நாய்கர் - நாய்கீர், ஈற்றயல் அகரம் ஈகாரமாயிற்று. சான்றார்- சான்றீர், ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாயிற்று. கணியார்-கணியீரே, ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாய் ஏகாரமிக்கது. நம்பியார்- நம்பீரே, ஈற்றில் ஏகாரமிக்கு அயல் யாக்கெட்டு அதனயல் இகரம் ஈகாரமாயிற்று. எமர் - எமரீர், ஈர் ஏற்றது.

ஈண்டென்றமிகையால் கடலாரே-கடலீரே, சாத்தியாரே-சாத்தியீரே, எ-ம்; அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களைச் சிறப்பித்து ரவ்வீற்று உயர்திணைப் பெயர்போலக் கூறினும் இவ்வுருபேற்றல் கொள்க. (௩௨)

[லகர யகரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்களின் விளியுருபு.]

310. லகார வீற் றுயர்பெயர்க் களப்ப னீட்சியும்
யகார வீற்றிற் களபுமா முருபே.

(இ-ள்.) லகார வீற் றுயர் பெயர்க்கு - பொதுவிதி யன்றி லகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு, (ஒருசா) ளபு - சில அளபெடுத்தலும், (ஒருசா) ரயனீட்சியும் - சில ஈற்றயனீளுதலும், யகாரவீற் (றுயர்பெயர்க்கு)-யகர மெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு, அளபும்- அளபெடுத்தலும், உருபாம்-விளியுருபுகளாகும். எ-று.

(வரலாறு.) மால்-மாஅல், எ-ம், தோன்றல்-தோன்றால்,எ-ம்; சேய்- சேஎய், எ-ம்; அம்மூன் றுருபுகளும் வந்தன. (௩௩)

[னகரவீற்று அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களின் விளியுருபு]

11. னவ்வீற் றுயர்திணை யல்லிரு பெயர்க்கண்
இறுதி யழிவத னோடய னீட்சி.

(இ-ள்.) னவ்வீற்றுயர்திணை அல்லிருபெயர்க்கண்-பொதுவிதி
ன்றி னகர மெய்யீற்று அஃறிணைப் பெயர் பொதுப்பெயர்களிடத்
, (ஒருசா) றிறுதி யழிவு - சில ஈறுகெடுதலும், (ஒருசா) ரதனோ
யனீட்சி-சில ஈறுகெடுதலுடனே ஈற்றய னீளுதலும் விளியுருபு
ளாம். எ-று.

(வரலாறு.) அலவன்-அலவ எ-ம்; கலுழன் - கலுழா எ-ம்;
ாத்தன்-சாத்த எ-ம்; கொற்றன்-கொற்றா எ-ம்; முறையே அஃறி
ணப் பெயரிலும் பொதுப்பெயரிலும் அவ்விரண்டும் வந்தன. (௫௪)

[லகரளகரவீற்றுஅஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களின் விளியுருபு.]

12. லளவீற் றஃறிணைப் பெயர்ப்பொதுப் பெயர்க்கண்
ஈற்றய னீட்சியு முருபா கும்மே.

(இ-ள்.) லளவீற் றஃறிணைப் பெயர் பொதுப்பெயர்க்கண் -
லகர ளகர மெய்யீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும்,
ற்றயனீட்சியும்-பொதுவிதியன்றி ஈற்றயலெழுத்து நீளுதலும், உரு
ாகும்-விளியுருபாகும். எ-று.

(வரலாறு.) முயல்-முயால், கிளிகள்-கிளிகாள், எ-ம்; தூங்கல்-
தூங்கால், மக்கள்- மக்காள், எ-ம்; வரும்.

தூங்கல் என்பது அஃறிணை உயர்திணைகளாகிய யானையையும்
சோம்பலுடையவனையும், மக்கள் என்பது இருதிணைப் பன்மையை
ம் உணர்த்தலால் இவை பொதுப் பெயரென்க. (௫௫)

[விளியுருபுகளுக்குப் புறனடை.]

313. அண்மையி னியல்புமீ றழிவுஞ் சேய்மையின்
அளபும் புலம்பி னோவு மாகும்.

(இ-ள்.) (முன்சொல்லப்பட்ட விளியுருபுகளுள்) அண்மையின்-
சமீபவிளிகளுக்கு, இயல்பு மீறழிவும்-இயல்பாதலும் ஈறுகெடுதலும்,
சேய்மையின் - தூரவிளிகளுக்கு, அளபும்-அளபெடுத்தலும், புலம்
பின்-புலம்பல்விளிகளுக்கு, ஓவும்-ஓகாரமிகுதலும், ஆகும்-வரும்.

எனவே மற்றை விளிவேற்றுமை யுருபுகள் இம்மூன்றிடங்களி லுங் கலந்து வருமென்பதுபெற்றும். (கூசு)

[விளி ஏலாதபெயர்கள்.]

314. நுவ்வொடு வினச்சுட் டுற்ற னளர
வைதுத் தாந்தா னின்னன விளியா.

(இ-ள்.) நுவ்வொடு-நுவ்வுடனே, வின-மூன்றுமுதல் வினவையும், சுட்டு-மூன்றுசுட்டையும், உற்ற-முறையே பொருந்திய, ன ள ர - ன ள ர மெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களும், வை து - வைது என்கிற இரண்டு ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்களும், தாம் தான்- இவ்விரண்டு பொதுப்பெயர்களும, இன்னன - இவை போல்கின்ற பிறவும், விளியா-விளிக்கப்படுவன அல்ல. எ-று

வை து என்கிற இரண்டும் நுவ்வொடு பொருந்தாதென்பார் ஒடுக்கொடுத்துப் பிரித்தார். தாம் என்பதை இவ்விடத்தும் கூறியது தொடர்பு தோன்றற்கு.

நுமன், நுமள், நுமர் எ-ம்; எவன், எவள், எவர், எது, எவை, யாவன், யாவள், யாவர், யாது, யாவை, ஏவன், ஏவள், ஏவர், ஏது, ஏவை எ-ம்; அவன், அவள், அவர், அது, அவை இவன், இவள், இவர், இது, இவை உவன், உவள், உவர், உது, உவை எ-ம், தான் எ-ம்; தாம் எ-ம் வருகின்ற இப்பெயர்கள் விளியேலாவாம்.

இன்னனவென்றதனல், பிறன் மற்றையான், முதலான வையுங்கொள்க. (கூஎ)

{ முதற்பெயர் சினைப்பெயர்களில் ஐ து கண் என்னும் மூன்றுருபுகளும் வரும் விதம். }

315 முதலை யையுறிற் சினையைக்கண் ணுறும்
அதுமுதற் காயிற் சினைக்கையாகும்.

(இ-ள்.) முதலை - முதலினை, ஐயுறின்-ஐயுருபுபொருந்தினல், சினையை - சினையினை, கண் - கண்ணுருபு, உறும் - பொருந்தும், அது - அதுஉருபு, முதற்கு - முதலுக்கு, ஆயின் - வரின், சினைக்கு - சினையினுக்கு, ஐ - ஐயுருபு, ஆகும் - வரும். எ-று.

இன்னும் இரட்டுற மொழிதல் என்கிற வுத்தியால்-அது முதற் காயிற் சினைக்கையாகும் என்கிறவாக்கியத்தில், அதுவென்பதற்கு அக்கண்ணுருபு எனவும் பொருளுரைத்துக் கொள்க,

(வரலாறு.) யானையைக் காலின்கண் வெட்டினன், யானையது காலைவெட்டினன், யானையின்கட் காலைவெட்டினன் எனவரும். எனவே முதல் சினையிரண்டினும் ஐயுருபுவருவது சிறப்புன்றென்ப தாயிற்று. (கூஅ)

[ஐயுருபு முதல்சினை இரண்டிலும் வராமைக்குக்காரணம்.]

316 முதலிவை சினையிவை யெனவேறு ளவில
உரைப்போர் குறிப்பின வற்றே பிண்டமும்.

(இ-ள்.) முதலிவை சினையிவையென - (கடங்களிவை படங்களிவை யென்கிறதுபோல) முதற்பொருள்களிவை சினைப்பொருள்களிவை என்கிறதற்கு, வேறுளஇல-இரண்டாகவேறுள்ளன இலவாம், உரைப்போர் — ஒருபொருளையே இரண்டாகப் பகுத்துச்சொல்லுவோரது, குறிப்பின - குறிப்பின் மாத்திரையனவேயாம், பிண்டமும் - பிண்டப்பொருளும், அற்று - அத்தன்மைத்தாம். எ-று.

யானையைக் குறித்தபோது யானையுண்டாக அதனுடைய கைகால் கொம்புமுதலியவை வேறில்லையாம், அவ்வவயவத்தைக் குறித்தபோது அவையுண்டாக யானை வேறில்லையாம் ஆதலால் இப்படிச் சொல்லப்பட்டன. இனிப் பிண்டப்பொருள் - நெல்லைப் பொலியின்கண் வாரினான், நெல்லினதுபொலியை வாரினான் எனவரும். பிண்டப்பொருளாகிய பொலிக்குப்பையும், பிண்டித்தபொருளாகிய நெல்லும் வேறாகாமையால் அவ்விரண்டனிடத்தும் ஐயுருபு வருவது சிறப்பன்றெனவறிக. (ருகூ)

[உருபு மயக்கம்.]

317. யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும்
பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

(இ-ள்.) யாதனுருபின்-மற்றொருவேற்றுமை யுருபால், கூறிற்றாயினும்-ஒரு வேற்றுமைப்பொருள் சொல்லப்பட்டதாயினும், பொருள்செல்மருங்கின் - அப்பொருள்சென்ற வழியே, வேற்றுமை - அவ்வுருபு, சாரும் - சேரும். எ-று.

எனவே வேற்றுமையுருபு மயங்கிவந்தால் அப்பொருளை நோக்கித் திரித்துக்கொள்க வென்றதாயிற்று.

(வரலாறு,) மணற்கின்ற நாணற்கிழங்கின் முளை என்கிற விடத்தே; மணல் கோடற்பொருளாகாது இடப்பொருளாய் நிற்கையால், குவ்வுருபைக் கண்ணுருபாகத்திரித்துக்கொள்க.

இனி உணாயிற்கோடலென்கிற வுத்தியால் ஒருவேற்றுமைப் பொருள் மற்றொரு வேற்றுமையுருபோடு தகுதியாய் வருதலும் உண்டெனக்கொள்க. இதுபொருண்மயக்கம் எனப்படும்.

(வரலாறு) வினைமுதற்பொருள் எழுவாயுடனேயும் மூன்றனு[ருபு]டனேயும் அன்றி, சிறுபான்மை அவர்க்குச் செய்யத்தகு மக்கா[ரி]யம் என நான்கனுருபுடனேயும் வரும்.

செயப்படுபொருள் இரண்டனுருபோ டன்றிச் சிறுபான்மை சோறடப்பட்டது என எழுவாயுருபோடும், அரிசியாற் சோறு[ஆக்]கினான் என மூன்றனுருபோடும், அவட்குக்கொள்ளு மிவ்வண[்]கலம் என நான்கனுருபோடும், பழியினஞ்சும் என ஐந்தனு[]ருபோடும், தூணின்கட்சார்ந்தான் என ஏழனுருபோடும்வரும்.

கருவிப் பொருள் என மூன்ற னுருபோடும் ஐந்தனுருபோடு[ம்] அன்றிச் சிறுபான்மை கண்காணும் என எழுவா யுருபோடும் கண்ணிற்குக் காணலாம் என நான்கனுருபோடும் வரும்.

கோடற்பொருள் நான்க னுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை "செ[ய்]யவ டௌவையைக் காட்டிவிடும்" என இரண்டனுருபோடும், சா[த்]தனொடு சொன்னான் என மூன்ற னுருபோடும் வரும்.

பொருட்டுப் பொருள் கூலியைக் குறித்து வேலைசெய்தான் என இரண்ட னுருபோடும் வரும்.

நீக்கப்பொருள் ஐந்தனுருபோடன்றிச்சிறுபான்மை மதுரையை நீங்கினான் என இரண்டனுருபோடும் வரும்.

எல்லைப்பொருள் மதுரைக்குவடக்குச் சிதம்பரம் என நான்க[ன]னுருபோடும் வரும்.

சம்பந்தப்பொருள் ஆறனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை உயிர்க[்]கணுணர்வு என ஏழனுருபோடும் வரும்.

இடப்பொருள் ஏழனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை வழியைச் சென்றான் என இரண்ட னுருபோடும், வீட்டிற்குப் போவான் நாளைக்கு வருவான் என நான்க னுருபோடும் வரும். (கூ0)

[சிலவேற்றுமையுருபுகள்செய்யுளில் திரிந்துவருதல்.]

318. ஐயான் குச் செய்யுட் கவ்வு மாகும்
ஆகா வஃறிணைக் கானல் லாதன.

(இ-ள்) ஐ யான் கு - ஐயும் ஆனும் குவ்வும் ஆகிய மூன்றுரு புகளும், செய்யுட்கு - செய்யுளிடத்து, அவ்வுமாகும் - ஒரோவழி அகரமாகத்திரிந்து வரவும் பெறும், அஃறிணைக்கு - அஃறிணையிடத்து, ஆனல்லாதன - ஆனல்லாத ஐயும் குவ்வும், ஆகா - அகரமாகத் திரியாவாம், எ-று.

(வரலாறு.) காவலோனைக் களிறஞ்சும்மே - காவலோனைக்களிறஞ்சும்மே, எ-ம்; புலவரான்- புலவரான, எ-ம்; கடிநிலையின்றே யாசிரியற்கு - ஆசிரியற்க, எ-ம்; உயர்திணையிலே மூன்றுருபுந் திரிந்தன. புள்ளினான் - புள்ளினான என அஃறிணையில் திரிந்தது. (சுக)

[எட்டுவேற்றுமைக்கும் முடிக்குஞ்சொல்.]

319. எல்லை யின்னு மதுவும் பெயர்கொளும்
அல்ல வினைகொளு நான்கே ழிருமையும்
புல்லும் பெரும்பா லுமென்மனார் புலவர்.

(இ-ள்.) எல்லையின்னும் - எல்லைப் பொருட்டாகிய ஐந்தாம் வேற்றுமையும், அதுவும் - ஆறும்வேற்றுமையும், பெயர் - பெயரை, கொளும் - கொண்டுமுடியும், அல்ல - ஒழிந்தஎழுவாய் முதலிய வேற்றுமைகளெல்லாம், வினை - வினையை, கொளும் - கொண்டு முடியும், நான்கு ஏழ் - நான்காம் வேற்றுமையும் ஏழாம் வேற்றுமையும், இருமையும் - வினையையே யன்றிப் பெயரையும், புல்லும் - கொண்டுமுடியும், பெரும்பாலும் - மிகவும், என்மனார் - என்று சொல்வர். எ-று.

பெரும்பாலு மென்றதனால் வினைகொள்ளுதற்குரியவை சிறுபான்மை தொழிற்பெயரையும் வினையாலணையும் பெயரையும் கொண்டு முடிதலும், அவற்றுள் எழுவாய் வேற்றுமை சிறுபான்மை பெயரைக் கொண்டுமுடிதலும் கொள்க.

(வரலாறு.) கருவூரின் கிழக்கு, சாத்தனதுகை என எல்லையின்னும் அதுவும் பெயர்கொண்டன.

சாத்தன்வந்தான், குடத்தைவனைந்தான், வாளால்வெட்டினான், சாத்தனுக்குக் கொடுத்தான், நோயினீங்கினான், அவையின்கணிருந்தான், கொற்றா கொள் என அல்லவை தெரிநிலை வினைகொண்டன.

சாத்தன் நல்லன், பொன்னையுடையான், வாளால் வலியன், சாத்தனுக்கு நல்லன், நோயிற்கொடியன், அவையின்கட் பெரியன், சாத்தா கொடியை என அல்லவை குறிப்பு வினைகொண்டன.

பிணிக்குமருந்து, மணியின்கணொளி என நான்காம் வேற்றுமையும் ஏழாம் வேற்றுமையும் வினையேயன்றிப் பெயருங்கொண்டன.

சாத்தன் வருதல், குடத்தை வனைந்தவன், என வினைகொள்ளுதற்குரியவை தொழிற்பெயரும், வினையாலணையும் பெயருங்கொண்டன. மரம் ஒன்று, சாத்தன் அவன், சாத்தன் யாவன் என வினைகொள்ளுதற்குரிய எழுவாய் பெயர் கொண்டது.

எட்டும்வேற்றுமைகளுள் எட்டாவதும் ஆறாவதும் ஒழிந்த ஆறு வேற்றுமைகளும் வினைகொண்டு முடியின் காரகம் என்று சொல்லப்படும். ஆறாம்வேற்றுமையும் தொழிற்பெயர்கொண்டு முடியின் அப்பெயர் பெறும். (சாஉ)

பெயரியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது
வினையியல்.

[தெரிநிலைவினையின்பொது விலக்கணம்.]

320. செய்பவன் கருவி நிலஞ்செயல் காலம்
செய்பொரு ளாறுந் தருவது வினையே.

(இ-ள்) செய்பவன் - கருத்தாவும், கருவி - காரணமும், நிலம் - இடமும், செயல்-செயலும், காலம்-காலமும், செய்பொருள் - செயப்படு பொருளும் ஆகிய, ஆறும் - அறுவகைப்பொருளையும், தருவது - கொடுப்பது, வினை - தெரிநிலை வினைச்சொல்லாம்.

நட வா முதலியவெல்லாந்தழுவுதற்குச் செய் என்றார். செய்பவனென ஆண்பாலிலே சொன்னாரேனும், "ஒருமொழியொழிதன்னினங்கொளற் குரித்தே" என்பதனால் ஐம்பாலுங் கொள்க.

(வரலாறு.) வனைந்தான் என்கிறவிடத்தே, குயவனாகியசெய்பவனும், மண்ணாகிய முதற் காரணமும், தண்டசக்கரமுதலாகிய துணைக்காரணங்களும், வனைந்த இடமும், வனைதற் செயலும், இறந்தகாலமும், குடமுதலியசெயப்படுபொருளுந்தோன்றுதல்காண்க

ஆறும் என்ற உம்மையை உயர்வு சிறப்பும்மையாக்கி, இழிந்தன சிலவுள, அவைவேண்டு மேற்கொள்க வெனப் பொருளுரைத்து, இன்னதற்கு, இது பயன் என்பவைகளுங் கூட்டிக்கொள்க.

(உ-ம்) பிறர்க்கு வனைந்தான், பொருள் கருதிவனைந்தான்.

இவ்விரண்டும் கருவியில் அடங்கவும் பெறுமாதலால் இழிந்தனவாயின.

இன்னும் ஆறுந்தருவது வினை என்றதற்கு "முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்" என்கிற சூத்திரத்தால் இத்தொகையிற் சிலகுறைந்துவரவும் பெறுமெனப்பொருளுரைத்துக்கொள்க. கொடியாடிற்று - என்கிற விடத்தே, ஆடுதல் வினைக்குச் செயப்படுபொருள் குறைந்து வருதல்காண்க.

முற்றுவினைகளிலே பகுதியாற் செயலும், விகுதியாற் செய்பவனும், இடைநிலை முதலியவற்றாற் காலமும், பெயரெச்ச வினையெச்சங்களிலே இம்முறையே செயலுங் காலமும் வெளிப்படையாகத் தோன்றுதலால், மற்றவை குறிப்பாற்றோன்று மெனக்கொள்க. (க)

[குறிப்பு வினையின்பொது விலக்கணம்.]

321. பொருண்முத லாறினுந் தோற்றிமுன் னறனுள்
வினைமுதன் மாத்திரை விளக்கல் வினைக்குறிப்பே.

(இ-ள்.) பொருண் முதலாறினும்-பொருளாதியாறுங் காரணமாக, தோற்றி - அவற்றிடத்தே பிறந்து, முன்னறனுள் - முன்சொல்லப்பட்ட செய்பவன்முதலாகிய ஆறனுள், வினைமுதல் மாத்திரை-கருத்தா வொன்றையே, விளக்கல் - விளக்குதல், வினைக்குறிப்பு - வினைக்குறிப்புச்சொல்லினிலக்கணமாம். எ-று.

பொருண் முதலாறும் பதவியலிலே ஐந்தாவது சூத்திரத்திலே சொல்லப்பட்டன.

(உதாரணம்.)

குழையினன் ... பொன்னினன் ...	பொருள்.	குறுந்தாளன் ... செங்கண்ணன் ...	சினை.
அகத்தினன் ... புறத்தினன் ...	இடம்.	கரியன் ... நல்லன் ...	குணம்.
ஆதிரையான் ... ஓணத்தான் ...	காலம்.	கடுநடையன் ... இன்சொல்லன் ...	தொழில்.

இவற்றுள் விகுதியாற் செய்பவன் விளங்கிற்று. மற்றவைகள் குறிப்பாக உண்டெனக் கொள்க. ஒன்றைக் குழையினன், ஒன்றாற் குழையினன் என வாராமையால், குழையினன் என்பதற்குக் கருவியுஞ் செயப்படு பொருளு மில்லையென்றும், ஒன்றை உடையன், ஒன்றாலுடையன் என வருதலால் உடையன் என்பதற்கு ஆறும்

உண்டெனவுங் கொள்க. இவைபொருளாதியாறு பெயராடியாகப்பிறந் தாலும் ஒரு பொருளைக்காட்டும் பெயராகாமல், குழையையுடையவன் ஆயினான், ஆகின்றான், ஆவான், அகத்தின்கண் இருந்தான், இருக் கின்றான், இருப்பான் என வருதலால் குறிப்பு வினை ஆயின. (உ)

[வினைச்சொற்களின் வகை.]

322. அவைதாம், முற்றும் பெயர்வினை யெச்சமு மாகி
ஒன்றற் குரியவும் பொதுவு மாகும்.

(இ - ள்.) அவைதாம்- முன்னிரண்டு சூத்திரங்களாலுந் தெரி நிலையாயும் குறிப்பாயும் வருமென்ற வினைச்சொற்கள், முற்றும்-முற் றுவினைச் சொற்களும், பெய (ரெச்சமும்) - பெயரெச்ச வினைச்சொ ற்களும், (வினை) யெச்சமும்-வினையெச்ச வினைச்சொற்களும், ஆகி- ஆகி, ஒன்றற்குரியவும் - திணைபா லிடங்களுள் ஒன்றற்குச்சிறப்பாய் வருவனவும், பொதுவும் - பலவற்றிற்குப் பொதுமையினிற்பனவும், ஆகும்-ஆகும். எ-று.

இவற்றிற்கு உதாரணம் தத்தஞ் சிறப்புச் சூத்திரங்களிற் காண்க.

இனி "ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என் பதனால், பிறவழியால் ஒன்றற்குரியவும் பொதுவுமாய் நிற்பனவுஞ் சில வுளவெனக்கொள்க.

அவைவருமாறு:—நடந்தான் - தன்வினை. நடத்தினான் - பிற வினை. வெளுத்தான், அவ்விரண்டிற்கும் பொதுவினை.

நடந்தான் - விதிவினை. நடவான் - மறைவினை. சாவான், வே வான்-அவ்விரண்டற்கும் பொதுவினை.

உண்பான்-செய்வினை. உண்ணப்பட்டது செயப்பாட்டு வினை இவற்றிற்குப் பொதுவினை வந்த விடத்திற்காண்க.

இன்னும் தேடிய சாத்தன், தேடிய வந்தான் எனச் சொல்லொ ன்றே ஈரெச்சங்களுக்கும் பொதுவாகுகை முதலானவையுங் கொள்க.

[வினைமுற்றின் இலக்கணம்.]

323. பொதுவியல் பாறையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர்
முதலறு பெயரல தேற்பில முற்றே.

(இ-ள்.) பொதுவியல் பாறையும் - பலவகைவினைகளுக்கும் பொதுவிலக்கணமாகிய செய்பவன் முதலாறையும், தோற்றி-தோன்றச்செய்து, பொருட்பெயர் முதல் - பொருட்பெயர்முதலாகிய, அறுபெயரலது-அறுவகைப்பெயரல்லாத மற்றொன்றையும், ஏற்பில-ஏலாதன, முற்று-முற்றுவினை வினைக்குறிப்புகளாம். எ-று.

(உதாரணம்.)

செய்தானவன் — தெரிநிலை நல்லன் அவன் — குறிப்பு	}	பொருட்பெயர் கொண்டன.
குளிர்ந்தது நிலம் — தெரிநிலை நல்லது நிலம் — குறிப்பு	}	இடப்பெயர் கொண்டன.
வந்தது கார் — தெரிநிலை நல்லது கார் — குறிப்பு	}	காலப்பெயர் கொண்டன.
குவிந்தது கை — தெரிநிலை நல்லது கை — குறிப்பு	}	சினைப்பெயர் கொண்டன.
பரந்தது பசப்பு — தெரிநிலை நல்லது பசப்பு — குறிப்பு	}	குணப்பெயர் கொண்டன.
ஒழிந்தது பிறப்பு — தெரிநிலை நல்லது பிறப்பு — குறிப்பு	}	தொழிற்பெயர் கொண்டன. (ச)

[தெரிநிலைவினைமுற்றின் விகற்பம்.]

324. ஒருவன் முதலைந்தையும் படர்க்கை யிடத்தும்
ஒருமைப் பன்மையைத் தன்மை முன்னிலையினும்
முக்கா லத்தினு முரண முறையே
மூவைந் திருமூன் றுறுய் முற்று
வினைப்பத மொன்றே மூவொன் பானும்.

(இ-ள்.) ஒருவன் முதலைந்தையும் - ஆண்பால் முதலாகிய ஐம்பால் வினை முற்றுகளையும், படர்க்கையிடத்தும்-படர்க்கையிடத்திலும், ஒருமை - ஒருமைவினைமுற்றையும், பன்மையை - பன்மை வினை முற்றையும், தன்மை-தன்மையிடத்திலும், முன்னிலையினும்-முன்னிலையிடத்திலும்வைத்து, முக்காலத்தினும்-முக்காலங்களாலும், முரண-மாற, முறையே-சொல்லப்பட்ட முறையே, மூவைந்து - படர்க்கைவினைமுற்றுக்கள் பதினைந்தும், இருமூன்று-தன்மை வினை முற்றுக்கள் ஆறும், ஆறு-முன்னிலை வினைமுற்றுக்கள் ஆறும், ஆய்-ஆகி, முற்றுவினைப் பதமொன்று-தெரிநிலை வினை முற்றுப்பத மொன்றுமே, மூவொன்பானும்-இருபத்தேழாகும். எ-று.

(வரலாறு.)

		இறந்தகாலம்.	நிகழ்காலம்.	எதிர்காலம்.
படர்க்கை.	ஆண்.	நடந்தான்	நடக்கின்றான்	நடப்பான்.
	பெண்.	நடந்தாள்	நடக்கின்றாள்	நடப்பாள்.
	பலர்.	நடந்தார்	நடக்கின்றார்	நடப்பார்.
	ஒன்.	நடந்தது	நடக்கின்றது	நடப்பது.
	பல.	நடந்தன	நடக்கின்றன	நடப்பன.
தன்மை.	ஒரு.	நடந்தேன்	நடக்கின்றேன்	நடப்பேன்.
	பன்.	நடந்தேம்	நடக்கின்றேம்	நடப்பேம்.
முன்னிலை.	ஒரு.	நடந்தாய்	நடக்கின்றாய்	நடப்பாய்.
	பன்.	நடந்தீர்	நடக்கின்றீர்	நடப்பீர்.

எனத் தெரிநிலை வினைமுற்று ஒருபகுதியுமே இருபத்தேழாய வாறுகாண்க. (௫)

[ஆண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று]

325. அன் ஆ னிறுமொழி யாண்பாற் படர்க்கை.

(இ-ள்.) அன் ஆனிறுமொழி - அன் ஆன் என்கிற இருவிகுதியையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள், ஆண்பாற் படர்க்கை-உயர்திணையாண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம். எ-று.

(வரலாறு.)

வி.	தெரி—இற.	நிக.	எதி.	குறி.	
அன்.	நடந்தனன்	நடக்கின்றனன்	நடப்பன்	குழையன்.	(௧)
ஆன்.	நடந்தான்	நடக்கின்றான்	நடப்பான்	குழையான்.	

[பெண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.]

326. அள் ஆ ளிறுமொழி பெண்பாற் படர்க்கை.

(இ-ள்,) அள் ஆளிறுமொழி - அள் ஆள் என்கிற இரண்டு விகுதியையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள், பெண்பாற்படர்க்கை-உயர்திணைப் பெண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம். எ-று.

(வரலாறு.)

வி,	தெரி--இற.	நிக.	எதி.	குறி.	
அள்.	நடந்தனள்	நடக்கின்றனள்	நடப்பள்	குழையள்	(௨)
ஆள்.	நடந்தாள்	நடக்கின்றாள்	நடப்பாள்	குழையாள்	

[பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.]

327. அர் ஆர் பவ்வூ ரகரமா ரீற்ற
பல்லோர் படக்கைமார் வினையொடு முடிமே.

(இ-ள்.) அர் ஆர் பவ்வூரகரமாரீற்ற - அர் ஆர் ப மார் என்கிற நான்கு விகுதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள், பல்லோர் படர்க்கை-உயர்திணைப் பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், மார் - இவற்றுள்ளே மாரீற்று வினைமுற்று, வினையொடு முடியும்-பொதுவிதியாற் பெயருடன் முடிவதன்றி வினையுடனுமுடியும்.

மார் விகுதியும் பவ்விகுதியுந் தாமே காலங்காட்டுமெனப் பதவியலுள் 18-ஆவது சூத்திரத்தில் கூறுதலால் அவை குறிப்பு வினைக்கு வருதலில்லை,

(வரலாறு.)

வி.	தெரி-இற.	நிக.	எதி.	குறி.
அர்.	நடந்தனர்	நடக்கின்றனர்	நடப்பர்.	குழையர்
ஆர்.	நடந்தார்	நடக்கின்றார்	நடப்பார்.	குழையார்
ப.	——	——	நடப்ப.	——
மார்.	——	——	கொண்மார்.	——

"ஆர்ந்தார் கொண்மார் வந்தார்" என மார் ஈற்று வினைமுற்று வினையொடு முடிந்தது. கொண்மார் = கொள்வார். இம்மார்விகுதி எதிர்கால வினையொன்றையு மறுத்து எதிர்மறைமுற்றாயும் வரும். உ-ம். "பீடின்மன்னனைப் பாடன்மாரெமரே." (அ)

[ஒன்றன்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று]

328. துறுடுக் குற்றிய லுகர வீற்ற
ஒன்றன் படர்க்கைடுக் குறிப்பி னாகும்.

(இ-ள்.) துறுடுக்குற்றிய லுகரவீற்ற - து று டு என்கிற இம்மூன்று குற்றியலுகர விகுதிகளை யிறுதியிலுடையமொழிகள், ஒன்றன் படர்க்கை - அஃறிணை யொன்றன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், டுக்குறிப்பினாகும்-இவற்றுள் டுவ்விகுதி குறிப்புவினைமுற்றிற்கல்லது தெரிநிலை வினைமுற்றிற்கு வருவதில்லை.

றுவ்விகுதி இறந்த காலத்திற்கே வருமெனக் கொள்க.

(வரலாறு.)

வி.	தெரி-இற.	நிக.	எதி.	குறி.
து.	நடந்தது	நடக்கின்றது	நடப்பது.	குழையது.
று.	கூயிற்று	——	——	அற்று
டு.	——	——	——	பொருட்டு

[பலவின்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.]

329. அ ஆ ஈற்ற பலவின் படர்க்கை
ஆவே யெதிர்மறைக் கண்ண தாகும்.

(இ-ள்.) அ ஆ ஈற்ற - அ ஆ என்கிற விகுதிகளை இறுதியிலுடைய மொழிகள், பலவின்படர்க்கை-பலவின்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், ஆ - அவற்றுள் ஆகாரம், எதிர்மறை கண்ணதாகும்-எதிர்மறையினிடத்து வருமேயன்றி உடன்பாட்டினிடத்து வாராது, எ-று.

(வரலாறு.)

வி.	தெரி-இற	நிக.	எதி.	குறி.	} தெரிநிலை.
அ.	நடந்தன	- நடக்கின்றன	-நடப்பன.	குழையன.	
	நடந்தில	- நடவாநின்றில	——	——	

நடவா என ஆகாரம் எதிர்மறைக் கண்வந்தது. (கய)

[இருதிணைப்பொதுவினை.]

330. தன்மை முன்னிலை வியங்கோள் வேறில்லை
உண்டீ ரெச்ச மிருதிணைப் பொதுவினை.

(இ-ள்.) தன்மை-தன்மையிடத்துத் தெரிநிலை குறிப்பு வினைமுற்றுகளும், முன்னிலை-முன்னிலையிடத்துத் தெரிநிலை குறிப்புவினைமுற்றுகளும், வியங்கோள்-வியங்கோள்வினைமுற்றுகளும், வேறில்லையுண்டு-வேறு இல்லை உண்டு என்கிற மூன்றுவினைக்குறிப்பு முற்றுகளும், ஈரெச்சம்-தெரிநிலை குறிப்புப் பெயரெச்ச வினையெச்சவினைகளும், இருதிணை-உயர்திணை அஃறிணை என்கிற இருதிணைக்கும், பொதுவினை-பொதுவினைகளாம். எ-று.

செய்யுமென்னும் பெயரெச்சமே செய்யுமென்னு முற்றுதலால், அம்முற்றும் இருதிணைப் பொதுவினையா மென்பது தானே தோன்றுதல் காண்க. (கக)

[தன்மையொருமை வினைமுற்று.]

331. குடுதுறு வென்னுங் குன்றிய லுகரமோ
டல்ல னென்னே னாகு மீற்ற
இருதிணை முக்கூற் றொருமைத் தன்மை.

(இ-ள்,) குடுதுறுவென்னுங் குன்றியலுகரமோடு - கு டு து று என்கிற குற்றியலுகரவிகுதிகளும், அல்ல னென்னேன் - அல்

அன் என் ஏன் என்கிற நான்குமெய்யீற்று விகுதிகளும், ஆகும் - ஆகிய, ஈற்ற - இவ்வெட்டு விகுதிகளையும் இறுதியிலே யுடைய மொழிகள், இருதிணை - இருதிணை யிடத்தனவாகிய, முக்கூற்று - ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்கிற மூன்றுபால்களுக்கும் பொதுவாகிய, ஒருமைத்தன்மை - தன்மை யொருமையாகிய தெரிநிலை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம்.

கு டு து று என்கிற நான்கும் தாமே காலங் காட்டுதலாற் குறிப்பு வினைக்கு வாரா. அல் - எதிர்காலத்திலே மாத்திரம் வரும். பதவியல் 18 - வது சூத்திரத்திற்காண்க.

(வரலாறு.)

வி.	தெரி-இற.	நிக.	எதி.	குறி.
கு.	——	——	உண்கு	——
டு.	உண்டு	——	——	——
து.	வந்து	——	வருது	——
று.	சென்று	——	சேறு	——
அல்.	——	——	உண்பல்	——
அன்.	உண்டனன்	உண்ணாநின்றனன்	உண்பன்.	தாரினன்
என்.	உண்டனென்	உண்ணாநின்றனென்	உண்பென்.	தாரினென்
ஏன்.	உண்டேன்	உண்ணாநின்றேன்	உண்பேன்.	தாரினேன்

யான்.

உண்டு=உண்டேன், வந்து=வந்தேன், சென்று=சென்றேன், உண்கு=உண்பேன், வருது=வருவேன், சேறு=செல்வேன், உண்பல்=உண்பேன். உண்ணாநிற்பல் எனச் சிறுபான்மை அல்விகுதி நிகழ்காலத்தும் வரும். (௧௨)

[தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று.]

332. அம்மா மென்பன முன்னிலை யாரையும்
எம்மே மோமிவை படர்க்கை யாரையும்
உம்மூர் கடதற விருபா லாரையும்
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.

(இ-ள்.) அம்மாமென்பன - அம் ஆம் என்கிற விரண்டு விகுதிகளையு மிறுதியி லுடைய மொழிகள், முன்னிலையாரையும் - தன்னிலையி னிற்கையன்றி முன்னிலை யிடத்தாரையும், எம்மே மோமிவை - எம் ஏம் ஓம் இம்மூன்று விகுதிகளையு மிறுதியி லுடையமொழிகள், படர்க்கையாரையும் - தன்னிலையினிற்கையன்றிப் படர்க்கை யிடத்

தாரையும், உம்மூர் கடதற - கும் டும் தும் றும் என்கிற நான்கு விகுதிகளையுமிறுதியிலுடைய மொழிகள், இருபாலாரையும் - தன்னிலையி னிற்கையன்றி அவ்வீரிடத்தார்களையும், தன்னொடுபடுக்குந் தன்மைப் பன்மை - தன்னுடன் கூட்டுகிற தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம். எ-று.

கும் டும் தும் றும் என்கிற நான்குந்தாமேகாலங்காட்டுதலாலே குறிப்பு வினைக்கு வருவனவல்ல. பதவியல் 18-வது சூத்திரத்தால் காலமும், மேல் இரண்டு சூத்திரங்களால் இடமும் உணர்க.

வி.	தெரி - இற.	நிக.	எதி.	குறி.	
அம்.	உண்டனம்	உண்கின்றனம்	உண்பம்	தாரினம்	யாம். யானும் நீயும்.
ஆம்.	உண்டாம்	உண்கின்றாம்	உண்பாம்	தாரினாம்	
எம்.	உண்டனெம்	உண்கின்றனெம்	உண்பெம்	தாரினெம்	யாம். யானும் அவனும்
ஏம்.	உண்டேம்	உண்கின்றேம்	உண்பேம்	தாரினேம்	
ஓம்.	உண்டோம்	உண்கின்றோம்	உண்போம்	தாரினோம்	
கும்.	——	——	உண்கும்.	——	யாம். யானும் நீயுமவனும்.
டும்.	உண்டும்	——	——	——	
தும்.	வந்தும்	——	வருதும்	——	
றும்.	சென்றும்	——	சேறும்	——	

உண்டும் = உண்டோம்.	உண்கும் = உண்போம்.
வந்தும் = வந்தோம்.	வருதும் = வருவோம்.
சென்றும் = சென்றோம்.	சேறும் = செல்வோம்.

இவை சிறுபான்மை இம்முறையின்றி மயங்கி வருதலுமுண்டு.

[வினையுடனும் முடிகிற தன்மை வினைமுற்றுகள்.]

333. செய்கெ னொருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையும்
வினையொடு முடியினும் விளம்பிய முற்றே.

(இ-ள்.) செய்கென் - செய்கு என்கிற, ஒருமையும் - தன்மை யொருமை முற்றும், செய்குமென் - செய்கும் என்கிற, பன்மையும் - தன்மைப்பன்மை முற்றும், வினையொடு முடியினும் - (பெயருடனேயன்றி) வினையுடனே முடியினும், விளம்பிய - முன்சொல்லப் பட்ட, முற்றே - முற்றுகளேயாம் எ-று.

(வ-லாறு.) உண்குவந்தேன். உண்கும்வந்தேம் என வரும். ()

[உளப்பாட்டுமுன்னிலைப்பன்மை.]

334. முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு முன்னிலை.

(இ-ள்.) முன்னிலை-முன்னிலையோடு, கூடிய-சேர்ந்த, படர்க்கையும்-படர்க்கையும், முன்னிலை-முன்னிலையாம். எ-று.

தெரி.	குறி.	
உண்டனிர்	குழையினிர்	நீயுமவனும்.
உண்டீர்	குழையீர்	
உண்மின்	—— ——	

இச்சூத்திரம் முன்னிலைப் பன்மை கூறிய வழியே கூறுது, "ஒன்றினமுடித்தல் தன்னினமுடித்தல்" என்கிற உத்தியால் இங்கே சொல்லப்பட்டது. (கரு)

[முன்னிலை யொருமை வினைமுற்று.]

335. ஐயா யிகர வீற்ற மூன்றும்
ஏவலின் வருஉ மெல்லா வீற்றவும்
முப்பா லொருமை முன்னிலை மொழியே.

(இ-ள்.) ஐயா யிகரவீற்ற மூன்றும் - ஐ ஆய் இ என்கிற மூன்று விகுதிகளை இறுதியிலுடைய மொழிகளும், ஏவலின் வருஉ-மெல்லாவீற்றவும்-விகுதி குன்றுதுந் தன்றியுநிற்பனவாகிய ஏவலிலே வருகிற இருபத்து மூன்றீற்றுமொழிகளும், முப்பால் - ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்கிற மூன்றுபால்களுக்கும் பொதுவாகிய, ஒருமை முன்னிலைமொழி - முன்னிலையொருமைத் தெரிநிலைவினைமுற்றுங் குறிப்பு முற்றுமாம். எ-று.

இகரவிகுதி எதிர்காலத்தை யிடைநிலையில்லாமற் காட்டும். ஏவல்வினை முற்றுகள் குறிப்புவினையில் இல்லை என்று அறிவித்தற்கு உம்மைகொடுத்துப் பிரித்தார்.

(வரலாறு.)

வி.	தெரி. இற.	நிக.	எதி.	குறி.	
ஐ.	உண்டனை	-உண்ணாநின்றனை	-உண்பை.	வில்லை	நீ.
ஆய்.	உண்டாய்	-உண்ணாநின்றாய்	- உண்பாய்.	வில்லாய்	
இ.	உண்டி	-உண்ணாநின்றி	- சேறி.	வில்லி	

ஏவல் வினைகள் நடவாய், வாராய், கேளாய், அஃகாய் என விகுதி குன்றுமலும், நட. வா, சேள், அஃகு என விகுதி குன்றியும் வரும். ஏவலெனப் பொதுப்படச் சொல்லியவதனால், செய்வி,

செய்விப்பி என ஏவன்மேல் ஏவலாகவருவனவும், செய்யல்; செய்யேல், மருல், நடவாதே என எதிர்மறையில் வருவனவும்; சொல்லிக்காண். நடந்திடு, எழுந்திரு, அருளு என உடன்பாட்டில் வருவனவுங்கொள்க. (கசு)

[சில ஏவல் வினைமுற்றுக்குச் சிறப்புவிதி.]

336. முன்னிலை முன்ன ரீயு மேயும்
அந்நிலை மரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே.

(இ-ள்.) முன்னிலை முன்னர் - முன்னிலையேவன் முற்றென் முன்சொல்லப்பட்ட வற்றிற்கு முன், ஈயும்-ஈகாரமும், ஏயும்-ஏகாரமும், அந்நிலை மரபின்-அவ்விடத்து நிற்றற்குரிய மரபினையுடைய, மெய்-யாதானுமொருமெய்யை, ஊர்ந்து-ஏறி, வரும்-வரும். எ-று.

(வரலாறு.) "சென்றீ பெரும நிற்றகைக்குநர்யாரோ" "அட்டிலோலை தொட்டனை நின்மே" எனவரும். (கஎ)

[முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்று.]

337. இர்ஈ ரீற்ற விரண்டு மிருதிணைப்
பன்மை முன்னிலை மின்னவற் றேவல்.

(இ-ள்.) இர் ஈரீற்றவிரண்டும்-இர் ஈர் என்கிற இரண்டுவிகுதிகளையு மிறுதியிலுடைய மொழிகள், இருதிணை-இருதிணைக்கும் பொதுவாகிய, பன்மைமுன்னிலை - பன்மைமுன்னிலைவினைமுற்றுங் குறிப்பு முற்றுமாம், மின்-மின்விகுதியை யிறுதியிலுடைய மொழிகள், அவற்றேவல்-முன்னிலைப்பன்மை யேவன்முற்றாம். எ-று

உம் விகுதி முன்னிலைப்பன்மை யேவலுக்கு இக்காலத்தில் வழங்கிவருதலால் "புதியனபுகுதலும் வழுவல" என்பதனாற் கொள்க.

(வரலாறு.)

வி.	தெரி--இற.	நிக.	எதி.	குறி.	
இர்.	உண்டனிர்	- உண்கின்றனிர்	- உண்பிர்.	குழையிர்	நீர்.
ஈர்.	உண்டீர்	- உண்கின்றீர்	- உண்பீர்.	குழையீர்	
மின்	——	——	- உண்மின்	——	
உம்	——	——	- உண்ணும்	——	

[வியங்கோள்வினைமுற்று.]

338. கயவொடு ரவ்வொற் றீற்ற வியங்கோள்
இயலு மிடம்பா லெங்கு மென்ப.

(இ-ள்.) கயவொடு - கயவென்கிற இரண்டுயிர் மெய்யினையும், ரவ்வொற்று - ரகரமெய்யினையும், ஈற்ற-இறுதியிலுடையமொழிகள், வியங்கோள்-வியங்கோண்முற்றுகளாம், (இடமெங்கும்)-மூன்றிடங்களிலும், பாலெங்கும்-ஐம்பால்களிலும், இயலும்-செல்லும், என்ப - என்றுசொல்லுவர்புலவர். எ-று.

(வரலாறு.)

வாழ்க - வாழிய- வாழியர் -	யான், யாம், நீ, நீர், அவன், அவள், அவர், அது, அவை என இவை வாழ்த்துப் பொருளில் வந்தன.

இவை அவன் உண்க, நீவருக என உயர்ந்தோ னிழிந்தோனை விதித்தற்பொருளிலும், எம்மைக் காத்தருள்க, ஒருசொற்கேட்க, எனவேண்டிக் கோடற்பொருளிலும், அத்தியன் கெடுக என வைதற் பொருளிலும் வரும். இப்படி சொன்னவர் தாமே "வருத்துனா யாதவும் வருத்தனர் கொளலே" என அல்லீறும் உடன்பட்டுப் புணர்த்தமையால் அதனுடன் "நான்மறை யறங்களோங்க" என அகரவீறும் கொள்க. அன்றியுஞ் சிறுபான்மை இக்கால வழக்கத்தில் நடக்கக் கடவன், நடப்பானாக எனப் பாலிடங்களுள் ஒன்றைச்சேர்ந்து வருவனவுங் கொள்க. (ககூ)

[பால் இடங்களுக்குப் பொதுவான குறிப்பு வினைமுற்றுகள்.]

339. வேறில்லை யுண்டைம் பான்மூ விடத்தன.

(இ-ள்.) வேறில்லையுண்டு - வேறு இல்லை உண்டு என்கிற மூன்றுவினைக்குறிப்பு முற்றுகளும், ஐம்பால்-ஐம்பாலுக்கும், மூவிடத்தன-மூவிடத்திற்கு முரியனவாம், எ-று.

வேறு - இல்லை - உண்டு -	அவன், அவள், அவர், அது, அவை, யான், யாம், நீ, நீர்.

"மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வவ்வயின் மொழியாததனையு முட்டின்று முடித்தல்" என்கிற வுத்திபால்-வேண்டும், தகும், படும் என்கிற சொற்களும் ஐம்பான் மூவிடத்திற்கும் பொதுவாமெனக்கொள்க.

(வரலாறு.) அவரோதல் வேண்டும், நீ போதல் வேண்டும் எ-ம்; இச்சோறுண்ணத்தகும், இவரா லிக்காரியஞ் செய்யத்தகும் எ-ம்; வஞ்சனை யஞ்சப்படும், கற்றறிந்தோரைத் தலைநிலத்து வைக்கப்படும் எ-ம்; வரும்.

இம்மூன்று மொருபொருட் சொற்களாய்த் தொழிற்பெயராய்த் தேற்றப்பொருள் பட்டே நிற்குமென்றறிக. (உ0)

[பெயரொச்சம்.]

340. செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் பாட்டில்
காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு
செய்வ தாதி யறுபொருட் பெயரும்
எஞ்ச நிற்பது பெயரொச் சம்மே.

(இ-ள்.) செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் - செய்தவென்றும் செய்கின்றவென்றும் செய்யுமென்றும் சொல்லப்படுகிற, பாட்டில்- மூவகைச் சொற்களிலே, காலமும் - முறையே இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்கிற மூன்றுகாலங்களும், செயலும்-தொழிலும், தோன்றி - தோன்றி, பாலொடு - பாலுடனே, செய்வதாதி-செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம் செயப்படுபொருள் என்கிற, அறுபொருட்பெயரும்-அறுவகைப்பொருட்பெயர்களும், எஞ்ச நிற்பது-ஒழிய நிற்பன, பெயரொச்சம்-பெயரொச்சவினை வினைக்குறிப்புகளாம். எ-று.

எற்புழிக்கோடலால், தோன்றி என்பது வரைக்கும் தெரிநிலைக்கும், ஒழிந்தவிதி தெரிநிலை குறிப்பு இரண்டற்குங் கொள்க.

(வரலாறு.)

இற. நிகழ். எதிர். உண்ட, உண்கின்ற, உண்ணும்.	சாத்தன் - செய்பவன்; கலம் - கருவி; வீடு - நிலம்; ஊண் - செயல்; பகல் - காலம்; சோறு - செயப்படுபொருள்.

கரியகுதிரை, உள்ளபொருள் எனப் பெயரொச்சக் குறிப்பு வரும். அறுபொருட் பெயருமென்ற உம்மையால் களைகட்டபயிர், களைகட்டகூலி என இன்னதற்கு, இதுபயன் என்னும் பெர்களெஞ்ச நிற்பனவும்; உண்ட இளைப்பு, குடிபோன ஊர் எனப் பிறபெயரொஞ்ச நிற்பனவுங் கொள்க. (உக)

[செய்யும் என்னும் பெயரொச்சத்திற்குச் சிறப்புவிதி.]

341. செய்புமெ னெச்சவீற் றுயிர்மெய் சேறலும்
செய்யுளு ளும்முந் தாகலு முற்றேல்
உயிரு முயிர்மெய்யு மேகலு முளவே.

(இ-ள்.) செய்யுமெனெச்சம்-செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சத்தினுடைய, ஈறு-இறுதியி லுள்ள, உயிர்மெய்-உயிர்மெய்யானது, மேறலும்-கெடுதலும், செய்யுளுள்-செய்யுளிடத்து, உம்-உம்விகுதியானது, உந்தாகலும்-உந்தெனத்திரிதலும், முற்றேல்-அது முற்றாயின், உயிரும்-அதனிறுதியுயிராயினும், உயிர்மெய்யும் - உயிர்மெய்யாயினும், ஏகலும்-கெடுதலும், உள-உளவாம். எ-று.

(வரலாறு.) வாவும்புரவி-வாம்புரவி எனச் செய்யுமெனெச்சத்தீற்று உயிர்மெய்கெட்டது.

கூப்பெயர்க்கும் நீர்க்கோழி இதில் கூப்பெயர்க்குந்து, எனச் செய்யுளில் உம் உந்து ஆயிற்று.

தோழியுங்கலுழ்மே, அவனொடு மொழிமே என முற்றாயவிடத்து கலுழும், மொழியும் என்பவைகளில் உயிரும் உயிர்மெய்யுங் கெட்டன.

[வினையெச்சத்திலக்கணம்.]

342. தொழிலுங் காலமுந் தோன்றிப் பால்வினை
ஒழிய நிற்பது வினையெச் சம்மே.

(இ-ள்.) தொழிலும்-செயலும், காலமும்-பொழுதும், தோன்றி-விளங்கி, பால்-பாலுடனே, வினை-வினையானது, ஒழிய - எஞ்ச, நிற்பது-நிற்பன, வினையெச்சம்-தெரிநிலை வினையெச்சமும் குறிப்பு வினையெச்சமுமாம்.

வினையெனப் பொதுப்படக் கூறுதலால், வினைமுற்றும், குறிப்புமுற்றும், பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் வினையாலணையும் பெயரும், தொழிற்பெயருமாகிய ஐவகைவினைச்சொற்களுங் கொள்க. ()

[வினையெச்சவாய்பாடுகள்.]

343. செய்து செய்பு செய்யாச் செய்யூச்
செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர்
வான்பான் பாக்கின வினையெச் சம்பிற
ஐந்தொன் றுறுமுக் காலமு முறைதரும்.

(இ-ள்.) செய்து...செய்யியர்-செய்து என்பதுமுதல் செய்யியர் என்பதீறாகிய ஒன்பது வாய்பாட்டால் வருவனவும், வான்பான் பாக்கு-இம்மூன்று விகுதிகளைக்கொண்டு வருவனவும், இன-இவை போல்வன பிறவும், வினையெச்சம்-வினையெச்ச வினைகளாம், ஐந்து-

முன்னையவைந்தும்,ஒன்று-நடுநின்ற ஒன்றும்,ஆறு-பின்னையவாறும்-முக்காலமும்-இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும், முறை - முறையாக, தரும்-காட்டுவனவாம். எ-று.

இவற்றுள் செய்தென்ப தொழிந்தவை இடைநிலை பெறுமல் தாமே காலங்காட்டும்.

இனவென்றமையால் ஆடிக்கொண்டான், போய்க்கொண்டான் எனச் செய்து என்கிற வாய்பாடு பற்றி இகரவிகுதியும் யகரமெய் விகுதியும் வருமென்றும், தழீஇக் கொண்டான் எனவிகுதி விகாரப் பட்டு வருமென்றும், புக்குவந்தான் எனப் பகுதி விகாரப்பட்டு வருமென்றும், உணற்குவந்தான் எனச் செயவென் வாய்பாடுபற்றிக் குவ் விகுதி வருமென்றும், உண்டாற் பசிதீரும், உண்டக்கால் பசிதீரும், உண்ணுமேற் பசிதீரும் எனச் செயி னென்னும் வாய்பாடு பற்றி ஆல் கால் ஏல் விகுதிகள் வருமென்றும்,எள்ளுமேனும் வரும், காண்டலு மிதுவே கூறும் என ஏனும், உம்மும் ஓரோவிடத்திலே விகுதி களாய் வருமென்றும்,உண்ணாமை வந்தான்,உண்ணமல்வந்தான்,உண் ணுமே வந்தான் என எதிர்மறையிடத்து, மை, மல், மே, விகுதிகள் வருமென்றும், அருளின்றிவந்தான், அவனல்லதில்லை, அவனல்லாம லில்லை என வினையெச்சக்குறிப்புகளுக்கு, றி, து, மல் என்பவை விகுதிகளாமென்றுங்கொள்க.

உரையிற்கோடலால், செயவெனெச்சம் நிகழ்காலமன்றி, இறந் தகால எதிர்காலங்களிலும் வருமெனக்கொள்க. இச்செயவெனெச் சம் காரணகாரியப் பொருளின்றி வரும்போதுநிகழ்காலமும், காரண ப்பொருளுணர்த்தும்போது இறந்தகாலமும், காரியப்பொருளுணர்த் தும்போது எதிர்காலமும் காட்டுமென்றுணர்க.

உ-ம். சூரியன் உதிக்கவந்தான். நிக.
மழைபெய்ய நெல்விளைந்தது. இற.
நெல்விளைய மழைபெய்தது. எதி.

இன்னும் வான், பான், பாக்கு என்னும் மூன்றும் சிறுபான்மை தொழிற்பெயர்ப்பொருள் பட்டுவருமென்றும் கொள்க.

உ-ம். நீவருவான் ஏன்
யான் உரைப்பான் ஏன்
ஏதம்படுபாக்கு அறிந்து.

இவைகளில் வினையெச்சங்கள் வருதல், உரைத்தல், 'படுதல் எனத்தொழிற்பெயர்ப் பொருள் படுதலறிக. (உச)

[வினையெச்சங்களின் முடிபுவேறுபாடு.]

344. அவற்றுள், முதலி னான்கு மீற்றின் மூன்றும்
வினைமுதல் கொள்ளும் பிறவுமேற் கும்பிற.

(இ-ள்.) அவற்றுள் - (முன்சூத்திரத்துட் சொல்லிய) வினையெச்சங்களுள், முதலில் - முதலிலுள்ள, நான்கும் -(செய்து செய்பு செய்யா செய்யூ என்கிற) நான்கும், ஈற்றில்-இறுதியிலுள்ள, மூன்றும் - (வான் பான் பாக்கு என்கிற விகுதிகளையுடைய) மூன்றும், வினைமுதல் - தன்கர்த்தாவின் வினையை, கொள்ளும் - கொண்டு முடியும், பிற - (நடுவிலுள்ள செய்தென செய செயின் செய்திய செய்யியர் என்கிற ஐந்தும் இவைபோல்வன பிறவு மென்றதனால் வருஞ்செய்தால் முதலியவையும் வினையெச்சக் குறிப்புகளும் ஆகிய) இவைகள், பிறவும் - (தன்கர்த்தாவின் வினையையே யன்றி) பிறகர்த்தாவின் வினையையும், ஏற்கும் - கொண்டுமுடியும், எ - று.

(உ-ம்.)

உ.	தானடந்து வந்தான்	முதலில்நான்கும் ஈற்றின் மூன்றும் வினைமுதல் கொண்டு முடிந்தன.
பு.	தானுண்குபு போனான்	
ஆ.	தான்கல்லாக் கழித்தான்	
ஊ.	தான்காணூ மகிழ்ந்தான்.	
வான்.	தான்கொல்வான் செல்வான்	
பான்.	தானலைப்பான் புகுந்தான்	
பாக்கு.	தான்றருபாக்கு வருவான்	
என	தானுண்டென் மகிழ்ந்தான் பிறனுண்டென மகிழ்ந்தான்	இடையிலைந்தும் வினைமுதலும் பிறவுங் கொண்டன.
அ	தானுண்ண வருகிறான் பிறனுண்ணக்காண்கின்றான்	
இன்	தானுண்ணின் மகிழ்வான் பிறனுண்ணிற் கொடுப்பான்	
இய	தானுண்ணிய வருவான் பிறனுண்ணிய கொடுப்பான்	
இயர்	தானுண்ணியர் போவான் பிறனுண்ணியர் வழங்குவான்	

உண்டால்உவக்கும் உண்டால்பசிதீரும் மழையின்றிப் பொய்ப்பின் விருந்தின்றி யுண்டான்	இன என்றதனால் வருகிற செய்தால் முதலியவையும், வினையெச்சக்குறிப்பும், இப்படியே வினைமுதலும் பிறவு மேற்றன. (உரு)

[வினைமுதல் கொள்ளுமென்றவற்றிருப்புறனடை.]

345. சினைவினை சினையொடு முதலொடுஞ் செறியும்.

(இ-ள்.) சினைவினை - (முதலினன்குமீற்றின் மூன்றுமென்ற வினையெச்சங்கள்) சினைவினையாயின் (அவை), சினையொடும்-(முன் வினைமுதல் கொள்ளு மென்றவிதியினாலே) சினையுடனே யன்றி, முதலொடும்-முதனுடனும், செறியும்-முடியும், எ-று.

(உ-ம்.)

காலொடிந்து விழுந்தான்.	}	ஒடிதல், வருதல்சினைவினை
கண்வருவான்கதிரவனைத்தொழுதான்	}	விழுதல், தொழுதல்முதல் வினை. (உ௬)

[வினையெச்சவாய்பாடுகளின்திரிபு.]

346. சொற்றிரி யினும்பொரு டிரியா வினைக்குறை.

(இ-ள்.) சொல் - (முதலினன்கு மீற்றின் மூன்று மென்ற) வினையெச்ச வாய்பாடுகளாக, வினைக்குறை - பிற வினையெச்ச வாய்பாடுகள், திரியினும் - வேறுபடினும், பொருள் - (அவற்றின்) பொருள்கள், திரியா - வேறுபடாவாம், எ-று.

(உ-ம்.) கோழி கூவிப் பொழுது புலர்ந்தது.
யான்கொள்ளுவான் பொன்கொடுத்தான்.

இவற்றில் கூவ என்னும் நிகழ்காலச் செயவெனெச்சம் கூவி என்றும், கொள்ள என்னும் காரியப் பொருட்டாகிய எதிர்காலச் செயவெனெச்சம் கொள்வான் என்றுந் திரிந்தன. (உ௭)

[வினைக்குறிப்புக்கு ஆவதோர் சிறப்புவிதி.]

347. ஆக்க வினைக்குறிப் பாக்கமின் றியலா.

(இ-ள்.) ஆக்கம்-(ஆதல் என்னும்) ஆக்கச்சொல்லைக்கொண்டு, வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புச் சொற்கள், ஆக்கம் இன்று - (அந்த) ஆக்கச்சொல் இல்லாமல், இயலா - வாராவாம்.

சில இடங்களில் வேற்றுமை உருபுகள் போல ஆக்க வினைக் குறிப்பிற்கு ஆக்கச்சொல் தொக்கும்வரும்.

(உ-ம்.) சாத்தன் நல்லனாயினன்	}	ஆக்கச் சொல்
கல்வியிற் பெரியனாயினன்	}	விரிந்தது

சாத்தன் நல்லன்	}	ஆக்கச்சொல்
கல்வியிற் பெரியன்		தொக்கது

எனவே நல்லன் பெரியன் என்பன இயற்கை வினைக்குறிப்பாயின் ஆக்கச்சொல் தொகுதலும் விரிதலுமின்றிச் சாத்தன் நல்லன், கல்வியிற் பெரியன் என்றே வருமெனக் கொள்க. (உஅ)

[செய்யுமென் முற்றுவினைக்குச் சிறப்புவிதி.]

348. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையில்
செல்லா தாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே.

(இ-ள்.) செய்யும் என் முற்று - செய்யுமென் முற்றானது, பல்லோர் படர்க்கை (யில்) - உயர்திணைப்பன்மைப் படர்க்கையிலும், முன்னிலை (யில்) - முன்னிலையிலும், தன்மையில் - தன்மையிலும், செல்லாது ஆகும் - செல்லாது. எ-று.

எனவே இச்செய்யுமென் முற்று பலர்பால் ஒழிந்த மற்ற படர்க்கை நாற்பாலினுஞ் செல்லுமென்பது பெற்றாம்.

(உ-ம்.) அவனுண்ணும், அவளுண்ணும், அது வுண்ணும், அவை யுண்ணும். (உகூ)

[யார் என்னும் குறிப்புவினைமுற்றுக்குச் சிறப்புவிதி.]

349. யாரென் வினாவினைக் குறிப்புயர் முப்பால்.

(இ-ள்) வினா - வினாப்பொருளைத் தருகிற, யார் என் - யார் என்கிற, வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புமுற்று, உயர் முப்பால்-உயர்திணை மூன்றுபால்களுக்கும் பொதுவினையாம். எ-று.

(உ-ம்) அவன்யார், அவள்யார், அவர்யார்.

இது ஆர் எனவும் மருவி வழங்கும். சிறுபான்மை அதுயார், அவையார் என அஃறிணையிருபால்களினும், நான்யார், நாம்யார், எ-ம், நீயார், நீர்யார், எ-ம், தன்மை முன்னிலைகளிலும் வருதல்புதியன புகுதலாம். (௩0)

[எவன் என்னும் குறிப்பு வினைமுற்றுக்குச் சிறப்புவிதி.]

350. எவனென் வினாவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்.

(இ-ள்.) வினா - வினாப்பொருளைத் தருகிற, எவன் என் - எவன் என்கிற, வினைக்குறிப்பு - வினைக்குறிப்புமுற்று, இழி இரு பால் - அஃறிணை இரண்டு பாலுக்கும் பொதுவினையாம், எ-று.

(உ-ம்.) அஃதெவன், அவையெவன்.
இது என், என்னை, என்ன எனவும் மருவி வழங்கும். (கூக)

[இருவகைமுற்றுகளுக்கும் சிறப்புவிதி.]

351. வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலும்
குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே.

(இ-ள்.) வினைமுற்றே-(தெரிநிலை) வினைமுற்றே, வினையெச்சம் ஆகலும் - வினையெச்சமாகி வருதலும், குறிப்புமுற் (றே) - குறிப்புவினைமுற்றே, ஈர் எச்சம் ஆகலும் - வினையெச்சமாகியும் பெயரெச்சமாகியும் வருதலும், உள - உளவாம், எ-று.

(உ-ம்.)

கண்டனன் வணங்கினான்=கண்டு வணங்கினான். முகந்தனர் கொடுத்தார்=முகந்து கொடுத்தார்.	தெரிநிலைவினைமுற்று வினைஎச்சமாயிற்று.
அவன் வில்லினன்வந்தான்=அவன் வில்லினனாகிவந்தான்.	குறிப்புமுற்று வினையெச்சமாயிற்று.
வெந்திறலினன் விறல்வழுதியொடு=வெந்திறலினனாகிய விறல்வழுதியொடு.	குறிப்பு முற்று பெயரொச்சமாயிற்று. (கூஉ)

வினையியல் முற்றிற்று.

மூன்றாவது.

பொதுவியல்.

இது முன்வந்த பெயருக்கும் வினைக்கும் பின்வரும் இடைக்கும் உரிக்கும் பொதுவிலக்கணங்களைச் சிங்க நோக்காக அறிவிக்கும்படி நடுவே வைக்கப்பட்டது.

[பாற் பொதுமை நீக்கல்.]

352. இருதிணை யாண்பெணு ளொன்றனை யொழிக்கும்
பெயரும் வினையுங் குறிப்பி னானே.

(இ-ள்.) இரு திணை-இருதிணையிலும், பெயரும்-(ஆண்பால் பெண்பால்களுக்குப் பொதுவாகிய) பெயர்ச்சொற்களும், வினையும்-(அப்படிப்பட்ட) வினைச்சொற்களும், ஆண்பெணுள்-அவ்வாண்பால் பெண்பால்களுள், ஒன்றனை-ஒருபாலை, ஒழிக்கும் - நீக்கும், குறிப்பினான் - குறிப்பினால், எ-று. [ஏ-அசை.]

(உ-ம்.) ஆயிரமக்கள் போர்செய்தற்குப் போயினார்—இதில் மக்கள் என்னும் உயர்திணை இருபாற்பொதுப்பெயரும், போயினார் என்னும் பொதுவினையும், போர்க்கு என்னுங் குறிப்பினாலே பெண்பாலை ஒழித்தன.

பெருந்தேவி பொறையுயிர்த்த கட்டிற்கீழ் நால்வர் மக்களுளர்—இதில் மக்கள் என்னும் பொதுப்பெயரும், உளர் என்னும் பொதுவினைக்குறிப்பும், பொறையுயிர்த்தல் என்னுங் குறிப்பினால் உயர்திணைஆண்பாலை ஒழித்தன. [பொறையுயிர்த்தல்=பிரசவித்தல்.]

இப்பெற்றங்கள் உழவொழிந்தன—இதில் பெற்றங்கள் என்னும் அஃறிணை இருபாற் பொதுப்பெயரும், ஒழிந்தன என்னும் பொது வினையும், உழவு என்னும் குறிப்பினால் பெண்பாலை ஒழித்தன.

இப்பெற்றங்கள் பால்சொரிந்தன—இதில் பெற்றங்கள் என்னும் பொதுப்பெயரும், சொரிந்தன என்னும்பொதுவினையும், பால் என்னுங் குறிப்பினால் ஆண்பாலை ஒழித்தன. (க)

[செய்யுளில் சிலபெயர்வினைகளின் ஈற்றயல் ஆ ஓ ஆகத்திரிதல்]

353. பெயர்வினை யிடத்து னளரய வீற்றயல்
ஆவோ வாகலுஞ் செய்யுளு ளுரித்தே.

(இ-ள்.) பெயர் வினை இடத்து - பெயரிடத்தும் வினையிடத்தும், ன ள ர ய ஈறு - னகர ளகர ரகர யகர ஈற்றிற்கு, அயல் - அயலிலுள்ள, ஆ-(விகுதிமுதல்) ஆகாரம், ஓ ஆகலும்-ஓகாரமாதலும், செய்யுளுள்-செய்யுளிடத்து, உரித்து-உரித்தாம், எ-று.

உ-ம். வில்லான்—"வில்லோன்காலனகழலே"
தொடியாள்—"தொடியோண்மெல்லடிமேலனசிலம்பே"
நல்லார்—"நல்லோர்யார்கொல்"
கொடுத்தாய்—"வரையாதுகொடுத்தோய்" } பெயர்.

படைத்தான்—"படைத்தோன்மன்றவப்பண்பிலாளன்"
பெயர்த்தாள்—"நல்லோண்மன்ற கூடப்பெயர்த்தோளே"
சென்றார்—"சென்றோரன்பிலர்தோழி"
வந்தாய்—"வந்தோய்மன்றதெண் கடற்சேர்ப்ப" } வினை.

வினையாவனையும் பெயரிடத்தல்லாமல் வினையிடத்தும் ஒரோவிடத்து ஆ ஓ வாய்த் திரிந்துவருதலின் அதனையு முடன் கூறினர். "ஆவோவாகலும்" என்ற உம்மையை ஆக்க உம்மையாகக்கொண்டு "மலைகிழவோனே, என அகாரம் ஒரோவிடத்து ஓகாரமாகி வருதலுங் கொள்க. (உ)

[உருபும் வினையீறும் எதிர்மறையிலும் திரியாஎன்பது.]

354. உருபும் வினையு மெதிர்மறுத் துரைப்பினும்
திரியா தத்தமீற் றுருபி னென்ப.

(இ-ள்.) உருபும் - (எட்டுவேற்றுமை) உருபுகளும், வினையும்-(மூவகை) வினைச்சொற்களும், எதிர்மறுத்து-எதிர்மறுத்தல் செய்து, உரைப்பினும்-சொல்லுமிடத்தும், தத்தம் ஈற்(றின்)-தத்தம் ஈற்றினின்றும், உருபின்-அவ்வுருபினின்றும், திரியா-வேறுபடா, என்ப-என்றுசொல்லுவர் புலவர், எ-று.

உருபு உருபினின்றும், வினை ஈற்றினின்றும் என எதிர்நிரனிறையாகப் பொருள்கொள்க. உருபின்கண் எதிர்மறுத்தல் அவைகளின் பயனிலைகளை எனக் கொள்க.

(உருபுஎதிர்மறுத்தல்.)

(உ-ம்.) சாத்தன்வாரான்	நிலையினீங்கான்
குடத்தைவனையான்	பொருளினதின்மை
வாளாலெறியான்	தீயர்கட்சேரான்
புல்லர்க்குக்கொடான்	சாத்தாபோகேல்

வினைஎதிர்மறுத்தல்:—நடவான், நடவாத, நடவாது.

ஓடாக்குதிரை — இதில் ஓடாத என்னும் பெயரெச்சவீறு கெட்டது.

உரையிற்கோடலால், நடந்து - நடவாமல், நடவாமை, நடவாமே என வினையெச்சமும், நடத்தல் - நடவாமை எனத்தொழிற் பெயரும், எண்ணு - எண்ணேல், உண்ணுதே என ஒருமை யேவலும் ஈறுதிரிந்தும் வருமெனக்கொள்க. (ங)

[உருபும் வினையும் அடுக்கி முடிதல்.]

355. உருபுபல வடுக்கினும் வினைவே றடுக்கினும்
ஒருதம் மெச்ச மீறுற முடியும்.

(இ-ள்.) உருபு -(வேற்றுமை) உருபுகள், பல அடுக்கினும் - விரிந்துந் தொக்குந் தம்முள் விரவிப்பல அடுக்கிவரினுஞ் விரவாமல் பல அடுக்கிவரினும், வினை - (மூவகை) வினைச்சொற்களும், வேறு (பல) அடுக்கினும்-விரவாமல் பல அடுக்கிவரினும், ஒரு தம்மெச்சம் - தத்தமெச்சமொன்று, ஈறு உற-இறுதியில் வர, முடியும்-அதனோடு அவை எல்லாம் முடியும். எ-று.

(உ-ம்.)

அரசனவன்பகைவனை வாளால்வெட்டினன்	உருபுவிரவிப் பலவடுக்கி ஒருவினை கொண்டன.
சாத்தனையுங் கொற்றனையும் வாழ்த்தினன் சாத்தனுக்குங் கொற்றனுக்குந் தந்தை	ஐயுருபுக்குவ்வுருபும்விரவாமல் பலவடுக்கி முறையே ஒருவினையும் ஒருபெயருங் கொண்டன.
வாள்கைக்கொண்டான் அருளறமுடையான்	விரவியும் விரவாமலும் உருபு தொக்கு ஒருவினை கொண்டன.
ஆடினன் பாடினன் சாத்தன் இளையண்மெல்லியண் மடந்தை	வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் விரவாமல் பலவடுக்கி முறையே ஒரு பெயர் கொண்டன.
கற்றுக்கேட்ட பெரியோர் கற்றுக்கேட்டறிந்தார்	பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும்விரவாமல் பலவடுக்கிமுறையே ஒருபெயரும் ஒரு வினையுங் கொண்டன. (ச)

[இடைப்பிறவரல்.]

356. உருபு முற்றீ ரெச்சங் கொள்ளும்
பெயர்வினை யிடைப்பிற வரலுமா மேற்பன.

(இ-ள்.) உருபு - வேற்றுமை உருபுகளும், முற்று - முற்றுக ளும், ஈர் எச்சம் - பெயரொச்ச வினையெச்சங்களும், கொள்ளும் - கொண்டுமுடியும், பெயர் வினை இடை - பெயர்க்கும் வினைக்கு மிடையே, பிற - பிறசொற்கள், ஏற்பன - பொருந்துவனவாய், வரலும் ஆம் - வருதலுமாம். எ-று.

(உ-ம்.)

சாத்தன் (வயிறார) உண்டான். அறத்தை (அழகுபெறச்) செய்தான். வாளான் (மாய) வெட்டினான். தேவர்க்குச் (செல்வம் வேண்டிச்) சிறப்பெடுத்தான். மலையினின்று (உருண்டு) வீழ்ந்தான். சாத்தனது (இத்தடக்கை) யானை. ஊர்க்கண் (உயர்ந்த வொளி) மாடம். சாத்தா (விரைந்தோடி) வா.	உருபுகளிடை.
வந்தான் (அவ்வூர்க்குப்போன) சாத்தன்.	வினைமுற்று.
வந்த (வடகாசி) மன்னன்.	பெயரொச்சம்.

வந்து சாத்தன் (இன்றைக் கவனூர்க்குப்) போயினான். வினை யெச்சம். (௫)

[முடிக்குஞ்சொற்கள் ஈற்றிலும் வருமென்பது.]

357. எச்சப் பெயர்வினை யெய்து மீற்றினும்.

(இ-ள்.) எச்சம்-(உருபுகளும் முற்றுகளும் பெயரொச்சங்களும் வினையெச்சங்களுங் கொண்டுமுடியும்) எச்சமாகிய, பெயர் வினை - பெயரும் வினையும், ஈற்றினும் - (அவற்றிற்கு) ஈற்றிலும், எய்தும்-வரும். எ-று.

ஈற்றினும் என்ற உம்மையால் முதலினும் வருதல் கொள்க.

(ஈறு.)	(முதல்.)	
சாத்தன்வந்தான்	வந்தான்சாத்தன்	உருபுகளின்எச்சங்கள் ஈரிடத்தும்வந்தன.
மரத்தைக்குறைத்தான்	குறைத்தான்மரத்தை	
சாத்தனால்வந்தான்	வந்தான்சாத்தனால்	
சாத்தனுக்குக்கொடுத்தான்	கொடுத்தான்சாத்தனுக்கு	
சாத்தனினீங்கினான்	நீங்கினான்சாத்தனின்	
சாத்தனதாடை ...	————————	
சாத்தன்கட்சென்றான்	சென்றான்சாத்தன்கண்	
மணியின்கஒளி ...	————————	
சாத்தாவா	வாசாத்தா	

வந்தான்சாத்தன்	சாத்தன்வந்தான்	}	முற்றெச்சங்களின் எச்சங்கள் ஈரிடத்தும் வந்தன.
வந்தசாத்தன்	...		
வந்துபோயினான்	போயினான்வந்து.		

முதற்கண்வருதலே உம்மையாற் றழுவிக்கொள்ளுதலால் ஆறனுருபி னெச்சமும் ஏழனுருபி னெச்சப்பெயரும் பெயரெச்சத்தி னெச்சமும் முதற்கண் வாரா என்பதும், ஒழிந்தவை முதற்கண வரினும் இறுதியில் வருதல்போல் சிறப்பின அல்ல என்பதும் தோன்றுதல் அறிக. (சு)

[ஒருமொழி தன்னினத்தையு முணர்த்துமென்பது]

358. ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே.

(இ-ள்.) ஒருமொழி - (பெயர் வினை இடை உரிகளுள்) ஒரு சொல், ஒழி - ஒழிந்துநின்ற, தன் இனம் - தன்னுடையஇனங்களை, கொளற்கு - கொண்டு முடிதற்கு, உரித்து-உரித்தாகும், எ-று.

(உ-ம்.)

சோற்றை நனியுண்டான் என்பதில் கறியை நனிதின்றான் எனவும், பாக்கை நனி தின்றான் என்பதில் வெற்றிலையை நனிதின்றான், சுண்ணும்பை நனிதின்றான் எனவும், நஞ்சுண்டவன் சாவான் என்பதில் நஞ்சுண்டவள் சாவாள், நஞ்சுண்டவர் சாவார், நஞ்சுண்டது சாம், நஞ்சுண்டவை சாம் எனவும் கூறுதே அமைதலின் இனங்களாய் எஞ்சி நின்றன.

இவற்றுள், சோற்றை என்கிற பெயர்ச்சொல்லும் உருபிடைச்சொல்லும் கறியை என்கிற பெயர்ச்சொல்லையும் உருபிடைச்சொல்லையும், நனியுண்டான் என்கிற உரிச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும், நனிதின்றான் என்கிற உரிச்சொல்லையும் வினைச்சொல்லையும் கொள்ளுதற்குரியவாய் நிற்றல் காண்க. (எ)

[பொதுப்பெயர் பொதுவினைகளின் பொதுமை நீங்கும்வழி.]

359. பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கும்.
மேல்வருஞ் சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே.

(இ-ள்.) பொது - (திணைபால்இடங் காலங்களுக்குப்) பொதுவாகிய, பெயர் வினைகளின் - பெயர்வினைகளுடைய, பொதுமை -

பொதுத்தன்மையை, மேல்வரும்-மேலேவருகிற, சிறப்பு பெயர் வினைதாமே - சிறப்பாகிய பெயர்களும் வினைகளுமே, நீக்கும்-நீக்கி ஒன்றற் குரிமைசெய்யும், எ-று.

(உ-ம்.)

சாத்தன் அவன் சாத்தன் அது	சிறப்புப்பெயர்	பெயரின் திணைப்பொதுமையைநீக்கின.
சாத்தன் வந்தான் சாத்தன் வந்தது	சிறப்புவினை	
ஒருவர் என் தந்தையார் ஒருவர் என் தாயார்	சிறப்புப்பெயர்.	பெயரின் பாற்பொதுமையைநீக்கின.
மரம் வளர்ந்தது மரம் வளர்ந்தன	சிறப்புவினை.	
யாமெல்லாம்வந்தோம் நீவிரெல்லாம் போமின் அவரெல்லாம் வருவார்	சிறப்புப்பெயர் வினைகள்	பெயரின் இடப்பொதுமையை நீக்கின.
வாழ்க அவன் வாழ்க அவள் வாழ்க அவர் வாழ்க அது வாழ்க அவை வாழ்க யான் வாழ்க யாம் வாழ்க நீ வாழ்க நீவிர்	சிறப்புப்பெயர்	வினையின் திணைபாலிடப் பொதுமையை நீக்கின.
உண்டுவந்தான் உண்டுவந்தாள் உண்டுவந்தார் உண்டுவந்தது உண்டுவந்தன உண்டுவந்தேன் உண்டுவந்தோம் உண்டுவந்தாய் உண்டுவந்தீர்	சிறப்பு வினைகள்	வினையின் திணைபாலிடப் பொதுமையை நீக்கின.

(அ)

[எச்சங்களும் அவைகளின் முடிபுகளும்.]

360. பெயர்வினை யும்மைசொற் பிரிப்பென வொழியிசை
எதிர்மறை யிசையெனுஞ் சொல்லொழி பொன்பதும்
குறிப்புந் தத்த மெச்சங் கொள்ளும்.

(இ-ள்.) பெயர்ச் (சொல்லொழிபு)-பெயரெச்சமும், வினைச் (சொல்லொழிபு)-வினையெச்சமும், உம்மைச் (சொல்லொழிபு)-உம்மையெச்சமும், சொற் (சொல்லொழிபு)-சொல்லெச்சமும், பிரிப்புச் (சொல்லொழிபு) - பிரிநிலையெச்சமும், எனச் (சொல்லொழிபு) - எனவெச்சமும், ஒழி இசைச் (சொல்லொழிபு) ஒழியிசையெச்சமும், எதிர்மறைச் (சொல்லொழிபு)-எதிர்மறை யெச்சமும், இசைச் (சொல்லொழிபு)-இசையெச்சமும், எனும்-என்கிற, சொல்லொழிபு-சொல்லெச்சங்கள் ஒன்பதும், குறிப் (பொழி) பும்-குறிப்பெச்சமும், தத்தம்-தம் தம்முடைய, எச்சம் - எச்சங்களை, கொள்ளும்-கொண்டு முடியும், எ-று.

எனவே, எச்சங்கள் சொல்லெச்சங் குறிப்பெச்சம் என இரு வகைப்படும் என்பதாயிற்று.

(உ-ம்.)

1. செய்த சாத்தன் நல்ல சாத்தன்	பெயரெச்சம் தம் மெச்சங்களாகிய செய்பவனது பெயரைக்கொண்டன.
2. செய்துவந்தான் செய்து நல்லனுயினுன்	வினையெச்சம் தம் மெச்சங்களாகியதெரிநிலை வினைமுற்றுக் குறிப்புமுற்றுக்களைக் கொண்டன.
3. சாத்தனும் வந்தான் நளனும் போனுன்	உம்மையெச்சம் முறையே முன்னே கொற்றன்வந்தான், மற்றத்தேவர்கள் போனுர்கள் என்னும் தம் மெச்சங்களைக்கொண்டன.
4. நல்லவனென்முன்	சொல்லெச்சம் நல்லவன்என்றுசொன்னுன் எனச் சொல் என்னுந் தன் எச்சங் கொண்டது.
5. சாத்தனே கொண்டான் சாத்தனே கொண்டான்	பிரிநிலையெச்சம் பிறர் கொண்டிலரெனத் தம்மெச்சங் கொண்டன.
6. கடலொல்லென ஒலித்தது விண்ணென இசைத்தது	எனவெச்சம் தம் மெச்சமாகிய வினையைக் கொண்டன. மிகவும் ஒலித்தன மிகவும் இசைத்தன என்பன பொருள்.

7. சூரியதோர் வாண்மன் உண்ணுதற்கோ வந்தான் — ஒழியிசையெச்சம் முறையே கோடிற்று, கலகஞ்செய்ய வந்தான் எனத் தம் மெச்சங் கொண்டன.

8. வரலுமுரியன் யானோ செய்தேன் "மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும்" — எதிர்மறை யெச்சம் முறையே வாராமைக்கு முரியன், யான் செய்திலேன், மறக்கலாகாது எனத் தம் மெச்சங் கொண்டன.

9. "கற்றதனு லாயபய னென்கொல்" "அந்தா மரையன்னமே நின் னையானகன் றுற்றுவனோ" — இசையெச்சம் (நூலை)கற்றதனுல் என ஒரு சொல்லும், (என்னுயிரினுஞ் சிறந்த) உன்னை எனப் பலசொற்களும் வருவித் துரைக்கப் படுதல் காண்க.

இசையெச்சமாவது வாக்கியங்களில் அவ்வவ் விடங்களிற் கேற்றபடி ஒரு சொல்லும் பல சொற்களுமாக வருவித் துரைக் கப்படுவது. [இசை=சொல்.]

10. குறிப்பெச்சமாவது பெயரியல் 12-ம்சூத்திரத்திலே"ஒன்றொழி பொதுச்சொல்" முதலாக "இன்னபிறவும்" வரைக்கும் சொல் லப்பட் டவைகளாம். "ஆயிர மக்கள்போர் செய்தார்" என் கிறவிடத்தே மக்களென்னும் பொதுப்பெயர் ஆடவர் என்னும் சிறப் புப்பெயர் கொண்டது. (க)

[தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளின் இலக்கணம்.]

361. பெயரொடு பெயரும் வினையும் வேற்றுமை
முதலிய பொருளி னவற்றி னுருபிடை
ஒழிய விரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு
மொழிபோ னடப்பனதொகைநிலைத்தொடர்ச்சொல்.

(இ-ள்.) பெயரொடு பெயரும்-பெயர்ச்சொல்லோடு பெயர்ச் சொல்லும், (பெயரொடு) வினையும் - பெயர்ச்சொல்லோடு வினைச் சொல்லும், வேற்றுமை முதலிய -(பின் சொல்லப்படும்) வேற்றுமை முதலாகிய, பொருளின் - (அறுவகைப் பொருட்) புணர்ச்சிக்கண், அவற்றின் - அவற்றினுடைய, உருபு - உருபுகள், இடை ஒழிய - நடுவிலே தொக்குநிற்ப, இரண்டுமுதலா தொடர்ந்து-இரண்டு சொற்

கள் முதலாகப் பலசொற்கள் தொடர்ந்து, ஒருமொழிபோல் - ஒருசொற்போல, நடப்பன - நடப்பவை, தொகைநிலைத் தொடர்சொல்- தொகைநிலைத் தொடர்ச்சொற்களாம். எ-று.

தொகையென்பது இங்கே உருபுமறைதல். (௧0)

[தொகைநிலைத் தொடர்.]

362. வேற்றுமை வினைபண் புவமை யும்மை
அன்மொழி யெனவத் தொகையா றாகும்.

(இ-ள்.) வேற்றுமைத் (தொகை) - வேற்றுமைத் தொகையும், வினைத் (தொகை) - வினைத் தொகையும், பண்புத் (தொகை)-பண்புத்தொகையும், உவமைத் (தொகை) - உவமைத் தொகையும், உம்மைத் (தொகை)-உம்மைத்தொகையும், அன்மொழித்(தொகை)-அன்மொழித் தொகையும், என-என்று, அத்தொகை-முன்னே சொல்லப்பட்ட தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள், ஆறு ஆகும்-ஆறுவகைப்படும். எ-று (௧௧)

[வேற்றுமைத்தொகை]

363. இரண்டு முதலா மிடையா றுருபும்
வெளிப்பட லில்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

(இ-ள்.) இடை - (எழுவாய்க்கும் விளிக்கும்) இடையே நிற்கிற, இரண்டு முதல் ஆம் - இரண்டாவது முதலா யிருக்கின்ற, ஆறு உருபும் - ஆறுவேற்றுமை யுருபுகளும், வெளிப்படல் இல்லது-தொக்க தொடர்மொழிகள், வேற்றுமைத் தொகை - வேற்றுமைத் தொகைகளாம். எ-று.

(உ-ம்.)

நிலங்கடந்தான்	—உ - ம்.	வேற்றுமைத்தொகை.	இருமொழித் தொடர்.
தலைவணங்கினான்	—௩ - ம்.	வேற்றுமைத்தொகை.	
சாத்தன்மைந்தன்	—௪ - ம்.	வேற்றுமைத்தொகை.	
ஊர்நீங்கினான்	—௫ - ம்.	வேற்றுமைத்தொகை.	
சாத்தன்கை	—௬ - ம்.	வேற்றுமைத்தொகை.	
குன்றக்கூகை	—எ - ம்.	வேற்றுமைத்தொகை.	

யானைக்கோட்டு நுனிக்குறைத்தான்—இது பன்மொழித்தொடர்.

எனவே, கடந்தானிலம், இருந்தான்குன்றத்து என இறுதியிலே தொகின், நிலங்கடந்தான், குன்றத்திருந்தான் எனக் கூட்டப்

படுதலால் இடையிலே தொக்கவையேயாம். மற்ற வேற்றுமைகள் இறுதியில் தொக்குவரா.

ஆறுருபும் என்கிற முற்றும்மையை எச்சவும்மையாக்கி, கைக்களிறு, பொற்குடம் என்பனபோல உருபுடனே முடிக்குஞ் சொல் தொக்கவையும் தொகைநிலைத் தொடராம் எனக்கொள்க. இவை கையையுடைய களிறு, பொன்னாற்செய்த குடம் என விரியும். இவை உருபும் பயனுமுடன் றொக்க தொகை எனப்படும். வேற்றுமை யுருபுகள் இடையிலே தோகும் என்றார் ஆயினும் சாத்தனை அடைந்தான், சாத்தனோடு வந்தான், சாத்தனுக்கு நல்கினான், சாத்தனின் நீங்கினான், சாத்தன்கணின்றான் என்பவைகளைச் சாத்தனடைந்தான், சாத்தன்வந்தான், சாத்தன் நல்கினான், சாத்தன் நீங்கினான், சாத்தன் நின்றான் எனத்தொகை நிலையாகப் புணர்த்தின் எழுவாயும் பயனிலையுமாகப் பொருள் வேறுபடுதலால், அந்தந்தப் பொருள்களைத் தருதற் குரிய இடங்களில் அன்றித் தொகா எனக்கொள்க. ()

[வினைத்தொகை.]

334. காலங் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை.

(இ-ள்.) காலம் கரந்த - காலம் பற்றிப் புடைபெயர்கிற வினையுருபுகள் தொக்க, பெயரெச்சம் - பெயரெச்சவினைகள், வினைத்தொகை - வினைத்தொகைகளாம். எ-று.

காலம்—ஆகுபெயர். காலம்பற்றிப் புடைபெயர்வினை யுருபுகள் தொகுமெனவே முதனிலைமாத்திரந் தொகா திருக்குமென்பது பெற்றாம்.

(உ-ம்.)

நேற்றுக்கொல்களிறு ... முன்விடுகணை	}	இறந்தகால வினைத்தொகை.
இன்றுகொல்களிறு ... இப்போதுவிடுகணை ...	}	நிகழ்கால வினைத்தொகை.
நாளைக்கொல்களிறு ... பின்விடுகணை ...	}	எதிர்காலவினைத்தொகை.

இவைமுறையே கொன்ற, கொல்கிற, கொல்லும் எனவும், விட்ட, விடுகின்ற, விடும் எனவும் விரியும். இவை முக்காலம் பற்றி வரின் முக்காலவினைத்தொகை எனப்படும்.

வருவழி, தருபுனல், நடந்திடுதிரை எனச் சிலவினைத்தொகை முதனிலை திரிந்தும் வரும். (கரு)

[பண்புத்தொகை.]

365. பண்பை விளக்கு மொழிதொக் கனவும்
ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங் குணத்தொகை.

(இ-ள்.) பண்பை - (பண்போடு பண்பிக்கு உண்டாகிய ஒற்றுமை) நயத்தை, விளக்கும் - விளக்குகிற, மொழி - (ஆகிய என்னும்) பண்புருபு, தொக்கனவும் - தொக்கு நின்றவையும், ஒருபொருட்கு - ஒருபொருளுக்கு, இருபெயர்-(பொதுப்பெயருஞ் சிறப்புப் பெயருமாகிய) இருபெயர்கள், வந்தவும் - வந்தவையும், குணத்தொகை - பண்புத்தொகைகளாம் எ-று.

குணத்தொகை என்றதனால் ஒரு பொருளுக்கு வருகிற அவ்விரண்டு பெயர்க்கும் நடுவில் ஆகிய வென்கிற பண்புருபு தொக்கு வருமென்பது பெறப்பட்டது. பண்பெனப் பொதுப்படச் சொன்னதனால் வண்ணம் வடிவு அளவு சுவை முதலாயினவை யெல்லாங் கொள்க.

(உ-ம்.)

செந்தாமரை ... கருங்குவளை ...	வண்ணப் பண்புத்தொகை.
வட்டக்கல் ... சதுரப்பலகை ...	வடிவுப் பண்புத்தொகை.
ஒருபொருள் ... முக்குணம் ...	அளவுப் பண்புத்தொகை.
துவர்க்காய் ... இன்சொல் ...	சுவைப் பண்புத்தொகை.
சாரைப்பாம்பு ... ஆயன்சாத்தன் ...	இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை
செந்நிறக்குவளை ... கரும்புருவச்சிலை ...	பண்மொழித்தொடர்.

இவை செம்மையாகிய தாமரை, வட்டமாகிய கல், ஒன்றாகிய பொருள், துவர்ப்பாகிய காய், சாரையாகிய பாம்பு, செம்மையாகிய நிறமாகிய குவளை என விரியும். (கசு)

[உவமத்தொகை.]

366. உவம வுருபில துவமத் தொகையே.

(இ-ள்.) உவம உருபு - (வினை பயன் மெய் உரு என்பவற்றைப்பற்றி வருகிற) உவம உருபுகள், இலது-தொக்க தொடர்மொழிகள், உவமத்தொகை - உவமத்தொகைகளாம். எ-று.

(உ-ம்.)

புலிக்கொற்றன் ... ... குருவிகூப்பிட்டான் ...	வினையுவமத்தொகை.
மழைக்கை ... ... கற்பகவள்ளல்	பயனுவமத்தொகை.
துடியிடை ... ... உரற்கால்யானை	மெய்யுவமத்தொகை.
பொற்சுணங்கு ... ... பவளவாய்	உருவுவமத்தொகை.
மரகதக்கிளிமொழி ... இருண்மழைக்கூக ...	பன்மொழித்தொடர்.

இவை புலிபோலுங்கொற்றன், மழைபோலுங்கை, துடி போலுமிடை, பொன்போலுஞ் சுணங்கு, மரகதம்போலுங்கிளிபோலுமொழி எனவிரியும். செயப்படுபொருள் குறித்தால் புலியைப்போலுமென ஐயுருபுக் தோன்றும் (௩௫)

[உவம உருபுகள்.]

367. போலப் புரைய வொப்ப வுறழ
மானக் கடுப்ப வியைய வேய்ப்ப
நேர நிகர வன்ன வின்ன
என்பவும் பிறவு முவமத் துருபே.

(இ-ள்.) போல......நிகர - போல முதலாகிய இச்செயவெனெச்சம் பத்தும், அன்ன இன்ன என்பவும் - அன்ன இன்ன என்கிற பெயரொச்சக் குறிப்பிரண்டும், பிறவும் - இவைபோல்வன பிறவும், உவமத்துருபு - உவம உருபுகளாம். எ-று.

பிற என்றதனால் போல முதலானவைகளின் முதனிலையிற் பிறக்கின்ற மற்றை வினையெச்சங்களும், வினைமுற்றுக்களும், பெயரொச்சங்களும், பொருவ, ஏற்ப, அனைய, இகல, எதிர, சிவண, மலைய முதலானவையுங் கொள்க. (கசு)

[உம்மைத்தொகை]

368. எண்ண லெடுத்தன் முகத்த னீட்டல்
எனுநான் களவையு ளும்மில தத்தொகை.

(இ-ள்.) எண்ணல்-எண்ணலளவையும், எடுத்தல்-எடுத்தல்ளவையும், முகத்தல்-முகத்தலளவையும், நீட்டல் - நீட்டல்ளவையும், எனும் நான்கு அளவையுள்-என்கிறநான்களவைப்பெயர்களுள், உம் இலது - உம்மையாகிய உருபுதொக்கு நிற்பவை, அத்தொகை - அவ்வும்மைத்தொகைகளாம். எ-று.

(உ-ம்.)

ஒன்றேகால் ... ... கபிலபரணர்	எண்ணலும்மைத் தொகை.
கழஞ்சேகால் ... ... தொடியேகஃசு	எடுத்தலும்மைத் தொகை.
கலனே தூணி ... ... நாழியாழாக்கு	முகத்தலும்மைத் தொகை.
சாணங்குலம் ... ... சாணரை	நீட்டலும்மைத் தொகை.
சேரசோழபாண்டியர் ... புலிவிற்கெண்டை ...	பன்மொழித்தொடர்.

இவை ஒன்றுங்காலும், கழஞ்சுங்காலும், கலனுந்தூணியும், சாணுமங்குலமும், சேரனுஞ் சோழனும் பாண்டியனும் என விரியும். (கஎ)

[அன்மொழித்தொகை]

369. ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொக லன்மொழி.

(இ-ள்.) ஐந்தொகை மொழிமேல் - (வேற்றுமைத்தொகை முதலிய) ஐவகைத் தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளுக்கும் புறத்தே, பிற - (அவையல்லாத) புறமொழிகளாகிய உருபுகள், தொகல் - தொக்கு வருவன, அன்மொழி—அன்மொழித் தொகைகளாம். எ-று.

(உ-ம்.)

1.
- பூங்குழல் —உ-ம் வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; =பூவையுடைய குழலினையுடையாள்.
- பொற்றொடி —ந-ம் வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; =பொன்னாலாகிய தொடியினை யுடையாள்.
- கவியிலக்கணம் —ச-ம் வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; =கவிக்கிலக்கணஞ் சொல்லப்பட்ட நூல்.
- பொற்றாலி —ரு-ம் வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; =பொன்னினாகிய தாலியினையுடையாள்.
- கிள்ளிகுடி —சு-ம் வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை =கிள்ளியினது குடியிருக்கு மூர்.
- கீழ்வயிற்றுக்கழலை —எ-ம் வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; =கீழ்வயிற்றின்கண் எழுந்த கழலை போல்வான்.

2. தாழ்குழல் —வினைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; =தாழ்ந்த குழலினையுடையாள்.

3. கருங்குழல் —பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; =கருமையாகிய குழலினை யுடையாள்.

4. துடியிடை —உவமத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; =துடிபோலு மிடையையுடையாள்.

5 உயிர்மெய் —உம்மைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; =உயிரு மெய்யுமாகிய இரண்டுங் கூடிப்பிறந்த எழுத்து.

தகரஞாழன்மார்பு —பன்மொழித்தொடர்;
=தகரமும் ஞாழலும் கூடி யுண்டாகிய சாந்தை யணிந்த மார்பினையுடையாள். (௧௮)

{தொகைநிலைத்தொடர் மொழிகளில் பொருள் சிறந்துநிற்கும் இடங்கள்.}

370. முன்மொழி பின்மொழி பன்மொழி புறமொழி
எனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந் தொகைப்பொருள்.

(இ-ள்.) முன்மொழி - முன்சொல்லும், பின்மொழி - பின்சொல்லும், பன்மொழி - பலசொற்களும், புறமொழி - புறத்து வருகிற சொல்லும், என்னும் நான்கிடத்தும் - என்கிற நான்கிடத்தி லொன்றிலே, தொகைப்பொருள்-தொகைநிலைத்தொடர்ப் பொருள், சிறக்கும் - சிறந்துநிற்கும். எ-று.

(உ-ம்.)

குடம்வனைந்தான் ... ... வேங்கைப்பூ ... ... செந்தாமரை	குடம் முதலிய முன்மொழிகள் இனம் விலக்கி நிற்கையால் அவைகளிற் பொருள்சிறந்தன.
நிலமுழுதான் ... ... கண்ணிமை ... ... செஞ்ஞாயிறு	நிலம் முதலாகிய முன்மொழிகள் இனம் விலக்குதலின்றி நிற்கையால் உழுதான் முதலாகிய பின்மொழிகளிற் பொருள் சிறந்தன.
கபிலபரணர் ... ... சேரசோழபாண்டியர் ... புலிவிற்கெண்டை ...	எல்லா மொழிகளிலும் பொருள் சிறந்தன.
பூங்குழல் ... ... கருங்குழல்	அன்மொழித் தொகைகளில்உடையாள் என்பது முதலாகிய புறமொழிகளிற் பொருள்சிறந்தன. (௧௯)

[இடத்தொகைபெயர்த்தொகைகட்கு வேறுபா டறிகுறி.]

371. வல்லொற்று வரினே யிடத்தொகை யாகும்
மெல்லொற்று வரினே பெயர்த்தொகை யாகும்.

(இ-ள்.) வல்லொற்று-வல்லொற்றானது, வரின்-(இடையே) வந்தால், இடத்தொகை ஆகும்-இடத்தின்கண்ணே தொக்கதொகை ஆகும், மெல்லொற்று - மெல்லொற்றான து, வரின் - (இடையே)

வந்தால், பெயர்த்தொகை ஆகும் - பெயரின்கண்ணே தொக்கதொகையாகும். எ-று.

(உ-ம்.)

வடுகக்கண்ணன் = வடுகநாட்டிற் பிறந்த கண்ணன்.
வடுகங்கண்ணன் = வடுகனாகிய கண்ணன், (அல்லது) வடுகனுக்கு மகனாகிய கண்ணன்.

துளுவச்சாத்தன் = துளுவநாட்டிற்பிறந்த சாத்தன்.
துளுவஞ்சாத்தன் = துளுவனாகிய சாத்தன், (அல்லது) துளுவனுக்கு மகனாகிய சாத்தன்.

159-ம் சூத்திரத்தில் "சிலவிகாரமாமுயர்திணை" என்றதினாலே வல்லின முதன்மொழிவந்து புணரும்போது ஈறுகெட்டு வல்லொற்றுவது மெல்லொற்றுவது மிக்கு வந்தபோது வேற்றுமைத்தொகையோ பண்புத்தொகையோ எனச் சந்தேகம் தோன்றியவிடத்து மேலே கூறியபடி வல்லொற்று மிகின் வேற்றுமைத்தொகையென்றும், மெல்லொற்று மிகின் பண்புத்தொகை யென்றும் துணியவேண்டும். மெல்லின இடையின முதன்மொழிகளாவது, உயிர் முதன்மொழியாவது வரின் உரைப்போன் குறிப்பாலன்றி துணியப்படா.

(உ-ம்.) வடுகநாதன், வடுகவணிகன், வடுகவரசன். (உ0)

[உம்மைத்தொகைக்குப் புறனடை.]

372. உயர்திணை யும்மைத் தொகைபல ரீறே.

(இ-ள்.) உயர்திணை - உயர்திணையொருமையில் வருகிற, உம்மைத்தொகை-உம்மைத்தொகைகளானவை, பலர் ஈறே-(ரவ்வொற்றுங் கள்ளீறுமாகிய) பலர்பால் விகுதியை யுடையனவேயாம். எ-று

(உ-ம்.) சேர சோழ பாண்டியர், கபில பரணர்,
தேவன் றேவிகள்.

பலரீறே என்கிற தேற்றத்தால் அஃறிணை யொருமையிலும் பொதுத்திணை யொருமையிலும் வருகிற உம்மைத்தொகைகள் பன்மைவிகுதி பெற்றே வரல்வேண்டு மென்கிற நியதியில்லை என்பதாயிற்று.

(உ-ம்.) நன்மை தீமை-நன்மை தீமைகள்.
தந்தை தாய்-தந்தை தாய்கள், தந்தை தயார்

இயல்பாகிய ஒருமையீற்றால் வந்தனவாயின் உம்மைத்தொகையாகாமல், கபிலன்பரணன் இருவரும் வந்தார் என்றாற்போலச் செவ்வெண்ணும் அன்றேவெனின், பலமொழிகளையும் ஒன்றாய்த் திரட்டி ஒரு பிண்டமாக்கிக் கூறியபோது உம்மைத்தொகையாகவும், சேரன் சோழன் பாண்டியன், எனப் பிளவுபடக்கூறியபோதுசெவ்வெண்ணாகவுங்கொள்க. (உக)

[தொகைநிலைத்தொடர் மொழிகள் பலபொருள் படுதல்.]

373. தொக்குழி மயங்குந விரண்டு முதலேழ்
எல்லைப் பொருளின் மயங்கு மென்ப.

(இ-ள்.) தொக்குழி - (வேற்றுமையுருபு முதலாகிய வுருபுகள்) தொக்கு நின்றவழி, மயங்குந - (பொருள்களினாலே) மயங்குந் தன்மையனவாகிய தொடர்மொழிகள், இரண்டு முதல் ஏழ் எல்லை - இரண்டுமுதல் ஏழீறுபெவாயறையுடைய, பொருளின் - பொருள்களால், மயங்கும்-மயங்கும், என்ப-என்று சொல்லுவர் புலவர். எ-று.

(உ-ம்.)

தெய்வவணக்கம்—(1) தெய்வத்தை வணங்குகிற வணக்கம், (2) தெய்வத்துக்கு வணக்கம் என இரண்டு பொருள்களினாலே மயங்கியது.

தற்சேர்ந்தார் —(1) தன்னைச்சேர்ந்தார், (2) தன்னொடுசேர்ந்தார், (3) தன்கட்சேர்ந்தார் என மூன்றுபொருள்களினாலே மயங்கியது.

சொல்லிலக்கணம்—(1) சொல்லினதிலக்கணம், (2) சொற்கிலக்கணம், (3) சொல்லின்கணிலக்கணம், (4) சொல்லினதிலக்கணஞ் சொன்னநூல் என நான்கு பொருள்களினாலே மயங்கியது.

பொன்மணி —(1) பொன்னாலாகிய மணி, (2) பொன்னாகிய மணி, (3) பொன்னின்கண்மணி, (4) பொன்னோடுசேர்ந்தமணி, (5) பொன்னுமணியும் என ஐந்துபொருள்களினாலே மயங்கியது.

மரவேலி —(1) மரத்தைக்காக்கிற வேலி, (2) மரத்துக்கு வேலி, (3) மரத்தினது வேலி, (4) மரத்தின்

புறத்து வேலி, (5) மரத்தாலாகிய வேலி, (6) மரமாகியவேலி என ஆறுபொருள்களினலே மயங்கியது.

சொற்பொருள் —(1) சொல்லா லறியப்படுகிற பொருள், (2) சொல்லினதுபொருள், (3) சொல்லுக்குப்பொருள், (4) சொல்லின்கட்பொருள், (5) சொல்லும் பொருளும், (6) சொல்லாகிய பொருள், (7) சொல்லானது பொருள் என ஏழு பொருள் களினலே மயங்கியது.

புலிகொல்யானை —பன்மொழித்தொடர். (1) புலியைக்கொன்ற யானை, (2) புலியானது கொன்ற யானை, (3) புலியினலே கொல்லப்பட்ட யானை, என மூன்று பொருள்களினலே மயங்கியது.

வலிந்து பொருள் கொள்ளின் ஏழெல்லை கடந்தும் வரும். (உஉ)

[தொகாநிலையின் இலக்கணம்.]

374. முற்றீ ரெச்ச மெழுவாய் விளிப்பொருள்
ஆறுரு பிடையுரி யடுக்கிவை தொகாநிலை.

(இ-ள்) முற்று - வினைமுற்றும், ஈரெச்சம் - பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும், எழுவாய் - எழுவாயும், விளி - விளியும் ஆகிய, பொருள் ஐவகைப் பொருள்களிலே (பெயர் வினைகள் புணருகிற புணர்ச்சியும்), ஆறுருபு - (வேற்றுமைப்பொருள்களில் அவற்றினுருபுகளாகிய) இரண்டாவது முதலாகிய ஆறுருபுகளும் விரிந்து நிற்கப் பெயர்வினைகள் புணருகிற புணர்ச்சியும், இடை - இடைச்சொற் புணர்ச்சியும், உரி - உரிச்சொற் புணர்ச்சியும், அடுக்கு - அடுக்குப் புணர்ச்சியுமாகிய, இவை - இவ்வொன்பதும், தொகாநிலை - தொகாநிலைத்தொடர் மொழிகளாம் எ - று.

(உ - ம்.)

உண்டான்சாத்தன் .. (தெரி) } வினைமுற்றுத்தொடர்.
கரியன்கொற்றன் ... (குறி) }

உண்டசாத்தன் ... ... (தெரி) } பெயரெச்சத்தொடர்.
கரியகொற்றன் ... ... (குறி) }

உண்டுவந்தான் ... (தெரி) ... இன்றிவந்தான் ... ... (குறி) ...	வினையெச்சத்தொடர்.
சாத்தன் வந்தான் ... ... நம்பிபோனான்	எழுவாய்த்தொடர்.
சாத்தாவா ... ... கொற்றாகொடு	விளித்தொடர்.
குடத்தைவனைந்தான் ... ... வாளால்வெட்டினான் ... ... இரப்போர்க்கீந்தான் .. ... மலையினிழிந்தான் ... ... சாத்தனதுகை ... ... மணியின்கணொளி	வேற்றுமைத் தொகாநிலைத் தொடர்.
மற்றொன்று ... ... கொன்னேகழிந்தது	இடைச்சொற்றொடர்.
நனிபேதை ... ... கடிக்கமலம்	உரிச்சொற்றொடர்.
பாம்பு பாம்பு ... ... நெருப்பு நெருப்பு	அடுக்குத்தொடர்.

வேற்றுமைத் தொகைவிரிந்தபோது வேற்றுமைத் தொகாநிலையாம். வினைத்தொகை விரிந்தபோது பெயரெச்சத்தொடராம். பண்புத்தொகையும் உவமத்தொகையும் உம்மைத்தொகையும் விரிந்தபோது இடைச்சொற்றொடராம். அன்மொழித்தொகைவிரிந்தபோது வேற்றுமைத் தொகாநிலை முதல் ஏற்பனவாம். (௨௧)

[எழுவகை வழுக்கள்.]

375. திணையே பாலிடம் பொழுது வினாவிறை
மரபா மேழு மயங்கினும் வழுவே.

(இ-ள்.) திணை - இருதிணையும், பால் - ஐம்பாலும், இடம் - மூவிடமும், பொழுது - முக்காலமும், வினா - வினாவும், இறை - விடையும், மரபு - (பலவகை) மரபுகளும், ஆம் - ஆகிய, ஏழும்-ஏழும், மயங்கின் - அவ்வவற்றின் நெறி பிறழுமாயின், வழு ஆம் - வழுவாகும், எ - று.

(உ - ம்.)

அவன்வந்தது ... ... திணைவழு
அவன் வந்தாள் ... ... பால்வழு

யான் வந்தான் ... ... இடவழு
நாளை வந்தான் ... ... காலவழு
சுறக்கிற வெருமை பாலோசினையோ ... வினாவழு
கடம்பூர்க்கு வழியாதோ வென்றால் இடம்பூணி என் ஆவின் கன்றன்று } விடைவழு
யானை மேய்ப்பானை இடையன், ஆடுமேய்ப்பானைப்பாகன் என்பன } மரபுவழு. (௨௪)

[திணைபால்களோடு வினாவிடைகள் வழுவாமற் காத்தல்.]

376. ஐயந் திணைபா லவ்வப் பொதுவினும்
மெய்தெரி பொருண்மே லன்மையும் விளம்புப.

(இ-ள்.) திணை (ஐயம்) - திணை ஐயத்தையும், பால் (ஐயம்) - பாலையத்தையும், அவ்வப் பொதுவினும் - அவ்வவற்றின் பொதுச் சொல்லாலும், மெய் தெரி பொருண்மேல் - துணிந்த பொருண்மேல், அன்மையும் - அல்லாத தன்மையை வைத்தும், விளம்புப - சொல்லுவர் புலவர், எ - று.

(உ - ம்.)

வினா. (1) குற்றியோ மகனோ அவ்விடத்துத் தோன்றுகிற வுரு—திணை ஐயத்தில் உரு எனப் பொதுச்சொல்லாற் கூறப்பட்டது. இப்படிக்கன்றி தோன்றுகின்றது தோன்றுகிறவன் எனச் சிறப்புச் சொற்களாற் கூறின் திணைவழுவும் வினாவழுவும் ஆம். [குற்றி=மரக்கட்டை.]

விடை. மேல் வினாவில்:—துணிந்த பொருள் குற்றியெனின் மகனன்று (=அக்குற்றி மகனன்று); மகனெனில் குற்றியல்லன் (=அம்மகன் குற்றியல்லன்); எனத் துணிந்த பொருண்மேல் மற்றொன்றல்லாத தன்மையை வைத்துக் கூற வேண்டும்.

வினா.(2) ஆண்மகனோ பெண்மகளோ அங்கேதோன்றுகிறவர்—உயர்திணைப் பால்ஐயத்தில் தோன்றுகிறவர் எனப் பொதுச்சொல்லாற் கூறப்பட்டது. இப்படிக்கன்றி தோன்றுகின்றவன், தோன்றுகின்றவள் எனச் சிறப்புச்சொற்களாற் கூறின் பால்வழுவும் வினாவழுவும் ஆம்.

மேல் வினாவில்:—துணிந்த பொருள் ஆண்மகனெனில் பெண்மகளல்லன் (=அம்மகன் பெண்மகள் அல்லன்), பெண்மகளெனின் ஆண் மகனல்லள் (=அப்பெண் ஆண்மகன் அல்லள்); எனத் துணிந்த பொருண்மேல் மற்றொன்றல்லாத தன்மையை வைத்துக் கூறவேண்டும்.

வினா. (3) ஒன்றோ பலவோஇச்செய்புக்கபெற்றம்,—அஃறிணைப் பால் ஐயத்தில் பெற்றம் எனப் பொதுச்சொல்லாற் கூறப்பட்டது. பெற்றம் பால் பகா வஃறிணைப் பெயராதலால் அத்திணை இருபாலுக்கும் பொதுச்சொல்லாயிற்று. இப்படிக்கன்றி புக்கது, புக்கன எனச் சிறப்புச்சொற்களாற் கூறின் பால்வழுவும் வினாவழுவும் ஆம். [செய் - கழனி. பெற்றம்-பசு, காளை.]

மேல் வினாவில்:—துணிந்த பொருள் ஒன்றாயின் பலவன்று (=அது பலவன்று) பல வெனின் ஒன்றல்ல (=அவை ஒன்றல்ல); எனத் துணிந்த பொருண்மேல் மற்றொன்றல்லாத தன்மையை வைத்துக் கூறவேண்டும்.

மகனல்லன் அவ்வுருக் குற்றி எனக்கூறின் சொற்பல்குதல் என்னும் விடை வழுவாம். (உரு)

[திணைவழுவமைதி.]

377. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முத லாறும்
அதனொடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின.

(இ ள்.) உயர்திணை - உயர்திணையை, தொடர்ந்த - பற்றிய, பொருள்முதல் ஆறும்-பொருளாதியாறும், அதனொடு-அவ்வுயர்திணையோடு, சார்த்தின்-சேர்த்து முடிக்கின், அத்திணை முடிபின - அவ்வுயர்திணை முடிபினவாம், எ-று.

(உ-ம்.) நம்பிபொன்பெரியன்	பொருள்	இங்கு உயர்திணை எழுவாயின் பயனிலையோடு அஃறிணை எழுவாயும் முடிந்தது.
நம்பிநாடுபெரியன்	இடம்	
நம்பிவாழ்நாள்பெரியன்	காலம்	
நம்பிமூக்குக்கூரியன்	சினை	
நம்பிகுடிமைநல்லன்	குணம்	
நம்பிநடைகடியன்	தொழில்	

பொன் என்னும் அஃறிணையெழுவாய் பெரியன் என்னும் உயர் திணைபெழுவாயின் பயனிலைகொண்டு முடிதலால் வழுவும் தொடர் புண்டா யிருத்தல் பற்றிச் சார்த்தி முடித்தலால் வழுவமைதியு மாயிற்று.

"சொற்சொறுமிற்றி தன்பெற்றி" என்கிற சூத்திரவிதியால், மாடுகோடு கூரிது, கிணறு நீருறிற்று என அஃறிணையோடு சேர்ப் பின் அஃறிணை முடிபாதலுங் கொள்க.

சார்த்தினெனவே சார்த்தாவிடின் வழாநிலையாக நம்பிக்குப் பொன்பெரிது, மூக்குக் கூரிது எனத் தம்முடிபேற்று வரும். (உசு)

[திணைபால்களின் மரபு வழுவமைதி.]

378. திணைபால் பொருள்பல விரவின சிறப்பினும்
மிகவினு மிழிபினு மொருமுடி பினவே.

(இ-ள்.) திணை-திணைகளும், பால்-பால்களும், விரவின-கலந் துநின்றனவாகிய, பொருள் பல-வேறுவினைப் பல்பொருள்களும், சிறப்பினும்-சிறப்பினாலும், மிகவினும்-மிகுதியினாலும், இழிபினும் - இழிவினாலும், ஒரு முடிபின-ஒருமுடிபினவாகும், எ-று.

(திணை விரவல்.)

(1) "திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்."

இங்கு இருதிணையுங்கலந்து சிறப்பினால் திங்களும் ஒப்பர் என அஃறிணை உயர்திணை முடிபேற்றது.

'தொல்லை நால்வகைத் தோழருந் துணைமணிநெடுந்தேர்
மல்லற்றம்பியுமாமனு மதுவிரிகமழ் தார்ச்
செல்வன்றாதையுஞ் செழுநகரொடுவளநாடும்
வல்லைதொக்கன வளங்கெழுகோயிலுளொருங்கே.'

இங்கு நகரும் நாடும் சிறத்தலால் முன்னின்ற உயர் திணைப்பெயர் நான்கும், தொக்கன என அஃறிணை முடிபேற்றன.

(2) 'பார்ப்பார்தவரே சுமந்தார் பிணிபட்டார்
மூத்தார் குழவியெனு மிவர்கட்கு.'

இங்கு இருதிணையுங்கலந்து மிகுதியால் அஃறிணை இவர்கள் என உயர்திணை முடிபேற்றது. "குழவி" ஒன்றேஅஃறிணை. பார்ப்பார், தவர், சுமந்தார் முத லியஐந்தும்உயர்திணை ஆதலின் மிகுதி என அறிக.

'எச்சிலார் தீண்டார் பசுப்பார்ப்பார்தீத்தெய்வம்
உச்சந்தலையோ டிவையென்ப.'

இங்கு இருதிணையுங்கலந்து மிகுதியால்உயர்திணை இவை என அஃறிணை முடிபெற்றது. எச்சிலார், தீண்டார், பார்ப்பார் மூன்றும் உயர்திணை;பசு,தீ, தெய்வம், உச்சந்தலை என்னும்நான்கும் அஃறிணை;ஆதலின் மிகுதி என அறிக.

(3) மூர்க்கனு முதலையுங் கொண்டது விடா.

இங்கு இருதிணையுங்கலந்து இழிவினால் உயர்திணை விடா என அஃறிணை முடிபெற்றது.

'வடுகரருவாளர் வான்கருநாடர்
சுடுகாடுபேயெருமை யென்றிவையாறுங்
குறுகா ரறிவுடையார்.'

இங்கு முன்சொன்ன மூன்று உயர்திணைப் பெயரும் இழிவினால் பின்வந்த மூன்று அஃறிணைப் பெயரோடும் கலந்து இவை என அஃறிணை முடிபெற்றன.

(பால் விரவல்.)

"தானுந் தன்றையலுந் தாழ்சடையோ னண்டிலனேல்"
மனைவியும் தானும் வந்தான்.

இங்குச் சிறப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாற் பெயர்கள் கலந்து பெண்பால் ஆண்பால் முடிபெற்றது.

"சொற்றொறு மிற்றி தன்பெற்றி" என்கிற விதியினாலே தோழனுந் தானும் வந்தான், தோழியுந் தானும் வந்தாள் என விரவாமல் ஒருமைமுடிபேற்றலுங் கொள்க.

(பொருள்பல விரவி வரல்.)

கறியுஞ்சோறுமுண்டான்
மாலையுமுடியுங்கவித்தான்.

என வேறுவினைப் பலபொருள்கள் கலந்து சிறப்பினால் "உண்டான்" "கவித்தான்" என ஒருபொருளுக்குரியவினைமுடிபைக்கொண்டன.உண்டல் என்னும் வினைக்குரிய சோறனது தின்றல் என்னும்

வினைக்குரிய கறியினும் தலைமையுடைத் தாயிருத்தலும், கவித்தல் என்னும் வினைக்குரிய முடியானது சூடுதல் என்னும் வினைக்குரிய மாலையினும் தலைமையுடைத்தாயிருத்தலும் இங்கே சிறப்பு என்க. ()

[திணைபால் வழுவமைதி,]

379. உவப்பினு முயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறலினும்
இழிப்பினும் பாறிணை யிழுக்கினு மியல்பே.

(இ-ள்.) பால் திணை-பாலும் திணையும், உவப்பினும்-மகிழ்ச்சியினாலும், உயர்வினும்-மேன்மையினாலும், சிறப்பினும்-சிறப்பினாலும், செறலினும்-கோபத்தினாலும், இழிப்பினும்-பழிப்பினாலும், இழுக்கினும்-வழுவிவரினும், இயல்பு-இயல்பாம், எ-று.

(உ-ம்.)

பால். (1) தன்புதல்வனை, 'என்னம்மை வந்தாள்' என்பது உவப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று.

(2) ஒருவனை, 'அவர்வந்தார்' என்பது உயர்வினு லொருமைப் பால் பன்மைப்பாலாயிற்று.

(3) 'தாதா யுலகுக்கோர் தாயே' என்பது சிறப்பினால் ஆண் பால் பெண்பாலாயிற்று.

(4) 'எனைத்துணையராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந் - தேரான் பிறனில் புகல்' என்பது செறலினாற் பன்மைப் பா லொருமைப்பாலாயிற்று.

(5) பெண்வழிச் செல்வானைநோக்கி, 'இவன்பெண்' என்பது இழிப்பினு லாண்பால் பெண்பாலாயிற்று.

திணை. (1) ஓராவினை, 'என்னம்மை வந்தாள்' என்பது உவப்பினால் அஃறிணை உயர்திணையாயிற்று.

(2) 'செந்தார்ப் பசுங்கிளியார் சென்றார்க்கோ ரின்னுரை - தந் தாரேற் றந்தாரொன் னின்னுயிர்' என்பது உயர்வினால் அஃறிணை உயர்திணையாயிற்று.

(3) 'தம்பொருளென்ப தம்மக்கள்' என்பது சிறப்பினால் உயர் திணை அஃறிணையாயிற்று.

(4) 'ஏவவுஞ்செய்கலான் றான்றேரா னவ்வுயிர்-போஒமளவு மோர் நோய்' என்பது செறலினால் உயர்திணை அஃறிணையாயிற்று.

(5) 'நாமரனுடைமை' என்பது இழிப்பினால் உயர்திணை அஃறிணையாயிற்று.

இனிச் 'சொற்சிறு மிற்றிதன்பெற்றி' என்னும் விதியால் புதல்வனை என்னப்பன் வந்தான் எனவும், புதல்வியை என்னம்மை வந்தாள் எனவும் வழங்கும் வழுவமைதியுங் கொள்க. (உஅ)

[பால் இட வழுவமைதி.]

380 ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையும்
ஓரிடம் பிறவிடந் தழுவலு முளவே.

(இ-ள்.) ஒருமையின்-ஒருமைப்பாலில், பன்மையும்-பன்மைப் பாற் சொல்லையும், பன்மையின்-பன்மைப்பாலில், ஒருமையும்-ஒருமைப்பாற் சொல்லையும், ஓரிடம்-ஓரிடத்தில், பிறவிடம்- பிறவிடச் சொல்லையும், தழுவலும்-தழுவிக் கூறுதல்களும், உள-உளவாம்.எ-று.

(உ-ம்.)

(1) வெயிலெல்லா மறைத்தது மேகம்
'உள்ளியதெல்லா முடனெய்தும்' } அஃறிணை ஒருமையிற்பன்மை.

இங்கு வெயில், உள்ளியது என்னும் ஒருமைச் சொற்களோடு எல்லாம் என்னும் பன்மைச்சொல் சேர்த்துக் கூறப்பட்டது.

(2) இரண்டுகண்ணுஞ் சிவந்தது
'இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ளது' } அஃறிணை பன்மையி லொருமை.

இங்கு இருகண், இருநோக்கு என்னும் பன்மைச்சொற்களோடு முறையே சிவந்தது, உள்ளது என ஒருமைச்சொற்கள் சேர்த்துக் கூறப்பட்டன.

(3) 'அஃதை தந்தை யண்ணலியானை
யடுபோர்ச்செழியர்' } உயர்திணை ஒருமையிற் பன்மை.

இங்குத் தந்தை என்னும் ஒருமைச்சொல்லோடு செழியர் என்னும் பன்மைச்சொல் சேர்க்கப்பட்டது. செழியர் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனி அஃதைக்குத் தந்தைபோல்வாராதலின் வழுவமைதி யாயிற்று. அஃதை=திக்கற்றவன், திக்கற்றவள், திக்கற்றது என உயர்திணையா ணொருமை பெண்ணொருமை அஃறிணை யொருமையிலும் விரவிநிற்பதோர் பொதுச் சொல். செழியர்-பாண்டியர்.

(4) ஏவலிளையர் தாய்வயிறு கரிப்ப } உடர்திணை பன்மை, யி லொருமை.

இங்கு ஏவலிளையர் என்னும் பன்மைச்சொல்லோடு தாய் என்னும் ஒருமைச்சொல் சேர்த்துக் கூறப்பட்டது. சேனையிலுள்ள இளையர் ஒவ்வொருவருக்கும் தாய் எனத் தனித்தனி சென்றியைதலால் வழுவமைதியாயிற்று.

(5) சாத்தன் றாயவை செய்வலோ } தன்மையிற் படர்க்கை,

இங்கு நான் எனக் கூறவேண்டிய விடத்துச் சாத்தன்றாய் எனப் படர்க்கைச் சொல்லாற் கூறப்பட்டது; சாத்தன் றாயாகிய நான் என்பது பொருள்.

(6) 'எம்பியை யீங்குப் பெற்றேனென் னெனக் கரியதென்றான்' } முன்னிலையிற் படர்க்கை.

இங்குத் தன் தம்பியை முன்னிலைப்படுத்தி அவனையே நோக்கிக் கூறுதலால் நின்னை எனக் கூறவேண்டுமிடத்து எம்பியை எனப் படர்க்கைச்சொற் கூறப்பட்டது.

(7) நீயோவவனோ யாரிதுசெய்தார்
யானோவவனோ யாரிதுசெய்தார்
நீயோயானோ யாரிதுசெய்தார்
நீயோவவனோ யானோ யாரிதுசெய்தார். } இடம்விரவி ஓரிடத்திற் பிறவிடம் வந்தது.

ஒருபாற்பொருளை மற்றொருபாற் சொல்லாலும் ஓரிடப்பொருளை மற்றோரிடச் சொல்லாலுங் கூறுதலால் வழுவாய், அவை சான்றோர்க்கு ஒப்பமுடிதலால் அமைதியாயிற்று. (உகூ)

[இடம்வழுவாமற் காத்தல்.]

331. தால்வரல் கொடைசெலல் சாரும் படர்க்கை
எழுவா யிரண்டு மெஞ்சிய வேற்கும்.

(இ-ள்,) தரல் வரல் கொடை செலல்-தரல் என்பது முதலிய இந்நான்கு சொற்களையும், படர்க்கை-படர்க்கையானது, சாரும்-அடையும், எழுவாய் இரண்டும்-இவற்றுள் முதலிற்சொல்லப்பட்ட தரல் வரல் என்கிற இரண்டு சொற்களையும், எஞ்சிய-ஒழிந்த தன்மை முன்னிலைகள், ஏற்கும்-ஏற்றுவரும், எ-று.

(உ-ம்.)

அவனுக்குத்தந்தான்	}	படர்க்கை.
அவனிடத்து வந்தான்		
அவனுக்குக் கொடுத்தான்		
அவனிடத்துச்சென்றான்		
எனக்குத் தந்தான்	}	தன்மை.
என்னிடத்துவந்தான்		
உனக்குத் தந்தான்	}	முன்னிலை.
உன்னிடத்து வந்தான்		

தரல், வரல், கொடை, செலவ் என்பன அவ்வப்பகுதிகளை யுணர்த்திநின்றன ஆதலால் அவ்வப்பகுதிகளி னின்றும் பிறக்கும் வினைவிகற்பங்களைத் துங்கொள்க.

எனவே தரல், வரல் இரண்டும் தன்மை முன்னிலைக்கும்; கொடை, செலவ் இரண்டும் படர்க்கைக்கும் வரின் வழாநிலை யெனவும், தரல், வரல் இரண்டும் படர்க்கைக்கும்; கொடை, செலவ் இரண்டும் தன்மை முன்னிலைகளுக்கும் வரின்வழுவமைதி எனவும் கொள்க. (வழுவமைதிக்கு உதாரணம்) "பெருவிறல் அமரர்க்கு வென்றிதந்த" "வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்" எனத்தரலும் வரலும் தன்மை முன்னிலைகளுக்கு உரியவன்றிப் படர்க்கையிடத்து வந்தன. இன்னும் தரல் வரல் படர்க்கையிடத்து வந்தவழுவமைதிக்கு மேற்காட்டிய உதாரணங்களுள்ளுங்காண்க. எனக்குக் கொடுத்தான், என்பாற் சென்றான், நினக்குக் கொடுத்தான், நின்பாற்சென்றான் எனப்படர்க்கைக் குரிய கொடை செலவ் தன்மை முன்னிலைகளில் வந்தன. (௯0.)

[காலம்.]

382. இறப்பெதிர்வு நிகழ்வெனக்கால மூன்றே.

(இ-ள்.) இறப்பு-இறந்தகாலமும், எதிர்வு-எதிர்காலமும், நிகழ்வு-நிகழ்காலமும், என-என்று, காலம்-காலமானது, மூன்று - மூன்றும், எ-று. (௯க)

[காலவழுவமைதி.]

383. முக்கா லத்தினு மொத்தியல் பொருளைச்
செப்புவர் நிகழுங் காலத் தானே.

(இ-ள்.) முக்காலத்தினும் - மூன்றுகாலங்களிலும், ஒத்து - தமது தொழிலிடையறாதொத்து, இயல்-நிகழுகின்ற, பொருளை -

பொருள்களை, நிகழும் காலத்தான்-நிகழ்காலத்தினால், செப்புவர் - சொல்லுவர் புலவர், எ-று.

(உ-ம்.) அரசர் பூமியை ஆளுகிறார், எனக்குத்துணை நீ யிருக்கிறாய், தெய்வ மிருக்கிறது, ஆறொழுகுகிறது. (கூஉ)

384. விரைவினு மிகவினுந் தெளிவினு மியல்பினும்
பிறழவும் பெறூஉமுக் காலமு மேற்புழி.

(இ-ள்.) விரைவினும் - விரைவினாலும், மிகவினும்-மிகுதியினாலும், தெளிவினும் - தெளிவினாலும், இயல்பினும் - (இம்மூன்று காரணங்களுமின்றி) இயல்பினாலும், முக்காலமும்-மூன்றுகாலங்களும், பிறழவும் பெறூஉம்-ஒன்று மற்றொன்றாகச் சொல்லப்படவும் பெறும், ஏற்புழி-ஏற்குமிடத்து, எ-று.

(உ-ம்.)

(1) உண்ணும்படியாக இருக்கின்றவனை கொண்டுபோகவேண்டிய மற்றொருவன் பார்த்து இன்னும் உண்டிலையோவென்றால், 'உண்டேனுண்டேன்' என்பான்.

உண்கின்றவனை அப்படி வினவினால் 'உண்டே னுண்டேன்' என்பான்.

இவை விரைவினால் எதிர்காலமும் நிகழ்காலமும் இறந்தகாலமாயின.

(2) நீ அவனுடனே பகைத்தாற் செத்தாய்.
இக்காட்டிற்போனாற் கூறையிழந்தாய்.

இவ்விடத்தே மிகுதியால் எதிர்கால மிறந்தகாலமாயிற்று. சாதலுங் கூறையிழத்தலுந் தப்பினுந் தப்புமாதலான் மிகுதியாயின.

(3) அறஞ்செய்தாற் சுவர்க்கம் புக்கான்.
எறும்பு முட்டைகொண்டு திட்டையேறின் மழைபெய்தது.

இவ்விடத்தே தெளிவினால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாயிற்று. உரையளவையினாற் சுவர்க்கம் புகுதற்கு அறஞ்செய்தலும் காட்சி யளவையினாலே மழை பெய்தற்கு எறும்புமுட்டை கொண்டு திட்டையேறுதலும் காரணமாகத் தெளிந்தமையினாலே தெளிவாயின.

(4) யாம் பண்டுவிளையாடுவெதிச்சோலை.
யாம் பண்டுவிளையாடுகிற திச்சோலை.

இவ்விடத்தே காரணமில்லாமல் இயல்பினால் இறந்தகாலம் எதிர்காலமும் நிகழ்காலமுமாயிற்று. (௩௩)

[அறுவகை வினா.]

385. அறிவறி யாமை யையுறல் கொளல்கொடை
ஏவ றரும் வினா வாறு மிழுக்கார்.

(இ-ள்.) அறிவு - அறிதலும், அறியாமை-அறியாமையும், ஐயுறல்-சந்தேகித்தலும், கொளல்-கொள்ளுதலும், கொடை-கொடுத்தலும், ஏவல்-ஏவுதலும், தரும் வினா-தருதலால் வருகிற வினாக்கள், ஆறும்-ஆறனையும், இழுக்கார்-களையாது கொள்வர் புலவர். எ-று.

(உ-ம்.)

(1) இச்சூத்திரத்திற்குப்பொருள்யாது? — என ஆசிரியன் கேட்டல் அறிவினா.

(2) இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள்யாது? — என மாணாக்கன் கேட்டல் அறியாவினா.

(3) குற்றியோமகனோ? — ஐயவினா.

(4) பயறுளதோவணிகீரே? — கொளல் வினா.

(5) சாத்தனுக்காடையில்லையா? — கொடை வினா.

(6) சாத்தா உண்டாயா? — ஏவல்வினா. (௩௪)

[எண்வகை விடை.]

386. சுட்டு மறைநே ரேவல் வினாதல்
உற்ற துரைத்த லுறுவது கூறல்
இனமொழி யெனுமெண் ணிறையு ளிறுதி
நிலவிய வைந்துமப் பொருண்மைநே ர்ப.

(இ-ள்.) சுட்டு-சுட்டும், மறை-எதிர்மறுத்தலும், நேர்-உடன்படலும், ஏவல்-ஏவுதலும், விநாதல்-எதிர்வினாதலும், உற்றது உரைத்தல்-உற்றதைச்சொல்லுதலும், உறுவது கூறல்-உறுவதைச்சொல்லுதலும், இனமொழி-இனத்தைச்சொல்லுதலும், எனும் எண் இறையுள்-என்கிற இவ்வெட்டு விடைகளுள், இறுதி-ஈற்றில், நிலவிய-விளங்கிய,

ஐந்தும்-ஐந்தும், அப்பொருண்மையின்-அவ்விடைப்பொருளைத் தருதலினாலே, நேர்ப-விடைகளாகவே தழுவிக்கொள்வர் புலவர்.

எனவே முதன்மூன்றும் செவ்வென் இறை எனவும் பின்னைய ஐந்தும் இறைபயப்பனவுமாமெனவுங் கொள்க. செவ்வெனிறை - வெளிப்படைவிடை. இறைபயப்பது-குறிப்புவிடை. செவ்வெ-நேர்.

(1) கருவூர்க்குவழியாதெனின், 'இது' என்பது சுட்டுவிடை. சாத்த விது செய்வாயா என்றபோது,

(2) 'செய்யேன்' என்பது மறை விடை.

(3) 'செய்வேன்' என்பது நேர் விடை.

(4) 'நீசெய்' என்பது ஏவல்விடை.

(5) 'செய்வேனோ' என்பது வினா விடை.

(6) 'உடம்பு நொந்தது' 'நோவாநின்றது' என்பன உற்றதுரைத்தல் விடை.

(7) 'உடம்புநோம்' என்பது உறுவது கூறல் விடை.

(8) 'மற்றையது செய்வேன்' என்பது இனமொழி விடை. (௬௫)

[வினாவிடைகளில் முதல்சினை வழுவாமை.]

387. வினாவினும் செப்பினும் விரவா சினைமுதல்.

(இ-ள்.) வினாவினும்-வினாவுதற்கண்ணும், செப்பினும்-விடைகொடுத்தற் கண்ணும், சினை முதல்-சினையும் முதலும், விரவா-ஒற்றுமை கருதி மயங்கச் சொல்லப்படாவாம் எ-று.

(உ-ம்.) கண்பிறழ்ந்ததோ கயல்பிறழ்ந்ததோ என வினாவினார்க்குக் 'கண்பிறழ்ந்தது' 'கயல்பிறழ்ந்தது' எனல்வேண்டும்.

சாத்தனல்லனோ கொற்றனல்லனோ என வினாவினார்க்குச் 'சாத்தனல்லன்' 'கொற்றனல்லன்' எனல்வேண்டும்.

இப்படிக்கன்றி கண்பிறழ்ந்ததோ என்பதற்கு அதனையுடையாளைக்குறித்து இவள் பிறழ்ந்தாளோ என வினாவுதலும், இவள் பிறழ்ந்தாள் எனச்செப்புதலும் வழுவாம். (௬௬)

[மரபு.]

388. எப்பொருளெச்சொலி னெவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பின ரப்படிச் செப்புதன் மரபே.

(இ-ள்.) எப்பொருள் - யாதொருபொருளை, எச்சொலின்-யாதொரு சொல்லால், எவ்வாறு-யாதொரு வழியால், உயர்ந்தோர்-அறிவுடையோர்கள், செப்பினர்-சொன்னார்களோ, அப்படி-(அப்பொருளை) அச்சொல்லால் அவ்வழியால், செப்புதல்-சொல்லுதல், மரபு-மரபாம், எ-று.

(உ-ம்.) குதிரைக்குட்டி பசுவின்கன்று
மான் கன்று யானைப்பாகன்
யானைலத்தை சேரிப்பிள்ளை

இப்படியல்லாமல், குதிரைக்கன்று, யானைச் சாணம், பசுவின்குட்டி என்பன மரபு வழுவாம். (௬௭)

மரபுவழாநிலைவழுவமைதிகள்.

[மரபு வழாமற்காத்தல்.]

389. வேறுவினைப் பல்பொரு டழுவிய பொதுச்சொலும்
வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினை வேண்டும்.

(இ-ள்.) வேறு வினை-வெவ்வேறு வினைகளுக்குரிய, பல்பொருள் - பலபொருள்களையும், தழுவிய-ஒருசேரத் தழுவிய, பொதுச்சொலும்-ஒருபொதுச்சொல்லும், வேறு அவற்று-அவற்றின் சிறப்புச் சொற்களாக, எண்ணும்-எண்ணிநிற்கிற (பலசொற்களும்), ஓர் பொதுவினை-(எல்லாவற்றிற்கு முரியதோர்) பொதுவினையை, வேண்டும்-கொண்டுமுடியும், எ-று.

(1) உ-ம். அணி அணிந்தார், அடிசிலயின்றார், படைவழங்கினார்.

இங்கு அணி என்பது கவிக்கப்படுவது, கட்டப்படுவது, இடப்படுவது, பூணப்படுவது முதலிய பல வாபரணங் களுக்கும் பொதுப்பெயர் ஆதலால் அணிந்தார் எனப்பொது வினை கொடுத்துக் கூறப்பட்டது.

அடிசில் என்பது உண்பது, தின்பது, நக்குவது, பருகுவது முதலிய பலவித உண்டிகளுக்கும் பொதுப்பெயராதலால் அயின்றார் எனப் பொதுவினைகொடுத்துக் கூறப்பட்டது.

படை என்பது எய்வன, எறிவன, வெட்டுவன, குத்துவனவாகிய பலவித ஆயுதங்களுக்கும் பொதுப்பெய ராதலால் வழங்கினார் எனப் பொதுவினை கொடுத்துக்கூறப்பட்டது.

(2) 'கிரீடமும் குண்டலமும் வீரக்கழலும் அணிந்தார்.
சிலநாட்சோறும் சிலநாண்மாவும் சிலநாட்பாலும்
சிலநாணீரும் சிலநாட் சருகும் அயின்றார்.
வாளும் வேலும் வரைவின்றி வழங்கினர்.

இங்குக் கவித்தல், இடுதல், கட்டுதலாகிய வெவ்வேறு தொழிலுக்குரிய கிரீடமுதலிய பலவற்றிற்கும் அணிதலாகிய பொதுவினையும்; உண்ணல், தின்னல், பருகலாகிய வெவ்வேறு தொழிலுக்குரிய சோறு முதலியவற்றிற்கு அயிலுதலாகிய பொதுவினையும்; வெட்டல் எய்தலாகிய வெவ்வேறு தொழிலுக்குரிய வாள் வேல் என்னுமாயுதங்கட்கு வழங்கலாகிய பொதுவினையுங் கொடுத்துக் கூறப்பட்டன.

390. வினைசார் பினமிட மேவி விளங்காப்
பலபொரு ளொருசொற் பணிப்பர் சிறப்பெடுத்தே.

(இ-ள்) வினை-வினையும், சார்பு-சார்பும், இனம்-இனமும், இடம்-இடமும், மேவி-பொருந்தி, விளங்கா-விளங்காத,பலபொருள் ஒரு சொல்-பலபொருள்படும் ஒருசொல்லை, சிறப்பு எடுத்து-சிறப்புச் சொல்லோடு கூட்டி, பணிப்பர்-சொல்லுவர் புலவர். எ-று.

எனவே வினை முதலியவற்றுள் ஒன்றைப் பொருந்தி விளங்கிக்கிடந்த பலபொருளொருசொல்லை வாளா கூறுவ ரொன்பதாயிற்று.

(உ-ம்.) மா என்பது மாமரத்திற்கும், வண்டிற்கும், ஒருசார் விலங்கிற்கும், திருவிற்கும் பொதுவான பலபொருளொருசொல். இப்பொருள்களுள்:—

(1) மாப்பூத்தது — { இங்கு மரமென்பதுவினையால் விளங்கிற்று.

(2) மாவீழ் மலர் — { இங்கு வண்டென்பதுசார்பால் விளங்கிற்று.

(3) தேர்கரிமாக்காலாள் — { இங்கு குதிரையென்பது இனத்தால் விளங்கிற்று.

(4) மாமறுத்த மார்பன் — { இங்கு திருவென்பது இடத்தால் விளங்கிற்று.

இவை அடைமொழியின்றிக் கூறப்பட்டன.

இனி மாஏறினன், மாவியாது, என்றவழிக் குறித்தபொருள் விளங்காமையால் விளங்குதற்பொருட்டுப்,பாய்மாவேறினன்,மாமர

மேறினன், பாய்மா யாது, மாமரம்யாது எனச்சிறப்புச் சொல்லோடு கூட்டிக்கூறுக. (ருக)

[தொடர்மொழிகளைப்பொருள்விளங்கும்படி இசையறுத்துக்கூறல்.]

391. எழுத்திய றிரியாப் பொருடிரி புணர்மொழி
இசைத்திரி பாற்றெளி வெய்து மென்ப.

(இ-ள்.) எழுத்து இயல்-எழுத்தினதுதன்மை, திரியா-வேறுபடாமல், பொருள் திரி-பொருள் வேறுபட்டு நிற்கிற, புணர்மொழி-தொடர்மொழிகள், இசை திரிபால்-(குறிக்கப்பட்ட சொற்களினிறுதியும் முதலுந்தோன்ற)இசைபறுத்துச்சொல்லுகிற வேறுபாட்டால், தெளிவு எய்தும் - துணிவுண்டாகும், என்ப - என்றுசொல்லுவர் புலவர், எ-று.

உ-ம். செம்பொன்பதின்றொடி,நாகன்றேவன்போத்து,குறும்பரம்பு.

இவற்றை.
செம்பொன் பதின்றொடி
செம் பொன்பதின்றொடி
நாகன் றேவன் போத்து
நாகன்றே வன்போத்து
குறும் பரம்பு
குறும்ப ரம்பு
} இங்குபிரித்துக் காட்டியபடி இசையறுத்து உச்சரித்துக் குறித்தபொருளைக் காட்டுக.

செம்பொன்-பதின் றொடி என இசையறுத்துக் கூறின் செம்பொன் பத்துப் பலம் எனவும்,செம்-பொன்பதின் றொடி என இசையறுத்துக் கூறின் செம்பு ஒன்பது பலம் எனவும் பொருள் துணியக் கிடந்தமை காண்க. பிறவுமன்ன. (சO)

[ஒருபொருண்மேற்பல பெயர்வரின் பயனிலைகொள்ளும்விதம்.]

392. ஒருபொருண் மேற்பல பெயர்வரி னிறுதி
ஒருவினை கொடுப்ப தனியு மோரோவழி.

(இ-ள்.) ஒருபொருள்மேல்-ஒருபொருளின்மேலே,பலபெயர்-பலபெயர்கள், வரின்-வருமாயின், இறுதி-இறுதியில், ஒருவினை-ஒருமுடிக்குஞ்சொல்லை, கொடுப்ப-(பொருளொன்றேயென்பது தோன்றக்) கொடுத்துக் கூறுவர், ஓரோவழி-ஒருபொருளாருகை தவறுதவிடத்தே, தனியும்-பெயர் தோறும், (கொடுப்ப)-கொடுத்துங் கூறுவர். எ-று.

(உ-ம்.)

"ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் சாத்தன் வந்தான்"

"துயிலைச்சிலம்படிக்கொம்பினைத்தில்லையெங்கூத்தப்பிரான்
கயிலைச்சிலம்பிற்பைம்பூம்புனங்காக்குங்கருங்கட்செவ்வாய்
மயிலைச்சிலம்பகண்டியான்போய்வருவன்வண்பூங்கொடிகள்
பயிலச்சிலம்பெதிர்கூய்ப்பண்ணைநண்ணும்பளிக்கறைக்கே"

இவை இறுதியிலே முறையே வந்தான் எ-ம், கண்டு எ-ம், ஒரு சொல்லைக் கொண்டன.

'வேலோன்வருக விமலைசேய் வருக மாலோன்மருகன் வருக வென்றனவே' எனப்பெயர்தோறும் வினைகொண்டன. (௩௧)

[சிறப்புப்பெயர்முன்னும் இயற்பெயர் பின்னும் வருதல் மரபு.]

393. திணைநிலஞ் சாதி குடியே யுடைமை
குணந்தொழில் கல்வி சிறப்பாம் பெயரோ
டியற்பெய ரேற்றிடிற் பின்வரல் சிறப்பே.

(இ-ள்.) திணை-ஐந்திணையும், நிலம்-தேசமும், சாதி-குலமும், குடி-குடியும், உடைமை-உடைமையும், குணம்-குணமும், தொழில்-தொழிலும், கல்வி-வித்தையும், (ஆகிய இவற்றைப்பற்றி வருகிற), சிறப்பாம் பெயரோடு-சிறப்புப்பெயரோடு, இயற்பெயர்-இயற்பெயரை, ஏற்றிடின் - (ஒருபொருள் ஒருசேர) ஏற்குமாயின், பின்வரல்-(அவ்வியற்பெயர்) பின்வருதல், சிறப்பு-சிறந்தமரபாம், எ-று.

சிறப்பென்றதனால் முன் வருவது வழுவமைதியாம்.

(உ-ம்.)

குன்றவன்கொற்றன்	...	...	திணை.
கொற்றன்குன்றவன்	...	...	
அருவாளனழகன்	...	...	நிலம்.
அழகனருவாளன்	...	...	
பார்ப்பான் பாராயணன்	...	...	சாதி.
பாராயணன் பார்ப்பான்	...	...	
ஊர்கிழானோணன்	...	...	குடி.
ஓணனூர்கிழான்	...	...	

பொன்னன் பொறையன் ... ... பொறையன் பொன்னன்	உடைமை.
கரியன் கம்பன் ... ... கம்பன் கரியன்	குணம்.
நாடகி நம்பி ... ... நம்பி நாடகி	தொழில்.
ஆசிரியனமிழ்தன் ... ... அமிழ்தனுசிரியன்	கல்வி.

[சுட்டுப்பெயர்வரும் இடம்]

394. படர்க்கை மூப்பெயரோ டணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்வினை யெனிற்பெயர்க் கெங்கும்
மருவும் வழக்கிடைச் செய்யுட் கேற்புழி.

(இ-ள்.) படர்க்கை - படர்க்கையிடத்தையுடைய, மூப்பெயரோடு - (உயர்திணைப்பெயர் அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர் என்கிற) மூவகைப்பெயர்களோடு, சுட்டுப்பெயர்-சுட்டுப்பெயர், அணையின்-சேரின், வினையெனின்-வினையாகிய முடிக்குஞ் சொல் வருமாயின், பின் வரும்-(அச்சுட்டுப்பெயர்) பின்வரும், பெயர்க்கு-(அம்முடிக்குஞ் சொல் இல்லையாயின்) அப்பெயர்க்கு, எங்கும்-பின்னு முன்னும்,மருவும்-வரும், வழக்கிடை-(இம்மரபு) வழக்கின்கண்ணேயாம், செய்யுட்கு-செய்யுளிடத்தே, எற்புழி-(நியதியின்றி)வேண்டியவாறே வரப்பெறும், எ-று.

(1) நம்பிவந்தான் அவனுக்குச் சோறிடுக.	உயர்திணை.	வினை நிகழ் வழிச்சுட்டுப் பெயர் பின்வந்தன.
எருது வந்தது அதற்குப் புல்லிடுக.	அஃறிணை.	
சாத்தன்றெய்வம்அவனுக் குப்பலியிடுக. சாத்தன்வந்தது அதற்குப் புல்லிடுக.	பொது.	

(2) நம்பி அவன் அவன் நம்பி குதிரை யது அது குதிரை	பெயர்க்குப் பின்னு முன்னுஞ் சுட்டுப்பெயவர்ந்தன.

(3) அவனணங்குநோய் செய்தா ளாயிழாய் வேலன்
விறன்மிகுதார்ச் சேந்தன் பேர்வாழ்த்தி-முகனமர்ந்
தன்னை யலர்கடப்பந் தாரணியி னென்னைகொல்
பின்னை யதன்கண் விளைவு.

இங்கு வினை வருவழியும் சுட்டுமுன் வந்தது.

சுட்டுப்பெயர் செய்யுளிடத்துப் பின்வருதல் வழாநிலை, முன்வருதல் வழுவமைதி. வழக்கிடத்து வினை நிகழுவழிப் பின்வருதல் வழாநிலை. (௩௯௪)

[சொல் அடுக்கிவருதல்.]

395. அசைநிலை பொருணிலை யிசைநிறைக் கொருசொல்
இரண்டு மூன்றுநான் கெல்லை முறை யடுக்கும்.

(இ-ள்.) அசைநிலை-அசைநிலைக்கும், பொருணிலை - (வினாவு வெகுளி உவகை அச்சம் முதலாகிய) பொருணிலைக்கும், இசைநிறைக்கு - இசைநிறைக்கும், ஒருசொல் - ஒருமொழி, இரண்டு - இரண்டும், மூன்று - மூன்றும், நான்கு - நான்குமாகிய, எல்லை - அளவும், முறை - முறையாக, அடுக்கும் - அடுக்கும். எ-று.

எனவே அசைநிலைக்கு இரண்டும், பொருணிலைக்கு இரண்டு மூன்றும், இசைநிறைக்கு இரண்டும் மூன்றும் நான்கும் அடுக்கு மென்றதாயிற்று.

(உ-ம்.)

அன்றேயன்றே ... ... மற்றோ மற்றோ	அசைநிலை.	
உண்டேன் உண்டேன் ... ... வந்தேன் வந்தேன் வந்தேன்	வினாவு	பொருணிலை.
அடி அடி ... ... கொல் கொல் கொல்	வெகுளி	பொருணிலை.
வருக வருக ... ... பொலிக பொலிக பொலிக	உவகை	பொருணிலை.
பாம்பு பாம்பு ... ... தீத் தீத் தீ	அச்சம்	பொருணிலை.
உய்யேன் உய்யேன் ... ... வாழேன் வாழேன் வாழேன்	அவலம்	பொருணிலை.
ஏ ஏ யம்பன் மொழிந்தனள்யாயே நல்குமே நல்குமே நல்குமே நாமகள் பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ	இசைநிறை.	

ஒருசொல்லைப் பலகாற் சொல்லுதல் வழுவாயினும் இவ்விடத்தேஆமென்றல் வழுவமைதியும் இதற்கு இவ்வெல்லை கடவாதென்றல் வழுவாமற்காத்தலு மாம். (சச)

[இரட்டைக்கிளவி.]

396. இரட்டைக் கிளவி யிரட்டிற்பிரிந் திசையா.

(இ-ள்.) இரட்டைக் கிளவி - இரட்டைச்சொற்கள், இரட்டின் - அவ்விரட்டிப்பின், பிரிந்து - நீங்கி, இசையா - (தனித்து) ஒலியாவாம். எ-று.

எனவே வலிந்து பிரித்துச் சொன்னாற் பொருள்படாதேன்பதும் இரட்டித்துச் சொல்லல் மரபென்பதும் ஆயிற்று.

(உ-ம்.) "சலசல மும்மதம் பொழிய"
"குறுகுறு நடந்து"
"துடிதுடித்துத் துள்ளிவரும்." (சரு)

[அடைமொழிகளை இசையத்தொடுக்க வேண்டுமென்பது.]

397. ஒருபொருட் பல்பெயர் பிரிவில வரையார்.

(இ-ள்.) ஒருபொருள் - ஒருபொருளின்மேல், பல்பெயர் - பல்பெயர் சொல்லும்போது, பிரிவு இல - அப்பொருளினின்றும் பிரிதலில்லாதனவற்றை, வரையார் - நீக்காது கொள்வர் புலவர். எ-று.

(உ-ம்.) ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் சாத்தன் வந்தான்
பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி வந்தான்.

இங்குப் பலபெயரும் பிரிவிலவாய் ஒருபொருண்மேற் சென்று கேட்போர்க்குச் சொல்லுவோன் குறித்தபொருளை விளக்கின.

எழுத்தணர் வில்லோன் இலக்கண நிறைகடல் எனவரின் எழுத்துணர் வில்லா தவனை இலக்கண நிறைகடல் என்றல் கூடாமையால் பிரிந்து வழுவாம் என்க. (சகூ)

[ஒருபொருட் பன்மொழி.]

398. ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழா.

(இ-ள்.) ஒருபொருள் - ஒருபொருளைக் குறித்து வருகிற, பல்மொழி - பலசொற்கள், சிறப்பினின் - சிறந்து நிற்கையால், வழா - அவை வழுவென்று நீக்கப்படாவாம். எ-று.

சிறந்துநிற்றல் செவிக்குச் சொல் லின்பம் தோன்ற நிற்றல்.

(உ-ம்.) மீமிசை ஞாயிறு நாகிளங் கமுகு
புனிற்றிளங் கன்று குழிந்தாழ்ந்தகண்.

[முற்றும்மை உபயோகிக்கப்படுமிடம்.]

399. இனைத்தென் றறிபொரு ளுலகி னிலாப்பொருள்
வினைப்படுத் துரைப்பி னும்மை வேண்டும்.

(இ-ள்.) இனைத்து என்று - இவ்வளவினதென்று, அறி பொருள் - அளவறியப்படுகிற பொருளும், உலகின் இலாப்பொருள் - எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் இல்லாத பொருளும், வினைப்படுத்து உரைப்பின் - வினைப்படுத்துச் சொல்லும்போது, உம்மை - முற்றும்மையை, வேண்டும் - வேண்டிநிற்கும். எ-று.

(உ-ம்.)

தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார் வேதநான்கு முணர்ந்தார்	பொருள்.	இனைத்தென் றறிபொருள் முற்றும்மை கொண்டன.
உலகமூன்று மொருங்குணர்ந்தான் திசையொருநான்குஞ்சேர்திகழ்பெம்மான்	இடம்.	
காலமூன்றுங் கண்டோன் சிறுபொழுதாறுஞ் சிறந்ததிம் மருதம்	காலம்.	
கண்ணிரண்டுஞ் சிவந்தன தோளிரண்டும் பூரித்தன	சினை.	
சுவையாறு முடைத்திவ்வடிசில் வண்ணமைந்து முடையதிக்கிளி	குணம்.	
தொழில் மூன்று முடைய முதல்வன் கதியைந்து முடைய திக்குதிரை	தொழில்.	

பவளக்கோட்டு நீலயானை யென்றுமில்லை. முயற்கோடு ஆமைமயிர்க் கம்பல மென்று மில்லை. ஒளிமுன் னிருளெங்கு மில்லை மண்ணாற்செய்த படமும் நூலாற் செய்த கடமு மென்றுமில்லை	உலகினிலாப் பொ பொருள் முற்றுமை கொண்டன.

(௪அ)

[செயப்படுபொருளைக் கருத்தாவாகக் கூறல்]

400. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினு ளுரித்தே.

(இ-ள்.) செயப்படுபொருளை - செயப்படுபொருளை, செய்தது போல - வினைமுதலைப்போல வைத்து, தொழிற்பட - (அதன்மேல் அவ்வினைமுதல்வினை யேற்றி, கிளத்தலும் - சொல்லுதலும், வழக்கினுள் - வழக்கினிடத்து, உரித்து - உரித்தாம். எ-று.

(உ-ம்.)

இம்மாடு யான்கொண்டது இச்சோறு யான்கொடுத்தது இவ்வெழுத்து நானெழுதியது	செயப்படுபொருள், கருத்தாவாகக் கூறப்பட்டது.

"இளத்தலும்" என்ற உம்மையால் செயப்பட்டபொருளைக் கருத்தாவாகக் கூறுதலேயன்றி கருவி நிலஞ்செயல் காலங்களைக் கருத்தாவாகக் கூறுதலு மமையுமென்பது பெற்றாம்.

(உ-ம்.)

இவ்வெழுத்தாணி யானெழுதியது	— கருவி.
இவ்வீடியா னிருந்தது	— இடம்.
இத்தொழில் யான்செய்தது	— தொழில்.
இந்நாள் யான்பிறந்தது	— காலம். (சக)

[அடைகள் அடுத்து வரும்மொழிகள்.]

401. பொருண்முத லாறு மடைசேர் மொழியினம்
உள்ளவு மில்லவு மாமிரு வழக்கினும்.

(இ-ள்.) பொருள் முதல் - பொருளாதி, ஆறும் - ஆறாகிய, அடை சேர் - அடைகளடுத்து வருகிற, மொழி - மொழிகள், இனம் உள்ளவும் - இனமுள்ளவையேயா மன்றி, இல்லவும் ஆம் - இனமில்லாதவையுமாம், இரு வழக்கினும் - உலகவழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுள் வழக்கினுள்ளும். எ-று.

(உ-ம்.)

(இனமுள்ளன)	(இனமில்லன)	
நெய்க்குடம்	உப்பளம்	பொருள்
குளநெல்	ஊர்மன்று	இடம்
கார்த்திகைவிளக்கு	நாளரும்பு	காலம்
பூமரம்	இலைமரம்	சினை
செந்தாமரை	செம்போத்து	குணம்
ஆடுபாம்பு	தோய்தயிர்	தொழில்

என வழக்கிடத்து வந்தன. அளம் எனவே உப்பு என்பதும், மன்று எனவே ஊர் என்பதும், அரும்பு எனவே நாள் என்பதும், மரம் எனவே இலை என்பதும், போத்து எனவே செம்மை என்பதும்,

தயிர்களையே தோய்தல் என்பதும் தாமே வந்து இயைதலால் அளம் முதலியன இவ்வடைகளின்றியும் பொருளாதி ஆறையுமுணர்த்தும்; உப்பிலா அளமும், ஊரில்லாமன்றும், நாளிலா அரும்பும், இலையில்லா மரமும், செம்மையில்லாப் போத்தும், தோய்தலில்லாத்தயிரும் இல்லையாதலால் உப்பளம் முதலியன இனமில்லன வாயின.

இனி முற்கூறிய இனமுள்ளனவற்றை அடைகொடாது கூறின் குறித்தபொருள் விளங்காது பொதுமையின் நிற்குமாதலால் அவற்றை அடைகொடுத்துக் கூறுவதே மரபாயிற்று.

இனிச் செய்யுளினு மிவ்வாறே வரும்.

(உ-ம்.)

பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் ...	பொருள்	இனமுள்ளன.
கான்யாற்றடைகரை	இடம்	
மூன்னாட்பிறையின் முனியாதுவளர்ந்தது ...	காலம்	
கலவமாமயிலெருத்திற் கடிமலரவிழ்ந்தன காயா	சினை.	
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கியாங்கு ...	குணம்	
ஆடரவாடவாடு மம்பலத்தமிர்தே	தொழில்	
பொற்கோட்டிமயமும் பொதியமும் போன்றே	பொருள்	இனமில்லன.
வடவேங்கடந் தென்குமரியாயிடை	இடம்	
வேனிற்கோங்கின் பூம்பொகுட்டன்ன ...	காலம்	
சிறகர்வண்டு செவ்வழிபாட...	சினை	
செஞ்ஞாயிற்றுநிலவு வேண்டினும்	குணம்	
முழங்குகடலோத மூழ்கிப்போக	தொழில்	

இனமுள்ளவற்றை அடைகொடுத்துக் கூறுதல் வழாநிலையும், இனமில்லனவற்றை அடைகொடுத்துக் கூறுதல் வழுவமைதியுமா மென்க. (௫௦)

[அடைசேர்மொழிகள் இனமல்லாததையும் குறிக்கும்.]

௪௦௨. அடைமொழி யினமல் லதுந்தரு மாண்டுறின்.

(இ-ள்.) அடைமொழி - (முன்சொல்லப்பட்ட) அடைசேர் மொழி, இனம் அல்லதும் - (இனத்தைத் தருவதன்றி) இனமல்லாததையும், தரும் - கொடுக்கும், ஆண்டு - அவ்விடத்திற்கு, உறின் - பொருந்துமாயின். எ-று.

(உ-ம்) மேலைச்சேரிச்சேவல் அலைத்தது என்றவிடத்து கீழைச்சேரிச் சேவல் அலைப்புண்டது என இனத்தைத் தருதலேயன்றி, அச்சேவலை யுடையார்க்கு வெற்றியாயிற்று என்கிற இனமல்லாததையுந் தந்தது. (௫௧)

[அடைமொழிகள் முதல் சினைகளை யடுத்துவரும் விதம்.]

403. அடைசினை முதன்முறை யடைதலு மீரடை
முதலோ டாதலும் வழக்கிய லீரடை
சினையொடு செறிதலு மயங்கலுஞ் செய்யுட்கே.

(இ-ள்.) அடை - (ஓர்) அடையும், சினை - (ஒரு) சினையும், முதல் - (ஒரு) முதலும், முறை அடைதலும்-ஒன்றை யொன்று விசேடித்து வருதலும், ஈர் அடை - இரண்டு அடைகள், முதலோடு ஆதலும் - முதலை விசேடித்து வருதலும், வழக்கு இயல் - வழக்கு நடையாம், ஈரடை-இரண்டடைகள், சினையொடு செறிதலும்-சினையை விசேடித்து வருதலும், மயங்கலும் - இவ்வரம்பு கடந்து வருதலும், செய்யுட்கு - செய்யுணடையாகும். எ-று.

(வரலாறு.)

வழக்கு	(1)	வேற்கைமுருகன் செங்காலனாரை முழங்குதிரைக்கடல்	ஓரடையும் ஒருசினையும் ஒருமுதலும் ஒன்றையொன்று விசேடித்து வந்தன.
	(2)	மனைச்சிறுகிணறு சிறுகருங்காக்கை	ஈரடை முதலை விசேடித்து வந்தன.
செய்யுள்	(1)	"சிறுபைந் தூவியிற் செயிரறச்செய்த" "கருநெடுங்கண்டருங் காமநோயே"	சிறுமைபசுமைஇரண்டும்அடை. தூவிசினை. ஈரடை சினையை விசேடித்துவந்தன.
	(2)	"பெருந்தோட் சிறுமருங் குற்பேரமர்க்கட்பேதை" "சிறுநுதற்பேரமர்க்கட் செய்யவா யையநுண்ணிடையாய்"	வரம்புகடந்தும் முறை பிறழ்ந்தும் வந்தன.

அடைசினை முதன்முறை யடைதலொன்றும் வழுவாமற் காத்தலும், மற்றை மூன்றும் வழுவமைதியும் ஆம். (௫௨)

{இயற்கைப்பொருளை ஆக்கமும் காரணமும் கொடாமல் கூறவேண்டும் என்பது.}

404. இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்.

(இ-ள்.) இயற்கைப் பொருளை - (இயற்கைப்பொருள் செயற்கைப்பொருள் என்ற இருவகைப் பொருள்களுள்) இயற்கைப்பொருளை, இற்று என - இத்தன்மைத்தென்று, கிளத்தல் - சொல்லுக.

இயற்கைப் பொருளாவது தனக்குப்பின்தோன்றாது தான்தோன்றும் போதே உடன் தோன்றிய தன்மையை யுடைய பொருள். செயற்கைப்பொருளாவது தனக்குப் பின்தோன்றிய தன்மையையுடைய பொருள். இயற்கை-விகாரமின்மை. செயற்கை-விகாரம்.

(உ-ம்.) மெய்யுள்ளது. நீர்தண்ணிது.
பொய்யில்லது. தீவெய்து.
நிலம்வலிது. மயிர்கரிது.

இயற்கைப்பொருளை இற்றென்னும் வினைக்குறிப்பாகிய செயற்படுத்துச் செயற்கைப் பொருள்போலக் கூறுதலின் இது வழுவமைதியாயிற்று. (௩௬)

{செயற்கைப்பொருள் காரணமும் ஆக்கமும் பெற்றும், தொக்கும் வரும் என்பது.}

405. காரண முதலா வாக்கம் பெற்றும்
காரண மின்றி யாக்கம் பெற்றும்
ஆக்க மின்றிக் காரண மடுத்தும்
இருமையு மின்றியு மியலுஞ் செயும்பொருள்.

(இ-ள்.) செயும்பொருள் - செயற்கைப்பொருள், காரணம் - காரணச்சொல், முதல் - முதல் வர, ஆக்கம் - ஆக்கச்சொல், பெற்றும் - (பின்வரப்) பெற்றும், காரணம் - காரணச்சொல், இன்றி - தொக்கு நிற்க, ஆக்கம் - ஆக்கச்சொல், பெற்றும் - (வரப்) பெற்றும், ஆக்கம் - ஆக்கச்சொல், இன்றி - தொக்கு நிற்க, காரணம் - காரணச்சொல், அடுத்தும் - வரப்பெற்றும், இருமையும் - அவ்விரண்டும், இன்றியும் - தொக்கு நிற்கவும், இயலும் - நடக்கும். எ-று.

(உ-ம்.)

கடுவுங்கைபிழி யெண்ணெயும் பெற்றமை யான் மயிர்நல்லவாயின எருப்பெய் திளங்களைகட்டு நீர் கால் யாத்த மையாற் பயிர்நல்லவாயின	முன்காரணமும் பின் ஆக்கமும் பெற்றன.
மயிர்நல்லவாயின ... ... பயிர்நல்லவாயின	காரணமின்றி ஆக்கம் பெற்றன.
கடுவுங் கைபிழியெண்ணெயும் பெற்றமை யான் மயிர்நல்ல ... ... எருப்பெய் திளங்களைகட்டு நீர்கால் யாத்த மையாற் பயிர் நல்ல	ஆக்கமின்றிக் காரணம் வந்தன.
மயிர்நல்ல ... ... பயிர்நல்ல	காரணச்சொல் ஆக்கச்சொல்இரண்டுந்தொக்குநிற்கப்பெற்றன.

காரணமுதலாவாக்கம்பெறுதலொன்றும் வழுவாமற் காத்தல், மற்றை மூன்றும் வழுவமைதிகள். (ருச)

[விடைகூறும் விதம்.]

406. தம்பா லில்ல தில்லெனி னினனாய்
உள்ளது கூறி மாற்றியு முள்ளது
சுட்டியு முரைப்பர் சொற்சுருங் குதற்கே.

(இ-ள்.) தம்பால் - தம்மிடத்து, இல்லது-இல்லாதபொருளை, இல்லெனின் - இல்லையெனின், இனனாய் - (வினவப்பட்டதற்கு) இனமாய், உள்ளது - இருக்கின்ற பொருளை, கூறி-சொல்லி, மாற்றியும் - (அச்சொல்லைக்கொண்டு அதனை) இல்லை யென்றும், உள்ளது-இருக்கிறபொருளாயின், சுட்டியும்-இவ்வளவுண்டென்றும், உரைப்பர் - சொல்லுவர், சொல் சுருங்குதற்கு - (வினவும் விடையுமாகிய) சொற்கள் சுருங்குதற் பொருட்டு. எ-று.

(உ-ம்.) பயறுண்டோ வணிகிரே? என்றவருக்கு அது இல்லை யென்பார், உழுந்துண்டு, உழுந்தும் துவரையு முண்டு என அதனினத்தைச் சொல்லக்கடவர். இங்கு இனமொழிகள் பயறில்லை யென்னும் விடைப்பொருளைத் தருதலேயன்றி, மேலே உழுந்துண்டோ? துவரையுண்டோ? என்னும் வினாக்களும் அவைகளின் விடைகளும் பெருகாமற் காத்தல் காண்க.

பயறுண்டோ வணிகீரோ? என்றவருக்கு அது உண்டென்பார் இரு கல்முண்டு, இருதூணியுண்டு, என அதனளவைச் சொல்லக்கடவர். இங்கு அளவைமொழிகள் பயறுண்டு என்னும் விடைப்பொருளைத் தருதலேயன்றி, எவ்வளவுண்டு என்னும் வினாவும் அதற்கு விடையும் பெருகாமற் காத்தல் காண்க. (௫௫)

[ஈ, தா, கொடு என்னும் இரப்புரைகள்.]

407. ஈதா கொடுவெனு மூன்று முறையே
இழிந்தோ னொப்போன் மிக்கோ னிரப்புரை.

(இ-ள்.) ஈ தா கொடு என்னும் - ஈ தா கொடு என்கிற, மூன்றும் - மூன்றுசொற்களும், முறையே - முறையாக, இழிந்தோன் - இழிந்தவனும், ஒப்போன் - ஒப்பவனும், மிக்கோன்-உயர்ந்தவனும், இரப்புரை - இரத்தற்குவருகிற சொற்களாகும். எ-று.

எனவே, ஈ என்பது இழிந்தோன் உயர்ந்தோனிடத்து இரக்கும் போதும், தா என்பது ஒப்போன் ஒப்போனிடத்து இரக்கும் போதும், கொடு என்பது உயர்ந்தோன் இழிந்தோனிடத்து இரக்கும் போதும் வருமெனக் கொள்க.

(உ-ம்.) தந்தாய் ஈ — இழிந்தோனிரப்பு.
தோழா தா — ஒப்போனிரப்பு.
மைந்தா கொடு — உயர்ந்தோனிரப்பு. (௫௬)

[குறிப்பாற்பொருளுணர்த்தும் சொற்கள்.]

408. முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே.

(இ-ள்.) முன்னத்தின் - குறிப்பினால், உணரும் - (பொருள்) அறியப்படுகிற, கிளவியும் - சொற்களும், உள - (சில) உளவாம்.

அவையாவன. ஒன்றொழிபொதுச்சொல் முதல் சொல்லுவான் குறிப்பீறுகப்பெயரியலிலே 12 - ஆம் சூத்திரத்திலே சொல்லப்பட்டனவாம்.

(உ-ம்.) 'குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர்' என்றால், பெருஞ்செல்வ வாழ்க்கையர் என்பது குறிப்பினாலுணரப்பட்ட பொருளாம், மற்றவைகளு மிப்படியே.

கேட்பவர்களுக்குப் பொருள்விளங்கச் சொல்லல்மரபாதலால் இது வழுவமைதி யாயிற்று. (௫௭)

[அஃறிணையை உயர்திணைபோல் வைத்துக்கூறல்.]

409. கேட்குந போலவுங் கிளக்குந போலவும்
இயங்குந போலவு மியற்றுந போலவும்
அஃறிணை மருங்கினு மறையப் படுமே.

(இ-ள்.) கேட்குந போலவும் - (கேளாதவைகளைக்) கேட்பனவைகள் போலவும், கிளக்குந போலவும் - (சொல்லாதவைகளைச்) சொல்பவைகள் போலவும், இயங்குந போலவும் - (நடவாதவைகளை) நடப்பனவைகள் போலவும், இயற்றுந போலவும் - (செய்யாதவைகளைச்) செய்பவைகள் போலவும், அஃறிணை மருங்கினும்-அஃறிணையிடத்தும், அறையப்படும்-சொல்லப்படும். எ-று.

(உ-ம்.)

"நன்னீரைவாழியனிச்சமே"	கேட்பதுபோலக் கூறப்பட்டது.
"பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்கும்"	பேசுவது போலக் கூறப்பட்டது.
இவ்வழி யவ்வூர்க்குப்போகும்	நடப்பது போலக் கூறப்பட்டது.
தன்னெஞ்சே தன்னைச்சுடும்.	செய்வதுபோலக் கூறப்பட்டது. (கூஅ)

[உருவக உவமைகளில் திணை,சினை,முதல்கள் மயங்குதல்.]

410. உருவக வுவமையிற் றிணைசினை முதல்கள்
பிறழ்தலும் பிறவும் பேணினர் கொளலே.

(இ - ள்.) உருவகம் உவமையில் - உருவகத்திலும் உவமையிலும், திணை - இருதிணைகளும், சினை - சினைகளும், முதல்கள் - முதல்களும், பிறழ்தலும் - (தம்முள்ளே) மயங்குதலும், பிறவும் - (இவ்வியலுட் சொல்லாது) ஒழிந்தவையும், பேணினர் கொளல் - பாதுகாத்துக்கொள்க, எ - று.

(உ-ம்.)

நம்மரசனாகிய சிங்கத்திற்குப் பகைவர் கூட்டமாகிய யானைக ளஞ்சியோடின.	உயர்திணை அஃறிணையோடு மயங்கிற்று.	உருவகம்.
அவ்வரசனுக்குத் தம்பிய ரிருவரு மிரண்டு தோள்கள்.	உயர்திணைமுதல் உயர்திணைச் சினையோடு மயங்கிற்று.	
முகமாகியமதி	உயர்திணைச் சினை அஃறிணை முதலோடு மயங்கிற்று.	
கல்விமங்கையை நல்லோர் விரும்புவார்	அஃறிணை உயர்திணையோடுமயங்கிற்று.	

மயில்போலுமங்கை ...	உயர்திணை அஃறிணையோடு மயங்கிற்று.	உவமை.
கயல்போலுங்கண்	உயர்திணைச் சினை அஃறிணை முதலோடு மயங்கிற்று.	
தளிர்போலு மேனி	உயர்திணை முதல் அஃறிணைச்சினையோடு மயங்கிற்று.	

இனிப் 'பிறவும்' என்றதனால், இவன் சரசுவதிக் கொப்பானவன் எனப் பான்மயங்கக் கூறுதலும், செங்கோல், வீரக்கழல் என ஒருபொருட்டன்மையை மற்றொரு பொருண்மேல் வைத்துக் கூறுதலும், ஈந்தான் என்பதற்கு அருளினான் என ஒருவினையை மற்றொரு வினையாற்கூறுதலும், அரசு, வேந்து என உயர்திணையை அஃறிணையாகக் கூறுதலும், பிறவுங்கொள்க. (ருக)

[பொருள்கோளின்பெயருந் தொகையும்.]

411: யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறை விற்பூண்
தாப்பிசை யளமறி பாப்புக் கொண்டுகூட்
டடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோ ளெட்டே.

(இ-ள்.) யாற்றுநீர் - யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளும், மொழிமாற்று-மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளும், நிரனிறை-நிரனிறைப்பொருள்கோளும், விற்பூண் - விற்பூட்டுப் பொருள்கோளும், தாப்பிசை-தாப்பிசைப் பொருள்கோளும், அளமறி பாப்பு - அளைமறி பாப்புப் பொருள்கோளும், கொண்டுகூட்டு - கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளும், அடிமறி மாற்று - அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளும், என - என்று, பொருள்கோள் - பொருள்கோள், எட்டு - எட்டு வகையினவாம். எ-று. பொருள்கோள்-அங்வயம். (சுo)

[யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோள்.]

412 மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொருள்
அற்றற் றொழுகுமஃ தியாற்றுப் புனலே.

(இ-ள்.) மற்றைய நோக்காது - மொழிமாற்று முதலியவை போலப் பிறழ்ந்து செல்லவேண்டாமல், அடிதொறும் - அடிதோறும், வான்பொருள் - சிறந்தபொருளானது, அற்று அற்று ஒழுகும் - (யாற்றுநீ ரொழுக்குப்போல நெறிப்பட்டு) அறுபட்டு அறுபட்டு நட

ப்பதாகிய, அஃது - அப்பொருள்கோள், யாற்றுப்புனல் - யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளாம், எ-று.

திரும்பாமலே ஒரேமுகமாக ஓடுகிற ஆற்று நீரோட்டம் உவமையாதலால் அற்றற் றொழுகுதலாவது மொழிமாற்று முதலியன போலத் திரும்பி நடக்கும் நடையற்று,அங்கங்கே அமைக்து நடத்தலேயன்றி பொருள்முடிந்து நடத்தல் அன்றென்க.

(உ-ம்.) "சொல்லருஞ் சூற்பசும் பாம்பின் றோற்றம்போல்
மெல்லவே கருவிருந் தீன்று மேலலார்
செல்வமே போற்றலை நிறுவித் தேர்ந்தநூற்
கல்விசேர் மாந்தரி னிறைஞ்சிக் காய்த்தவே"

இப்பாட்டினுள் சொல்லென்னும் எழுவாயினை முதலெடுத்து அதன்றொழிலாகிய இருந்து, ஈன்று, நிறுவி, இறைஞ்சி என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றனை ஒன்றுகொள்ள இடையே முறையாக வைத்து, அவற்றைக்கொண்டுமுடிந்த காய்த்த என்னும் பயனிலையை இறுதியிலே தந்து முடித்தமையால் இப்பொருளொழுகுதல்யாற்று நீரொழுக்குப்போலுதல் காண்க. இப்பொருள்கோள் மொழிமாற்று முதலிய வற்றுள்ளும் கலந்துவருமென்றறிக. [சொல்-நெற்பயிர்] ()

[மொழிமாற்றுப்பொருள்கோள்.]

413. ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை
மாற்றியோ ரடியுள் வழங்கன் மொழிமாற்றே.

(இ-ள்.) ஏற்ற பொருளுக்கு - ஏற்ற (இரண்டு) பயனிலைகளுக்கு, இயையும்மொழிகளை - பொருந்துமொழிகளை, மாற்றி - (ஏலாத பயனிலைகளுக்குத்) தனித்தனிக்கூட்டி, ஓர் அடியுள் - ஓரடியுள்ளே, வழங்கல் - சொல்லுவது, மொழிமாற்று - மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளாம், எ-று.

(உ-ம்.) "சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் சுனை."

இதனுள் ஆழ என்னும் பயனிலைக் கியைந்த அம்மியென்னு மொழியினை மிதப்ப என்னும் பயனிலைக்கும், மிதப்ப என்னும் பயனிலைக்கு இயைந்த சுரை என்னுமொழியினை ஆழ என்னும் பயனிலை

க்கும், நீத்து என்னும் பயனிலைக் கியைந்த முயல் என்னும் மொழியினை நிலை என்னும் பயனிலைக்கும், நிலை என்னும் பயனிலைக்கியைந்த யானை என்னு மொழியினை நீத்து என்னும் பயனிலைக்குமாக மாற்றிக் கூறியவாறு காண்க. (சுஉ)

[நிரனிறைப்பொருள்கோள்.]

414. பெயரும் வினையுமாஞ் சொல்லையும் பொருளையும்
வேறுநிர னிறீஇ முறையினு மெதிரினும்
நேரும் பொருள்கோ ணிரனிறை நெறியே.

(இ-ள்.) பெயரும் வினையும் ஆம் சொல்லையும் - பெயரும் வினையுமாகிய சொற்களையும், பொருளையும் - (அவைகொள்ளும் பெயரும் வினையுமாகிய) பயனிலைகளையும், வேறு - வேறாக, நிரல் நிறீஇ- ஒரிசையாக நிறுத்தி, முறையினும் - முறையாகவேனும், எதிரினும் - எதிராகவேனும், நேரும்-(இதற்கிது பயனிலையென்பதுபடக்) கூறும், பொருள்கோள் - பொருள்கோள், நெறி - நெறிப்பட்ட, நிரனிறை - நிரனிறைப் பொருள்கோளாம், எ-று.

(உ-ம்.)

1. "கொடிகுவளை கொட்டை நுசுப்புண்கண் மேனி
மதிபவள முத்தமுகம் வாய்முறுவல்
பிடிபிணை மஞ்ஞை நடைநோக்குச் சாயல்
வடிவினளே வஞ்சி மகள்."

இது, கொடி—நுசுப்பு, குவளை—உண்கண், கொட்டை—மேனி, எ-ம்; மதி—முகம், பவளம்—வாய், முத்தம்—முறுவல், எ-ம்; பிடி—நடை, பிணை-நோக்கு, மஞ்ஞை—சாயல், எ-ம்; பெயர்ச் சொற்களும் பெயர்ப்பயனிலைகளுமாய் வந்த முறை நிரனிறை.

2. "காதுசேர் தாழ்குழையாய் கன்னித் துறைச்சேர்ப்ப
போதுசேர் தார்மார்ப போர்ச்செழிய - நீதியான்
மண்ணமிர்த மங்கையர்தோண் மாற்றுனா யேற்றார்க்கு
நுண்ணிய வாய பொருள்."

இது, கா—மண், து—அமிர்தம், சேர்—மங்கையர்தோள், தாழ்-மாற்றுனா, குழை—ஏற்றார்க்கு, ஆய்—நுண்ணியவாயபொருள் என வினைப்பயனிலைகளும் பெயர்களுமாய் வந்த முறை நிரனிறை.

3. "களிறுங் கந்தும்போல நளிகடற்
கூம்புங் கலனுந் தோன்றும்
தோன்றன் மறந்தோர் துறைகெழு நாட்டே."

இது, களிறு—கலன், கந்து—கூம்பு எனப்பெயரும் பெயர்ப்பயனிலைகளுமாய் வந்த எதிர் நிரனிறை.

கந்து - யானைகட்டுந்தறி. கூம்பு - பாய்மரம். கலன் - தோணி.

4. "ஆடவர்க ளெவ்வா றகன்றொழிவா ரெஃகாவும்
பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா-நீடியமால்
நின்று னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றே
மன்றூர் மதிற்கச்சி மாண்பு."

இது, வெஃகா—கிடந்தான், பாடகம்—இருந்தான், ஊரகம்—நின்றான் எனப்பெயரும் வினைப்பயனிலைகளுமாய் வந்த எதிர் நிரனிறை.

[பூட்டுவிற்பொருள்கோள்.]

415. எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தம்முள்
பொருணோக் குடையது பூட்டுவில் லாகும்.

(இ-ள்.) எழுவாய் - (செய்யுள்) முதலிலும், இறுதி - இறுதியிலும், நிலை - இருக்கின்ற, மொழி - மொழிகள், தம்முள் - தமக்குள், பொருள் நோக்கு உடையது - பொருளை நோக்குதலுடைய பொருள்கோள், பூட்டுவில் ஆகும் - பூட்டுவிற் பொருள்கோளாம், எ-று.

(உ-ம்.)

"திறந்திடுமின் றீயவை பிற்காண்டு மாதர்
இறந்து படிற்பெரிதா மேதம்—முறந்தையர்கோன்
தண்ணார மார்பிற் றமிழர் பெருமானைக்
கண்ணாரக் காணக் கதவு."

இதில் 'திறந்திடுமின்—கதவு' என நோக்கிற்று. (௬௪)

[தாப்பிசைப்பொருள்கோள்.]

416. இடைநிலை மொழியே யேனையீ ரிடத்தும்
நடந்து பொருளை நண்ணுதல் றாப்பிசை.

(இ-ள்.) இடைநிலை மொழி - நடுவிலுள்ள மொழி, ஏனை ஈரிடத்தும் - ஒழிந்த முதலிலுமீற்றிலும், நடந்து - சென்று, பொருளை-

பொருளை, நண்ணுதல்-கூடும் பொருள்கோள், தாம்பிசை - தாப்பிசைப் பொருள்கோளாம். எ-று.

ஊசல்வடம்போ லிடைநின்று இருமருங்குஞ் செல்லலால் இப்பெயர் பெற்றது. தாம்பு தாப்பு என விகாரமாயிற்று.

தாம்பு-ஊசல் வடம். இசை-சொல்.

(உ-ம்.) 'உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு.'

இதில் ஊன் என இடையிலே நின்றமொழி ஊனுண்ணாமையுள்ளது, என முதலிலும்'ஊனுண்ண'எனப்பின்னரும் செல்லல்காண்க.

[அளைமறிபாப்புப்பொருள்கோள்.]

417. செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினும்
எய்திய பொருள்கோ ளளைமறி பாப்பே.

(இ-ள்.) செய்யுள் - செய்யுளில், இறுதிமொழி - இறுதியிலுள்ள சொல், இடைமுதலினும் - இடையிலும் முதலிலும், எய்திய பொருள்கோள் - சென்ற பொருள்கோள், அளைமறிபாப்பு - அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோளாம், எ-று.

புற்றிலே தலைவைத்து மடங்கும் பாம்பு போலுதலால் அப்பெயர் பெற்றது. [அளை=புற்று. மறிதல்=மடங்குதல். பாம்பு பாப்பு எனத் திரிந்தது.]

(உ-ம்.)

"தாழ்ந்த வுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்டூன்றித்
தளர்வார் தாமும்
சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து நாற்கதியிற்
சுழல்வார் தாமும்
மூழ்ந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றே
முனிவார் தாமும்
வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி
முயலா தாரே."

இதில்"வாழ்ந்தபொழுதினே வானெய்து நெறி முன்னி முயலாதார், மூழ்ந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றே முனிவார், சூழ்

ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து நாற்கதியிற்சுழல்வார், தாழ்ந்த 'வுணர் வினராய்த் தாளுடைந்து தண்டுன்றித் தளர்வார்'' எனத் தலைகீழாய் இடையிலும் முதலிலும் சென்று கூடுதல் காண்க. (சுசு)

[கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோள்.]

418. யாப்படி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை
ஏற்புழி யிசைப்பது கொண்டு கூட்டே.

(இ-ள்.) யாப்பு அடி - செய்யுளடிகள், பலவினும் - பலவற்றினும், கோப்பு உடை - கோக்கப்படுதலையுடைய, மொழிகளை - சொற்களை, ஏற்புழி - (எடுத்த பொருளுக்கு) ஏற்றவிடத்து, இசைப்பது - கூட்டும் பொருள்கோள், கொண்டு கூட்டு - கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோளாம், எ-று.

(உ-ம்.)

"தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல்
வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன மாமேனி
அஞ்சனத் தன்ன பசலை தணிவாமே
வங்கத்துச் சென்றார் வரின்."

இதனுள் 'வங்கத்துச் சென்றார் வரின் அஞ்சனத்தன்ன பைங் கூந்தலையுடையாள் மாமேனிமேல் தெங்கங்காய்போலத் திரண்டுருண்ட கோழிவெண்முட்டை யுடைத்தன்ன பசலை தணிவாம்' எனக் கொண்டு கூட்டுக. (சுஎ)

[அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோள்.]

419. ஏற்புழி யெடுத்துடன் கூட்டுறு மடியவும்
யாப்பீ றிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை
மாட்சியு மாறா வடியவு மடிமறி.

(இ-ள்.) ஏற்புழி - (பொருளுக்கு) ஏற்குமிடத்து, எடுத்து - எடுத்து, உடன் கூட்டுறும் - நீங்காது கூட்டுகிற, அடியவும் - அடியை யுடையவையும், யாப்பு ஈறு இடை முதல் - (யாதானுமோரடியை) அச்செய்யுளின் இறுதி நடு முதல்களில் (யாதானுமோரிடத்து), ஆக்கினும் - (எடுத்துக்) கூட்டினும், பொருள் இசை மாட்சியும்-பொருளோடு ஓசைச்சிறப்பும் ஓசையொழியப்பொருட் சிறப்பும், மாறா - வேறுபடாத, அடியவும் - அடியையுடையவையும், அடிமறி-அடிமறி மாற்றுப் பொருள்கோளாம், எ-று.

(உ-ம்.)

(1) "நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார்
கொடுத்துத்தான் றுய்ப்பினு மீண்டுங்கா லீண்டும்
இடுக்குற்றுப் பற்றினு நில்லாது செல்வம்
விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்."

'கொடுத்துத்தான் றுய்ப்பினு மீண்டுங்காலீண்டும் விடுக்கும் வினையுலந்தக்கா லிடுக்குற்றுப்பற்றினு நில்லாதுசெல்வம் (இஃதறியார்) நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந்துடையார்' என அடிகளை ஏற்குமிடத்து எடுத்துக்கூட்டுக.

(2) "மாறுக் காதலர் மலைமறந் தனரே
யாறுக் கட்பனி வரலா னாவே
வேறு மென்றோள் வளைநெகி ழும்மே
கூறாய் தோழி யான்வாழு மாறே"

இதனுள், எவ்வடியை எங்கே கூட்டினும் பொருளும் ஓசையும் வேறுபடாமை காண்க.

(3) "அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்கலுங் குற்றம்
விலைப்பாலிற் கொண்டூன் மிசைதலுங் குற்றம்
சொலற்பால வல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றம்
சொலற்பாலுங் குற்றமே யாம்."

இதனுள் கடையடியை யாதேனு மோரிடத்துக் கூட்டும்போது ஓசை வேறுபட்டுப் பொருள் வேறுபடாமை காண்க. (சஅ)

பொதுவியல் முற்றுப்பெற்றது.

நான்காவது.

இடைச்சொல்லியல்.

[இடைச்சொல்லின் பொது இலக்கணம்.]

420. வேற்றுமை வினைசா ரியையொப் புருபுகள்
தத்தம் பொருள விசைநிறை யசைநிலை
குறிப்பெனெண் பகுதியிற் றனித்திய லின்றிப்
பெயரினும் வினையினும் பின்முன் னோரிடத்
தொன்றும் பலவும்வந் தொன்றுவ திடைச்சொல்.

(இ-ள்.) வேற்றுமை (உருபுகள்) - ஐ முதலிய வேற்றுமை உருபுகளும், வினை (உருபுகள்) - விகுதி முதலிய வினை உருபுகளும், சாரியை (உருபுகள்) - அன் ஆன்முதலிய சாரியை உருபுகளும், ஒப்பு (உருபுகள்)-போல புரைய முதலிய உவமை உருபுகளும், தத்தம் பொருள - தத்தமக்குரிய பொருளை யுணர்த்தி வருபவையும், இசைநிறை - செய்யுளிசை நிறைத்து வருபவையும், அசைநிலை - அசைத்தலே பொருளாக நிற்பவையும், குறிப்பு - (இவைபோலாது) குறிப்பினால் வருபவையும், என் - என்கிற, எண் பகுதியின் - எட்டுவகை யினை யுடையனவாய், தனித்து இயல் இன்றி - தனித்து நடத்தலில்லாமல், பெயரினும் வினையினும் - பெயர்ச்சொல்லினகத்தும் வினைச்சொல்லினகத்தும், பின் முன் - (அவற்றின் புறமாகிய) பின்னும் முன்னும், ஓர் இடத்து - (ஆகிய இவ்வாறிடங்களில்) ஓரிடத்து, ஒன்றும் பலவும் - ஒன்றாயினும் பலவாயினும், வந்து - வந்து, ஒன்றுவது-ஒன்றுபட்டு நடக்குந்தன்மையது, இடைச்சொல் - இடைச்சொல்லாகும், எ-று.

பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் ஆகாது அவற்றின் வேறுமாகாது இடைநிகர்த்ததாய் நிற்றலின் இடைச்சொல் என்னப்பட்டது. தனித்து நடத்தலின்றி, பெயர் வினைகளினிடமாக நடத்தலின், இடைச்சொல் என்னப்பட்டதெனினும் அமையும்.

இசைநிறையென்பது வேறுபொருளுணர்த்தாமல் செய்யுளில் ஓசையை நிறைத்து நிற்பது.

அசைநிலை யென்பது வேறுபொருளுணர்த்தாமல் பெயர்ச்சொல்லோடும், வினைச்சொல்லோடும் சார்த்திச் சொல்லப்பட்டு நிற்பது. [அசைத்தல்=சார்த்தல்.]

(1.) நம்பியை, நம்பியால், நம்பிக்கு என்கிற விடத்துப் பெயரின் புறத்துறுப்பாய் ஐ, ஆல், கு என்னும் வேற்றுமை யுருபிடைச் சொற்கள் வந்தன.

(2.) தச்சன், வலைஞன், முடியினன் என்கிற விடத்துப் பெயரின் அகத்துறுப்பாய் விகுதி,இடைநிலை,சாரியை இடைச்சொற்கள் வந்தன.

(3.) நடந்தான், நடந்தனன் என்கிற விடத்து வினையின் அகத்துறுப்பாய் விகுதி, இடைநிலை, சாரியை இடைச்சொற்கள் வந்தன.

(4) போன்றான், ஒத்தான் என்கிற விடத்து வினையின் அகத்துறுப்பாய் போல், ஒ என் உவம உருபிடைச்சொற்கள் வந்தன.

(5.) அதுமன், அதுமற்றம்ம என்கிறவிடத்து பெயரின் புறத்துறுப்பாய் பின்னே இடைச்சொல் ஒன்றும், பலவும் வந்தன.

(6.) மற்றொன்று,ஓ ஓ கொடியன் என்கிறவிடத்துப்பெயரின் புறத்துப்பாய் முன்னே இடைச்சொல் ஒன்றும் பலவும் வந்தன.

(7.) வந்தானோ, கொன்றான் கூ கூ என்கிற விடத்து வினையின் புறத்துறுப்பாய்ப் பின்னே இடைச்சொல் ஒன்றும் பலவும் வந்தன.

(8.) ஐயோ இறந்தான்,சீ சீ போ என்கிற விடத்து வினையின் புறத்துப்பாய் முன்னே இடைச்சொல் ஒன்றும் பலவும் வந்தன.

தத்தம் பொருள் தருபவையும், இசை நிறைப்பொருள் தருபவையும், அசைநிலைப்பொருள் தருபவையும், குறிப்புப் பொருள் தருபவையுமாகிய இடைச்சொற்களுக்கு உதாரணம் பின் வரும் சூத்திரங்களால் உணர்க. (க)

[தத்தம்பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொற்பொருள்கள்.]

421. தெரிநிலை தேற்ற மையமுற் றெண்சிறப்
பெதிர்மறை யெச்சம் வினாவிழை வொழியிசை
பிரிப்புக் கழிவாக்க மின்னன விடைப்பொருள்.

(இ-ள்.) தெரிநிலை - தெரிநிலையும், தேற்றம் - தெளிவும், ஐயம் - சந்தேகமும், முற்று - முற்றும், எண் - எண்ணும், சிறப்பு- சிறப்பும், எதிர்மறை - எதிர்மறையும், எச்சம் - எச்சமும், வினா -

வினாவும், விழைவு - விருப்பமும், ஒழியிசை - ஒழிந்தசொல்லும், பிரிப்பு - பிரிநிலையும், கழி - கழிவும், ஆக்கம்-ஆக்கமும், இன்னன- இவைபோல்வன பிறவும், இடை-(தத்தம் பொருள் என்ற) இடைச் சொற்களுடைய, பொருள் - பொருள்களாம். எ-று.

இன்ன என்றதனாற் சில வருமாறு:—

அ, இ, உ என்பன சுட்டுப்பொருளைத் தருவன.
எ, யா என்பன வினாப்பொருளைத் தருவன.
முன்,பின்,இனி என்பன இடப்பொருளையுங் காலப்பொருளையுந் தருவன.

தொறும், தோறும் இடப்பன்மைப் பொருளைத்தருவன.
ஆவது, ஆயினும் முதலியவை விகற்பப் பொருளைத் தருவன.
ஐயோ, அந்தோ முதலியவை இரக்கப்பொருளைத் தருவன.
ஆ, அம்மா, ஓ, ஓகோ முதலியவை வியப்புப் பொருளைத் தருவன.

கூகூ, ஐயோ முதலியவை அச்சப்பொருளைத் தருவன.
சீ, சிச்சீ, சை முதலியவை இகழ்ச்சிப்பொருளைத் தருவன.

கடகடென, துடுமென, ஒல்லென,கோவென, நெறுநெறென, படபடென முதலியவை ஒலிக்குறிப்புப்பொருளைத் தருவன.

பொள்ளென,சரேலென ,பொருக்கென,கதுமென முதலியவை விரைவுக்குறிப்புப் பொருளைத் தருவன.

துண்ணென, துணுக்கென, திடுக்கென முதலியவை அச்சக் குறிப்புப் பொருளைத்தருவன. (உ)

[ஏகார விடைச்சொல்.]

422. பிரிநிலை வினாவெண் ணீற்றசை தேற்றம்
இசைநிறை யெனவா றேகா ரம்மே.

(இ-ள்.) பிரிநிலை - பிரிநிலையும், வினா - வினாவும், எண் - எண்ணும், ஈற்றசை - ஈற்றிலசைத்தலும், தேற்றம் - தெளிவும், இசைநிறை - இசைநிறைத்தலும், என - என்று, ஆறு - ஆறுபொருளைத் தரும், ஏகாரம் - ஏகார விடைச்சொல், எ-று.

(உ-ம்.)

1. அவனேகொண்டான் — { ஒருகூட்டத்திலிருந்து ஒருவனைப் பிரித்து நிற்கையால் பிரிநிலை.

2. நீயேகொண்டாய் — { நீயாகொண்டாய் என வினவி நிற்கையால் வினா.

3. நிலனே நீரே தீயே வளியே } — { நிலனும் நீரும் தீயும் வளியும் என எண்ணிநிற்கையால் எண்.

4. வருத்தனர்கொளலே — { இறுதியிலசைத்து நிற்கையால் ஈற்றசை

5. நானேகொண்டேன் — { துணிவைக்காட்டுதலால் தேற்றம்.

6. ஏ ஏ இவளொருத்தி பேடியோவென்றார் } — { இசை நிறைத்து நிற்கையால் இசைநிறை.

அன்றியும், யானேகொண்டேன் என்பது யான் கொள்கிலன் என்னும் எதிர்மறைப்பொருளைத் தருதலால் எதிர்மறை.

ஏகாரம் எதிர்மறைப்பொருளைத் தருவது புதியன புகுதல்.()

[ஓகார விடைச்சொல்.]

423. ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை
கழிவசை நிலைபிரிப் பெனவெட் டோவே.

(இ-ள்.) ஒழியிசை - ஒழியிசையும், வினா - வினாவும், சிறப்பு - சிறப்பும், எதிர்மறை - எதிர்மறையும், தெரிநிலை - தெரிநிலையும், கழிவு - கழிவும், அசைநிலை - அசைநிலையும், பிரிப்பு - பிரிப்புநிலையும், என - என்று, எட்டு - எட்டுப்பொருளைத் தரும், ஓ - ஓகார விடைச்சொல், எ-று.

சிறப்பு-உயர்வுசிறப்பும் இழிவுசிறப்புமென இருவகைப்படும்.

(உ-ம்.)

1. கொளலோகொண்டான் — { கொண்டுய்யப்போயினான் அல்லன் என ஒழிந்த சொற்களைத் தருதலால் ஒழியிசை.

2. குற்றியோமகனோ — வினா.

3. ஓ ஓ பெரியன் — உயர்வுசிறப்பு.
ஓ ஓ கொடியன் — இழிவுசிறப்பு.

4. அவனேகொண்டான் — { கொண்டில னெனப்பொருள் படின் எதிர்மறை.

5. ஆனேஅதுவுமன்று,பெ ண்ணே அதுவுமன்று } — { அத்தன்மை யில்லாமையைத் தெரிவித்து நிற்கையால் தெரி நிலை.

6. உறுதியுணராது கெட்டாரைநோக்கி

ஓ ஓ தமக்கோருறுதி யுணராரோ என்றல் } — { கழிவிரக்கப்பொருள் தருத லால் கழிவு. கழிவிரக்கம்-கழிந்த பொருளுக்கிரங்குதல்.

7. காணிபவம்பினேகங்கு லது நிலையே } — அசைநிலை.

8. அவனேகொண்டான் — { பலருளிருந்து ஒருவனைப் பிரி த்தலாற் பிரிநிலை. (௪)

[என, என்று என்னு மிடைச்சொற்கள்.]

424 வினைபெயர் குறிப்பிசை யெண்பண் பாறினும்
எனவெனு மொழிவரு மென்று மற்றே.

(இ-ள்.) வினை - வினையும், பெயர் - பெயரும், குறிப்பு - குறிப்பும், இசை - இசையும், எண் - எண்ணும், பண்பு-பண்பும், (ஆகிய) ஆறினும் - ஆறுபொருளினும், என எனும் மொழி - என என்னும் இடைச்சொல், வரும் - சேர்ந்துவரும், என்றும் - என்று என்னும் இடைச்சொல்லும், அற்றே-அப்படியே (ஆறுபொருளினும்) வரும்.

(உ-ம்.)

1. மைந்தன் பிறந்தானெனத் தந்தை உவந்தான்—வினை.
2. அழுக்காறென வொருபாவி —பெயர்.
3. பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் —குறிப்பு.
4. குட்டத்துடுமெனப்பாய்ந்தது —இசை.
5. நிலனென நீரெனத் தீயென வளியென வானெனப் பூதங்களைந்து } — எண்.

6. காரொனக் கறுத்தது —பண்பு.
என்று என்பதையும் மேற்குறித்த உதாரணங்களில் ஒட்டிக் காண்க (௫)

[உம்மை இடைச்சொல்.]

425. எதிர்மறை சிறப்பைய மெச்சமுற் றளவை
தெரிநிலை யாக்கமோ டும்மை யெட்டே.

(இ-ள்.) எதிர்மறை - எதிர்மறையும், சிறப்பு-சிறப்பும், ஐயம் - ஐயமும், எச்சம் - எச்சமும், முற்று - முற்றும், அளவை - அளவையும், தெரிநிலை - தெரிநிலையும், ஆக்கம் - ஆக்கமுமாகிய, எட்டு - எட்டுப்பொருளைத்தரும், உம்மை - உம்மை இடைச்சொல். எ-று.

சிறப்பு உயர்வுசிறப்பும் இழிவுசிறப்பும் என இருவகைப்படும். எச்சவும்மை இறந்தது தழீஇயதும், எதிரது தழீஇயதும் என இரு வகைப்படும்.

(உ-ம்.)

1. கொற்றன் வருதற்குமுரியன் — எதிர்மறை.

2. குறவரு மருளுங் குன்று — குன்றினுயர்வைச் சிறப்பித்தலால் உயர்வு சிறப்பு.

புலையனும் விரும்பாப் புன் புலால் யாக்கை — உடம்பினிழிவைச் சிறப்பித்தலால் இழிவு சிறப்பு.

3. பத்தாயினு மெட்டாயினுங் கொடு — ஐயம்.

4. சாத்தனும் வந்தான் — கொற்றன்வந்த தன்றி எனப் பொருள்படின் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை.

சாத்தனும் வந்தான் — இனிக் கொற்றனும் வருவானெனப் பொருள்படின் எதிரதுதழீஇய எச்சவும்மை.

5. தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார் — முற்றும்மை.

6. சாத்தனுங் கொற்றனும் வந்தார் } — எண்ணும்மை.

7. ஆணுமன்று பெண்ணுமன்று } — தெரிநிலையும்மை.

8. பாலுமாயிற்று — { அதுவே மருந்துமாயிற்று, எனப் பொருள்படின் ஆக்கவும்மை.

[முற்றும்மைக்குச் சிறப்புவிதி.]

426. முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்.

(இ-ள்.) முற்று உம்மை - முற்றும்மையானது, ஒரோவழி - ஒரோவிடத்தே, எச்சமும் அகும் - எச்சவும்மையு மாகும். எ-று.

(உ-ம்.) எல்லாரு மிதுசெய்யார், அவர் முழுதும் கொடார் இங்கு சில ரிது செய்வா ரெனவும், அவர் சிறிது கொடுப்பார் எனவும் பொருள்படுதலால் முற்றும்மை எச்சவும்மை ஆயிற்று. (எ)

[எச்சவும்மைக்குச் சிறப்புவிதி.]

427. செவ்வெண் ணிற்றதா மெச்சவும்மை.

(இ-ள்.) எச்ச உம்மை - எச்சவும்மையானது, செவ்வெண் - செவ்வெண்ணிலே வருமாயின், ஈற்றது ஆம்-ஈற்றிலே வரும்.

செவ்வெண் ஆவது எண்ணிடைச்சொல் தொக்கு எண்ணி நிற்பது.

(உ-ம்.) கல்வி செல்வ மொழுக்கங் குடிப்பிறப்பும் பெறுவாருமுளர்—இங்கு இவற்றுள் சில பெறுவாருமுளர் எனப்பொருள் படுதல் காண்க. (அ)

[சில எண்ணிடைச்சொற்களுக்காவதோர் இலக்கணம்.]

428. பெயர்ச்செவ் வெண்ணே யென்றா வெனவெண்
நான்குந் தொகைபெறு மும்மையென் றெனவோ
டிந்நான் கெண்ணுமஃ தின்றியு மியலும்.

(இ-ள்.) பெயர்ச் செவ்வெண்-பெயர்களிடத்தே எண்ணிடைச்சொல் தொக்குவருகிற செவ்வெண்ணும், ஏ (எண்)-ஏகார வெண்ணும், என்றா (எண்) - என்றாவெண்ணும், எனா எண் - எனா வெண்ணுமாகிய, நான்கும் - நான்கெண்களும், தொகை - தொகையை, பெறும்-பெற்றுநடக்கும், உம்மை (எண்)-உம்மை யெண்ணும், என்று

(எண்)-என்று எண்ணும், என(எண்) - என எண்ணும், ஒடு (எண்) - ஓடெண்ணும் ஆகிய, இந்நான்கு எண்ணும் - இந்த நான்கெண்களும், அஃது இன்றியும்-தொகை பெறுமலும், இயலும் - நடக்கும். எ-று.

(உ-ம்.)

சாத்தன் கொற்ற னிருவரும் வந்தார்
சாத்தனே கொற்றனே யிருவரும் வந்தார்
சாத்தனென்று கொற்றனென்று விருவம் வந்தார்
சாத்தனெனக் கொற்றனென விருவம் வாந்தார்

} தொகை பெற்றன.

இவை வழக்கின்கண் ஒரோவிடத்துத் தொகை பெறுதவரின்-இசையெச்சமாகவும், செய்யுளின்கண் தொகை பெறுதவரின் தொகுத்தல் விகாரமாகவாவது, இசையெச்ச மாக வாவது கொள்க.

சாத்தனுங்கொற்றனு மிருவரும் வந்தார்
சாத்தனென்று கொற்றனென் றிருவருளர்
சாத்தனெனக் கொற்றனென விருவ ருளர்
சாத்தனொடு கொற்றனொ டிருவ ருளர்

இவைதொகை பெற்று வந்தன.

சாத்தனுங் கொற்றனும் வந்தார்
நிலனென்று நீரென்று தீயென்று காற்றென் றளவறு காயமென்றாகிய வுலகம்
நிலனென நீரெனத் தீயென காற்றென் வளவறு காயமென வாகிய வுலகம்
நிலனொடு நீரொடு தீயோடு காற்றோ டளவறு காயமோடாகிய வுலகம்
இவை தொகைபெறுது வந்தன. (க)

[என்று,என,ஒடு என்னும்எண்ணிடைச் சொற்களுக்குச்சிறப்புவிதி.]

429. என்று மெனவு மொடுவு மொரோவழி
நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்.

(இ-ள்.) என்றும் - என்று என்பதும், எனவும் - என என்பதும், ஒடுவும்-ஒடுஎன்பதும், ஒரோவழி நின்றும்-(பொருடோறுநிற்றலேயன்றி) ஓரிடத்திலே நின்றும், பிரிந்து - பிரிந்து, எண் - எண்ணப்படுகின்ற, பொருள்தொறும்-பொருள்தோறும், நேரும் - பொருந்தும்.

(உ-ம்.) (1) வினைபகையென் றிரண்டி னெச்சம்
(2) பகைபாவமச்சம் பழியெனநான்கும்
(3) பொருள்கருவிகாலம் வினையிடனொடைந்தும்

இவற்றுள் வினையென்று பகையென்று எனவும்; பகையென, பாவமென, அச்சமென, பழியென எனவும்; பொருளொடு, கருவியொடு, காலமொடு, வினையொடு, இடனொடு எனவுங் கூட்டி எண்ணுக.

[பெயரோடு வரும் எண்ணிடைச்சொற்கள் வினையோடும்வருமாறு.]

430. வினையொடு வரினுமெண் ணினைய வேற்பன.

(இ-ள்.) எண்-எண்ணிடைச்சொற்கள், வினையொடு வரினும்-வினையோடு வந்தாலும், இனைய-(பெயரோடுவரும்போது சொல்லப்பட்ட) இவ்விலக்கணங்களையெல்லாம், ஏற்பன-ஏற்கும். எ-று.

(உ-ம்.)

மயிலாடக் குயில்வாட மாமுகி லெழுந்தது	—செவ்வெண்
கற்றுங்கேட்டுங் கற்பனைகடந்தார்	—உம்மையெண்
உண்ணவென்றுடுக்கவென்று வந்தான்	—என்றெண்
உண்ணவென உடுக்கவென வந்தான்	—எனவெண்
உண்ணவுடுக்கவென்று வந்தான்	—பிரிந்துகூடுமெண் (கக)

[தில் என்னும் இடைச்சொல்.]

431. விழைவே கால மொழியிசை தில்லே.

(இ-ள்.) விழைவு - ஆசையும், காலம்-காலமும், ஒழியிசை - ஒழிந்தசொல்லும் (ஆகிய மூன்றுபொருளையும் தரும்), தில் - தில் என்னு மிடைச்சொல். எ-று.

1.	"வார்ந்திலங்குவையெயிற்றுச் சின்மொழி யரிவையைப் பெறுகதில்லம்மயானே"	— அரிவையைப் பெறுதல் வேட்கையை யுணர்த்தலால் விழைவு.
2.	"பெற்றாங்கறிகதில்லம்மவிவ் ஆரே"	— பெற்றகாலத்தறிக எனக்காலத்தை யுணர்த்தலாற் காலம்.
3.	"வருகதில்லம்மவெஞ்சேரிசேர"	— வந்தாலொன்று செய்வேனென்னும் ஒழிந்த சொற்பொருளை யுணர்த்தலால் ஒழியிசை. ()

[மன் என்னும் இடைச்சொல்.]

432. மன்னே யசைநிலை யொழியிசை யாக்கம்
கழிவு மிகுதி நிலைபே றாகும்.

(இ-ள்.) மன் - மன் என்னுமிடைச்சொல், அசைநிலை-அசைத்துநிற்றற் பொருளிலும், ஒழியிசை - ஒழிந்த சொற்பொருளிலும், ஆக்கம்-ஆக்கப்பொருளிலும், கழிவு - கழிதற்பொருளிலும், மிகுதி-மிகுதிப்பொருளிலும், நிலைபேறு-நிலை பெறுதற்பொருளிலும்,ஆகும்-வரும். எ-று.

(உ-ம்.)

2.	அதுமற்கொண்கன்றேரோ	— அசைநிலை.
2.	"கூறியதோர்வாண்மன்"	— அது இரும்பை அறத்துணித்தது என்கிற சொற்கள் ஒழிய நின்றதனால் ஒழியிசை.
3.	"கொடியன்மன்"	— அவனேவலியனுமானனெனப் பொருள்படுதலால் ஆக்கம்.
4.	"சிறியகட்பெறினே யெமக்கீயுமன்னே"	— இப்பொழுது அவன் இறந்ததனால் எமக்குக்கொடுத்தல் கழிந்ததெனப் பொருள் படுவதினாற் கழிவு.
5.	"எந்தையெமக்கருளுமன்"	— மிகுதியும் அருளுமெனப் பொருள்படுதலால் மிகுதி.
6.	"மன்னுவுலகத்து மன்னியதுபுரிமோ"	— இவ்விடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினைகள் நிலைபெறுதஉலகத்தில்நிலைத்தலைச்செய் எனப்பொருள் படுதலால் நிலைபேறு. (கரு)

[மற்று என்னும் இடைச்சொல்.]

433. வினைமாற் றசைநிலை பிறிதெனு மற்றே.

(இ-ள்.) மற்று-மற்றென்னு மிடைச்சொல், வினைமாற்று - வினைமாற்றுப் பொருளையும், அசைநிலை - அசைத்துநிற்றற்பொருளையும், பிறிது எனும்-பிறிதுபொருளையுந் தரும். எ-று.

(உ-ம்)

1.	"மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென்னாது"	— விரைந்தறிவா மென்னும் வினையையொழித்து விரையாதறிவாமென்னும் வினையைத்தருதலால் வினைமாற்று.

2. "மற்றடிகள் கண்டருள்
செய்ய மலரடிக்கீழ்" } — அசைநிலை.

3. "ஊழிற்பெருவலி யாவுள
மற்றொன்று-சூழினுந்
தான் முந்துறும்" } — { ஊழல்ல தொன்றென்னும் பொருளைத் தருதலால் பிறிது. (கச)

[மற்று என்னும் இடைச்சொற்குச் சிறப்புதி.]

434. மற்றைய தென்பது சுட்டிய தற்கினம்.

(இ-ள்.) மற்றைய தென்பது-மற்றைய தென்னும் பொருளாகிய வினைமாற்றும் பிறிதும், சுட்டியதற்கு - குறிக்கப்பட்டதற்கு, இனம் - இனமாகிய வினைமாற்றும் பிறிதுமாம். எ-று.

(உ-ம்.) "மற்றறிவாம் நல்வினை."
"ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்."

இங்கு நல்வினையை விரைந்தறிவாமெனக் குறிக்கப்பட்டதற்கு இனமாகிய வினைமாற்றாவது விரையாததறிவாமெனவும், ஊழொன்றெனக் குறிக்கப்பட்டதற்கு இனமாகிய பிறிதாவது ஊழல்லதொன்றெனவும் இனம் வந்தவாறுகாண்க. (கரு)

[கொல் என்னுமிடைச்சொல்.]

435. கொல்லே யைய மசைநிலைக் கூற்றே.

(இ-ள்.) கொல்-கொல் என்னு மிடைச்சொல்லானது, ஐயம்-ஐயப்பொருளிலும், அசைநிலை - அசைநிலைப்பொருளிலும் வருகிற, கூற்று-இடைச்சொல்லாம். எ-று.

(உ-ம்.)

1. இவ்வுருக் குற்றிகொல்
மகன்கொல் } — ஐயம்.

2. கற்றதனாலாய பயனெ
ன்கொல் } — அசைநிலை. (கசு)

[ஒடு, தெய்ய என்னு மிடைச்சொற்கள்.]

436. ஒடுவுந் தெய்யவு மிசைநிறை மொழியே.

(இ-ள்.) ஒடுவுந் தெய்யவும்-ஒடு தெய்ய என்கிற இரண்டும், இசைநிறை - இசைநிறைத்தற்பொருளைத் தருகிற, மொழி - இடைச்சொற்களாம். எ-று.

(உ-ம்.) "விளைதக்குறு வட்டிற் போதொடு பொருள."
"சொல்லேன் றெய்ய நின்னொடு பெயர்த்தே." (கஎ)

[அந்தில், ஆங்கு என்னுமிடைச்சொற்கள்.]

437. அந்திலாங் கசைநிலை யிடப்பொரு ளவ்வே.

(இ-ள்.) அந்தில் - அந்தில் என்பதும், ஆங்கு - ஆங்கு என்பதும், அசைநிலை இடப்பொருள - அசைநிலைப் பொருளையும் இடப்பொருளையுந் தருவனவாம். எ-று.

(உ-ம்.)

1. "அந்திற்கழலினன் கச்சினன்" ... ... } அசைநிலை.
"ஆங்கத்திறனல்ல யாங்கழற" ... ... }

2. "வருமே சேயிழையந்திற் கொழுநற்காணிய" } இடம். (கஅ)
"ஆங்காங் காயினுமாக" ... ... }

அந்தில்=அவ்விடம்.

[அம்ம என்னு மிடைச்சொல்.]

438. அம்ம வுரையசை கேண்மினென் றாகும்.

(இ-ள்.) அம்ம - அம்ம என்பது, உரையசை-உரையசைப் பொருளைத் தருதலும், கேண்மின் என்று - (ஒன்றுசொல்லுவேன்) கேண்மின் என்கிற ஏவற்பொருளைத் தருவதும், ஆகும் - ஆகும்.

(உ-ம்.)

1. அதுமற்றம்ம — உரையசை.

2. அம்ம வாழி தோழி — } கேளென்கிற ஏவற்பொருளைத் தந்தது. (கசு)

[மா என்னு மிடைச்சொல்.]

439. மாவென் கிளவி வியங்கோ ளசைச்சொல்.

(இ-ள்.) மா என் கிளவி - மா என்னுஞ்சொல், வியங்கோள்-வியங்கோளிடத்து வருகிற, அசைச்சொல் - அசைச் சொல்லாகும்.

(உ-ம்.) "உப்பின்று புற்கையுண்கமா கொற்கையோனே."(உ0)

[முன்னிலை அசைச்சொற்கள்.]

440. மியாயிக மோமதி யத்தை யித்தை
வாழிய மாளவீ யாழமுன் னிலையசை.

(இ-ள்.) மியா...யாழ - மியா இக மோ மதி அத்தை இத்தை வாழிய மாள ஈ யாழ என்கிற பத்து இடைச்சொற்களும், முன்னிலை- முன்னிலையிடத்து வருகிற, அசை - அசைச்சொற்களாம். எ-று.

(உ-ம்.)

மியா —சிலையன் செழுந்தழையன் சென்மியா
இக —தண்டுறையூர காணிக.
மோ —கண்டது மொழிமோ.
மதி —சென்மதி பெரும.
அத்தை —சொல்லியரத்தை நின்வெகுளி
இத்தை —நீயொன்று பாடித்தை.
வாழிய —காணியவா வாழியமலைச்சாரல்.
மாள —சிறிது தவிர்ந்தீக மாளநின் பரிசில ருய்ம்மார்.
ஈ —சென்றீ பெரும நிற்றகைக்குநர் யாரே.
யாழ —செய்வினைமருங்கிற் செலவயர்ந்தியாழ.

[எல்லாவிடத்தும் வரும் அசைச்சொற்கள்.]

441. யாகா பிறபிறக் கரோபோ மாதிகும்
சின்குரை யோரும் போலு மிருந்திட்
டன்றாந் தாந்தான் கின்றுநின் றசைமொழி.

(இ-ள்.) யா...நின்று-யா கா பிற பிறக்கு அரோ போ மாது இகும் சின் குரை ஒரும் போலும் இருந்து இட்டு அன்று ஆம் தாம் தான் கின்று நின்று என்கிற இருபதிடைச் சொற்களும், அசைமொழி-(எல்லாவிடங்களிலும் வருகிற அசைச் சொற்களாம். எ-று.

(உ-ம்)

(1) யா —யா பன்னிருவர் மாணுக்க ரகத்தியனுர்க்கு.
(2) கா —புறநிழற்பட்டாளோ இவளிவட் காண்டிகா.
(3) பிற —ஆயினை யல்லைபிற.
(4) பிறக்கு —நசைபிறக்கொழிய.
(5) அரோ —இருங்குயிலாலுமரோ.
(6) போ —பிரியின்வாழாதென்போ.
(7) மாது —விளிந்தன்றுமாதோ.
(8) இகும் —காண்டிகு மல்லமோ கொண்க.
(9) சின் —திங்காகியவாலென்றிசின். என்றி-என்றாய்என்னும்
(10) குரை —அது பெறலருங் குரைத்தே. [முன்னிலைவினை.

(11) 'ஒரும் —அஞ்சுவ தோரு மறனே.
(12) போலும்—வடுவென்ற கண்ணாய் வருந்தினைபோலும்.
(13) இருந்து—எழுந்திருந்தேன்.
(14) இட்டு—நெஞ்சம் பிளந்திட்டு.
(15) அன்று—சேவடிசேர்துமன்றே.
(16) ஆம் —பணியுமாமென்றும்.
(17) தாம் —நீர்தாம்.
(18) தான் —நீதான்.
(19) கின்று—வாழ்வான் ஆசைப்பட்டிருக்கின்றேன்.
(20) நின்று—துணையாய்நின்றாய். (உஉ)

இடைச்சொல்லியல் முற்றுப் பெற்றது.

ஐந்தாவது.

உரிச்சொல்லியல்.

[உரிச்சொல்லின் பொதுஇலக்கணம்.]

442. பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி
ஒருகுணம் பலகுணந் தழுவிப் பெயர்வினை
ஒருவா செய்யுட் குரியன வுரிச்சொல்.

(இ-ள்.) பல் வகை - (இசையும் குறிப்பும் பண்பும் ஆகிய) பல்வேறு வகைப்பட்ட, பண்பும் - பண்புகளையும், பகர் பெயர் ஆகி-உணர்த்துகிற பெயராகி, ஒரு குணம்-ஒருகுணத்தையும், பல குணம்-பலகுணங்களையும், தழுவி-உணர்த்துவனவாய், பெயர் வினை-பெயர் வினைகளைவிட்டு, ஒருவா - நீங்காவாய், செய்யுட்கு - செய்யுளுக்கு, உரியன - உரியவையாய்ப் பொருளுக்குரிமைபூண்டு நிற்பவை, உரிச் சொல் - உரிச்சொற்களாம், எ-று.

[இசை=ஓசை, குறிப்பு = மனத்தாற்குறித்து உணரப்படுவது, பண்பு=பொறியாலுணரப்படுவது.] (க)

[பண்பின் இலக்கணம்.]

443. உயிருயி ரல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

(இ-ள்.) உயிர்-உயிராகியபொருளும், உயிர் அல்லது - உயிரல்லாதபொருளும், ஆம் - ஆகிய, பொருள் - பொருள்களினுடைய, குணம் - குணங்கள், பண்பு-பண்புகளாகும். எ-று. (உ)

[உயிர்ப்பொருள்.]

444. மெய்ந்நா மூக்கு நாட்டஞ் செவிகளின்
ஒன்றுமுத லாக்கீழ்க் கொண்டுமே லுணர்தலின்
ஓரறி வாதியா வுயிரைந் தாகும்.

(இ-ள்.) மெய் - மெய்யும், நா - நாவும், மூக்கு - நாசியும், நாட்டம் - கண்ணும், செவிகளின் - காதும் ஆகிய ஐம்பொறிகளாலும், ஒன்று முதல் ஆ-(மெய்யாற் பரிசத்தையுணரு முணர்ச்சி) ஒன்று முதலாக, கீழ்க்கொண்டு-கீழ்ப்போனவுணர்ச்சியுங்கொண்டு, மேல் - (இரதம் கந்தம் உருவம் சத்தம் என) மேல்வரும் புலன்களை, உணர்தலின் - (ஒன்றொன்றாக) உணர்தலின், ஓர் அறிவு ஆதி ஆ-ஓரறிவுயிர் முதலாக, ஐந்து ஆகும் - ஐந்துவகையாகும், உயிர் - அவ்வுயிர். எ-று.

[ஓரறி வுயிர்கள்.]

445. புன்மர முதலவுற் றறியுமோ ரறிவுயிர்.

(இ-ள்.) புல் - புல்லும், மரம் - மரமும், முதல - முதலியவை, உற்று அறியும் - (மெய்யாற் பரிசித்துப்) பரிசத்தையறிகிற, ஓர் அறிவு உயிர் - ஓரறிவுயிர்களாம். எ-று. (ச)

[ஈரறி வுயிர்கள்.]

446. முரணந் தாதிநா வறிவொடீ ரறிவுயிர்.

(இ-ள்.) முரண் - இப்பியும், நந்து - சங்கும், ஆதி - முதலியவை, நா அறிவொடு - (கீழ்ப்போன மெய்யறிவேயன்றி) நாவாலிரதத்தையும் அறிகிற அறிவோடு, ஈர் அறிவு உயிர்-ஈரறிவுயிர்களாம்.

[மூவறி வுயிர்கள்.]

447. சிதலெறும் பாதிமூக் கறிவின்மூ வறிவுயிர்.

(இ-ள்) சிதல்-கறையானும், எறும்பு - எறும்பும், ஆதி - முதலியவை, மூக்கு அறிவின் - (கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளேயன்றி) மூக்காற் கந்தத்தையும் அறிகிற அறிவோடு, மூவறிவு உயிர்-மூவறிவுயிர்களாம், எ-று. (௬)

[நாலறி வுயிர்கள்.]

448. தும்பிவண் டாதிகண் ணறிவினொ லறிவுயிர்.

(இ-ள்.) தும்பி - தும்பியும், வண்டு - வண்டும், ஆதி - முதலியவை, கண் அறிவின் - (கீழ்ப்போன மூன்றறிவுகளே யன்றிக்) கண்ணால் உருவத்தையும் அறிகிற அறிவோடு, நால் அறிவு உயிர் - நாலறிவுயிர்களாம். எ-று. (எ)

[ஐயறி வுயிர்கள்.]

449. வானவர் மக்க ணரகர் விலங்குபுள்
ஆதி செவி யறிவோ டையறி வுயிரே.

(இ-ள்.) வானவர் - தேவரும், மக்கள் - மனிதரும், நரகர் - நரகரும், விலங்கு - மிருகங்களும், புள் - பறவைகளும், ஆதி - முதலியவை, செவி அறிவோடு - (கீழ்ப்போன நாலறிவுகளே யன்றிச்) செவியாற் சத்தத்தையும் அறிகிற அறிவோடு, ஐயறிவு உயிர் - ஐயறிவுயிர்களாம், எ-று. (அ)

[உயிரல்லாத பொருள்கள்.]

450. உணர்விய லாமுயி ரொன்று மொழித்த
உடன்முத லனைத்து முயிரல் பொருளே.

(இ-ள்.) உணர்வு இயல் ஆம் - அறிவுமயமாகிய, உயிர் ஒன்றும் ஒழித்த - உயிரொன்றுமே யன்றி, உடல் முதல் - உடம்புமுதலாகிய, அனைத்தும் - உலகத்துப்பொருள்க ளெல்லாம், உயிர் அல் பொருள் - உயிரல்லாத பொருள்களாம், எ-று. (கூ)

[உடலும் உயிரும் வெவ்வேறு பொருள் என்பது.]

451. ஒற்றுமை நயத்தி னொன்றெனத் தோன்றினும்
வேற்றுமை நயத்தின் வேறே யுடலுயிர்.

(இ-ள்.) ஒற்றுமை நயத்தின் - (எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பை யெடுத்ததோ அவ்வுடம்பின் மயமாய் நிற்கிற)ஒற்றுமை நயங்கருதியவழி, ஒன்று என - ஒன்றுபோல, தோன்றினும் - தோன்றுமாயினும், வேற்றுமை நயத்தின் - (உயிர் சித்தாயும் உடம்பு சடமாயும் நிற்கிற) வேற்றுமை நயமாகிய வுண்மைகருதியவழி, உடல் உயிர் - அவ்வுடலும் உயிரும், வேறு - வேறாம், எ-று. (கூ0)

[உயிர்ப்பொருளின் குணப்பண்பு.]

452. அறிவரு ளாசை யச்ச மானம்
நிறைபொறை யோர்ப்புக் கடைப்பிடி மையல்
நினைவு வெறுப்புவப் பிரக்கநாண் வெகுளி
துணிவழுக் காறன் பெளிமை யெய்த்தல்
துன்ப மின்ப மிளமை மூப்பிகல்
வென்றி பொச்சாப் பூக்க மறமதம்
மறவி யினைய வுடல்கொ ளுயிர்க்குணம்.

(இ-ள்.) அறிவு...மறவி-அறிவு அருள் ஆசை அச்சம் மானம் நிறை பொறை ஓர்ப்பு கடைப்பிடி மையல் நினைவு வெறுப்பு உவப்பு இரக்கம் நாண் வெகுளி துணிவு அழுக்காறு அன்பு எளிமை எய்த்தல் துன்பம் இன்பம் இளமை மூப்பு இகல் வென்றி பொச்சாப்பு ஊக்கம் மறம் மதம் மறவி என்கிற முப்பத்திரண்டும், இனைய-இவை போல்வன பிறவும், உடல் கொள்-உடம்போடுகூடிய, உயிர்க்குணம்-உயிர்களினுடைய குணங்களாம், எ-று. (௧௧)

[உயிர்ப் பொருளின் தொழிற்பண்பு.]

453. துய்த்த றுஞ்ச றொழுத லணிதல்
உய்த்த லாதி யுடலுயிர்த் தொழிற்குணம்.

(இ-ள்.) துய்த்தல்...உய்த்தல் - துய்த்தல் துஞ்சல் தொழுதல் அணிதல் உய்த்தல் என்கிற ஐந்தும், ஆதி - இவைபோல்வனபிறவும், உடல் உயிர் - உடம்போடுகூடியஉயிரினுடைய, தொழிற்குணம்-தொழிற்குணங்களாம், எ-று. (௧௨)

[உயிரல் பொருளின் குணப்பண்பு.]

454. பல்வகை வடிவிரு நாற்றமை வ்ண்ணம்
அறுசுவை யூறெட் டுயிரல் பொருட்குணம்.

(இ-ள்.) பல் வகை வடிவு - (வட்டம் இருகோணம் முக்கோணம் சதுரம் இவைமுதலாகிய) பலவகை வடிவுகளும், இரு நாற்றம்-(நற்கந்தம் துர்க்கந்தம் என்கிற) இருநாற்றங்களும், ஐவண்ணம்-(வெண்மை செம்மை கருமை பொன்மை பசுமை என்கிற) ஐந்து வண்ணங்களும், அறு சுவை - (கைப்பு புளிப்பு துவர்ப்பு உவர்ப்பு கார்ப்பு இனிப்பு என்கிற) அறுசுவைகளும், ஊறு எட்டு-(வெம்மை தண்மை

மென்மை வன்மை நொய்ம்மை சீர்மை இழுமெனல் சருச்சரை என்கிற) எட்டுவேறுகளும், உயிர் அல் பொருள் - உயிரல்லாத பொருள்களினுடைய, குணம் - குணங்களாம், எ-று. (கசு)

[உயிர்ப்பொருள் உயிரல் பொருள்களின் தொழிற்பண்பு.]

455. தோன்றன் மறைதல் வளர்தல் சுருங்கல்
நீங்க லடைத னடுங்க லிசைத்தல்
ஈத லின்னன விருபொருட் டொழிற்குணம்.

(இ-ள்.) தோன்றல்...ஈதல் - தோன்றல் மறைதல் வளர்தல் சுருங்கல் நீங்கல் அடைதல் நடுங்கல் இசைத்தல் ஈதல் என்கிற ஒன்பதும், இன்னன - இவைபோல்வன பிறவும், இருபொருள் - (உயிர்ப்பொருளும் உயிரல்பொருளும் ஆகிய) இரண்டற்கும்பொதுவாகிய, தொழிற்குணம் - தொழிற்குணங்களாம், எ-று.

(உ-ம்.) உயிர்தோன்றி மறைந்தது.
உடல்தோன்றி மறைந்தது.
நெருப்புத்தோன்றி மறைந்தது. (கஎ)

[ஒருகுணந்தழுவிய உரிச்சொற்கள்.]

456. சால வுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல்.

(இ-ள்.) சால...கழி - சால என்பது முதலாகிய இவ்வாறு உரிச்சொற்களும், மிகல் - மிகுதியாகிய ஒருகுணத்தை யுணர்த்துகிற உரிச்சொற்களாம், எ-று.

(உ-ம்.) பருவந்துசாலப் பலகொலென்றெண்ணி —சால
உறுவளிதுரக்கு முயர்சினைமாவின் —உறு
தவச்செய்நாட்டாராயினும் —தவ
நனிபேதையேநயனில்கூற்றம் —நனி
பொறைநில்லாநோய்கூரப்புல்லென் றிசினே —கூர்
காமங்கழிகண்ணோட்டம் —கழி.

சால் எனப்பண்படியாகச் சூத்திரஞ் செய்யாது சால எனக் குறிப்பு வினை யெச்சமாகச் சூத்திரஞ் செய்தது இந்த உரிப்பெயரடியாக வினைவிகற்பங்களெல்லாம் பிறக்கு மென்பது தோன்ற உடம்படுபுணர்த்தலாமென்க. (கஅ)

[பலகுணந்தழுவிய கடி என்னும் ஒரு உரிச்சொல்.]

457. கடியென் கிளவி காப்பே கூர்மை
விரையே விளக்க மச்சஞ் சிறப்பே
விரைவே மிகுதி புதுமை யார்த்தல்
வரைவே மன்றல் கரிப்பி னாகும்.

(இ-ள்.) கடி என் கிளவி - கடி என்னும் உரிச்சொல், காப்பு - காவலும், கூர்மை - கூர்மையும், விரை - வாசனையும், விளக்கம் - விளக்கமும், அச்சம் - அச்சமும், சிறப்பு - சிறப்பும், விரைவு - விரைவும், மிகுதி - மிகுதியும், புதுமை - புதுமையும், ஆர்த்தல் - ஒலித்தலும், வரைவு-நீக்கலும், மன்றல்-கலியாணமும்; கரிப்பின் - கரிப்பும் ஆகிய பதின்மூன்று குணங்களிலும், ஆகும் - வரும், எ-று.

(உ-ம்.)

1. கடிநகரடைந்து ... ...காப்பு
2. கடிநுனைப்பகழி ... ...கூர்மை
3. கடிமாலைசூடி ... ...நாற்றம்
4. கண்ணாடியன்னகடிமார்பன் ... ...விளக்கம்
5. கடியரமகளிர்க்கே கைவிளக்காகி ... ...அச்சம்
6. அம்புதுஞ்சுங்கடியரண் ... ...சிறப்பு
7. எம்மம்புகடிவிடுதும் ... ...விரைவு
8. கடியுண்கடவுட்கிட்டசெழுங்குரல் ...மிகுதி
9. கடிமணச்சாலை... ... ...புதுமை
10. கடிமுரசு ... ...ஆர்த்தல்
11. கடிமது நுகர்வ ... ...வரைவு
12. கடிவினைமுடிகினி ... ...மன்றல்
13. கடிமிளகுதின்றகல்லாமந்தி ... ...கரிப்பு.

[ஒருகுணந்தழுவிய பல உரிச்சொற்கள்.]

458. மாற்ற நுவற்சிசெப் புரைகரை நொடியிசை
கூற்றுப் புகறன் மொழி கிளவி விளம்பறை
பாட்டுப் பகர்ச்சி யியம்பல் சொல்லே.

(இ-ள்.) மாற்றம் ... இயம்பல் - மாற்றம் முதலாகிய பதினாறும், சொல் - சொல் என்னு மொருகுணத்தை யுணர்த்துகிற உரிச்சொற்களாம், எ-று.

(உ-ம்.)

1. கோவலர்வாய் மாற்றமுணர்ந்து... ...மாற்றம்
2. இருபிறப்பாளர் பொழுதறிந்துநுவல ...நுவற்சி
3. தெருண்டாரவை செப்பலுற்றேன் ...செப்பு
4. உரைப்பா ருரைப்பவையெல்லாம் ...உரை
5. அறங்கரை நாவினுன்மறை முற்றிய ...கரை
6. அஞ்சொற்பெரும்பணைத்தோ ளாயிழை யாடாளெனுடியும் } ...நொடி
7. நசையுநர்க் கடையா நன்பெருவாயி லிசையெனப்புக்கு } ...இசை
8. உற்றது நாங்கள் கூற வுணர்ந்தனே ...கூற்று
9. புகன்ற வன்றியும் ... ...புகறல்
10. காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ ...மொழி
11. கிளந்தகிளை முதலுற்ற ... ...கிளவி
12. மெய்ம்மூ வாறென விளம்பினர் புலவர் ...விளம்பு
13. அச்சுத னடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே...அறை.
14. ஒருவன் செய்ந்நன்றி கொன்றார்க்-குய்தி யில்லென வறம்பாடின்றே } ...பாட்டு
15. வார்த்தைபகர்குற்றேன் ... ...பகர்ச்சி
16. இடிபோலியம்பினனே ... ...இயம்பல் (கஎ)

[ஒருதுணர்ந்தழுவிய பல உரிச்சொற்கள்.]

459. முழக்கிரட் டொலிகலி யிசைதுவை பிளிறிரை
இரக்கழுங் கியம்ப லிமிழ்குளி றதிர்குரை
கனைசிலை சும்மை கௌவை கம்பலை
அரவ மார்ப்போ டின்னன வோசை.

(இ-ள்.) முழக்கு...ஆர்ப்போடு - முழக்கு முதலான இருபத்திரண்டும், இன்னன-இவைபோல்வனபிறவும், ஓசை-ஓசை யென்னுமொருகுணத்தை யுணர்த்து முரிச்சொற்களாம். எ-று.

(உ-ம்.)

1. முழங்குமுந்நீர் முழுவதும்வளைஇ ... ...முழக்கு.
2. குடிஞையிரட்டுங் கோடுயர்நெடுவரை ...இரட்டு.
3. ஒல்லெனவொலிக்கு மொலிபுனலூரற்கு ...ஒலி.
4. கலிகெழுமூதூர் ... ...கலி.
5. பறையிசை ... ...இசை.

6. பல்லியர்துவைப்ப ... ...துவை.
7. பிளிறுவார்முரசம் ... ...பிளிறு.
8. இரைக்குமஞ்சிறைப் பறவைகள் ... ...இரை.
9. இரங்குமுரசினம் ... ...இரங்கு.
10. இரும்பிழிமாரி யழுங்கின மூதூர் ... ...அழுங்கு.
11. காலைமுரசம் இயம்ப ... ...இயம்பல்.
12. இமிழ்கடல் வளைஇய ... ...இமிழ்.
13. குளிறுமுரசங் குணில்பாய ... ...குளிறு
14. களிறுகளித்ததிருங்கார்... ... ...அதிர்.
15. குரைபுனற்கன்னி ... ...குரை.
16. கனைகடற்சேர்ப்ப ... ...கனை.
17. சிலைத்தார்முரசங்கறங்க ... ...சிலை.
18. தள்ளாதசும்மைமிகு தக்கிணநாடுநண்ணி...சும்மை.
19. கௌவைநீர்வேலி ... ...கௌவை.
20. விளைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும் ...கம்பலை.
21. அறைகடலரவத்தானை ... ...அரவம்.
22. ஆர்த்த பல்லியக்குழாம் ... ...ஆர்ப்பு. (கஅ)

[இவ் வுரிச்சொல்லியலுக்குப் புறனடை.]

460. இன்ன தின்னுழி யின்னண மியலும்
என்றிசை நூலுட் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பரத்தலிற் பிங்கல முதலா
நல்லோ ருரிச்சொலி னயந்தனர் கொளலே.

(இ-ள்.) இன்னது - (பெயர் வினை இடை உரிகளில்) இன்ன சொல், இன்னுழி-(தன்மை முன்னிலை படர்க்கைகளிலும் வழக்குச் செய்யுள்களிலும்) இவ்விடத்தே, இன்னணம் - இவ்விலக்கணமுள்ளதாய், இயலும் என்று - நடக்குமென்று, இசை - சொல்லக்கடவதாகிய, நூலுள்-இந்நூலுள், குண குணிப்பெயர்கள் - குணப்பெயர்களையும் குணிப்பெயர்களையும், சொல்லாம்-(வேண்டியமட்டுஞ்சொல்வதன்றிவிரித்துச்)சொல்லக்கடவமல்லம்,பரத்தலின்-விரிக்கின்மற்றொன்று விரித்தலென்னுங்குற்றம் வருமாதலின், நல்லோர்-(அவற்றைக் கண்டறியவேண்டிய) நல்லோர், பிங்கலம் முதல் ஆ - பிங்கலந்தை திவாகரமுதலிய நூல்களில்,உரிச்சொல்லில்-உரிச்சொற்றொகுதியுள், நயந்தனர் கொளல் - விரும்பிக்கொள்க. எ-று.

[எனவே பெயரியலுட்பெயர்ச்சொற் றொகுதியையும், வினையியலுள் வினைச்சொற்றொதியையும், இடையியலுள் இடைச்சொற்றொகுதியையும், விரிக்காதமைக்கும் இதுவேபுறனடையா மென்பதாயிற்று.] (கக)

[சொல்லதிகாரத்துக்குப் புறனடை.]

461. சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றியென் றனைத்தும்
முற்ற மொழிகுறின் முடிவில வாதலின்
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவும்
தெற்றென வுணர்த றெள்ளியோர் திறனே.

(இ-ள்.) சொற்றொறும் - சொற்றோறும், இற்று - இத்தன்மைத்து, இதன் பெற்றி என்று - இதனிலக்கணமென்று, அனைத்தும் - முழுதும், முற்ற - நிறைவுற, மொழிகுறின் - சொல்லப்புகுந்தால், முடிவு இல - முடிவிலவாம், ஆதலின் - ஆதலால், சொற்றவற்று - எடுத்துச்சொல்லப்பட்ட சொற்களுடைய, இயலான் - இலக்கணங்களைக்கொண்டு, மற்றைய பிறவும் - சொல்லப்படாதவற்றினிலக்கணங்களையும், தெற்றென உணர்தல் - ஒப்புமைகருதி இதுவுமது வென உணர்தல், தெள்ளியோர் - நூலோதித்தெளிதற்குரிய மாணாக்கரது, திறன் - கடனாம். எ-று.

இவற்றிற்குதாரண முன் வந்தனகாண்க. (உ0)

[இந்நூலுக்குப் புறனடை.]

462. பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னானே.

(இ-ள்.) பழையன கழிதலும் - முற்காலத்துள்ள இலக்கணங்களுட் சில பிற்காலத் திறத்தலும், புதியன புகுதலும் - முற்காலத்தில்லன சில பிற்காலத் திலக்கணமாதலும், வழுவல-குற்றமல்லவாம், காலவகையினான்-காலவேற்றுமை யது வாகலால். எ-று.

இவற்றிற்கும் உதாரண முன்வந்தன காண்க. (உக)

உரிச்சொல்லியல் முற்றிற்று.

சொல்லதிகாரம் முற்றுப்பெற்றது.

இருதிணைமூவிட நான்மொழியைம்பா லறுதொகையேழ்
அருவழுவெட்டுரு பொன்பான் றொகாநிலை யாய்ந்தவெச்சம்
ஒருபது கோளெட்டு முப்பொழுதிரிட மோரியல்பாய்
வருமொழிமூன்று முணரச்சொல்வண்மை வருந்திருவே.

நன்னூற் காண்டிகையுரை
முற்றிற்று.

சூத்திர வகராதி.

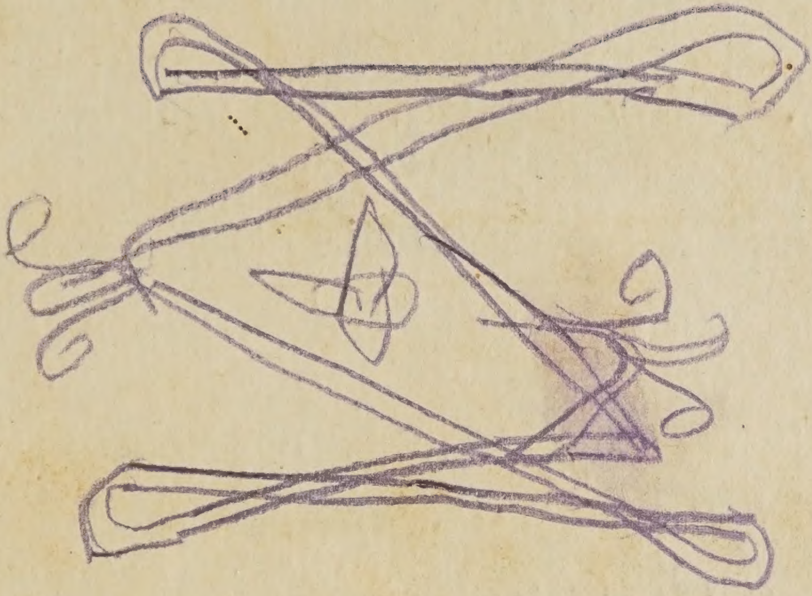
சூத்திர வகராதி
முற்றிற்று.

P.K. Swami
Pach-Collage

P. Coomaraswamy Mudali

P. Kumarasami.

P. K. Swami.
Pach. College.
Madras.

[illegible]